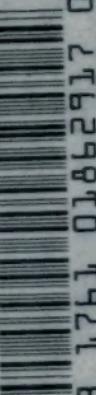
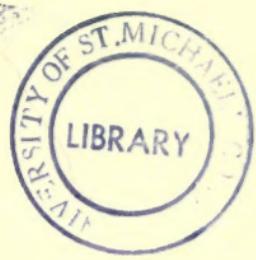

UNIVERSITY OF ST. MICHAEL'S COLLEGE

3 1761 01862917 0

N 8/
6

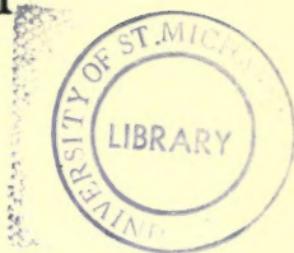
SCIRIPTA MUSICOGRAPHICA
BIBLIOTHECA OXONENSIS

Digitized by the Internet Archive
in 2009

HOMERI

OPERA

RECOGNOVERVNT

BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

DAVID B. MONRO

COLLEGII ORIELENSIS APVD OXONIENSES PRAEPOSITVS

ET

THOMAS W. ALLEN

COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS I

IL·IADIS LIBROS I-XII CONTINENS

EDITIO TERTIA

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDOIANO

OXONII

Excudebat Vivianus Ridler

Architypographus academicus

FIRST EDITION 1902

SECOND EDITION 1908

THIRD EDITION 1920

REPRINTED 1931, 1939, 1946, 1951, 1954, 1957, 1959

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

PRAEFATIONIS ea solet esse ratio ut praesidia operis suscepti recenseantur, libri manuscripti enumerentur et expendantur, denique ex iis critica textus historia fiat: cuius rei materia e documentis plerumque constat a medio aevo quod vocant profectis, raro autem saeculum duodecimum vetustate superantibus. Homeri vero longe alia est condicio, utpote cuius textus fontes multo altius repetere liceat, immo ad ipsa liberae Graeciae tempora persequi. Etenim ars illa critica quae librorum comparatione tanquam fundamento nititur, cum e doctrina Homericā originem traxerit; apud litteratos viros—illos dico quos Aristoteles¹ τοὺς ἀρχαίους ὄμηρικούς, Plato² magis poetice 'Ομηρίδας vel 'Homeri gentiles' appellat—inde a quinto A.C. saeculo viguit atque exculta est. Ars autem eadem ad alios scriptores vix ante renatas in Europa litteras adhiberi potuit. Evidem fateor ab antiquis illis nullam iustum Homeri recensionem, nulos commentarios integros ad nos pervenisse. Sed tanta superest lectionum copia, praesertim Iliadis, ut de Homero illo veteribus noto iudicium securus ferre possis. Habemus apparatus criticum quem praebent codices nostri: habemus etiam, si non plenum ipsius Aristarchi apparatus, at certe lectionum seriem a grammaticis Ptolemaeorum aequalibus instructam: quae cum diu in scriniis latuerisset,—

¹ Arist. *Metaph.* xiv. 6.

² Plato *Ion.* p. 530 D; *Phaedr.* p. 252 B.

PRAEFATIO

erat enim Eustathio plane ignota—recluso tandem bibliothecae Marciana thesauro χθές τε καὶ πρώην (ut ita dicam) in lucem prolata est. Sic demum civitati contigit antiquissimae atque unice antiquitatis memori, quae litterarum olim portus ac perfugium erat, Masoram¹ illam Graecam reipublicae doctorum post tot saecula reddidisse.

Alia est causa prorsus dissimilis cur de textu Homeri singularis sit existimatio. Ceterorum enim codices a libro archetypo aliquo derivantur ipsius poetae manu scripto aut saltem poetae auctoritate divulgato: Homeri aetate probabile est litteras aut raras aut nullas fuisse, poemata memoriter esse servata ac propagata, non scribarum opera sed cantorum rhapsodorumque. Hinc factum est ut discrepantiae in Homeri codicibus obviae eam saepius prae se ferant speciem ut non ex erroribus scribentium ortae, sed aut lapsae memoriae aut pravo recitantium arbitrio deberi videantur. Ita etiam ex dialecto iudicandum est. Fieri non potuit quin lingua prisorum vatum, quae lingua olim vulgare erat eloquium universae Graeciae, paulatim ad seriorem orationis normam a rhapsodis mutaretur. Quod si non adeo difficile est scribentibus exemplaris sui litteraturam sequi, at nequeunt recitantes obsoletum sonum, obsoletos vocabulorum accentus servare ac discipulis tradere. Inter dialectum igitur quae carminibus propria erat dum novitate commendata per ora hominum volitabant atque epicam

¹ Wolf *Proll.* p. xiv 'Ergo desinant aliquando Orientalium litterarum magistri, Masora sua superbi, dolere fortunam nostram. . . . Habemus nunc, si omnia undique excerpta componimus, Masoram etiam Graecam quandam, tum vetustate, tum variae eruditionis copia multo praestantiorem, multoque melius servatam.'

PRAEFATIO

nobis per libros notam interposita est distantia quam vix hodie metiaris.

Quae cum ita sint, manifestum est de textu Homeris tria esse praecipua quaestionis capita. Primum danda est opera ut librorum testimonia colligantur atque rite aestimentur. Deinde ad antiquos convertendum, ac lectionis varietas e fragmentis doctrinae Alexandrinae instauranda. Postremo si de pristino epicorum sermonc coniecturas capere libet, res est non in chartis papyrisque posita, sed in scientia linguarum cum Graecae tum cognatarum. Praefationis ergo nostrae triplicem hanc materiam paucis confidere volumus.

I. Homeri codicum tanta est in omnibus prope bibliothecis multitudo, ut arti criticae non tam instrumenta quam impedimenta fuerint. Materia enim superante opus mole laborabat sua. Editiones Iliidis ante Heynianam plurimae erant, sed e paucis admodum fontibus tractae. Ipse Heyne duo bonos antea ignotos adduxit, Venetum (qui nuper a Villoisono editus erat) et Townleianum. Praeter eos vix decem integris uti potuit. Nostra denique memoria multum profecit La Roche quod Venetum et tres Vindobonenses (G H L¹) denuo contulit, alias melioris notae, praesertim duo Laurentianos (C D), primus adhibuit. Nunc vero annotationem criticam Homeri amicis deferimus longe maiori subsidiorum copia munitam. Codicibus enim—ut ex elenco siglorum videbitur—circa centum triginta usi sumus; quorum plus centum ita excussit collega meus Thomas Allen ut aut textus integri collationem fecerit aut varias lectiones quae aliquid momenti habiturae essent exscriperit. Nec congeriem rudem

¹ = Vi², Vi³, Vi¹.

PRAEFATIO

et indigestam reliquit, sed (quod maximum est) codicium suorum affinitates ac necessitudines indagavit, eosque in stirpes ac familias quas critici vocant distribuit. Accedunt apparatui lectiones quas e libris Parisinis et Londiniensibus notavit vir de Homero optime meritus, Gualterus Leaf: accedunt nonnullae in fragmentis repertae quae in papyro scripta servavit aridum illud Aegypti solum ac post tot saecula rite quaerentibus reclusit.

In hac tanta codicum ac lectionum supellectile id imprimis mirum videbitur, annotationem nostram tam brevem, discrepantias tam raras tamque leves esse. Recte enim dixit Leaf, posse si non e quovis codice, at certe e duobus quibusvis forte fortuna arreptis textum confici qui sine offensa legeretur. Quippe lectio haec quam vulgatam seu receptam nuncupamus ita invaluit usu ut codicibus prope omnibus communis sit.

2. Cum vero nullus exstet integer Homeri codex saeculo decimo superior, restat ut lectionis origines apud veteres grammaticos persequamur. Quorum qui princeps fuit et habitus est Aristarchus tantus erat rei criticae auctor ut in promptu esset credere textum hunc nostrum ex illius recensione tanquam ex unico fonte derivatum esse. Quam opinionem primum quod sciam a Giphanio prolatam (in praefatione Iliadis anno MDLXXII editae) F. A. Wolf disertis verbis suam fecit: ‘Aristarchea (ait) ἀνάγνωσις facta est παράδοσις’ (Proll. p. ccxli). Attamen falsam esse haud pauca sunt quae arguant. Primum enim multae sunt lectiones ab Aristacho reiectae quae tamen in omnibus codicibus nostris reperiuntur. Deinde complures sunt versus Aristacho ignoti, complures etiam ab eo damnati, qui

PRAEFATIO

tamen vulgo hodie leguntur. Id quoque tenendum est, quod nuper vir cl. Arturus Ludwich demonstravit¹, vulgatam ab antiquissimis temporibus lectionem ab illa Aristarchea haud raro discrepare, eandem ad codices nostros proprius accedere. Vnde colligas libros nostros non ex Alexandrina aliqua fabrica, sed e vetustissimis exemplaribus fluxisse.

Dicat fortasse quispiam, si res eiusmodi se habeant, profecto dandam esse operam ut solis codicum testimoniis utamur, neglecta importuna grammaticorum eruditione. Hoc vero ita esset Scyllam vitare ut in Charybdin incideres.

Etenim textus Homerici studium tantum aberat ut Alexandrinorum inventum esset, ut iam tertio ante Aristarchum saeculo floreret. Antimachus enim, qui primus videtur Homeri διόρθωσιν instituisse, aequalis erat Socratis. Ut ille a Colophone Athenas, sic fere insequenti saeculo Zenodotus ab Epheso Alexandriam venit, atque doctrinam iam antiquam novis sedibus intulit. Hinc longa recensionum Homeri series—Rhiani Philemonis Sosigenis Aristophanis aliorum, qui omnes saepius ab Aristarcho citantur. Praeter eas, quae cum a singulis viris profectae sint *ai kar' ἄνδρα* appellantur, aliud erat genus editionum quibus nomina a civitatibus indita erant. Tales sunt Massiliensis Chia Argolica Cypria Sinopica, fortasse etiam Cretensis et Aeolica; quae nomina quid velint incertum est. Credo equidem F. A. Wolf² recte censuisse cum per ea nomina diceret patriam codicis cuiusque significari, unde scilicet a regis Aegyptiaci ministris

¹ A. Ludwich, *Die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen* 1898

² Wolf *Proll.* p. clxxviii.

PRAEFATIO

coemptus vel compilatus Alexandriam delatus esset. Tituli certe ita a longinqua regione petiti sunt ut magna voluminum pretia indicare videantur. Accedunt editiones istae quarum nomina (vel potius cognomina) obscuriorem habent originem—ἢ κυκλική, ἢ πολύστιχος, ἢ ἐκ μουσείου¹. Accedunt postremo aliae αἱ κοιναὶ vel αἱ δημώδεις vel αἱ εἰκαστέραι appellatae; quarum nulla fere videtur aut nomen suum habuisse aut fructui suisse ad textum constituendum.

En habes instrumentum criticum vel hodie non contemnendum, quod e quindecim ad minimum libris constat, iisque non forte temere coacervatis, sed ex universa Graecia virorum doctissimorum ope ac consilio comparatis. Horum igitur librorum consensu quid satius, quid locupletius exspectamus? Et hercle satis frequenter consentientes habemus, ubi scilicet Aristarchus lectionem probasse dicitur quam πᾶσαι (sc. ἐκδόσεις) praeberent. Hoc enim velut siglo indicari solet ipsius Aristarchi librorum consensus, neglectis (ut par erat) ‘communibus’ illis vel ‘vulgaribus’ vel ‘deterioribus.’ Artem igitur criticam Aristarchi in eo versatam esse appareat ut codices in classes quasdam distribueret, optimum quemque a deteriorum plebe secerneret, eam demum lectionem eligeret quam apud omnes codices suos aut (si discrepant) apud bonam partem invenisset. At si ita res se habent, vix dubium esse potest quin Aristarchea ἀνάγνωσις maximum apud nos pondus habere debeat, immo codicibus nostris vel cunctis anteponi: quippe quae non opinione solum

¹ Adiectivus κυκλικός apud Alexandrinos ‘tritus,’ ‘vulgaris’ significabat: ad Epicum illum Cyclum plane non pertinet. Talium vero cognominum origines vix operae pretium est exquirere.

PRAEFATIO

nitatur summi critici, sed (quod maius est) librorum bonorum et nostris longe antiquiorum testimonio.

Quae si minus sufficiunt ad Aristarchi auctoritatem confirmandam, possumus argumento prorsus diverso idem efficere. Multae sunt lectionis varietates quae in eo vertuntur ut alii fontes antiquorem vocabuli formam, alii novam praebeant ad superioris linguae usum accommodatam. Sic (e.g.) subiunctivi modi formas quales sunt ἐθέλωμι τύχωμι εἴπωμι ἀγάγωμι in optativum (ἐθέλοιμι, etc.) corruptas restituit Wolf, invitatis quidem codicibus plerisque sed Aristarcho auctore confisus. Sic quoque pro participio τεθνηώς, quam formam veram et emendatam esse etymologiae rationes ostendunt, codices τεθνεώς exhibit, nimisrum quod Attici τεθνεώς dicerent. Similis est condicio vocabuli στείωσι pro στήωσι (quippe στέωσι forma Ionica est), καθείσατο pro καθήσατο, ἔκεια pro ἔκη, optativorum θείης δαμεῖη φανείη δοίη pro θήγης δαμήη φανήγη δώῃ: necnon εἰδνία pro ἰδνία, πέποσθε pro πέπασθε, ἐπήν κε pro ἐπεί κε (IL i. 168, vii. 5). Nobile etiam huius rei conspicitur exemplum in formis Aristarcheis οἰνοχόει (libri φρονχόει habent) et ἐφνοχόει, pro qua Zenodotus ἐνφνοχόει legebat. Qui enim accidit ut Aristarchus eas plerumque lectiones tutatus sit quae antiquorem linguae colorem servabant, reiectis quae novicium prae se ferebant τύποι? Qui potuit in tali materia verum a falso dignoscere? quibus testimoniis, qua doctrina, qua divinatione fretus? Certe nulla erant priscae linguae monumenta quae cum Homero conferret, nullae leges etymologiae quibus velut ducibus ad vocabula cognoscenda uteretur. Restat una haec ratio, ut ideo bonam διώρθωσιν Aristarchi putemus quod e libris bonis desumpta sit.

PRAEFATIO

Inter codices nostros et apparatus Alexandrinum medium est genus exemplarium papyro scriptorum quae e fragmentis nuper in Aegypto repertis novimus. Horum enim maxima pars cum codicibus fere congruunt lectionem vulgatam exhibitibus: sed nonnulla in eo singularia sunt quod non paucos versus insitios vel interpolatos habent. Qui versus unde originem ducant, a quibus sive poetis sive rhapsodis sive diasceuastis facti sint, hodie multum ambigitur. De aetate quidem id compertum est, exemplaria novi huius generis e saeculo tertio vel secundo A.C. provenire, Aristarcho igitur superiora esse. Cui si cognita erant, certe non bonis editionibus ascripta, sed potius inter δημώδεις illas vel εἰκαιωτέρας habebantur, ut quibus tanti accrevissent inepti atque poeta indigni versus. Quod si ad testimonia animum attendas quae sunt de interpolatione Homeri—cum constet rhapsodos priscos (*τοὺς περὶ Κύναιθον*) multa de suo addidisse, cum critici inde a Zenodoto vel praecipuam in eo operam posuerint ut versus spurios aut e textu eicerent aut obelo configerent, cum denique versuum νόθων seges adeo importuna sit, tum in citationibus antiquorum tum apud scholia—si haec omnia reutes, vix hercle mirum videbitur quod in uno alterove papyri fragmento editionis alicuius πολυστίχου vestigia deprehensa sunt¹.

3. Quod ad tertiam quaestionem attinet, quae est de pristina carminum Homericorum dialecto, pauca habeo quae dicam. Viam primus indicavit Ricardus Bentley, cum monstraret unius saltem litterae sonum olim Homero usitatum postea apud Iones atque At-

¹ Erat quidem editio ἡ πολύστιχος nuncupata, cui tamen cum illa vulgarium librorum πολυστίχια nullam credo necessitudinem fuisse.

PRAEFATIO

ticos evanuisse. Itaque opus suscepit magno critico satis dignum, scilicet ut litteram amissam poetae redideret. Ac multis quidem locis sermonis epicis proprietatem revocavit. Sed neque ipse plenum inventi sui fructum percepit neque qui post eum iisdem rationibus utebantur, quales erant I. Bekker et C. G. Cobet. Magis profecerunt qui linguarum scientiae auctores sunt, ante omnes vir subtilissimo ingenio praeditus, Augustus Fick, qui primus intellexit linguae epicae origines extra fines Ioniae quaerendas esse. Cui tamen equidem non assentior eandem fuisse opinanti atque Aeolicam illam per poetas Lesbiacos illustrem factam. Habet enim non minorem cum aliis necessitudinem, praesertim cum Arcadica ac Cypria. Immo de hac re illud affirmare ausim, nos eo melius linguam Homericam cognitam habere quo magnam partem eius ignotam esse profitemur. Ceterum si concedendum est, quod plerique hodie concedunt, Homeri carmina non Ionice primum cantata esse, sed ex antiqua Achaeorum dialecto a rhapsodis Ionibus traducta, quid ad nos de Homero edendo cogitantes? Vix prodest unam litteram Aeolicam reponere, cetera prope omnia Ionica esse pati. Aut igitur dialectum oportet universam redintegrare—id quod opus esset nostris viribus maius—aut sicut traditam accepimus retinere. Sic Homeri textum habebimus sibi constantem, non purpureis dialectorum pannis varium. Habebimus denique si non optimum—ut qui ipsius poetae manum contingeret—attamen in optimis Graeciae saeculis vulgatum.

De adnotatione critica, quam brevem esse oportebat, pauca sunt hoc loco monenda.

Prosodias in libris traditas ubique negleximus;

PRAEFATIO

itaque neque accentuum (de quibus adeunda sunt veterum grammaticorum praecepta) nec spiritus nec vocabulorum divisionis neque interpunctionis rationem habuimus. Crases quales sunt κάκεῖνος, κάκεῖθι ne iubentibus quidem libris admisisimus, cum Aristarchus καὶ κεῖνος, καὶ κεῖθι servaverit. Sic τῷ ἐμῷ sim. (non τῷ μῷ) scripsimus; quamvis de his formis dubitari possit. De iota subscripto, in nostris libris nulla constantia posito, librorum testimonia nihil opus erat exscribere. Idem plerumque de augmentis verborum valet, de quibus iam Alexandrinorum aetate, ut ex Aristarcheis discimus, controversia erat. Si autem illis res in dubio stabat, haud verisimile erit scribas nostros melius edoces esse. Nec minor est in omnibus fere verborum temporibus modisque dubitatio. Si enim binae erant formae, velut ἔπειμπε et ἔπειψψ, βασίλευε et βασίλευσε, ἔξενάριζε et ἔξενάριξε, πολεμίζων et πολεμίξων, πεπίθωμεν et πεπίθοιμεν, κάμητε et κάμοιτε, μάχηται et μάχοιτο, δλέσση et δλέσσαι, νοήσεις et νοήσης, δτρύνω et δτρυνέω, ἄνωγεν et ἄνωγει,—quarum discrimina ne antiqui quidem rhapsodi rite callebant,—nihil habebant Graeculi Byzantinis temporibus nati quo rem decernerent. Formarum earum vel difficilior est ratio, quarum altera linguae erat Homericæ propria, altera Atticis frequentata: ut sunt ἐθέλωμι et ἐθέλοιμι, τύχωμι et τύχοιμι, θήγης et θείης, δαμήγης et δαμείης, ίμεναι et ίέναι, πολεμιζέμεν et πολεμίζειν, ἐλθέμεν et ἐλθεῖν. Nec magis facile erat inter ἔειπας et ἔειπες, ἔτραπον et ἔτρεπον, ὑπῆγεικα et ὑπῆγεγκα electionem facere. In declinatione nominum eadem fere est ratio inter στήθεσθι et στήθεσσι, Πηλέος et Πηλέως, παλάμης et παλάμαις. Vocabula quibus idem vel simile significatur confundi solent:

PRAEFATIO

ut ἵκοντο et ἵκανον, προσέφη et μετέφη. In praepositionibus et particulis summa est confusio; praesertim inter προτί (vel ποτὶ) et περί, παρά et παρατί, ὑπό et ὑπατί, τε et δέ, κε et γε: particulae ἡα et ἡρα saepe in aliis codicibus adhibentur, in aliis omissae.

Haec omnia notatu sunt digna si palaeographiae studere atque codicum Graecorum historiam facere velis, nobis vero usum scholarum respicientibus inutilia. Alia paulo graviora tamen eiusmodi sunt ut in praefatione potius quam in ipso opere locum habeant.

1. Dualis numerus, qui dialecti Atticae proprius videtur suisse, adeo erat apud Alexandrinos obsoletus ut grammaticis antiquioribus pluralis loco positus esse videretur. Qua de re quamvis recte Aristarchus iudicasset—habebat enim magis integros (ut diximus) fontes—tamen in textum vulgatum manavit Zenodotea illa confusio nostrosque libros prope cunctos infecit.

2. Pro ἐβήσατο ἐδύσατο Aristarchus ἐβήσετο ἐδύσετο aut scripsit aut scribendum esse, si per libros liceret, censuit. Nos ubique formam hanc rariorem servamus.

3. Quod ad formas μαχήσομαι μαχέσσομαι atque ἐμαχησάμην ἐμαχεσσάμην attinet, ita plerumque editores egerunt ut aut ησ aut εσσ ubique ponerent. Nobis compertum est futurum μαχήσομαι vel μαχέσσομαι, aoristum ἐμαχεσσάμην vel ἐμαχησάμην apud Homerum suisse.

4. Formas temporis praesentis τιθεῖς μεθίεις ἀνιεῖς, imperfecti ἐτίθει μεθίεις μεθίει ἀνιεῖς ἀνίει sim. dubitanter admisisimus. Olim certe τιθης ἐτίθη μεθίης μεθίη etc. scribebantur, sed qua aetate invaserit mutatio sive corruptio ignoratur. Lectionem vulgatam retinere iutius erat.

5. Pro εἶται εἴται formas Aristarcheas ḥ̄ται ḥ̄ται

PRAEFATIO

reponendas esse duximus: harum enim eadem est condicio atque formae τεθνειώς. Sic etiam ἡσος τῆσος contra omnes fontes intulimus: casui enim videtur deberi ut ἔως τέως, quae vocabula metro repugnante ex Atticorum usu desumpta erant, neminem correctorem invenerint.

6. Linguae Graecae decadentis erat pro superlativo gradu comparativum ponere: ut φέρτερος pro φέρτατος (*Il. i. 581*, etc.).

7. Nonnunquam inter οἱ ai et formas vetustiores τοἱ ταἱ scripture fluctuat; simili ratione inter articulum et relativum (ut inter ὅν et τόν, οὐ and τοῦ etc.), atque inter pronomina ὁ γε et ὁδε. Saepe etiam articulum ὁ alii codices habent, alii omittunt. Has lites vix spes librorum auxilio dirimere.

8. Formam τῶ, quae ex articulo nata est ut ex οὗτος forma οὗτω, codices plerique in τῷ mutatam ostendunt. Nos retinendam esse censemus atque inter linguae antiquioris reliquias numerandam.

9. Ad syntaxin pertinet quod pro adiectivis quales sunt ἀντίος ἐναντίος πλησίος saepius adverbia ἀντίον etc. adhibeantur. Ita fit ut inter lectiones ἀντίος et ἀντίον sim. maxima fluctuatio et levissima codicum auctoritas sit.

10. Pluralem generis neutrius cum verbo plurali saepe coniungi apud Homerum iam Aristarchus notaverat: cuius auctoritati in tali re parendum esse duximus.

11. Pro forma ἥκω, quae Attica est, vix dubium est quin ἥκω (vel fortasse εὕκω) reponendum si

12. Inter σάος σόος σῶς difficilis est optio. Forma antiquissima σάος erat, grammaticis non ignota. At

PRAEFATIO

in textum non solum σάος σάον, sed etiam σάη σάα etc. reponere paulo esset audacius. Forma autem σόος e formis σάος et σώς contaminatione quadam nata est, ut ὄρω ex ὄράω et ὄρῳ. Est igitur novicia, sed iam ante aetatem Alexandrinam vulgata.

13. Participium ἰδνία, linguae Graecae monumentum vetustissimum, Aristarcho duce restituimus, uno excepto loco (*Il.* xvii. 5), ubi εἰδνία irrepserat, forma scilicet a masculino εἰδώς per analogiam facta.

14. Litterarum νσ̄ coniunctionem tolerandam esse in formis compositis quales sunt πανσυδίη, ἀνστήσεσθαι, ἀνσχεο sim. Aristarchi praeceptum erat.

15. Nomen Σκάμανδρος, quod Homerice non est dicere, multi libri metro aptarunt unius litterae iactura, ut Κάμανδρος eveniret. De hac re satis erit semel monuisse.

16. De lectionibus ex itacismo natis haud opus est multa praefari. Cum enim codices alii errorum huius generis pleni sint, alii aut accuratius scripti aut a correctore aliquo emendati, nobis plerumque in promptu est orthographiam antiquam restituere. De formis quibusdam nonnisi inscriptionum auxilio certiores facti sumus; ut de θνήσκω et θρώσκω, τείσω ἔτεισα (pro τίσω ἔτισα), οίκτιρω (pro οίκτείρω).

D. B. M.

Datum a. MCMII

PRAEFATIO EDITIONIS TERTIAE

ANNO 1908 prodiit huius operis editio altera, ad quam ut nonnulla tunc adiecimus ita longe plura nunc congesimus. Ut enim de nobismet loquamur codices Londinienses anno 1912, Parisienses annis 1911, 1912, 1913 cum Lutetiae hospitio fruentes hominum humannissimorum degeremus sedulo contulimus, quo fit ut cum antea Gualtero Leaf codicum et Londiniensium et Parisiensium notitiam debuissemus nunc tres tantum Parisienses viro illi docto acceptos referamus. In Hispaniam autem anno 1910 profecti Matritenses atque Escorialenses excussimus: eodem anno duobus Holkhamicis ut uterer permisit Comes de Leicester, anno 1913 Etonensem, Leidensem, binos Palatinos scrutatus sum et hos quidem a Leida et Heidelberga summa humanitate a bibliothecariis Oxoniam missos.

Etiamnunc codices P¹ P¹¹ P¹² a Leafio mutuatus sum, Arturo autem Ludwich debo lectiones codicum C partis alterius, Vi² Vi³ W⁵. Sunt vero codices quos nemo aetatis nostrae viderit: illos ex Heynio plerumque exscripsimus. Ceterum maximum huius editionis incrementum a libris papyraceis provenit, quorum seges paene in immensum his annis crevit. Hos pro modulo huius libelli arcessivimus. In universum quae congesimus ad editionem quae dudum paratur maiorem conlecta sunt: in hacce minore pauca tantum adferenda erant. Monendus igitur lector hic se lectionum testiumque qui exstant partem tantum intueri. Volebamus sane cum hanc editionem pararemus multa mutari: quod ne fieret vetuit et auctum chartarum pretium et operarum merces. Igitur nonnulla quae novanda essent reliquimus. De ratione autem qua in Homero edendo usi sumus dictum est in praefatione editionis Odysseae alterius.

T. W. A.

Dabamus mense Iulio a. MCMXIX

SIGLA

GRAMMATICI ANTIQVI

- Antim. = Antimachus Colophonius
Apoll. Dysc. = Apollonius Dyscolus
Apoll. lex. = Apollonii Sophistae lexicon
Apoll. Rhod. = Apollonius Rhodius
Ar. = Aristarchus Samothrax
Aristoph. = Aristophanes Byzantius
Dem. Ixion = Demetrius Ixion
Did. = Didymus Chalcenterus
Dion. Scyt. = Dionysius Scytobrachion
Dion. Sid. = Dionysius Sidonius
Dion. Thr. = Dionysius Thrax
Eust. = Eustathius
Hdn. = Herodianus Alexandrinus
Nic. = Nicanor Alexandrinus
Ptol. Asc. = Ptolemaeus Ascalonites
Ptol. Pind. = Ptolemaeus Pindarion, Oroandae f.
Rhi. = Rhianus Cretensis
Steph. Byz. = Stephanus Byzantius
Zen. = Zenodotus Ephesius

EDITIONES ANTIQVAE

- Argol. = ed. Argiva (*ἡ Ἀργολική*)
Chia = ed. Chia (*ἡ Χία*)
Cret. = ed. Cretensis (*ἡ Κρητική*)
Cypr. = ed. Cypria (*ἡ Κυπρία*)
Mass. = ed. Massiliensis (*ἡ Μασσαλιωτική*)
Sinop. = ed. Sinopensis (*ἡ Σινωπική*)

S I G L A

CODICES

- A = Venetus 454 s. x (E 336-635, P 277-577, T 126-326, Ω 405-504,
supplevit man. s. xv)
- Ang. = Angelicus 122 (C. I. 2) s. xiii-xiv
- B = Venetus 453 s. xi
- Bm¹ = Mus. Brit. Egerton 267 s. xi-xii cont. X 193-236
- Bm² = Mus. Brit. King's 16 a. 1431
- Bm³ = Mus. Brit. Harley 1675 a. 1591 cont. A non collatus
- Bm⁴ = Mus. Brit. Harley 1771 s. xv cont. A-Ω 719
- Bm⁵ = Mus. Brit. Harley 5600 a. 1466
- Bm⁶ = Mus. Brit. Harley 5601 s. xv
- Bm⁷ = Mus. Brit. Harley 5672 s. xv cont. A-B 9, B 490-594, Γ 123-Δ 246
- Bm⁸ = Mus. Brit. Harley 5693 s. xv
- Bm⁹ = add. MSS. 8232 s. xvii (?) cont. A 1-337 non collatus
- C = Laurentianus 32. 3 s. xi-xii
- Ca¹ = coll. Corporis Christi Cant. 81 s. xv
- Ca² = coll. Trin. Cant. s. xv
- Ca³ = bibl. Acad. Cant. 1290 Ff iv 47 s. xv-xvi cont. Y, X
- D = Laurentianus 32. 15 s. x (A-Δ, Θ 390-525, N 96-160, P 359-
Σ 192, Σ 325-393, Σ 593-T 38, Ψ 652-719, Ψ 854-Ω 85, Ω 219-
348, Ω 754-804 suppleverunt manus recentiores)
- E¹ = Escorialensis 83 Σ ii 7 s. xv
- E² = Escorialensis 213 Φ ii 19 a. 1309
- E³ = Escorialensis 291 y i 1 s. xi cont. A-Ω 717 (A 1-201 suppl. man.
rec.)
- E⁴ = Escorialensis 509 Ω i 12 s. xi
- Et = Etonensis 139 (Bl. 4. 12) s. xii cont. A-E 84
- Ge = Genavensis 44 s. xiii ed. Nicole, *Les scolies genevoises* 1891
- Gf = Cryptoferatensis Z a xxiv s. xiv cont. I 604-M 179, M 442-N 21,
N 500-Φ 384, X-Ω (Φ 1-384, X-Ω suppl. man. altera)
- H¹ = Holkhamicus 263 s. xv
- H² = Holkhamicus 264 s. xiv cont. A-M
- L¹ = Laurentianus 31. 5 s. xiv-xv cont. A-B 493
- L² = Laurentianus 32. 1 s. xv
- L³ = Laurentianus 32. 4 s. xv
- L⁴ = Laurentianus 32. 5 s. xiv
- L⁵ = Laurentianus 32. 6 a. 1465

S I G L A

- L⁶** = Laurentianus 32. 8 s. xiii-xiv cont. A-Ω 759
L⁷ = Laurentianus 32. 10 s. xv
L⁸ = Laurentianus 32. 11 s. xiii
L⁹ = Laurentianus 32. 18 a. 1452
L¹⁰ = Laurentianus 32. 22 a. 1459
L¹¹ = Laurentianus 32. 25 s. xvi cont. A-H
L¹² = Laurentianus 32. 27 a. 1339
L¹³ = Laurentianus 32. 28 s. xv-xvi cont. A, B
L¹⁴ = Laurentianus 32. 31 s. xiv cont. A-Ξ 5
L¹⁵ = Laurentianus 32. 38 s. xiv cont. A-Ω 523
L¹⁶ = Laurentianus 32. 47 s. xiii
L¹⁷ = Laurentianus 91 sup. 1 s. xiii-xiv
L¹⁸ = Laurentianus 91 sup. 2 s. xiii cont. A-Ω 144
L¹⁹ = Laurentianus *conv. soppr.* 48 s. xiv
L²⁰ = Laurentianus *conv. soppr.* 139 a. 1291
Le¹ = Leidensis Voss. graec. 64 s. xv cont. A-Ω 17
Le² = Leidensis 22 xviii 33 H s. xiv cont. Θ 435-N 134, cf. Ω¹
Lp = Lipsiensis 32 (olim 1275) ss. xiv et xv
M¹ = Ambrosianus 74 (A 181 sup.) s. xiii exciderunt Ξ 289-II 305
M² = Ambrosianus 89 (B 39 sup.) s. xvi cont. A-B 493, Γ 1-431
M³ = Ambrosianus 152 (B 150 sup.) s. xv-xvi cont. A non collatus
M⁴ = Ambrosianus 281 (E 35 sup.) s. xv
M⁵ = Ambrosianus 355 (F 101 sup.) s. xiii cont. A 574-Ψ 895
M⁶ = Ambrosianus 441 (H 77 sup.) s. xv : exciderunt P. 131-X 238,
 Ψ 230-Ω
M⁷ = Ambrosianus 450 (I 4 sup.) a. 1276
M⁸ = Ambrosianus 463 (I 58 sup.) s. xiv
M⁹ = Ambrosianus 1057 (I 98 inf.) s. xv-xvi cont. Λ 592-Ω
M¹⁰ = Ambrosianus 486 (L 73 sup.) s. xiii-xiv : omissus est catalogus
 navium, deinde post Ω additus
M¹¹ = Ambrosianus 502 (L 116 sup.) s. xii-xiii
M¹² = Ambrosianus 532 (M 86 sup.) s. xv
M¹³ = Ambrosianus 1015 (E 56 inf.) s. xv
M¹⁴ = Ambrosianus 1046 (I 30 inf.) : a. 1569 cont. A, non collatus
M¹⁵ = Ambrosianus 426 (H 22 sup.) s. xv cont. A-Γ non collatus
M¹⁶ = Ambrosianus 576 (N 275 sup.) s. xvi cont. A non collatus
M¹⁷ = Ambrosianus 725 (R 119 sup.) s. xvi cont. B 1-493 non collatus
Ma¹ = Matritensis Bibl. Nat. 4555 (18 Iriart.) s. xv cont. A 138-Ω

S I G L A

- Ma²** = Matritensis Bibl. Nat. 4560 (23 Iriart.) s. xv
Ma³ = Matritensis Bibl. Nat. 4841 (96 Iriart.) a. 1488
Mc = bibl. Montis Casinatis S 94 s. xiii cont. A-Ψ 782 (Δ-Γ 219 supplevit manus fort. s. xiv)
Mo¹ = Estensis 123 (III. D. 4) s. xv
Mo² = Estensis 104 (II. D. 5) s. xv cont. A-Δ 455
Mon¹ = Monacensis 111 s. xv
Mon² = Monacensis 311 s. xiii catalogum omittit
Mon³ = Monacensis 519 s. xv cont. N-Ω
N¹ = Neapolitanus III. E. 17 s. xiii cont. N-Ω
N² = Neapolitanus II. F. 1 a. 1479
N³ = Neapolitanus II. F. 2 s. xv-xvi cont. B 494-fin. non collatus
N⁴ = Neapolitanus II. F. 3 s. xiv cont. A 22-Ω omisso catalogo (Δ 176-fin., T 282-376 supplevit m. s. xv)
O¹ = Baroccianus 96 s. xiv cont. A 1-120
O² = Baroccianus 203 s. xv
O³ = Laudianus 41 s. xiv cont. B 536-Ω
O⁴ = Laudianus 54 s. xv cont. A-B 493
O⁵ = cod. miscell. 207 (Auct. T. 2. 7) s. xii omittit catalogum (A 1-281 suppl. m. saec. xiv-xv, catalogum m. saec. xv)
O⁶ = Canonicianus 43 s. xv-xvi cont. A-K 265
O⁷ = Canonicianus 66 s. xv-xvi cont. A 383, E 489, E 682-874, Z 150-N 279, Ζ 238-II 483 (Π 40-483 suppl. m. saec. xvi)
O⁸ = bibl. Coll. Nov. Oxon. 298 s. xiii
O⁹ = bibl. coll. Corporis Christi Oxoniae s. xv cont. A-Π 149¹
P¹ = Parisiensis 1805 s. xv contulit Leaf
P² = Parisiensis 2680 s. xv
P³ = Parisiensis 2681 s. xiii
P⁴ = Parisiensis 2682 s. xv
P⁵ = Parisiensis 2683 s. xiv
P⁶ = Parisiensis 2684 s. xiv (A 1-583 suppl. m. saec. xv)
P⁷ = Parisiensis 2685 s. xvi
P⁸ = Parisiensis 2686 s. xvi cont. A-M 272
P⁹ = Parisiensis 2687 s. xv cont. A-H 294
P¹⁰ = Parisiensis 2607 s. xiii cont. A-M
P¹¹ = Parisiensis 2766 s. xiv contulit Leaf

¹ Hunc codicem bibliothecae coll. Corp. Christi nuper donavit v. cl. E. P. Warren.

S I G L A

- P¹² = Parisiensis 2767 s. xiv cont. A 119-Ω 673 contulit Leaf
- P¹³ = Parisiensis 2768 s. xiii
- P¹⁴ = Parisiensis 2830 s. xvi cont. Δ 1-233
- P¹⁵ = Parisiensis 2894 s. xiii
- P¹⁶ = Parisiensis suppl. graec. 144 s. xv
- P¹⁷ = Parisiensis suppl. graec. 497 s. xiii exciderunt A 1-214, 366-587,
B 494-877, Γ 300-457, Α 755-801, Ν 68-144, Ν 308-Ξ 111,
Ξ 266-Ο 243, Ο 414-Π 318, Π 566-Ρ 265, Ρ 350-Υ 187, Χ 470-
Ψ 35 : catalogum reposuit ad finem eadem man.
- P¹⁸ = Parisiensis suppl. graec. 608 s. xvi cont. A-Δ, deinde A-B 463
non collatus
- P¹⁹ = Parisiensis suppl. graec. 656 s. xv cont. B 158-Ε
- P²⁰ = Parisiensis suppl. graec. 679 s. xii cont. A 486-539, B 136-190
- P²¹ = Parisiensis suppl. graec. 1095 s. xv-xvi
- P²² = Parisiensis suppl. graec. 1247 s. xvi cont. A
- Pa = Parmensis H H II. 27 s. xv
- Pal¹ = Palatinus 40 s. xiv cont. praeter A-Ω integros et Catalogum m.
saec. xv scriptum
- Pal² = Palatinus 222 s. xiii-xiv cont. A 38-611 deinde A-Α
- p¹ = cod. Ambros. 1019 (F. 205 inf.) s. v cont. A 1-13, 68-77, 178-90,
283-9, 320-32, 345-69, 436-52, 509-25, 606-11; B 117-25,
311-23, 387-99, 827-40; Δ 103-16; Ε 1-25, 407-19,
422-32, 634-57, 765-81, 848-66; Ζ 207-25, 282-301, 407,
418-32; Η 445-58; Θ 25, 6, 233-43, 245-53, 511-21; Ι 1-25;
Κ 168-75, 204-18, 557-68; Λ 562-71, 597-611; Μ 1-25, 139-
50, 226-39, 425-37; Ξ 414-33; Ο 378-97, 671-85; Π 209-25,
758-72, 783, 4; Ρ 4-25, 88-106; Φ 202-13, 393-409; Χ 4-25;
Ψ 509-24, 765-78; Ω 244-53, 329-41. Cf. *Iliadis fragmenta antiquissima cum picturis . . . edente Angelo Maio Mediolani MDCCXIX Homeri Iliadis pictae fragmenta Ambrosiana phototypice edita cura doctorum Ant. M. Ceriani et Ach. Ratti Mediolani 1905*
- p² = Pap. Bodleianus Ms. Gr. class. a. 1 (P) s. ii p. C. Cf. Leaf, *Iliad*,
ed. 1, vol. ii, p. xv; Petrie, *Hawara, Biahmu and Arsinoe*,
1889, pp. 24-8. Cont. A 506, 7; B 1-6, 45-9, 111-15, 155-7,
200-5, 223-8, 245-52, 289-92, 331-54, 368-82, 390-404, 411-
22, 432-50, 454-70, 472-86, 488-91, 494-510, 515-35, 538-60,
562-98, 601-877, contulimus

SIGLA

- p³** = Pap. Mus. Brit. 126 s. iv-v p. C. cont. B 101-Δ 40 omissio catalogo.
 Cf. Kenyon, *Classical Texts from Papyri in the British Museum*, 1891 ff., 81 sqq.; Wessely, *Ermerkungen zu einigen Publicationen auf dem Gebiete der älteren griechischen Paläographie*, Vindobonae, 1892
- p⁴** = Pap. Mus. Brit. 136 s. iii p. C. cont. Γ 317-37, 345-72; Δ 1-28, 56-9, 74-9, 111-50, 152-92, 198-201, 208-45, 256-93, 303-45, 352-544. Cf. *Classical Texts*, ut supra, f. 93 sqq.
- p⁵** = Pap. Genavensis s. ii a. C. cont. Α 788-M 11. Cf. J. Nicole *Revue de Philologie*, 1894 ff., 101 sqq.; Diels, *Sitzungsberichte der Berliner Akad.*, 1894, xix ff., 342 sqq.; Menrad, *Sitzungsberichte der bayer. Akad.*, 1894 ff., 165 sqq.; Ludwich, *Die Homervulgata*, 1898 ff., 44 sqq.
- p⁶** = Pap. Mus. Brit. 127 s. iii-iv p. C. cont. E 731-4, 815-18, 846-50; Z 90-100, 119-25; Σ 1-22, 29-33, 77-92, 98-121, 125-136, 152-161, 168-75, 227-30, 273-5, 279-88, 320-49, 359-71, 389-94, 398-410, 412-25, 442-50, 455-65, 467-77, 479-92, 501-18, 534-43, 563-75, 578-617. Cf. *Classical Texts*, u.s. p. 98
- p⁷** = (a) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 17-22, 24-32, 38-73, 180-4, 187-90
 (b) Pap. Palat. 1261 cont. Θ 190-202b
 (c) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 203-206a
 (d) Pap. Mus. Brit. 639a cont. Θ 216a-219, 249-53
 (e) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 255a-258
 s. iii a. C. Cf. *Greek Papyri, Series II*, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt, 1897, p. 4; *Hibeh Papyri*, part I, 1906, p. 88 sqq.; *Veröffentlichungen aus der Heidelberger Papyrussammlung von G. A. Gerhard*, 1911, p. 11 sqq.
- p⁸** = Pap. Dublin. s. ii a. C. cont. Α 502-37. Cf. *Flinders Petrie Papyri*, Dublin, 1891, p. 13, no. 4; Ludwich, *Die Homervulgata*, 1898, pp. 4-6
- p⁹** = cod. Mus. Brit. add. MSS. 17210 (ol. 'Syr.') membr. s. cont. M 273-471; N 133-265, 333-98, 465-530, 663-728, 797-817; Σ 1-20, 156-419; O 158-223, 356-421, 491-557; Π 1-9-264, 331-97, 664-731, 798-862; Σ 93-358, 426-92; T 136-268, 335-424; Y 1-172, 306-503; Φ 1-397, 465-611; X 1-113, 181-378; Ψ 57-323, 457-589, 656-788, 856-97; Ω 1-20, 285-483. Cf. *Fragments of the Iliad of Homer from a Syriac palimpsest edited by William Cureton, M.A.*, 1851

SIGLA

- p¹⁰** = Pap. Mus. Brit. 732 s. i p. C. cont. N 2-12, 28-34, 38-56, 73-87, 149-674, 740-7, 769-75; Σ 120-293, 332-54, 358-522. Cf. A. S. Hunt, *Journal of Philology*, XXVI, 25 sqq.
- p¹¹** = Pap. Mus. Brit. 107 s. i a. C. (?) cont. Σ 1-218, 311-617. Cf. *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum, part I, Greek*, 1881, pp. 1-6
- p¹²** = (a) Pap. Bodl. MS. Gr. class. b. 3 (P)
 (b) Pap. Palat. 1262-1266
 (c) Pap. Hibeh 22
 s. iii a. C. cont. Φ 302-12, 370-430, 607-11; X 27-38, 48-55, 75-84, 96-113, 125-32, 136-55, 197, 8, 232-62a, 291, 316-28 340-3, 392a-7, 419-26, 441-8, 458-65, 513; Ψ 1, 85-96, 115-41, 153-71, 178-91, 195-252, 265-81. Cf. Grenfell and Hunt, *Greek Papyri, Second Series*, 1897, p. 5 sqq.; *Hibeh Papyri, part I*, 1906, p. 96 sqq.; Gerhard, *Veröffentlichungen*, ut sup., 1911, p. 23 sqq.
- p¹³** = Pap. Mus. Brit. 128 s. i a. C. cont. Ψ 1-79, 402-633, 638-814, 823-97; Ω 1-83, 100-58, 164-243, 248-74, 276-82, 337-41, 344-51, 382-7, 402-79, 490-520, 536-48, 559-77, 596-611, 631-57, 672-728, 737-44, 754-9. Cf. *Classical Texts* ut sup., p. 100; *Journal of Philology*, 1893, XXI, p. 296 sqq.; Leaf, *Iliad*, ed. I, p. 17 sqq.
- p¹⁴** = Pap. Mus. Brit. 114 s. ii p. C. cont. Ω 127-804. Cf. *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum, part I, Greek*, p. 6
- p¹⁵** = Pap. Oxyrhynch. 20 (vol. I, 1898) s. ii p. C. cont. B 730-828
- p¹⁶** = Pap. Oxyrhynch. 223 (vol. II, 1899) s. iii p. C. cont. E 1-442, 544-8, 701-5
- p¹⁷** = Pap. Washîm s. ii p. C. cont. Θ 1-68. Cf. E. J. Goodspeed, *American Journal of Philology*, II, 1898, n. 5, p. 347 sqq.; *Chicago Literary Papyri*, 1908, n. VII
- p¹⁸** = Pap. Fayûm 4 s. i seu ii a. C. cont. Θ 332-6, 362-9. Cf. *Fayûm Towns and their Papyri by B. P. Grenfell, A. S. Hunt and D. G. Hogarth*, 1900, n. IV
- p¹⁹** = Pap. Fayûm 5 s. ii-iii p. C. cont. A 404-47. Cf. *Fayûm Towns*, ut sup., n. V
- p²⁰** = Pap. Bodl. MS. Gr. class. d. 20 (P) s. i seu ii p. C. cont. Θ 64-75, 96-116. Cf. Grenfell, *An Alexandrian Erotic Fragment*, 1896, n. 2

S I G L A

- p²¹ = Pap. Oxyrhynch. 445 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Z 128, 134-7,
148, 173-94, 199, 445-fin.
- p²² = Pap. Oxyrhynch. 446 (vol. III) s. ii p. C. cont. N 58-99
- p²³ = Pap. Oxyrhynch. 447 (vol. III) s. ii p. C. cont. Ψ 81-91
- p²⁴ = Pap. Oxyrhynch. 544 (vol. III) s. iii p. C. cont. Δ 182-98
- p²⁵ = Pap. Oxyrhynch. 550 (vol. III) s. ii p. C. cont. Λ 505-16, 521-47,
555-67, 572-602
- p²⁶ = Pap. Oxyrhynch. 551 (vol. III) s. ii p. C. cont. Σ 227-53, 256-83
- p²⁷ = Pap. Oxyrhynch. 558 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. X 115-34, 143-60
- p²⁸ = Pap. Oxyrhynch. 560 (vol. III) s. iii p. C. cont. Ψ 775-85, 834-47
- p²⁹ = Pap. Oxyrhynch. 686 (vol. IV) s. i a. C. cont. B 50-8
- p³⁰ = Pap. Oxyrhynch. 748 (vol. IV) s. iii p. C. cont. A 107-16
- p³¹ = Pap. Oxyrhynch. 751 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. Γ 30-55
- p³² = Pap. Oxyrhynch. 753 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. Δ 364-98
- p³³ = Pap. Oxyrhynch. 759 (vol. IV) s. iii p. C. cont. E 662-82
- p³⁴ = Pap. Oxyrhynch. 762 (vol. IV) s. iii p. C. cont. H 1-33
- p³⁵ = Pap. Oxyrhynch. 763 (vol. IV) s. iii p. C. cont. H 68-134
- p³⁶ = Pap. Oxyrhynch. 769 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. N 308-17, 342-7
- p³⁷ = Pap. Tebtun. I (1902) 4 s. ii a. C. cont. B 95-210
- p³⁸ = Pap. Tebtun. II (1907) 265 s. ii p. C. cont. B 339-46, 360-3, 507-
80, 595-604, 638-52
- p³⁹ = Pap. Tebtun. II (1907) 266 s. ii p. C. cont. Λ 556-613
- p⁴⁰ = Pap. Hibeh I (1906) 19 s. iii a. C. cont. B 174-9, 204, 5, 621-3,
673-9, 715-24, 794-800, 813-17, 826-30; Γ 277-85, 295-7,
302-10, 325-7, 337a-339c, 351-71
- p⁴¹ = (a) Pap. Hibeh I (1906) 20 s. iii a. C. cont. Γ 347-51, 354-6,
383-94; Δ 19-22, 55-61, 67-72, 80-3, 86-91, 98-102
(b) Pap. Grenfell II. 3 s. iii a. C. cont. Δ 109-13
(c) Pap. Hibeh I (1906) 20 s. iii a. C. cont. Δ 525-32, E 796-803
- p⁴² = Pap. Berolinensis 7117-7119 s. iii p. C. cont. Δ 137-238. Cf
*Berliner Klassikertexte herausgegeben von der Generalverwal-
tung der kgl. Museen zu Berlin*, 1907, v. 1, p. 3
- p⁴³ = Pap. Berolinensis 9783 s. iii-iv p. C. cont. P 315-77. Cf. I. I. p. 4
- p⁴⁴ = Pap. Berolinensis 9813 s. ii-iii p. C. cont. A 164-81. Cf. I. I. p. 4
- p⁴⁵ = Pap. Berolinensis 9949 s. i a. C. cont. Ψ 718-32. Cf. I. I. p. 4
- p⁴⁶ = Pap. Berolinensis 10570 s. v p. C. cont. K 372-443. Cf. I. I. p. 5
- p⁴⁷ = Pap. Berolinensis 46 s. i a. C. cont. N 184-314, 317-41, 345-67.
Cf. I. I. p. 5

S I G L A

- p⁴⁸ = Pap. Berolinensis 230 s. v p. C. cont. Θ 425-82, 539-648; P 101-222; Ψ 490-511, 520-52. Cf. l. l. p. 5
- p⁴⁹ = Pap. Berolinensis 263 s. iv-v p. C. cont. Γ 280-9, 315-22, 351-63, 392-8. Cf. l. l. p. 6
- p⁵⁰ = Tabula Berolinensis *Inv. d. Äg. Samml.* 13839 s. iv p. C. cont. B 132-62. Cf. l. l. p. 6
- p⁵¹ = Pap. Berolinensis 9774 s. i a. C. cont. Σ 596-603d. Cf. l. l. pp. 18-20
- p⁵² = Pap. Aberdon. 5 s. (?) cont. I 356-78. Cf. Winstedt *C. Q.* 1907. 259
- p⁵³ = Pap. Hieron. Vitelli s. i p. C. cont. A 484-94. Cf. Ludwich, *Philologus*, 1904. 473; Hefermehl, ib. 1907. 192
- p⁵⁴ = Pap. Florent. 106 s. iii p. C. cont. A 370-405, 428-76. Cf. *Papiri Greco-Egizii pubblicati dalla R. Accademia dei Lincei sotto la direzione di D. Comparetti e G. Vitelli*, 1908, vol. II
- p⁵⁵ = Pap. Florent. 109 s. ii p. C. cont. Θ 62-5, 105-14. Cf. l. l.
- p⁵⁶ = Pap. Rylands 43 s. iii p. C. cont. 121-284. Cf. *Catalogue of the Greek Papyri in the John Rylands Library by A. S. Hunt*, 1911
- p⁵⁷ = Pap. Rylands 47 s. ii p. C. cont. E 216-60. Cf. l. l.
- p⁵⁸ = Pap. Rylands 48 s. iii p. C. cont. E 648-711. Cf. l. l.
- p⁵⁹ = Pap. Rylands 49 s. iii a. C. cont. Π 484-9. Cf. l. l.
- p⁶⁰ = Pap. J. P. Morgan s. iii-iv p. C. cont. A 131-II 499. Cf. *Ilias-papyrus J. P. Morgan, von U. von Wilamowitz-Moellendorff und Dr. Gerhard Plaumann. (Sitzungsberichte der kgl. preuss. Akad. der Wiss. 1912)*
- p⁶¹ = Pap. Oxyrhynch. 538 (vol. III) s. iii p. C. cont. A 273-97, 318-42
- p⁶² = Pap. Oxyrhynch. 545 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Δ 479-90
- p⁶³ = Pap. Oxyrhynch. 546 (vol. III) s. ii p. C. cont. H 237-44, 264-73
- p⁶⁴ = Pap. Oxyrhynch. 548 (vol. III) s. iii p. C. cont. I 235-301
- p⁶⁵ = Pap. Oxyrhynch. 549 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. A 39-52
- p⁶⁶ = Pap. Oxyrhynch. 553 (vol. III) s. iii p. C. cont. T 97-117, 132-51
- p⁶⁷ = Pap. Oxyrhynch. 687 (vol. IV) s. i a. C. cont. Γ 185-9, 207-16
- p⁶⁸ = Pap. Oxyrhynch. 750 (vol. IV) s. iii p. C. cont. B 57-73
- p⁶⁹ = Pap. Oxyrhynch. 752 (vol. IV) s. iii p. C. cont. Δ 87-96
- p⁷⁰ = Pap. Oxyrhynch. 754 (vol. IV) s. i p. C. cont. Δ 532-9
- p⁷¹ = Pap. Oxyrhynch. 756 (vol. IV) s. iii-iv p. C. cont. E 324-34, 379-90
- p⁷² = Pap. Oxyrhynch. 758 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. E 583-96

SIGLA

- p⁷³** = Pap. Oxyrhynch. 760 (vol. IV) s. i p. C. cont. E 715-18, 720-9
- p⁷⁴** = Pap. Oxyrhynch. 765 (vol. IV) s. iii p. C. cont. I 320-33
- p⁷⁵** = Pap. Oxyrhynch. 768 (vol. IV) s. iii p. C. cont. A 736-64
- p⁷⁶** = Pap. Oxyrhynch. 770 (vol. IV) s. ii p. C. cont. N 372-7, 405-13
- p⁷⁷** = Pap. Oxyrhynch. 772 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. P 353-73
- p⁷⁸** = Pap. Tebtun. 19c7 II. 427 s. ii-iii p. C. cont. Γ 358-63, 385-97
- p⁷⁹** = Pap. Berolinensis 7809 s. iii-iv p. C. cont. I 277-88, 299-312.
Cf. I. I.
- p⁸⁰** = Pap. Berolinensis 8440 s. i p. C. cont. E 69-81, 84-93, 103.
Cf. I. I.
- p⁸¹** = Pap. Berolinensis 9968 s. iii-iv p. C. cont. Ο 383-90, 421-30.
Cf. I. I.
- p⁸²** = Pap. Aberdon. 6 s. (?) cont. Φ 1-26. Cf. I. I.
- p⁸³** = Pap. Aberdon. 8 s. (?) cont. X 265-72. Cf. I. I.
- p⁸⁴** = Pap. Rylands 51 s. i a. C. cont. Ω 336-401. Cf. I. I.
- p⁸⁵** = Pap. Parisiensis s. (?) cont. N 26-47, 107-11, 149-73. Cf. *Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Impériale et autres Bibliothèques*, 1865, XVIII, p. 109 sqq.
- p⁸⁶** = Pap. Parisiensis s. (?) cont. Σ 475-99, 518-35, 544-61. Cf. I. I.
p. 114 sqq.
- p⁸⁷** = Pap. Parisiensis s. (?) cont. Z 1-39. Cf. I. I. p. 120 sqq.
- p⁸⁸** = Pap. Hermopolit. 4 s. iv-v p. C. cont. Σ 574-9, 615-18. Cf. *Mélanges Nicole*, 1905, pp. 211-23
- p⁸⁹** = Pap. Amherst (vol. II) 10 s. vii p. C. cont. lexicon in Α 558-601
- p⁹⁰** = Pap. Oxyrhynch. 949 (vol. VI) s. ii-iii p. C. cont. K 437-52
- p⁹¹** = Pap. Oxyrhynch. 950 (vol. VI) s. iii p. C. cont. Α 322-9, 359-402
- p⁹²** = Pap. Oxyrhynch. 1391 (vol. XI) s. v p. C. cont. Α 526-8, 566-9,
597-602, 634-41
- p⁹³** = Pap. Oxyrhynch. 1392 (vol. XI) s. iii p. C. cont. Ο 303-25
- p⁹⁴** = Pap. Chicago 5 s. ii p. C. cont. B 1-20. Cf. *Chicago Literary Papyri by Edgar J. Goodspeed*, 1908
- p⁹⁵** = Pap. Chicago 6 s. ii p. C. cont. E 824-41. Cf. I. I.
- p⁹⁶** = *Papiri greci e latini* Mediol. 1912, 10 s. iv p. C. cont. Θ 451-6,
486-91, 578-81; Α 607-14, 628-49, 660-72; Μ 3-16, 23-47,
53-63, 136-40, 166-70; Ν 751-80, 786-813
- p⁹⁷** = ib. 11 s. iv-v p. C. cont. Δ 50-66
- p⁹⁸** = ib. 13 s. iii p. C. cont. K 199-221, 237-63
- p⁹⁹** = ib. 113 s. v p. C. cont. Α 413, 439-514

SIGLA

- p¹⁰⁰** = ib. 114 s. v p. C. cont. H 355-71
p¹⁰¹ = Pap. magica Mus. Brit. 121 s. iii p. C. cont. nonnulla et Iliados
 et Odysseae versus. Cf. *Greek Papyri in the British Museum*,
 1893, p. 83 sqq.
p¹⁰² = Pap. Freiburg. 1 b s. i-ii a. C. cont. E 387-91. Cf. *Mitteilungen
 aus der Freiburger Papyrussammlung*. I. *Literarische Stücke
 herausgegeben von Wolf Aly*, 1914
p¹⁰³ = Pap. Freiburg. 5 s. i: p. C. cont. A 173-87. Cf. l. l.
Pe = Perusinus E 48 s. xv
Pi = Pistoriensis A 55 s. xv non collatus
Q¹ = Moscoviensis 1 s. xiv cont. A-Θ 434: idem liber est ac Le². Cf.
 Heyne III xc, xci; Thrämer, *Münchener Allgemeine Zeitung*,
Beilage 2, 1892
Q² = Moscoviensis 2 bibl. S. Synodi 474 (v. catal. Vladimir) s. xv
Q³ = Moscoviensis 3: v. Heyne l. c. xcii cont. A, B 1-26, Γ 1-323,
 Α 1-688
R¹ = Riccardianus 30 (K. II. 10) s. xiii
R² = Riccardianus 32 (K. II. 19) s. xvi cont. I, K
R³ = Riccardianus 33 (K. II. 11) s. xvi cont. A non collatus
R⁴ = Riccardianus 896 (S. II. 24) s. xvi cont. Δ 135-544 non collatus
S = Stuttgartensis 5 s. xvi. Cf. J. Rieckher 'Eos' II, 1886, 182 sqq.
T = Mus. Brit. Burney 86 a. 1059
U¹ = Venetus 431 a. 1343 cont. A-Ξ
U² = Venetus 455 s. xiii-xiv (A-B 342, Π 654-733, Ω suppl. m. saec. xv)
U³ = Venetus 456 s. xv
U⁴ = Venetus 458 s. xii-xiii cont. Ξ 419-Ω
U⁵ et **U⁶** = Venetus 459
 (a) U⁵ s. xv cont. A-H 392
 (b) U⁶ s. xiv cont. A 214-M
U⁷ = Venetus 514 s. xv cont. A, B
U⁸ = Venetus ix 3 s. xv cont. Σ 352-Ω
U⁹ = Venetus ix 2 s. xvi catalogum omittit
U¹⁰ = Venetus xvi 9 a. 1486
U¹¹ = Venetus ix 21 s. xv-xvi cont. A 559-Ω
U¹² = Venetus ix 25 a. 1752 cont. A-E non collatus
U¹³ = Venetus ix 33 s. xv
V¹ = Vaticanus 26 s. xiii (A 26-53 suppl. m. rec.)
V² = Vaticanus 27 a. 1465

S I G L A

- V³** = Vaticanus 28 s. xiv cont. A-Λ 828
V⁴ = Vaticanus 29 a. 1292 cont. A-Ω
V⁵ = Vaticanus 30 s. xiv
V⁶ = Vaticanus 31 s. xiii cont. A 449-Ω 262
V⁷ = Vaticanus 50 s. xiv-xv cont. A-B 222 non collatus
V⁸ = Vaticanus 97 s. xiv cont. A-B 493 non collatus
V⁹ = Vaticanus 902 s. xiii cont. A 16-Κ 94
V¹⁰ = Vaticanus 903 s. xii cont. A 62-Ω 587
V¹¹ = Vaticanus 915 s. xiii cont. A 29-Ω
V¹² = Vaticanus 1315 s. xi: (N 22-234, Φ 388-644, Ω 469-804 suppl. man. s. xv)
V¹³ = Vaticanus 1316 s. xii-xiii cont. A 109-Ω 216
V¹⁴ = Vaticanus 1317 s. xiii
V¹⁵ = Vaticanus 1318 s. xiii cont. B 494-Ω 685
V¹⁶ = Vaticanus 1319 s. xii (B 529-Γ 34, Η 37-ΙΙ9, Ω 303-796 suppl. m. s. xv A-B 528, Ω 796-804 suppl. Ioannes Hydruntinus)
V¹⁷ = Vaticanus 1404 s. xiv cont. A-B 493 non collatus
V¹⁸ = Vaticanus 1616 a. 1477
V^{18a} = Vaticanus 1616 pp. 407 v.-421 cont. Ω 223-804
V¹⁹ = Vat. Palatinus 6 s. xiv (om. A 189-609, B 462-493, K 81-233, K 550-Α 118, Ω 389-Σ04)
V²⁰ = Vat. Palatinus 12 s. xiii (A 1-20, 176-210, Ω 752-804 suppl. Georgius Valla; A 211-242, 503-583, B 44-127, 216-258 suppl. alia man. s. xv)
V²¹ = Vat. Palatinus 150 s. xv cont. A-Z 357
V²² = Vat. Palatinus 180 s. xv
V²³ = Val. Palatinus s. xv-xvi cont. A 51-Ω
V²⁴ = Vat. Urbinas 136 s. xv
V²⁵ = Vat. Urbinas 137 s. xv
V²⁶ = Vat. Urbinas 138 s. xv cont. A-Z 439, Σ-Ψ 130
V²⁷ = Vat. Ottoboni 58 a. 1538
V²⁸ = Vat. Ottoboni 303 xv cont. A-B 23 non collatus
V²⁹ = Vat. Ottoboni xiii-xiv
V³⁰ = Vat. Reginae Sueciae 92 s. xv-xvi cont. A-B 493 non collatus
V³¹ = Vat. Pii II s. xxi cont. Α-Η
V³² = Vat. Barberini I 161 a. 1304
V³³ = Vat. Barberini I 92 s. xvi cont. A-B 19 et catalogum non collatus
V³⁴ = Vat. Barberini I 110 s. xv cont. Η, Θ 1-90 non collatus

S I G L A

- V³³ = Vat. Barberini II 16 s. xviii (?) cont. Γ, Δ 320, Α-Β 493 non collatus
 V³⁴ = Vallicellianus 141 s. (?) cont. Σ 460-616 non collatus
 Ve¹ = (a) cod. bibl. Victorii Emanueis Romae 6 cont. schol. in A-Z 373
     (b) cod. Matritensis Bibl. Nat. 71 Iriart. cont. schol. in H-Ω non
     collatus
     s. ix. Cf. Sittl, *Sitzungsberichte der k. bayer. Akad.*, 1888, 255 sqq.
 Ve² = cod. bibl. Victorii Emanuelis Romae 8 s. xvi cont. Α 1-595 non
     collatus
 Vi¹ = Vindobonensis phil. 5 s. xv contulit Alter v. *Homeri Ilias ad*
     cod. Vindobonensem expressa, 1789, 1790 [olim L]
 Vi² = Vindobonensis phil. 39 s. xv contulit Ludwich [olim G]
 Vi³ = Vindobonensis phil. 49 s. xiii cont. Α 21-I 78 omisso catalogo
     contulit Ludwich
 Vi⁴ = Vindobonensis phil. 61 s. xv cont. Α 1-602, Β 277-493, Ζ 65-
     Η 482 contulit Ludwich
 Vi⁵ = Vindobonensis phil. 117 s. xiii (Ψ 647-Ω suppl. m. rec.) contulit
     Alter *I. c. et La Roche* [olim H]
 Vi⁶ = Vindobonensis phil. 176 s. xv cont. Α-Μ contulit Alter *I. c.*
 Vi⁷ = Vindobonensis phil. 241 a. 1446 cont. Α-Δ contulit Alter. Cf.
     Homeri Odyssea ad cod. Vind. expressa, 1794, praef. xi sqq.,
     1011
 W¹ = Vratislaviensis 24 s. xv cont. Α-Κ 377 contulit Jacobs (ol. Vrat. c)
 W² = Vratislaviensis 25 s. xv cont. Ν-Ω contulit Jacobs (ol. Vrat. d)
 W³ = Vratislaviensis 26 s. xiii-xiv contulit Ludwich (ol. Vrat. b)
 W⁴ = Vratislaviensis 27 s. xv contulit Ernesti (ol. Vrat. A)
 W⁵ = Vratislaviensis 29 s. xv cont. Α-Ζ 356 contulit Ludwich (ol.
     Vrat. a)

SCHOLIA

- § A = Veneti 454 ed. Dindorf Oxon. 1875
 § B = Veneti 453 ed. Dindorf Oxon. 1877
 § T = cod. mus. Brit. Burney 87 ed. Maass Oxon. 1887
 § Le v. Valckenär Opusc. Acad. II. 95 sqq.
 § Lp = cod. Lipsiensis 32 ed. Bachmann Lips. 1835-8
 § { P¹¹ v. *An. Par.* III 270 sqq.; Ludwich in indice lect. Reg. 1892, III
     U⁴ contulimus: cf. et Ludwich, *Homerica*, 1893, V
 § cod. Athoi. v. Dindorf praef. § A pp. xxix, xxx

SIGLA

s Am. = Ammonii in Φ (pap. Ox. 221)

s Gen. = Genavensis 44 ed. Nicole

s p^l in B

s p^{sl} in Z

s a = Pap. Oxyrh. 418 (s. i-ii p. C.) in A 263-349

s b = Pap. Oxyrh. 6-5 (s. ii p. C.) in P 725-32

s c = Pap. Oxyrh. 1086 (s. i a. C.) in B 751-827

s d = Pap. Oxyrh. 1087 (s. i a. C.) in H 75-83

s cod. Paris. 2556 v. Cramer *An. Ox.* III. 97 sqq.

Epimerismi Coislin. 387 v. Cramer *An. Par.* III 294 sqq.

Epimerismi O^b v. Cramer *An. Ox.* I; Ludwich A II T II. 606-41

Epimerismi Barocciani 50 v. Cramer *An. Ox.* II 331 sqq.

FAMILIAE

a = L³ M¹² V¹¹

b = Ang. Ca³ L³ L⁴ L¹⁰ L¹⁴ P¹⁵ P¹⁹ V²⁰ V³¹

c = L⁵ M⁹ Mo¹ P¹² V² V¹⁵

d = Em⁵ L⁶ L⁸ L¹⁸ P² P⁶ P¹⁵ V⁴ V²⁷

e = L⁷ L¹⁵ L²⁰ M⁸ U⁹ V²⁴ W¹

f = L⁹ L¹² L¹⁷ N¹ O⁶ V¹⁴ V²²

g = Ca¹ L¹ L¹⁶ M⁴ M⁵ M¹¹ Ma² Ma³ P²¹ Pal² R¹ S U¹

h = E¹ I^p M¹ M¹² Ma¹ P¹ P¹¹ P¹⁶ U² U⁴ V³ V⁶ V¹⁵ V¹⁹ V²¹ Vi¹

i = P¹⁰ P¹⁸ P²² U¹³ Vi⁵ W² r = O⁵ P³ P⁵ V⁸ V²⁶

k = Mc V¹³ s = Lc¹ P⁷ Q²

l = Bm⁸ U³ V²⁵

t = Bm⁴ O⁸ O⁹ P⁴ P⁸ P¹³ Pal¹

m = L⁹ U⁶ V¹⁸

u = L¹ L¹³ O⁴ U⁷

n = Cf V¹³

v = B C V²⁰ Vi⁶

o = D Ge V¹⁴ V²²

w = Le² Q¹ U¹¹

p = Bm⁶ H¹ Mon¹ P⁹ Pa Pe

x = A Pal¹ U¹

q = Ca² O² Vi²

y = Mo² V¹¹

SIGLA

s = scholium, scholia

qu. = quidam, τινές

uv. = ut videtur

ss. = supra scriptum, scripta

γρ. = γράφεται, γραπτέον

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω 'Αχιλῆος
οὐλομένην, ἦ μυρί' 'Αχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἵφθιμους ψυχὰς ^{τρομῆς} 'Αἰδί προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἔξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἔρισαντε
'Ατρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος 'Αχιλλεύς.

5

Tís τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς νιός· ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὕνεκα τὸν Χρύσην ἡτίμασεν ἀρητῆρα
'Ατρεΐδης· ὁ γὰρ ἥλθε θοὰς ἐπὶ νῆας 'Αχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἅποια,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου 'Απόλλωνος
χρυσέψ φάντα σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας 'Αχαιούς,
'Ατρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.

10

15

I Μούσας ἀείδω καὶ 'Απόλλωνα κλυτότοξον ed. Apelliconis
pro vv. 1-9 hos tres versus—

Ἐσπετε νῦν μοι, μοῦσαι, 'Ολύμπια δῶματ' ἔχουσαι,
ὅππως δὴ μῆνις τε χόλος θ' ἔλε Πηλείωνα
Λητοῦς τ' ἀγλαδὺν νιόν· ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθεὶς
quidam teste Aristox. 3 ψυχὰς] κεφαλὰς Apoll. Rhod. cf. A 55:
Hesiod. fr. 96. 80 4-5 ath. Zen. 5 πᾶσι] δαῖτα Zen. teste
Ath. 12f βουλῆ Nic. (teste Eust.) 8 σφῶι Zen. Seleuc.,
Dion. Sid. 11 ἡτίμασεν P¹ A B E⁴ L¹⁸ V²⁶ W⁵: ἡτίμησ', ἡτίμησεν
vulg. 15 λίσσετο Ar. A T: ἐλίσσετο vulg. 16 'Ατρεΐδας Zen.
(uv.), L¹⁵ M¹³ P¹⁶, Bm⁸ Pl¹³ ss.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

“Ατρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἔϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
νῦμν μὲν θεοί δόσεν Ὄλυμπια δώματ’ ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ’ οἴκαδ’ ἵκέσθαι·
παῖδα δ’ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ’ ἄποινα δέχεσθαι,
ἄζόμενοι Διὸς νίδν ἐκηθόλων Ἀπόλλωνα.”

20

“Ενθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπενφήμησαν Ἀχαιοὺς
αἰδεῖσθαι θ’ ιερῆς καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἄλλ’ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ’ ἐπὶ μῆθον ἔτελλε·
“ μή σε, γέρον, κοίλησω ἐγὼ παρὰ νησὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ’ ἢ υστέρον αὐτὶς λόντα,
μή νῦ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
τὴν δ’ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεϊ, τηλόθι πάτρης,
ιστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν·
ἄλλ’ ίθι, μή μ’ ἐρέθιζε, σαώτερος ὡς κε νέηαι.”

25

“Ως ἔφατ’, ἔδειστεν δ’ ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
βῆ δ’ ἀκέων παρὰ θῦνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
πολλὰ δ’ ἐπειτ’ ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾶθ’ δι γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἥνκομος τέκε Λητώ·

35

“ κλῦθί μεν, ἀργυρότοξ’, δις Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ίφι ἀνάστεις,
Σμυνθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ’ ἐπὶ νηὸν ἐρεψα,
ἢ εἴ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρὸς ἔκηα
ταύρων ἡδ’ αιγῶν, τόδε μοι κρήνον ἐέλδωρ·
τείσιεν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῦσι βέλεστιν.”

40

“Ως ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμπιοι καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ’ ὕμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·

45

20 λύσαιτε, λύσατε vulg.: λύσατε τε Apio, Herodor., E² Ma² P² P⁷ U⁵
W⁴ δέχεσθαι d 1 A B C T al.: δέχεσθε vulg. 24 Ἀτρεΐδεω
'Αγαμέμνονος Zen. (-ou) L¹⁸ M¹ V⁴ V³² ss. 29-31 ath. Ar. 34 ἀχέων
Zen. 38 Κίλλου Zen. 39 ἐρεξα • 42 τίσαιεν Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἔκλαγξαν δ' ἄρ' διστοὶ ἐπ' ὕμων χωομένουι,
αὐτοῦ κινηθέντος· δὸς δὲ νυκτὶ ἐοικώς.

ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δὲ λὸν ἔηκε·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

οὐρῆς μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφιεὶς
βάλλει· αἰὲν δὲ πυρὰ νεκύων καίοντο θαμειαῖς.

50

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν φέρετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δὲ ἀγορήνδε καλέστατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη·
κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥά θυήσκοντας ὄράτο.

55

οἱ δὲ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηρέες τὸ ἐγένοντο,
τοῖσι δὲ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·

“Ἄτρεῖδη, νῦν ἀμμε παλιμπλαγχθέντας δέω
ἀψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὲ δόμον πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιπὸς Ἀχαιούς·
ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρέομεν ἢ ιερῆα,
ἢ καὶ δινειροπόλον, καὶ γάρ τὸ σῆναρ ἐκ Διός ἐστω,
ὅς κ' εἴποι ὃ τι τόσον ἔχώστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
εἴτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης,
αἴ κέν πως ἀρνῶν κυίσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.”

60

“Ητοι ὃ γ' ὁσ πεπών κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δὲ ἀνέστη
Κάλχας Θεστορέδης, οἰωνοπόλων δέχ' ἄριστος,
δος ἥδη τά τὸ ἔόντα τά τὸ ἐσπόμενα πρό τὸ ἔόντα,
καὶ νήσος ἥγήσατ' Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω
ἥν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

65

70

46-47 ath. Zen. 47 ἐοικώς] ἐλυσθεὶς Zen. 56 δρῆτο Zen.
59 παλιμπλαγχθέντας Ar. vulg.: πάλιν πλαγχθέντας L⁸ L¹⁰ Le¹ M¹⁰
60 εἴ] οὐ Zen. 63 ath. Zen. 65 εἴ ταρ Hdn. εἴθ[.] ἥδ'
Hdn. ήιοστνΑΤ 68 ἐκαθέζετο Zen. 69 Κάλχας] μάντις Zen.
post 69 duo versus de Calchante lectos fuisse ait Porph. ap. Eust.
73 ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεια πτερόεντα προσηγύδε Zen.

1*

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

“ ω 'Αχιλεῦ, κέλεαί με, Διὸς φίλε, μυθήσασθαι
μῆνιν 'Απόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος.”

75

τοιγάρ τὴν ἔρων σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὅμοσπον
ἡ μέν μοι πρόφρων ἐπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἡ γὰρ δῖομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
'Αργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται 'Αχαιοί:

κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώστεται ἄνδρι χέρῃ·
εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσσῃ,
ἐν στήθεσιν ἑοῖσιν σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.”

80

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς 'Αχιλλεύς.
“ θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἰσθα·

85

οὐ μὰ γὰρ 'Απόλλωνα Διὸς φίλου, ω̄ τε σύ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις, ^{declinat}
οὗ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κολῆς παρὰ νησὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν 'Αγαμέμνονα εἴπης, ^{γραμμένη}
ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος 'Αχαιῶν εὐχεταὶ εἶναι.”

90

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων.
“ οὗτ' ἄρ' ὁ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδὲν ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, δν ἡτίμησ' 'Αγαμέμνων
οὐδὲν ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπέδεξατ' ἄποινα,
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἥδ' ἔτι δώσει·
οὐδὲν ὁ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλωφ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ιερὴν ἐκατόμβην
ἢ Χρύσην· τότε κέν μιν ίλαστράμενοι πεπίθοιμεν.”

95

“ Ήτοι δ' γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῦσι δ' ἀνέστη
ῆρως 'Ατρεΐδης εὐρὺν κρείων 'Αγαμέμνων

100

80 ath. Zen. κρείσσω Zen. L¹⁸ 83 φράσον Zen. E² O¹ P² U¹
 85 οἰσθας Zen. teste Eust. 86 Κάλχα Zen. L⁸ L¹⁸ P¹⁵ V¹⁰
 91 'Αχαιῶν Zen. Aristoph. Sosig. Ar. : ἀνὰ στρατὸν L⁹ L¹⁸ U⁸: ἐν
 στρατῷ vulg. 93 οὐ ταρ Hdn. οὐδὲν οὐδὲν B corr. al.: οὐδὲν Hdn.
 vulg. 95 ath. Ar. 96 ath. Ar. 97 Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν
 ἀπώσει Rhian. Mass. Ar. : λοιμῷοι βαρείας χεῖρας ἀφέτει Zen. codd.
 100 τότε] al. Zen.

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι
πίμπλαντ', ὅστε δέ οἱ πυρὶ λαμπέτοντι ἔκτην·

Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὁσσόμενος προσέειπε·

"μάντι κακῶν, οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυνον εἶπας·
αἱεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὕτ' ἐτέλεσσας·

καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις

ώς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι ἔκηβόλος ἄλγεα τεύχει,

οῦνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσῆδος ἀγλά' ἄποια

οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν

οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ Ῥα Κλυταῖμνήστρης προβέβουλα

κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστι χερείων,

οὐδέμας οὐδὲ φυῆν, οὕτ' ἀρ φρένας οὔτε τι ἔργα.

ἄλλὰ καὶ ὡς ἔθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἀμεινον.^{itter}

βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·

αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἔτοιμάστατ', ὅφρα μὴ οἷος

'Αργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.^{ειναὶ}

λεύσσετε γάρ το γε πάντες, οἱ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ."¹²⁰

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

"Ατρεΐδη κύδιστε, φιλοκτέανωτατε πάντων,

πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

οὐδέ τί που ἴδμεν ^{οὐδεὶς βρέπειν} ξυνῆγα κείμενα πολλά·

ἄλλὰ τὰ μὲν πολιῶν ἔξεπράθομεν, τὰ δέδασται,¹²⁵

λαοὺς δ' οὐδὲ ἐπέοικε παλλάλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόεις· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτείσομεν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς

δῶστι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.^{πατέ}

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.¹³⁰

"μὴ δὴ οὗτος, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεύ,

¹⁰⁸ οὔτε—οὕτ' Aristoph. Ar. (cf. 553): οὔτε—οὐδέ vulg.: οὐδέ—οὐδέ ^το δοτ A al. ¹¹⁰ ath. Ar. ¹¹³ κλυταῖμνήστρης ^{ρ³⁰} Ve: κλυταῖμνήστρης A ¹¹⁷ ath. Zen. σῶν Ar.: σάον Apoll. de coni. 223. 16: σόον (σῶν) vulg. ¹²² φιλοκτέανέστατε Aristoph. ¹²⁴ που Aristoph. Sosig. Ar. A suprascr. L⁸ R¹ R²: πω vulg.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελευσεῖαι οὐδέ με πείσεις.
 Η̄ ἐθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 ἥσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 η̄ τεὸν η̄ Αἴαντος ἵλων γέρας, η̄ Ὁδυσῆος
 ἄξω ἐλών· δέ δέ κεν κεχολώσεται δῆν κεν ἵκωμαι.
 ἀλλ' ἡτοι μὲν ταῦτα μεταφρασμέσθα καὶ αὗτις,
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαιν,
 ἐν δ' ἔρετας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἀν δ' αὐτὴν Χρυσῆίδα καλλιπάρρον
 βήσομεν εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλῆφόρος ἔστω,
 η̄ Αἴας η̄ Ἰδομενεὺς η̄ δῖος Ὁδυσσεὺς
 η̄ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἔκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὅφρ' ημῖν ἔκαεργον ίλάσσεαι ιερὰ ρέξας.”

Tὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
 “ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
 η̄ ὁδὸν ἐλθέμεναι η̄ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γάρ ἐγὼ Τρώων ἐνεκ' ἥλυθον αἰχμητάων
 δεύρῳ μαχητόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοι εἰσιν·
 οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἥλασταν οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίη ἔριβωλακι βωτιανείρῃ
 καρπὸν ἐδηλήσαντ’, ἐπεὶ η̄ μάλα πολλὰ μεταξὺ^{μεταξὺ}
 οὔρεά τε σκιοεντα θάλασσά τε ἡχήεσσα^{μεταξὺ}
 ἀλλὰ σοι, ὦ μέγ’ ἀναιδές, ἂμ’ ἐσπόμεθ’, ὅφρα σὺ χαίρῃς,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοὶ τε, κυνῶπα,
 πρὸς Γρώων τῶν οὖ τι μετατρέπῃ οὐδ’ ἀλεγίζεις.
 καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,

133 Σχη̄ Philemo 228. 10
 εν L¹³ M¹³ U⁵ V¹² V¹³ V²⁰ Vi²

Rhet. gr. iii. 417: εἰς codd.

157 σκιοεντα Ar.

133-134 ath. Ar.

139 ath. Ar.

143 ath. Zen., om.

Rhet. gr. vii. 1231

159 ἀρνύμενος Zen.

137 δώσουσι

142 ἐν Ar. cit.

160 ath. Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

φ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἱες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε ἵσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ^{ταῦτα}
Τρώων ἐκπέρσωστ' εὐ ναιόμενον πτολεύθρον^{ταῦτα}
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυνάκος πολέμοιο

165

χειρες ἐμαὶ διεπουστ'. ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἔγῳ δ' ὀδίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆσα, ἐπεὶ κε καμῷ πολεμίζων.
νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ οὐ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
οἴκαδ' ἴμεν σὺν νησὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' δέω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλούστον ἄφυξειν."

170

Tὸν δ' ήμείβετ' ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“φεῦγε μάλ’, εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ’ ἔγωγε
λίστομαι εἴνεκ’ ἐμεῖο μένειν πάρ’ ἐμοιγε καὶ ἄλλοι
οὐ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.

175

ἔχθιστος δέ μοι ἐστι διοτρεφέων βασιλήων·
αἰὲν γάρ τοι ἔρις τε φίλῃ πόλεμοι τε μάχαι τε·
εἰ μάλα καρτερός ἐστι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
οἴκαδ' ἵων σὺν νησί τε σῆσ καὶ σοῖς ἑτάροισι
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἔγῳ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὅθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὡδε·
ώς ἔμ' ἀφαιρεῦται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἔγῳ σὺν νητὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
πέμψω, ἔγῳ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρησον *fair-cheeked*
αὐτὸς ἵων κλισίνδε, τὸ σὸν γέρας, ὅφρ' ἐν εἰδῆς
ὅσσον φέρτερός εἴμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ἵσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὄμοιωθῆμεναι ἀντην.”

180

“Ως φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἥτορ
στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἡ ὅ γε φάσγανον δέξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, δ' δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,

185

162 ita Ar. πόλλ' ἐμ. codd. 163 δππότ'] οὐδ' δτ' Zen. 168 ἐπεὶ
κε κάμω Ar. Hdn. A ss. : ἐπήν κε κάμω, ἐπήν κεκάμω codd. (cf. H 5)
169 Φθίην M⁸ V²⁷ W³ φέρτερον] λώιον cit. Plat. Hipp. min. 370 c
173 ἐλδεται P¹⁰³ Ve, v. l. ap. S Lp T 177 ath. hic Ar.
(= E 891) 178 om. p⁴⁴

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἥε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

ἥσος δ' ταῦθ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

ἔλκετο δ' ἐκ κολεοίο μέγα ξίφος, ἥλθε δ' Ἀθήνη

οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη,

ἄμφω δύμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·

στῆ δ' ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἐλε Πηλεῖωνα

οἵω φαινομένη τῶν δ' ἀλλων οὐ τις ὁράτο·

θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω

Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινῷ δέ οἱ ὅσσε φάντεν.^{νεῦ}

195

καὶ μην φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα·

“τίππιτ' αὐτόν”, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εὐλήλουθας;

ἥ ἵνα ὕβριν ἤδη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι δῖω·

ἥς ὑπεροπλήσι τάχ' ἀν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.”

200

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“ἥλθον ἐγὼ παύσοντα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθαι,^{μην ποιεῖται τοι τούτοις}

οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη

ἄμφω δύμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·

ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἐρίδος, μηδὲ ξίφος ἐλκεο χειρί·

210

ἀλλ' ἡτοι ἔπεισιν μὲν ὀνεδισον ὡς ἔσταται περ·

ῳδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσα παρέστεται ἀγλαὰ δῶρα

ὑβριῶν εἰνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἵσχεο, πείθεο δ' ἡμῶν.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·

“χρὴ μὲν σφῶτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι

215

καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον·

ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτοῦ.”

“Η καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χείρα βαρεῖαν,

ἀψ δ' ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε

220

192 ath. Ar.

195-196 ath. hic Ar. (= 208-209)

197 ξανθῆν

δὲ κόμην . . . Πηλείωνος qu. 8A ita p¹³, P¹⁵ ss.

198 ὁρῆτο Zen. B C

Ge Pal¹ 203 ἤδη Ar. vulg.: ἤδη Zen. a bog t al.

204 τετελέσθαι δῖω Ar. Bm⁶ E⁴ ss. M⁶ M⁸ O² Pa : τετελέσθαι δῖω vulg.: τετελεσμένον

ἔσται Zen. 207 τὸ σὸν vulg.: τέδη ο Eust. 212 τετελεσμένον

ἔσται] τετελέσθαι δῖω Zen. 219-220 ὡς εἰπὼν πάλιν ὧσε μέγα ξίφος

οὐδ' ἀπίθησε Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
δώματ' ἐς αλγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἔξαυτις ἀταρτῆροῖς ἐπέεσσιν
Ἄτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο·
“οἰνοβαρές, κυνὸς ὅμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
οῦτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι
οῦτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κήρι εἴδεται εἶναι.
ἡ πολὺ λώιόν ἔστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὃς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· 230
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις.
ἡ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὑστάτα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον δμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὅζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
οὐδὲ ἀναθῆλησει· περὶ γάρ ῥά ἐχαλκὸς ἔλεψε
φύλλα τε καὶ φλοιὸν· νῦν αὐτέ μιν υἱες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμης φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔστεται ὄρκος·
ἡ ποτ' Ἀχιλλῆς ποθῇ ἵξεται υἱας Ἀχαιῶν 240
σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν, εὗτ' ἀν πολλοὶ ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωρόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτεισας.”

“Ως φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαλῆ 245
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός·
Ἄτρεΐδης δ' ἔτέρωθεν ἔμηνε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἡδυεπῆς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῆ·
τῷ δ' ἥδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
ἔφθιαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἥδ' ἐγένοντο
ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·

225-233 ath. Zen. 241 τότε Αρ. Α L¹⁰ L¹² M¹³: τοῖς cet.
219 γλυκίω Zen. (cf. 80) 251 αἱ Zen.

I. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ὅ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ ὁ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῶνδα γαῖαν ἵκάνει·
 ἢ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παιδεῖς
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαρούσατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθούσατο μαρναμένοιν,
 οὐ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθε. ἅμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο·

ἴδη γάρ ποτ' ἔγὼ καὶ ἀρέοσιν ἡέ περ ὑμῖν
 ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οὐ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἶνον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
 Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 265
 κάρτιστοι δὴ κεῦνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φῆρσὶν ὀρεστκῷοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῦτῳ ἔγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοῖς. 270
 καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἔγώ· κεῦνοισι δ' ἀν οὖ τις
 τῶν οὐ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
 καὶ μέν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· 275
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην,
 ἀλλ' ἔα, ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῖες Ἀχαιῶν·
 μήτε σύ, Πηλεΐδη, ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἐμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, φ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εὶ δὲ σὺ καρτερός ἐστι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅ γε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.

258 βουλὴν Αγ. (καὶ ἐν τῇ πολυστίχῳ Did.), A B C E² P⁸ P¹²: βουλὴ Heraclides, vulg. 260 ὑμῖν Zen. vulg.: ὑμῖν Αγ. ο A L⁸ L¹⁰ L¹⁸
 N⁴ V¹ al. 265 om. vulg. (= Hes. Scut. 182): hab. **β** et al., cit. Dio
 Chrys. 57. 1, Paus. x. 29. 10 268 θηροὶν **β** h t T 271 ἐμωυτὸν
 Zen. L¹⁶ 273 ξύνιεν Αρ A B C E³ L¹⁸ V⁴: ξύνιον cet. 281 8 γε]
 οὐδε **h** i v A E³ Et Ge T. cit. Nic.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

‘Ατρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
λίστομ’ Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῦ.’

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
“ ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ’ ὅδ’ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ’ ἀνάστειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἢ τιν’ οὐ πείσεσθαι δέω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες, 290
τούνεκά οἱ προθέουσιν ὄνείδεα μυθήσασθαι; ”

Τὸν δ’ ἄρ’ ὑποβλήδην ἡμείβετο δῆος Ἀχιλλεύς.
“ ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπελέξομαι ὅπτι κεν εἴπης· 295
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ’ ἐπιτέλλεο, μὴ γάρ ἔμοιγε
σήμαιν· οὐ γὰρ ἔγωγ’ ἔτι σοὶ πείσεσθαι δέω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
χερσὶ μὲν οὖν τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἶνεκα κούρης
οὕτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ’ ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ’ ἄλλων ἃ μοί ἔστι θοῇ παρὰ νῆτ μελαίνῃ, 300
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελῶν ἀέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ’ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώσαι καὶ οἴδε·
αἴψα τοι αἷμα κελαιῶν ἐρωήσει περὶ δουρί.”

“Ως τώ γ’ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
ἀντιτήνη, λῦσαν δ’ ἀγορὴν παρὰ νησὸν Ἀχαιῶν. 305
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆσος ἔέστας
ἥϊε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
‘Ατρεΐδης δ’ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
ἐν δ’ ἐρέτας ἔκρινεν ἔείκοσιν, ἐς δ’ ἐκατόμβην
βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρην
εἶσεν ἄγων· ἐν δ’ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

296 ath. Ar. 298 μαχήσομαι Antim. Arieph. Mass. Argol. Sinop. Ar. **b d g r t u A C T al.**: μαχέσσομαι v. l. ant. (Heracleo) vulg. 299 ἐπεὶ δὲ ἐθέλεις ἀφελέσθαι Zen. 304 μαχεσσαμένω vulg.: μαχησαμένω Ar. Οὗ uv. V¹³ 309 ἐν Ar., P¹⁰: ἐς vulg. (cf. 142)
311 ἐν δ g al.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Οι μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεῖδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματα βάλλον,
ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελήσσας ἑκατόμβας
ταύρων ἥδ' αἴγῶν παρὰ θῦν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·
κνίση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

315

"Ως οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείληστ' Ἀχιλῆi,
ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ δτρηρὼ θεράποντε·

320

"Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βριστήδα καλλιπάρησον·
εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἐλωμαι
ἐλθῶν σὺν πλεόνεστιν τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται."

325

"Ως εἰπὼν προτεί, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
τὰ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῦν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
τὸν δ' εὑρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνῃ
ῆμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδῶν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
στήγην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

330

"χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἥδε καὶ ἀνδρῶν,
ἄσσον ἵτ· οὐ τί μοι ὑμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
δ σφῶι προτεί Βριστήδος εἴνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
καὶ σφῶιν δὸς ἀγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θυητῶν ἀνθρώπων,
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὗτε
χρειώ ἐμεῦ γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις· η γὰρ δ' γ' ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει,

340

314 λύματα βάλλον Ar. B E³ Ge: -ατ' ξβ. cet. cf. 137 332 τί Cypgr. Ar. codd.: τέ v. l. ant. Anoll. de synt. ii. 115, L³ L¹⁷ M¹ O⁸, A corr. 340 ἀπηνέος] ἀναιδέος Seleucus (ἐν τῇ πολυστίχῳ), v. l. in M⁸

324 δάωσιν q U⁶

336 σφῶιν Zen.

338 μάρτυρες q

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἂμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοντο 'Αχαιοῖ."

"Ως φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἔταιρῳ, 345
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βριστῆδα καλλιπάρηνον,
δῶκε δ' ἄγειν· τὸ δ' αὖτις ἵτην παρὰ νῆας 'Αχαιῶν·
ἡ δ' ἀέκουσ' ἂμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ 'Αχιλλεὺς
δακρύστας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείσι,
θῦν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἥρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
"μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔόντα,
τιμήν πέρ μοι ὅφελλεν 'Ολύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτεισεν·
ἡ γάρ μ' 'Ατρεῖδης εὐρὺν κρείων 'Αγαμέμνων 355
ἡτίμησεν· ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας."

"Ως φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μῆτηρ
ἥμενη ἐν βένθεστιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἡῦτ' ὀμίχλη,
καὶ ῥὰ πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
"τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξανδα, μὴ κεῦθε νόώ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω."

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὡκὺς 'Αχιλλεύς·
"οἰσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ' ἀγορεύω; 365
ὦχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν 'Ηετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα·
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες 'Αχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον 'Ατρεῖδη Χρυστῆδα καλλιπάρηνον.
Χρύσης δ' αὐθ' ἱερὲυς ἐκατηβόλον 'Απόλλωνος 370
ἥλθε θοὰς ἐπὶ νῆας 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλον 'Απόλλωνος

344 μαχέονται Ve (ci. Thiersch) 350 ἐπ' ἀπείρονα Ar. : ἐπὶ οἶνο τῷ
codd. 351 ὀρεγνύς] ἀναπτάς Zen. : ἀνασχών v. l. ant. (= 450)
372-379 ath. hic Ar. (= 12-16, 22-25)

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

χρυσέψ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἄτρετδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.

375

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαλ θ' ἵερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἅποια·
ἄλλ' οὐκ Ἄτρετδῃ Ἀγαμέμνονι ἥγδανε θυμῷ,
ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

χωρόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν φύχετο· τοῦ δ' Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουστεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοι ἦσαν,
ἥκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυν λαοὶ
θυῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
εὗ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.

385

αὐτίκ' ἔγῳ πρῶτος κελόμην θεὸν ἴλασκεσθαι·

Ἄτρετῶνα δ' ἐπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
ἥπειλησεν μῦθον, δὲ δὴ τετελεσμένος ἐστί·

τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῇ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ³⁷⁴
ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·

390

τὴν δὲ νέον κλισίθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
κούρην Βρισῆος, τὴν μοι δόσαν νῖες Ἀχαιῶν.

ἄλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔησος·
Ἐλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἰ ποτε δὴ τι
ἥ ἐπει ὕνησας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργῳ.

395

πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
εὐχομένης, δτ' ἐφησθα κελαινεφέει Κρονίωνι
οἵη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὅππότε μιν ἔννδῆσαι Ὀλύμπιοι ἥθελον ἄλλοι,

"Ηρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ἄλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν,
ὦχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
δν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἀνδρες δέ τε πάντες

400

374 λίσσετο Ar. A B E³ Lp T: ἐλ. cet. (cf. 15) 381 ἐπει βά νθ
Theagenes, Cypr. Cret. (teste Sel.): δ δέ νυ λίαν v. l. ap. sch. A
393 ἔνιο Zen. b g i s t 396-406 ath. Zen. 400 Παλλὰς Ἀθήνη]
Φοῖβος Ἀπόλλων Zen. P⁸⁴ v. l. P⁹ R¹, cit. § Pind. Ol. vii. 41. Philodem.
de piet. p. 41 403-405 asterisci A: om. Aphthon. ii. 626 W.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Αλγαίων'—ό γὰρ αὐτε βίην οὐ πατρὸς ἀμείνων—
οὐς Ῥ παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων·
τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδὲ τέτ σαν.
τῶν νῦν μιν μυήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
αἱ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἀλλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεῖδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
ἥν ἄτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτεισεν.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
“ ὡ μοι τέκνου ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
ἥσθαι, ἐπεί νύ τοι αῖσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δήν·
νῦν δ' ἄμα τ' ὡκύμορος καὶ διζυρὸς περὶ πάντων
ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
τοῦτο δέ τοι ἐρέοντα ἔπος Διὸς τερπικεραύνῳ
εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἱ κε πίθηται.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶν παρήμενος ὡκυπόροισι
μῆνι 'Αχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
Ζεὺς γὰρ ἐς Ὡκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἴθιοπῆς
χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἔποντο·
δωδεκάτῃ δέ τοι αὗτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε,
καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
καὶ μιν γουνάσπομαι καί μιν πείσεσθαι δῶ.”

“Ως ἄρα φωνήσασ’ ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ’ αὐτοῦ
χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐνζώνοιο γυναικός,
τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηγρων· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
ἐς Χρύσην ἵκαινεν ἄγων ιερὴν ἑκατόμβην.
οἱ δ’ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,

404 βίην Ar. Ve : βίη πολὺ φέρτας ἀπάντων διπόσοι (ἄλλων διπόσοι Dünzter) ναιουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὑρώντα Zen. : βίη vulg.
 418 τῶ A B C T al. : τῷ vulg. (vid. praef.) 423 μετὰ μέμνονας εἰ
 δαίμονας ἄλλους qu. 424 ath. qu. κατὰ Antim. Aristoph. Mass.
 Sinop. Cypr. Ar. V¹ Ve P¹⁵ corr., Apoll. lex. : μετὰ vulg. ἐπονται
 Ar. uv., Ve 428 ἡ μὲν ᾧ' ὡς εἰπουσ' Bm⁴ U¹ V¹⁸ δ' ἔλιπ' codd.
 432 ἐντὸς] ἐγγὺς Ar.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ιστία μὲν στελλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ιστὸν δ' ιστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς. 435
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρήγμανι θαλάσσης,
ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόρῳ.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὁδυσσεὺς 440
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
“ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπειμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παιδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' οἱρὴν ἐκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, δῆρ' ἵλασόμεσθα ἄνακτα,
ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.” 445

“Ως εἶπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
παιδα φίλην· τοὶ δ' ὅκα θεῷ οἱρὴν ἐκατόμβην
ἔξείης ἔστησαν ἐνδυμητον περὶ βωμόν,
χερνύψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· 450
“κλῦθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάστεις·
ἡμὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· 455
ἡδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.”

“Ως ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοίβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπειρρό' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἐσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὡμοθέτησαν.

434 ὑφέντες Zen. codd.: ἀφέντες Ar., Argol. Sinop. Ar.: προέρεσσαν codd. 435 προέρεσσαν Sosig. 444 ath. Ar. 446-447 ὡς εἰπὼν (εἰπεν Wolf) τοὶ δ' ὅκα θεῷ οἱρὴν ἐκατόμβην Zen. 447 οἱρὴν Zen. Ar. Arg.: κλειτὴν v. l. ant., codu.: κλειτὴν V¹ 449 ἀνέλοντο] προβάλοντο Ve Eust. 451 μοι p⁹⁹ 453 ἡμὲν δῆ S T Σ 75 (cf. Ε 234 Π 236): ηδη μέν codd.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

καὶ δὲ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δὲ αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὅβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ῶπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
νώμησαν δὲ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν Ἰλάσκοντο
καλὸν ἀείδοντες παιήνα κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες ἕκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.

*
‘Ημος δὲ ἡέλιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλθε,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἡμος δὲ ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος Ἡώς,
καὶ τότ' ἐπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δὲ ἵκμενον οὐρον Ἱεὶ ἕκάεργος Ἀπόλλων·
οἱ δὲ ἴστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἴστα λευκὰ πέτασσαν, 480
ἐν δὲ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἴστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἵαχε νηὸς Ιούσης·
ἥ δὲ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσοντα κέλευθον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥὲ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἐρυσσαν 485
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δὲ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
αὐτοὶ δὲ σκιδόνταντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῆνις νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
διογενῆς Πηλῆος νίος, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
οὕτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
οὕτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φύλον κῆρ
αὐθὶ μένων, ποθέεσκε δὲ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε.

464 μῆρε κάη Ar. Ptol. M⁸: -ρ' ἐκ. cet. σπλάγχνα πάσ. Ar. M⁸:
-χν' ἐπ. cet. 464 a σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπελάντες ὑπείρεχον Ἁφείστοιο
L¹¹ V⁹ al. (marg. M¹² Mc V¹²) 474 ath. Ar. 475 obelus p⁹⁹
484 μετὰ b g t u v A T κ]αι αντοι βαντ[p⁸³ 485 εξαλο]s ηπειρον
δε θοη]y p⁸³ 486 -θωι παρ[a p⁸³ cf. h. Apoll. 505-7 488-492 athl.
Zen.: 491 non scr.

I. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

’Αλλ’ ὅτε δή ρ̄ ἐκ τοῦ δυωδεκάτη γένετ’ ἡώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσταν θεοὶ αἱὲν ἔοντες
πάντες ἀμα, Ζεὺς δ’ ἥρχε. Θέτις δ’ οὐ λήθετ³ ἐφετμέων 495
παιδὸς ἔον, ἀλλ’ ἦ γ’ ἀνεδύστετο κῦμα θαλάσσης,
ἡερίη δ’ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.

εὑρεν δ’ εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· 503
καὶ ρὰ πάροιθ’ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
σκαιῆ, δεξιτερῆ δ’ ἄρ’ ὑπ’ ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

“Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ’ ἀθανάτοισιν ὅνησα
ἢ ἔπει ἦ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· 505
τίμησόν μοι υἱόν, δις ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἐπλετ⁴: ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἡτίμησεν· ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἄλλὰ σύ πέρ μιν τεῖσον, Ὁλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ’ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ’ ἀν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τείσωσιν ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῆ.” 510

“Ως φάτο· τὴν δ’ οὖ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
ἄλλ’ ἀκέων δὴν ἥστο· Θέτις δ’ ὡς ἥψατο γούνων,
δις ἔχετ⁵ ἐμπεφυνῖα, καὶ εἰρετο δεύτερον αὐτὶς·
“νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευστον,
ἢ ἀπόειπ⁶, ἔπει οὖ τοι ἔπι δέος, ὅφρ’ ἐν εἰδέω
οὅστον ἔγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.” 515

Τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ἢ δὴ λοίγια ἔργ’ ὅ τέ μ’ ἔχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἡρῃ, ὅτ’ ἀν μ’ ἐρέθησιν διειδείοις ἐπέεσσιν·
ἢ δὲ καὶ αὐτως μ’ αἱὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
νεικεῖν, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτὶς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
Ἡρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσσω· 520

503 ὅνησα] ἔτισα cit. Dionys. Hal. rhet. ix. 15 510 τιμήν
b d f g t 513 εἰρε τὸ Ixion 519 Ἡρῃ Ar. 522 τι Ar. (καὶ αἱ
ἄλλαι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις) : σε codd.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

εὶ δ' ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποίθης·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῆ κατανεύσω.”

525

“Η καὶ κυανέησιν ἐπ' ὁφρύσι τεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν “Ολυμπον.

530

Τώ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἀμα πάντες ἀνέσταν
ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἐσταν ἅπαντες.
ὡς δ' μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν “Ηρη
ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
“τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; 540
αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τέ πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅτι νοήσῃς.”

535

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
““Ηρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
εἰδῆσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ·
ἀλλ' ὅν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκούεμεν, οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὗτ' ἀνθρώπων·
ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.”

545

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια “Ηρη·
“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὕτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,

550

524 κατανεύσομαι Ar. vulg.: ἐπινεύσομαι v. l. ant., cit. Athen. 66 c
530 κρητὸς Zen. 531 διέτμαγεν Ar. c d e g i l p r A B C Ge Mc
αῖ.: διέτμαγον cet. 534 ἐδρέων qu. c h i q 542 νν pro τι p¹⁰¹
549 ἐθέλωμι O⁸ P¹²: -οιμι cet. 550 μὴ σύ γε Ve 553 οὔτε Rhi.
Aristoph. Ar. codd.: οὐδὲ v. l. ant. M¹¹ Vi³ Vi⁷

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἀλλὰ μάλ’ εὐκηλος τὰ φράζει ἀσσα θέλησθα.
νῦν δ’ αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
ἡερίη γὰρ σοὶ γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ’ δίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· 560
“δαιμονίη, αἰεὶ μὲν δίεαι, οὐδέ σε λήθω·
πρῆξαι δ’ ἔμπης οὐ τι δυνήσεαι, ἀλλ’ ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.
εὶ δ’ οὕτω τοῦτ’ ἔστιν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
ἀλλ’ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μύθῳ,
μή τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ’ ἐν Ὄλύμπῳ
ἀστον ἱόνθ’, ὅτε κέν τοι ἀπτούς χεῖρας ἐφείω.”

“Ως ἔφατ’, ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη,
καὶ ρ’ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
οὐχθησαν δ’ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· 570
τοῖσιν δ’ Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἥρχ’ ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρᾳ φέρων, λευκωλένῳ Ἡρῃ·
“ἢ δὴ λοίγια ἔργα τάδ’ ἔσσεται οὐδ’ ἔτ’ ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφῶν ἔνεκα θυητῶν ἐριδάνετον ὕδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δ’ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρᾳ φέρειν Διί, ὅφρα μὴ αὖτε
νεικείησι πατήρ, σὺν δ’ ἡμῖν δαιτα ταράξῃ.
εἴ περ γάρ κ’ ἐθέλησιν Ὄλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἔξ ἑδέων στυφελίξαι· δὲ γὰρ πολὺ φέρτατός ἔστιν·
ἀλλὰ σὺ τόν γ’ ἐπέεσπι καθάπτεσθαι μαλακοῦσιν·
αὐτίκ’ ἐπειθ’ Ἰλαος Ὄλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.”

554 δττι θέλησθα Dion. Sid. 559 πολὺς Zen. ap. sch. T (cod. πολεῖς, cf. B 4) 560 τὴν δὲ μέγ’ οὐχθῆσας v. l. in Λ 565 ἀκέουσα Ap. Dysc. adv. 554. 18 (ἐν ἐνίαις ἐκδοσεσιν) 567 [ἱόνθ'] λόντε Zen. ἀέπτους Aristoph. 572 ἐπὶ ἥρᾳ Hdn. Hesych. (cf. Ξ 132, al.): ἐπίηρα Ar. vulg. τετιημένη ἥτορ v. l. ap. Β B T

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

“Ως ἄρ’ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον
μῆτρὶ φύλη ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε·

585

“τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φύλην περ ἐοῦσαν ἐν ὁφθαλμοῖσιν ἵδωμαι
θεινομένην, τότε δ’ οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῦν· ἀργαλέος γὰρ Ὁλύμπιος ἀντιφέρεσθαι·
ἡδη γάρ με καὶ ἄλλοτ’ ἀλεξέμεναι μεμάῶτα
ῥῆψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεοπεσίοιο,
πᾶν δ’ ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ’ ἡελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ, δλίγος δ’ ἔτι θυμὸς ἐνῇεν·
ἔνθα με Σάντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.”

590

“Ως φάτο, μειδῆσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη,
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
ἄστεστος δ’ ἄρ’ ἐνώρτο γέλως μακάρεστι θεοῖσιν,
ώς ἵδον Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

595

600

“Ως τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐσ ἡελιον καταδύντα
δαίννυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔισης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἥν ἔχ’ Ἀπόλλων,
Μουσάων θ’, αὐτὸις διειδον ἀμειβόμεναι δπὶ καλῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος,
ἥχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυντὸς ἀμφιγυήεις
“Ἡφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεσσι·
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦτορ Ὁλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ’ ὅτε μιν γλυκὺς ὑπνος ἱκάνοι·
ἔνθα καθεῦδ’ ἀναβάσ, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη.

605

610

585 χειρὶ Aristoph. Sosig. Mass. Ar. : χερσὶ codd.
Λήμνον v. l. ant. 598 οἰνοχόει Antim. Zen. Aristoph. Mass.
Argol. Ar., Bm² L⁸ (ὸν-): φνοχόει vulg. 600 ποιπνύοντα codd.:
ποιπνύσαντα Ar. (αἱ πᾶσαι § Lp T) 606 κακκείοντες codd.: δῃ
κείοντες Ar. (αἱ πᾶσαι § Lp T) ἔκαστος] νέεσθαι M⁸ M¹⁰ P¹² U⁵
608 ἰδυίησι Ar. P¹ A M¹ Vl¹ Eu: εἰδ. cet. 609 πρὸς ὃ λέχος Zen. P⁴
611 ἔνθ’ ἐκάθευδ Zen.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Ἀλλοι μέν ρία θεοί τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εῦδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχει νήδυμος ὑπνος,
 ἀλλ' ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
 τιμήσῃ, δλέση δὲ πολέας ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν.
 ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὁνειρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 “βάσκ” ἵθι, οὐλε Ὁνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω·
 θωρῆξαί ἐ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 παυσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιων εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὄλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας
 “Ηρη λιστομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε’ ἐφῆπται.”
 Ὡς φάτο, βῆ δ’ ἀρ’ Ὁνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκοντε·
 καρπαλίμως δ’ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

1 ἀλλοι Zen.   2 ἔχει νήδυμος Ar. vu:g.: ἔχει νήδυμος v. l. ant. C⁶
 γρ. Bm⁴, cf. δ 793 μ 311, h. Herm. 241, 449   3 φρένας P²ss. Bm²
 4 τιμήσει cit. scholl.: τιμήσει L¹²ss. in AT: τιμήσῃ vulg.   πολὺς
 Zen.   6 Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα q L⁸ L¹⁰ L¹⁸ M⁴ Mc V¹ al.   12 ἔλοι
 Zen. vulg.: ἔλοις Ar. σ A Bm⁶ L³ Mc P⁸ V²   15 δίδομεν δέ οἱ εὖχος
 ἀρέσθαι Arist. poet. 25, soph. el. 4

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεῖδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εῦδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηλητῷ υἱὶ ἐοικώς, 20

Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τī¹ Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἔεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὄνειρος·

“ εῦδεις, Ἀτρέος νὶς ἀτίφρονος ἵπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εῦδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ῳ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· 25

νῦν δ' ἐμέθεν ἔννες ὅκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.

θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομώντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλις εὐρυάγνιαν

Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δῶματ' ἔχοντες 30
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας

“ Ήρη λιστομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε’ ἐφῆπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λίθη
αἴρείτω, εὗτ’ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.”

“ Ως ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ' ἔλιπ’ αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ’ ἀνὰ θυμὸν ἄρ’ οὐ τελέεσθαι ἔμελλον·

φῆ γὰρ ὅ γ’ αἰρήσειν Πριάμον πόλιν ἵματι κείνῳ,
νήπιος, οὐδὲ τὰ ἥδη ἄρα Ζεὺς μήδετο ἔργα·

θήσειν γὰρ ἔτ’ ἔμελλεν ἐπ’ ἀλγεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῦσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40

ἔγρετο δ’ ἔξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχντ’ ὅμφη·
ἔζετο δ’ ὁρθωθείς, μαλακὸν δ’ ἔνδυνε χιτῶνα,

καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
ποστὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὕμοισιν βάλετο ἔλφος ἀργυρόηλον·
εὗλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἀφθιτον αἰεί· 45

σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆσος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

‘ Ήώς μέν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὀλυμπού,

18 δ' ἐκ. codd. praeter O⁸ P¹¹ 22 θεῖος] οὐλος b g A ss. al.

27 ath. hic Ar. (= Ω 174) 36 ἔμελλον Ar. q Eust. : ἔμελλεν Ζεύ.,
codd. eet. 40 διὰ] κατὰ Ve γρ. Bm⁴ M¹⁰, O⁷ ss. 43 δὲ] δ' αὐ
h1 U¹ al.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοιςιν·
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἡγείροντο μάλ' ὥκα·

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵζε γερόντων
Νέστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος·
τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν.
“ κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὅνειρος
ἀμβροσίην διὰ σύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίψ
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐώκει·
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·

“ εὔδεις, Ἄτρεος νὶς δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ῳ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόστα μέμηλε·
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὥκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός είμι,
ὅς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει·

θωρῆξάλ σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
παυσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὄλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἀπαντας
“ Ήρη λισπομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε’ ἐφῆπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·” ὡς δὲ μὲν εἰπὼν
ῳχετ’ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὑπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ’ ἄγετ’, αἴ κέν πως θωρήξομεν νῆσος Ἀχαιῶν·
πρῶτα δ’ ἐγῶν ἐπεσιν πειρήσομαι, ή θέμις ἐστί,
καὶ φεύγειν σὺν νησὶ πολυκλήσι κελεύσω·
νῦμεῖς δ’ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.”

“ Ήτοι ὃ γ’ ὡς εἰπὼν κατ’ ἄρ’ ἔζετο, τοῖσι δ’ ἀνέστη

53 βουλὴν Zen. (ἐν ταῖς κοινᾶς Did.), vulg.: βουλὴ Aristoph. Ar. Bm⁴,
U⁵ corrig. γρ. P³ 54 Πυλοιγενέος p. p²⁹ A B T al.: Πυληγενέος vulg.
pro 55 αὐτὰρ ἐπεῑ β' ἡγερθεν διηγέρεες τ' ἐγένοντο,
τοῖσι δ' ἀστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zen.

56 θεῖόν Zen. pro 60-70

ἥνωγει σε πατήρ ὑψίγυγος αἰθέρι ναίων

Τρωστοι μαχήσασθαι προτ! “Ιλιον” ὡς δὲ μὲν εἰπὼν Zeil.
64 ath. hic Ar., cl. 27 76-83 athl. Ar.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζούμεθα μᾶλλον·
νῦν δ’ ἵδεν ὃς μέγ’ ἄριστος Ἀχαιῶν εὑχεται εἶναι·
ἄλλ’ ἄγετ’, αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.”

80-

“Ως ἄρα φωνῆσας βουλῆς ἐξ ἥρχε νέεσθαι,
οἱ δ’ ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεστεύοντο δὲ λαοί.
ἡῦτε ἔθνεα εἶσι μελιστάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ’ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
αἱ μέν τ’ ἔνθα ὅλις πεποτήσαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
ὅς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἡγέοντος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ἱλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν “Οσσα δεδήει
δτρύνοντο” λέναι, Διὸς ἄγγελος· οἵ δ’ ἀγέροντο.
τετρήχει δ’ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἴζόντων, ὅμαδος δ’ ἦν· ἐννέα δέ σφεας
κήρυκες βοόωντες ἐρήτυνον, εἴ ποτ’ ἀυτῆς
σχοίατ’, ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.

90

σπουδῇ δ’ ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ’ ἔδρας
παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.
“Ηφαιστος μὲν δῶκε Διὸς Κρονίωνι ἄνακτι,

100

αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ·
Ἐρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
αὐτὰρ δ’ αὐτε Πέλοψ δῶκ’ Ἀτρέϊ, ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστη,
αὐτὰρ δ’ αὐτε Θυέστ’ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάστειν.

105

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῷ δὲ γέρεισάμενος ἔπει τὸν Ἀργείοισι μετηύδα·
“ ὁ φύλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες τὸν Ἀρηό,
Ζεύς με μέγα Κρουῖδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείη,
σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
τὸν Ἰλιον ἐκπέρσαντ’ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
δυσκλέα τὸν Ἀργον ἵκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
οὕτω που Διὸς μέλλει ὑπερμενέῃ φίλον εἶναι,
ὅς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἡδὲ ἔτι καὶ λύσει τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
αἰσχρὸν γὰρ τόδε γέρεισάμενοι τοσόνδε τε λαὸν τὸν Ἀχαιῶν
ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι
ἄνδρασι παυροτέροισι, τέλος δὲ οὗ πώ τι πέφανται·
εἴ περ γάρ καὶ ἐθέλοιμεν τὸν Ἀχαιού τε Τρώες τε,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρώας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσποι ἔστιν,
ἡμεῖς δὲ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν τὸν Ἀχαιού,
Τρώων δὲ ἄνδρα ἔκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι νῆσος τὸν Ἀχαιῶν
Τρώων, οἱ ναίσουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ’ ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔστιν,
οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰώστι ἐθέλοντα
τὸν Ἰλιον ἐκπέρσαι εὖ ναίσμενον πτολίεθρον.
ἐννέα δὴ βεβάσαι Διὸς μεγάλον ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται·
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ’ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα

111-118 ath. Zen. 111 μέγα Zen. (auctore Didymo), vulg.: μέγας Ar. Callistratus, cit. Dion. Hal. rhet. viii. 15, 1°. 119 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γέρεισάμενοι τοσόνδε γέρει Zen. 124 ath. Ar. 125 Τρώες v. l. ap. Eust. (Ar. !) 127 ἔκαστοι Ar. M⁶ V⁶: ἔκαστον Dem. Ixion, vulg. 130-133 ath. Ar. 131 [ἔστιν] ἔνεισιν Callistratus. Ar. ed. altera 132 [με κεπ[p³⁷] 133 τὸν Ἰλιον vulg.: τὸν Ἰλιον Ar. (ἐν τοῖς κατ' Ἀριστοφάνην ὑπομνήμασιν Ἀριστάρχου Did.) Bm⁴ L⁵ L¹¹ V¹¹ V¹²: Ιλιο] p³⁷

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἥπατ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἴνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ώς δὲν ἔγω εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

140

"Ως φάτο, τοῦσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὅρινε
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν·
κινήθη δ' ἀγορὴ φὴ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ικαρίοι, τὰ μέν τ' Εὔρος τε Νότος τε
ῶρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.

145

ώς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἡμύνει ἀσταχύεσσιν,
δις τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῷ
νῆσος ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἀπτεσθαι νηῶν ἦδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἰκεν
οἴκαδε ιεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν.

150

*Ενθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐπύχθη,
εὶ μὴ Ἀθηναίην "Ηρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
" ὁ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
οὗτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἐλένην, ἢς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης·
ἀλλ' ἵθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον,

155

137 εἴατ' ἐνὶ vulg. : εἴαται ἐν Heraclides b c g h V¹ Ve al. : εἴατ'
ἐν A L⁶ U⁶ V¹¹ V²² προτιδέγμεναι p⁶⁰ A Ve 141 ath.
quidam ant. : om. V³² 143 ath. Ar. 144 φὴ Zen. : ὡς codd.
148 ἐπαΐσσων Aristoph. 156 εἰ μὴ Ἀθηναὶ λαοσσός ηλθ'
ἀπ' Ὀλύμπου Zen. 157-168 omisit Zen. 160-162 ath.
hic Ar. (= 176-178) 161 Ἀργείην θ' Zen. 163 κατὰ Ar.
(ἄπασαι) a c f g i : μετὰ p³, codd. plerique 164 ath. hic Ar. (180)
σοῖς Aristoph. Ar. (αἱ χαριέσταται) L¹⁸ U⁹ V³ : σοῖς δ' vulg.

μηδὲ ἔα νῆας ἀλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

165

“Ως ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμπιο καρήνων ἀτέξασα·
καρπαλίμως δ’ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὑρεν ἔπειτ’ Ὁδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἔσταότ· οὐδ’ ὅ γε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
ἀπτετ’, ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν
ἄγχοῦ δ’ ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὅδυσσευ,
οὗτῳ δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
φεύξεσθ’ ἐν νήεσσι πολυκλήσι πεσόντες,
κὰδ δέ κεν εὐχώλην Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἐλένην, ἡς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλουτο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης;
ἄλλ’ ίθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ’ ἔτ’ ἐρώει,
σοὺς δ’ ἀγανοῦς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον,
μηδὲ ἔα νῆας ἀλαδ’ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

175

“Ως φάθ’, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
κῆρυξ Εύρυβάτης Ἰθακήσιος, ὃς οἱ διπήδει·
αὐτὸς δ’ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεί·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

185

“Ον τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ’ ἀγανοῦς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
“δαιμόνι”, οὐ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίστεσθαι,
ἄλλ’ αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυε λαούς·
οὐ γάρ πω σάφα οἰσθ’ οἶος νόος Ἀτρείωνος·
νῦν μὲν πειράται, τάχα δ’ ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ’ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἵον ἔειπε;

190

168 om. **δο** **ρ³** ABC T al. 179 κατὰ Ar h A U¹ al. : μετὰ vulg.
μηδ’ ἔτ’ ἐρώει] χαλκοχιτώνων **ρ¹** m. p. 180 δ’ om. B, cf.
164 185 om. **ρ³⁷** 187 ἔβη] βὰς Zen. 192 Ἀτρείωνος
Aristoph. Ar Dion. Sid. Dem. Ixion. Vi¹ : Ἀτρεΐδας **ρ³**, codd. cet.
huc transtulit 203-205 Ar. 193-197 ath. Ar. (om. Xen. mem. i. 2. 56)

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

μή τι χολωσάμενος ρέξῃ κακὸν υἱας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων,
τιμὴ δ' ἐκ Διώς ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεύς.”

195

“Ον δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἵδοι βοώντα τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.
“δαιμόνι”, ἀτρέμας ἥσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὗτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὕτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἐστω,
εἰς βασιλεύς, ω̄ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγυκλομήτεω
σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύηστι.”

200

“Ως ὃ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
αὐτὶς ἐπεστεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἡχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἴγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.

205

“Ἄλλοι μέν ρ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολψά,
ὅς ἔπει φρεσὶν ἥσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἥδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν,
ἄλλ' ὃ τι οἱ εἴσαιτο γελοῦντον Ἀργείοισιν
ἔμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἥλθε·
φολκὸς ἦν, χωλὸς δ' ἐτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὕμω
χυρτώ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε
φοξὸς ἦν κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἡδ' Οδυσσῆι·
τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίω
δέξα κεκλήγων λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέστηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.

215

220

196 διοτρεφέων βασιλήων cit. Arist. rhet. ii. 2, Zen. **d g h i Vi²** al.:
διοτρεφέος βασιλῆος Αρ. **a b c** ΑΒCΤ 197 obelus **p³⁷** 198 τ'
οιη. **e** ΒΓΑ corr. 204 αγαθη **p¹⁰** 205 -μητης inscr. J. H. S.
xxi. 289 206 hab. **a b c g h q t** Dio Chrys. I. 11 : om. cet. βου-
λεύησι Dio Ma³ (cf. I 99): βασιλεύη codd. 212 θαρσιτης **P³**
213 δοσ' ἔπεια **P³**: δος δ' cet. 220-223 ath. Zen. 222 κεκληγώς
codd. cf. E 591 M 125 224 βοῶν] βιβάς p al.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

“ Ἀτρεΐδη, τέο δὴ αὐτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναικες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἔξαιρετοι, ἃς τοι Ἀχαιοὶ

225

πρωτίστῳ δῆδομεν, εὗτ' ἀν πτολίεθρον ἔλωμεν.

ἡ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴστει

230

Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου νῖος ἄποινα,

ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,

ἥκε γυναικα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,

ἥν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν

ἀρχὸν ἔόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν νῖας Ἀχαιῶν.

ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε, Ἀχαιόδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235

οἴκαδέ περ σὺν νηνσὶν νεώμεθα, τόνδε δ' ἐώμεν

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ἰδηται

ἢ ῥά τι οἱ χήμεις προσαμύνομεν, ἡε καὶ οὐκέ-

δος καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

ἥτιμησεν ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240

ἄλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆη χόλος φρεσίν, ἄλλὰ μεθήμων

ἢ γὰρ ἀν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὑστατα λωβήσαιο.”

“Ως φάτο νεικέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

Θερσίτης· τῷ δ' ὕκα παρίστατο δῖος Ὁδυσσεύς,

καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἡνίκαπε μύθῳ. 245

“ Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,

ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεύσιν

οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον

ἔμμεναι, ὅστοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἥλθον.

τῷ οὐκ ἀν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250

καὶ σφιν δνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.

οὐδέ τι πω σάφα ἰδμεν δπως ἔσται τάδε ἔργα,

ἢ εὖ ἡε κακῶς νοστήσομεν νῖες Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

225 δὴ αὐτ' Zen.: δ' αἰτ' codd. 226 πλεῖαι δὲ γυναικῶν Zen.,
qui 227-228 ath. 227 κλισίη L⁸ M¹¹ R¹ U¹⁰ V¹ al., cit. Plut. de αἰτ.
poet. 9: κλισίησιν h 231-234 ath. Zen. 239 ἐοῦ Zen. P¹¹ U⁹
(ἴου): ἔω g al. 241 φρεσίν] λάβειν Ve 249 Ἀτρεΐδη p³ M¹⁰ O⁶
νιν p¹² 252-256 ath. Ar.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἥσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἥρωες Δαναοὶ· σὺ δὲ καὶ κερτομέων ἀγορεύεις.
ἀλλ’ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένου ἔσται·
εἴ κ’ ἔτι σ’ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νῦ περ ὥδε,
μηκέτ’ ἔπειτ’ Ὁδυσθῆ κάρη ὕμοισιν ἔπειη,
μηδὲν ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
χλαῖνάν τ’ ἡδὲ χιτῶνα, τά τ’ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπλήγων ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.”

“Ως ἄρ’ ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὕμω
πλῆξεν· ὁ δ’ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
σμῶδιξ δ’ αἵματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκήπτρουν ὑπὸ χρυσέου· ὁ δ’ ἄρ’ ἔζετο τάρβησέν τε,
ἀλγήσας δ’ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ’ αὐτῷ ἡδὺ γέλασταν·
ὦδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
“ὦ πόποι, ἡ δὴ μυρί’ Ὁδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
βουλάς τ’ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμού τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ’ ἀριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ’ ἀγοράων.
οὗ θήν μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.”

“Ως φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ’ ὁ πτολίπορθος Ὁδυσσεὺς
ἔστη σκήπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
εἶδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὡς ἄμα θ’ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὑστατοι νῖες Ἀχαιῶν
μᾶθον ἀκούστειν καὶ ἐπιφρασταλατο βουλήν·
ὅσφι ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“Ἄτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

258 εἴ κ’ Zen., codd.: εἰ δ’ Ar. κικηίομαι Ptol. Asc. ὡς νῦ περ
ὦδε Ar. codd.: ὡς τὸ πάρος περ Sinop.: ὑστερον αδθις Mass.: ἐν
Δαναοῖσιν Philemo 264 πεπληγῶν § B : -ὦδε codd. 266 ἔκφυγε
Ar., v. l. in V¹⁹ 269 ἰδὼν Philetas 278 δ’ δ Ar. vulg.: δὲ v. l.
ant., e al. 284 δῆ] γάρ Ar. L¹⁴

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

ὡς τε γὰρ ἡ παιῶνες νεαροὶ χῆραι τε γυναικες
ἀλλήλοισιν ὁδύρουνται οἰκόνδε νέεσθαι.

ἡ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα νέεσθαι·
καὶ γάρ τις θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἡς ἀλόχοιο
ἀσχαλάᾳ σὺν νητὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
ἡμῖν δὲ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς

ἐνθάδε μιμνόντεσσιν τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
ἀσχαλάαν παρὰ νηνσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.

τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
ἡ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἡς καὶ οὐκέ.

εὖ γὰρ δὴ τόδε ἵδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
χθιζά τε καὶ πρωΐζ, ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
ἡμεῖς δὲ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμὸνς

ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέστας ἑκατόμβας,

καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ·

ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
σμερδαλέος, τόν ρ' αὐτὸς Ὄλύμπιος ἡκε φόωσδε,

βωμὸν ὑπαίξας πρός ῥα πλατάνιστον ὅρουσεν.

ἐνθα δὲ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,

ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,

όκτω, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἡ τέκε τέκνα.

ἐνθ' ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγώτας·

293 οἰζυγῷ P³ ὅν ad e hio A B T : ήν ο γι m C
λάαν μιμνόντεσσι Zen. (sic A : μίμνοντ' ἐπὶ νήεσσ' Bekker)
Zen. 300 ἡ Αρ. : ἡ Λ M¹ M¹² P¹ T U¹⁰ U¹³ V¹² : el cet.
τυρες Zen. L⁸ V² V⁸ 314 τιτίζοντας Zen.

285

290

295

300

305

310

297 ἀσχα-

299 ἐπὶ

302 μωρ

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

μήτηρ δ' ἀμφιποτάτο δόδυρομένη φίλα τέκνα·
τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχνᾶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φαγε στρουθοῖο καὶ αὐτῆν,
τὸν μὲν ἄριζηλον θῆκεν θεός, ὃς περ ἔφηνε·
λᾶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἶνον ἐτύχθη.
ώς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἐπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
‘τίπτ’ ἄνεψ ἐγένευσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
ὅψιμον, ὁψιτέλεστον, δου κλέος οὕ ποτ' ὀλεῖται.
ώς οὗτος κατὰ τέκνα φαγε στρουθοῖο καὶ αὐτῆν,
δόκτω, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἡ τέκε τέκνα,
ώς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὐθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.
κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ υῦν πάντα τελεῖται.

ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.”
“Ως ἔφατ’, Ἀργεῖοι δὲ μέγ’ ἵαχον, ἀμφὶ δὲ νῆσοι
σμερδαλέον κονάβησαν ἀσάντων ὑπ’ Ἀχαιῶν,
μῦθον ἐπανήσαντες Ὄδυσσηος θείοιο·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ὦ πόποι, ἡ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράσθε
υηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμῆια ἔργα.
πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ δρκια βήσεται ἥμιν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μῆδεά τ’ ἀνδρῶν,
σπουδαὶ τ’ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἢς ἐπέπιθμεν·
αὐτῶς γὰρ ἐπέεστ’ ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ’ ἔοντες.
‘Ατρεΐδη, σὺ δ’ ἔθ’ ως πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν

316 ἀμφιάχουσαν **P¹** 318 ἄριζηλον vulg. : ἄριδηλον Zen., M⁶ ss. :
ἄριζηλον **P¹** Apoll. Lex. (Ar. !) : ἄριδηλον E. M. 41. 44 319 ath. ἄρ.
320 om. T 328 γε τοσσαῦτ’ q L² M⁴ Mc V³ V⁷ 330 τῶς Ar. : θ³
ὥς Hdn. vulg. : δ’ ὡς M⁹ M¹² P¹ U¹ U⁶ U¹⁰ V³² 337 ἡγοράσθε **P³**
342 εριδαινετο[ν] **P³**

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἀρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἔνα καὶ δύο, τοῖς κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ'—ἄνυστις δ' οὐκ ἔστεται αὐτῶν—
 πρὶν Ἀργοσδ' ἵέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 ννώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις, εἴ τε καὶ οὐκέ.
 φῆμι γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἥματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὡκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεστοι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τείσασθαι δ' Ἐλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἴ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἡς νηὸς ἔυσσέλμοιο μελαίνης,
 ὅφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. 360
 ἄλλα, ἀναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδε πείθεο τ' ἄλλω·
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔστεται, ὅττι κεν εἴπω·
 κρῦν ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὃς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις.
 εἴ δέ κεν ὡς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσῃ ἐπειθ' ὃς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὃς τέ νν λαῶν 365
 ἥδ' ὃς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώστει δ' εἴ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἡ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.
 “ἡ μὰν αὐτ' ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν. 370
 αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἴεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἄλλα μοι αἰγιόχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε ἔδωκεν, 375

345 κατὰ] ἀνὰ cit. Plut. vit. Hom. 2. 57, p¹⁸ 347 βουλεύωσ' Αρ. vulg.: βουλεύσωσ' g V¹ al. 349 ἡὲ καὶ οὐκέ E² O⁵ Pal² Ve W⁵ al. 351 ἐν h¹ A al.: ἐπ' vulg. 353 φῆμας p³ 355 πὰρ codd.: περ Αρ. M⁸ 375 ἔθηκεν p³ D. Hal. rhet. ix. 6 Eu. (ex A 2)

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ' εἴνεκα κούρης
ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἥρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔστι γε μίαν βούλευσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔστεται, οὐδὲ ἥβαιόν.

380

νῦν δὲ ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.
εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δὲ ἀσπίδα θέσθω,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἴδων πολέμοιο μεδέσθω,
ώς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἀρηϊ.

385

οὐ γὰρ πανσωλή γε μετέσσεται, οὐδὲ ἥβαιόν,
εἰ μὴ τὸν ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
ἱδρώσει μέν τεν τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δὲ ἔγχεῃ χεῖρα καμεῖται.
ἱδρώσει δέ τεν ἵππος ἐνέξον ἄρμα τιταίνων.

390

ὸν δέ καὶ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ τηνσὶ κορωνίσιν, οὐδὲ οἵ ἔπειτα
ἄρκιον ἐστεῖται φυγέειν κύνας ἥδ' οἰωνούς."

"Ως ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἵαχον, ώς ὅτε κύμα
ἀκτῆ ἐφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών,
προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δὲ οὐ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, δέ τ' ἀν ἐνθ' ἡ ἐνθα γένωνται.
ἀνστάντες δὲ ὁρέοντο κεδασθέντες κατὰ τῆνας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἐλοντο.

395

ἄλλος δὲ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἀρηος.
αὐτὰρ δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέη Κρονίωνι,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆς Παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆς ἄνακτα,

400

377 μαχησάμεθ' Ar. Mal P² corr. 389 καμεῖται] παρεῖται Rhet.
Gr. iii. 131. 28 391 δὲ τὸν p¹ Ge M⁵ N⁴ Ve al. [ἐθέλοντα]
πτώσσοντα cit. Arist. Eth. Nic. 1116 a 34 post 393 add. πὰρ γὰρ
ἔιοι θάνατος Arist. Pol. 1285 a 14 (si verba sunt eiusdem citationis)
397 γένωνται Ar. vulg.: γένηται qu. S A B Lp T, η κοινὴ p²

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἔκτον δ' αὐτ' Ὄδυσση, Διὸς μῆτις ἀτάλαυτον.
αὐτόματος δέ οἱ ἥλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ἥδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.

βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο·
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρέων Ἀγαμέμνων·

“Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα,
Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεστι δαίξαι
χαλκῷ ρωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.”

“Ως ἔφατ', οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίανε Κρονίων,
ἀλλ' ὃ γε δέκτο μὲν ἵρα, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
αὐτὰρ ἔπει τὸν εὖξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐνέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τὸν ἔξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὡμοθέτησαν.
καὶ τὰ μὲν ἄρα σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
σπλάγχνα δ' ἄρα ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἕφαιστοιο.
αὐτὰρ ἔπει ταῦτα μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλον τὸν ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῦσι πειραν,
ῶπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἔπει παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔισης.

αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητός ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἥρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

“Ἄτρετῷ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
μηκέτι νῦν δήθ' αὐθὶ λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν

409 addidisse quosdam, damnasse Demetrium Phalereum et Ar. (uv.) dicit Athen. 177c: om. P¹⁰ 412 Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων v. l. ant. (Γ 320) 413 om. Ap. lex. in Αἰθαλόεν fort. Plut. superst. 169c 414 δός με Ar. Plut. marg. O² 415 πλῆσαι Αρ. (ἐν ταῖς πλείσταις) 420 ἀμέγαρτον ἀλίαστον Αρ. 435 νῦν δήθ' αὐθὶ] νῦν δὴ ταῦτα Zen.: δὴ νῦν αὐθὶ Callistratus

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἀμβαλλώμεθα ἔργον, δὲ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὡδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
ἴομεν, ὅφρα κε θάσσον ἐγείρομεν δέξνην Ἀρηᾶ." 440

"Ως ἔφατ', οὐδὲ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων.

αὐτίκα κηρύκεσσι λιγνφθόγγοισι κέλευσε

κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομδώντας Ἀχαιούς·

οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἡγείροντο μάλ' ὥκα.

οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεῖῶνα διοτρεφέες βασιλῆς

445

θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε,

τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἡερέθονται,

πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·

σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν

450

ἀτρύνουσ' ἵέναι· ἐν δὲ σθένος ὁρσεν ἐκάστῳ

καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.

τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἡὲ νέεσθαι

ἐν νησὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

'Ηύτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην

455

οὔρεος ἐν κορυφῇσ, ἑκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,

ώσ τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο

αἴγλη παμφανώσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

Τῶν δ', ὡς τὸ δρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,

χηνῶν ἡ γεράνων ἡ κύκνων δουλιχοδείρων,

460

Ἄσιψ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίον ἀμφὶ ρέεθρα,

ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεστι,

κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,

436 ἐγγυαλίζει: Apoll. Rhod Aristoph. Ar. (αἱ πᾶσαι § T), p² marg. L⁶ M⁶ M¹⁰ U¹⁰ V¹¹ V²⁶: ἐγγυαλίζει vulg. 447 ἀγήρων Aristoph. Ar.: ἀγήρω τὸν: ἀγήραν vulg. 448 ἡερέθονται Ar. η κ A C al.: ἡερέθοντο Zen. vulg. 451 ἑκάστον Plut. vit. Hom. ii. 130. M⁶ P¹⁰ U⁶ ss. 456 ἐν κορυφῇ L⁹ L¹⁷ U² Vi² Eust. : ἐκ κορυφῆς M⁹ U⁵ V⁶

462 ἀγαλλόμενα Ar. δε c g q A al.: ἀγαλλόμεναι v. l. ant., vulg.

463 λειμῶν] γαῖα Ar. § T

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ώς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεών ἄπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὸρ ὑπὸ χθὼν
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δὲ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, δοστα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.

‘Ηύτε μυιάων ἀδωάων ἔθνεα πολλά,
αλλ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἡλάσκουσιν
ἄρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ⁴⁶⁵
ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δὲ, ὡς τ' αἰπόλια πλατέ¹ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπει τε νομῷ μιγέωσιν,⁴⁷⁵
ώς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνηνδ² λέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὅμματα καὶ κεφαλὴν Ἰκελος Διὸς τερπικεραύνῳ,
‘Ἀρεῖ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ³ ἔξοχος ἐπλετο πάντων
ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι⁴⁸⁰
τοῖον ἄρ⁴ Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ⁵ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

‘Εσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὄλυμπια δώματ⁶ ἔχουσαι—
νῦμεῖς γάρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἵστε τε πάντα,⁴⁸⁵
νῦμεῖς δὲ κλέος οἶνον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν—
οἱ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἥσαν·
πληθὺν δὲ οὐκ ἀν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδὲ δινομήνω,
οὐδὲ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ⁷ εἰεν,
φωνὴ δὲ ἄρρητος, χάλκεον δέ μοι ἥτορ ἐνείη,⁴⁹⁰
εἴ μη Ὄλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μηησαίαθ⁸ δοσοι ὑπὸ “Ιλιον ἥλθον·
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νηάς τε προπάστας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήγτος ἥρχον

468 ἦρι γρ. Vi¹ vss. 484-493 diverse ordinari litteris iub. b B L¹
N⁴ T V¹ 484 ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Zen. 485 παρῆστε qu. 8 A
vm. 487 ante 485 pos. 1 Bm⁴ M⁵ U⁵ V¹⁸ Vi⁶ 494-877 om. P³ o L¹⁴
M⁵ M¹⁰ Mc Mo² N⁴ O⁴ O⁵ T U⁵ U⁹: add. post Ω M¹⁰ Ma² Pi¹⁷

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Ἄρκεσθαός τε Προθοήνωρ τε Κλουίος τε,
οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοιτο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῦνόν τε Σκώλόν τε πολύκυνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραιάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἷς τ' ἀμφ' Ἀρμ' ἐνέμοιτο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
οἷς τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἥδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα, 500
Ωκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας Εὔτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἷς τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
οἷς τε Πλάταιαν ἔχον ἥδ' οἱ Γλισάντ' ἐνέμοιτο,
οἷς θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, 505
Ογχηστόν θ' ιερόν, Ποσιδῆιον ἀγλαὸν ἄλσος,
οἷς τε πολυστάφυλον Ἀρινην ἔχον, οἷς τε Μίδειαν
Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἱ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἵδ' Ὁρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἥρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῖες Ἀρησ,
οὓς τέκεν Ἀστινόχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζεΐδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Ἀρηῇ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυρὰ νέες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἥρχον,
νῖες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
οἷς τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφιεμούτο,
οἷς τ' ἄρα πάρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἷς τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·

502 Θίσβην] Μέσσην Zen. 507 Ἀρινην] Ἀσκρην Zen. : Τάρην
v. l. ap. Strab. 413: τ' Ἀρινην V¹³ 508 Νῖσάν] Ἰσον. Κρεῦσαν.
Φαράς, Νῖσαν v. ll. ap. Strab. 405: Κίσσαν R¹ 516 τοῖς Ar. a c e f
A ss. al.: τῶν vulg. 517 Φωκήων ετ Φωκείων Ar. (διχῶς): Φωκείων
Bm⁷ H¹ P¹⁰ Diod. xvi. 23 518 non cit. Diod. νῖες g: νίέες cet.
520 Πανοπτέων Zen. 521 Ἀνεμώρειαν v. l. ap. Strab. 424

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τοῖς δ' ἄμα τεσταράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

525

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὁϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὐ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἔγχειη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
οἱ Κῦνον τ' ἐνέμοντ' Ὁπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αύγειὰς ἐρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ρέεθρα·
τῷ δ' ἄμα τεσταράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἱ ναίουσι πέρην ιερῆς Εὐβοίης.

530

Οἱ δ' Εὐβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίουν τ' αἰπὺν πτολίεθρον,
οἱ τε Κάρυστον ἔχον ηδ' οἱ Στύρα ναιετάσκον,
τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅζος Ἀρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἄμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομώντες,
αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησι
Θώρηκας ρήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι·
τῷ δ' ἄμα τεσταράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

540

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
Ὀρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
καὶ δ' ἐν Ἀθήνης εἴσεν, ἐῳδὲν πίονι νηῷ·
ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ' νίδος Πετεώ Μενεσθεύς.

545

527 δ' Ἰλῆος Zen. q L¹⁹ R¹ U¹ U² V¹¹ V¹²   528 ath. Zen.
529-530 ath. Ar.   532 Βῆσσαν Zen. h q L⁸ M⁴ O⁷ U⁵ U¹³: Σβῆσσαν
B C L¹⁹ Mc U² V⁹ V¹⁵ V²⁰ v. om. p³⁸   533 πέρην ἀλὸς Εὐβοίης g U⁷
V²⁰: ἀλὸς Εὐβοίης ἄντα M¹² m. 2, γρ. V⁴: πέρην ἀλὸς ἄντα Ve: cf. 626,
635   536-537 οἱ δ' Εὐβοιαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε Strab.
40, 453   549 om. p²

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῷ δ' οὐ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
τῷ δ' ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

555

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαΐδεκα νῆας,
στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

Οἱ δ' Ἀργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἔχούσας, 560
Τροιζῆν' Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάστητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, 565
Μηκιστέος νιὸς Ταλαιονίδαο ἄνακτος·
συμπάντων δ' ἡγεῦτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τοῖσι δ' ἄμ' ὄγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

565

Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἔϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἔϋκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν 570
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον ἡδ' Αἴγιον ἀμφινέμοντο
Αἴγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρεῖαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἥρχε κρείων Ἀγαμέμνων 575
Ἄτρετίδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι

575

553-555 ath. Zen. 556 τεσσαρακοντα Ο⁹ P¹¹ pro 557-558

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας ἔπει τε Πολίχνης

ἴκ τ' Ἀλγειρούσσης Νισάίης τε Τριπόδων τε

Megarenses teste Strab. 394 τρισκαΐδεκα quidam ap. Eust. Matro 95

558 ath. Ar. (παραιτητέον Γ 230): om. P² (uv.) P³⁸ b g h i s A al.: inseruisse seu Pisistratum seu Solonem refert Strab. cf. D. L. i. 48. Plut. Sol. 10, Quintil. v. 40 562 οἱ τ' ἔχον] νῆσόν τ' v. l. ap. Strab. 375, Cert. Hom. 44, Hesiod. fr. 96. 7, γρ. Bm⁴ 563 α Τυδείδης οὐ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαο Cert. 565 Εὐρύπουλος Cert., E² L⁶ P²
566 μηκιστεω P³⁸ 567 συμπάντων] ἐπάντων Cert. 568 a b

ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχθάντο

Ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πτολέμοιο

Cert. 571 Παραιθυρήγιν Zen. 573 Δονόεσσαν in Γονόεσσαν
mutasse Pisistratum ref. Paus. vii. 26.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

λαοὶ ἔποντ· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νάροπα χαλκὸν
κυδιόων, πᾶσι δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσι,
οῦνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

580

Οἱ δ' εἶχον κολὴν Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατειών,
οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον "Ελος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
οἵ τε Λάδαν εἶχον ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἥρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἐξῆκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
ἐν δ' αὐτὸς κλεινήσι προθυμίησι πεποιθώσ,
δτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
τείσασθαι 'Ελένης ὅρμήματά τε στοναχάς τε.

585

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατειώνην
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῦ πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαρισσήνετα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ "Ελος καὶ Δώριον, ἐνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυρω τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίθεν ίόντα παρ' Εὔρύτον Οἰχαλίησ·
στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἀν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν·
τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἴππότα Νέστωρ·
τῷ δ' ἐνευήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

595

Οἱ δ' εἶχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
οἱ Φενεόν τε νέμοντο καὶ Ὁρχομενὸν πολύμηλον
'Ρίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν 'Ενισπῆν,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατειώνην,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,

600

579-580 ath. Zen.   579 πᾶσιν δὲ Zen. : πᾶσιν δὲ et δτι πᾶσι Ar.
(διχῶς) : δτι πᾶσι vulg. : καὶ πᾶσι 1 V³² al.   581 καιετέσσαν Zen.
(δι)   585 οἱ Τύλον Tyrannio E¹ E⁴ O⁹ P¹¹ P¹² Vi¹, γρ. Bm⁴
ὅσα τῷ] τῶν g al.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῶν ἥρχ' Ἀγκαίοι πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
ἔξηκοντα νεώρ' πολέες δ' ἐν τῇ ἐκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γάρ σφι δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆσας ἐῦστος ἐλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἀτρεῖδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἡλιδα δίαν ἔναιον,   615
ὅσσον ἔφ' Τρημίνη καὶ Μύρσιως ἐσχατόωσα
πέτρη τ' Ὡλενίη καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἑέργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσται, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
νῆσες ἐποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,   620
νίες δὲ μὲν Κτεάτου, δ' ἄρ' Εὔρύτου, Ἀκτορίωνε.
τῶν δ' Ἀμαρυγκεῖδης ἥρχε κρατερὸς Διώρης.
τῶν δὲ τετάρτων ἥρχε Πολύξεινος θεοειδῆς,
νίος Ἀγασθένεος Ανύηγιάδαο ἄνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ιεράων
νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἀλὸς Ἡλιδος ἄντα,
τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηὶ⁶²⁵
Φυλεῖδης, ὃν τίκτε Διὺς φίλος ἵππότα Φυλεύς,
ἥς ποτε Δουλιχίονδ' ἀπενάστατο πατρὶ χολωθείς.
τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆσες ἐποντο.

Αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς ἥγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
οἱ δ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἴγιλιπα τρηχεῖαν,
οἱ τε Ζάκυνθον εἶχον ἥδ' οἱ Σάμον ἀμφινέμοντο,
οἱ τ' ἱπειρον εἶχον ἥδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.
τῶν μὲν Ὁδυσσεὺς ἥρχε Διὺς μῆτιν ἀτάλαντος.
τῷ δ' ἄμα νῆσες ἐποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι.

Αἴτωλῶν δ' ἥγεντο Θόας Ἀνδραίμονος νίος,

609 vss. de Stentore exstitisse refert § A L p E 785   612-614 ath.
Zen.   616 ὥφ' B C O² O⁷ U³ al. : Τρημίνη Zen. B C M⁹   617 Ἀλή-
σιον Steph. Byz. U¹ ss. : Ἀλίσιον Ar. : Ἀλείσιον codd.   621 δ δ'
ἄρ' hik m A al.: δ' vulg.   'Ακτορίων Ar. A L⁴ Mo² P⁴ P⁶ : Ἀκτορίων
vulg.   622 Ιυμων p⁴⁰   626 οἱ Zen. L² W¹   631 κεφαλλανας
μεγαθύμους I. G. iii. I. 649   633 Κροκύλην Et Ve Strab. 452 Plinius
iv. 53   634 Σάμην Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλευον ἡδὲ Πυλήνην
 Χαλκίδα τὸ ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νίέες ἥσαν,
 οὐδὲ ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀναστέμεν Αἴτωλοῖσι·
 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 οἱ Κυνωσόν τὸ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργιώδεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
 ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε
 Μηριόνης τὸ ἀτάλαυτος Ἐνναλίω ἀνδρειφόντη·
 τοῖσι δ' ἄμ' ὁγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡῦς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργιώδεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 διν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληέη,
 τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήνετος,
 πέρσας ἀστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἐοῖ φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἥδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἀρηος·
 αὗφα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
 νίέες νίωνοί τε βίης Ἡρακληέης.
 αὐτὰρ ὅ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἀλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ὥκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν

641-642 ath. Zen.   641 μεγαλήτορες **P²** Bm² M⁶ Vi²   652 ἐνεγή-
 κοντα Diod. v. 79   656 ἀργιώδεντα **g** al.   658 Ἡρακλείη Zen. M⁹ O³
 O⁶ U¹   659 τὴν ἄγετ' τηλόθεν cit. Strab. 328, 339   661 τράφ'
 ἐν vulg.: τράφεν ἐν Ve: τράφετ' ἐν ε: τράφη ἐν **g** 1 V⁷ Vi² al.
 665 φεύγων Ag. vulg.: φεύγειν **P²** marg.   667 αὐτὰρ] αἰψα Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἐκ Διός, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάστει,
καί σφιν θεσπέσιον πλούτον κατέχενε Κρονίων.

670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆσας ἔισας,
Νιρεὺς Ἀγλαῖης νιὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἥλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἄλλ' ἀλαπαδὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἴπετο λαός.

675

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάστον τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φεέδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ νῦν δύνω Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυρὰ νέες ἐστιχόωντο.

680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἀργος ἔναιον,
οἵ τ' Ἀλον οἵ τ' Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῶν νέμοντο,
οἵ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἐλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἐλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἥν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
ἄλλ' οἵ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώσοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὃς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο·
κεῖτο γὰρ ἐν νήσσοι ποδάρκης δῖος Ἡρακλεύς,
κούρης χωόμενος Βριστήδος ἡγκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρησσοῦ ἔξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχειμώρους,
νίέας Εὐηνοῦ Σεληπιάδαο ἄνακτος·
τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀντήσεσθαι ἔμελλεν.

685

Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μῆλων,

669 ath. Ar.   671 αὖ Σύμηθεν vulg.: δ' Αἰσύμηθεν a b g al. cit.
Rhet. gr. vii. 1189 : δ' Αἰσύμηθεν cit. Rhet. gr. viii. 753, V²¹: αὖ ἐσύ-
μηθεν h al.   673-675 ath. Zen.   674 om. Zen.   675 ἐσπ[ε]το
p⁴⁰   676 θάσον g Ve al.   680 τοῦς a c f s v T U¹ V¹ (cf. 516): τῶν
vulg.   681 οἵ τ' αὐτοὶ b c g al.: οἱ δ' Ἀργος εἰχον τὸ Πελασγικόν,
οὐθαρ ἀφούρης Zen.   682 [Ἀλόπηην] 'Αλιούνθ v. l. ap. Strab. 432
686-694 ath. Zen.   690 ἐν Λυρησσῷ Zen.   post 692 πέρσεν δὲ
πόλιν θείοιο Μύνητος cit. Strab. 619 (= T 296)   693 ἀστήσεσθαι Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἀγχίαλον τ' Ἀντρῶνα ἵδε Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεστάλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε
ζωδὸς ἐών· τότε δ' ἥδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο   700
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἄλλα σφεας κόσμησε Ποδάρκης, δῖος Ἀρηός,
Ίφικλου νίδος πολυμήλου Φυλακίδαο,   705
ἀντοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεστάλαον
ὅπλότερος γενεῇ· δὲ δ' ἄμα πρότερος καὶ ἀρείων
ἡρως Πρωτεστάλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα·
τῷ δὲ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆτες ἔποντο.   710

Οἱ δὲ Φερᾶς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβητίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἔυκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἥρχ' Ἀδμήτοι φίλοις πάϊς ἐνδεκα νηῶν
Εῦμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἀλκηστίς, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.   715

Οἱ δὲ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὁλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἥρχεν τόξων ἐν εἰδὼς
ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα
ἐμβέβασταν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.   720
ἀλλ' δὲ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμυνῳ ἐν ἥγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νίες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ δλοόφρονος ὕδρου·
ἐνθ' δὲ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μινήσεσθαι ἐμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νησὶ Φιλοκτήτῳ ἄνακτος.   725
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἄλλα Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος νίός,

697 ἀγχίαλην Zen.   701 φαίδιμος Ἐκτωρ Dem. Sceps.   707 ἄμα
Ag. U¹¹: ἄρα cet.   711 ἵδε κρήνην Ὄπερειαν v. l. ap. schol. Pind. P.
iv. 221   716 ερατεινὴ[ν] P¹⁰   717 καὶ Πιτύειαν ἔχον Steph. Byz.
in Ὁλιζῶν   718 τῶν αὖ ἡγεμόνευε Φιλοκτήτης ἀγὸς ἀνδρῶν Zen.
724-725 ath. Zen.   727 ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τόν ρ' ἔτεκεν 'Ρήνη ὑπ' Ὀϊλῆῃ πτολιπόρθῳ.

Οἱ δὲ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εύρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὐθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παιδεῖ,
ἴητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριος ἥδε Μαχάων.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυρὰ νέες ἐστιχόωντο.

Οἱ δὲ ἔχον Ὄρμένιον, οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἥρχ' Εύρυπνος Εὐάιμονος ἀγλαὸς νιός·
τῷ δὲ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ' Ὁλοοσσόνα λευκήν,
τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπούτης,
νιός Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·

τόν ρ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἰπποδάμεια
ἡματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτείσατο λαχνήεντας,
τοὺς δὲ ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·
εὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεύς, ὅζος Ἀρηός,
νιός ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·

τοῖς δὲ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δὲ ἐκ Κύφου ἥγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δὲ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβολί,
οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἱ τ' ἀμφ' ἴμερτὸν Τιταρησσὸν ἔργ' ἐνέμοντο,
ὅς ρ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδὲ ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιτρέει ἡῦτ' ἔλαιον·
ἄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

Μαγνήτων δὲ ἥρχε Πρόθοος Τευθρηδόνος νιός,
οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

729 κλιμακόεσσαν A corr., Paus. iv. 9. 2, κλη. V¹¹ Vi², U¹⁰ V³² corr.

733 τοῖς Ar. codd. (cf. 516) 738 Ἀργείαν v. I. ap. Eust., γρ. Bm⁴

741 ἀθάνατον Zen. 744 Αἰθιόπεσσι Democrites 747 τοῖς]

τῷ h al. 748 δύω καὶ εἴκοσι] . . καὶ δεκ .. p^{1v} (cf. Eur. I. A. 278)

751 Τιταρησσον codd. em. Bentley 754 ἐπιτρέχει cit. Strab. 441

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ναλεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε,
τῷ δ' ἄμα τεσταράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἀρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· 760
τίς τ' ἀρ τῶν ὅχ' ἄριστος ἦν, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
αὐτῶν ἥδ' ἵππων, οὐδὲν δέ τι ἄμπετο.

"Ιπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εῦμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὅρνιθας ὡς, 765
ὅτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔτσας·
τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἄργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον "Αρηος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
οὐδέ τις ἄχιλεὺς μήνιεν· δέ γάρ πολὺ φέρτατος ἦεν, 770
ἵπποι θ'. οὐδὲ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεῖωνα.
ἀλλ' δέ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖται ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῶνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ιέντες 775
τόξοισίν θ'. ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἰσιν ἔκαστος
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλιων
ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖται ἀνάκτων
ἐν κλισίης· οἱ δέ ἀρχὸν ἀρητίφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

Οἱ δέ ἀρ' ἴσταν ὡς εἴ τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο· 780
γαῖα δέ ὑπεστενάχιζε Διὸς ὡς τερπικεραύνῳ
χωμομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἴμάσσῃ
εἰν 'Αρίμοις, δθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
ῶς ἄρα τῶν ὑπὸ ποστὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δέ ὥκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρωσὶν δέ ἄγγελος ἥλθε ποδήνεμος ὡκέα Ἰρις
πάρ Διὸς αἰγιόχου σὺν ἄγγελήι ἀλεγεινῇ·

761 τ' ἀρ] γάρ *b gal.* 766 Πηρείη *P² S³ P* Oxyr. 853 Bm⁴ U¹
(-ρεις V¹ V⁴), Steph. Byz.: Πειρή v. l. ap. Eust. : Πιερή m al.: Φηρή
p Bm⁶ E⁴ Macrob. i. 17. 44 : Πιερή vulg., ἔνιοι δέ ἀγνοοῦντες γράφουσιν
τὰς ἐν Πιερή *S c*: Πιερή A : Φιερίη M¹⁸ corr.: Πηρεῖς l. G. ix. 2. 203
782 χώμενος v. l. *P²* 783 α χώρφ ἐν δρυσεντι "Τδης ἐν πλοιν δήμφ
quidam ap. Strab. 626

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι
πάντες ὅμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὡκέα Ἰρις·   790
ἔιστο δὲ φθογγὴν υἱοῦ Πριάμοιο Πολίτη,
ὅς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδωκείησι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος.
δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοῖ·   795
τῷ μιν ἔεισαμένη προσέφη πόδας ὡκέα Ἰρις·
“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσι,
ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης πόλεμος δ' ἀλίαστος ὕρωρεν.
ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἄλλ' οὐ πω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν   800
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.
“Εκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὡδε δὲ ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλῃ δ' ἄλλων γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημανέτω οἶσι περ ἄρχει,   805
τῶν δ' ἔξηγεισθω κοσμησάμενος πολιήτας.”

“Ως ἔφαθ’, “Εκτωρ δ’ οὐ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
αἷψα δὲ λῦσ’ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ’ ἐστεύοντο·
πᾶσαι δ’ ὠτίγνυντο πύλαι, ἐκ δ’ ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ’ ἵππηές τε πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὕρωρει.   810

“Εστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιόδρομος ἐνθα καὶ ἐνθα,
τὴν ἥτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρώνης·
ἐνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἡδὲ ἐπίκουροι.   815

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ

791 δὲ γὰρ **b g s** Eust. al.   791-795 ath. Ar.   793 γέροντος]
ἀνακτος **P¹⁵** M⁷ M⁹ P¹²   794 α εἰς πεδίον τρωεσσι φονογ κα[**P¹⁰** (B 352)
795 μιν] σφιν **P¹⁵** Bm⁴ V¹⁸ Ve   αρ ειδομενη **P¹⁰**   798 ἢ μὲν δὴ
Hdn. (uv.), vulg.: ἡδη μὲν Ar. **b d g A ss. al.**   798 α ενθα ιδον
π[λείστους Φρύγας ἄ]νερας αιο[λοπάλους] **P¹⁵** (Γ 185)   801 προτὶ
Zen. Aristoph. Ar. A ss. M⁴: περὶ vulg.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Πριαμίδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείηστι.

Δαοδανίων αὐτὸν ἡρχεν ἐὼς πάις Ἀγχίσαο,
Αιωνίας, τὸν ὑπὸ Ἀγχίσῃ τέκε δὲ Ἀφροδίτη, 820
Ἴδης ἐν κυημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος νῦν,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπὰ πόδα νείατον Ἴδης,
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825
Τρῶες, τῶν αὐτὸν ἡρχε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός,
Πάνδαρος, φῶς καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δὲ Ἄδρηστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἡρχῆς Ἄδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ, 830
νῦν δύω Μέροπος Περκωσίου, δος περὶ πάντων
ἥδες μαυτοσύνας, οὐδὲ οὐδὲ παιᾶς ἔασκε
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Οἱ δὲ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὐτὸν Ὅρτακλῆς ἡρχῆς Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσιος Ὅρτακλῆς, δον Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

‘Ιππόθοος δὲ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεισιμώρων,
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάσκον·
τῶν ἡρχῆς Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὅζος Ἀρηος,
νῦν δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρήικας ἥγε Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως,
ὅστους Ἐλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. 845

Εῦφημος δὲ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων
νιὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,

825 ἀνδείροιο νι. σε uv.

826 θηγεμονευ p⁴⁰

828 να[ιον] p⁴⁰

829 Πιτύαν εἰχον Strab. 587, q al. 844 πείρως Bm⁴ L⁸, L⁴ ss.
Eust. 848 α Πηλέγονός θ' νιὸς περιδέξιος Ἀστεροπάος ed. Eur. uv.
al. apud Amm.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τηλόθεν ἔξι 'Αμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος,
Ἀξιοῦ, οὐ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικλῖναται αὖν.

850

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἔξι 'Ενετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἵ τα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναῖον
Κρῷμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλὸν 'Ερυθίνους.

855

Αὗτὴρ 'Αλιζώνων 'Οδίος καὶ 'Επίστροφος ἥρχον
τηλόθεν ἔξι 'Αλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἥρχε καὶ 'Εννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.

860

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἥγε καὶ 'Ασκάνιος θεοειδῆς
τῆλ' ἔξι 'Ασκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήσιων αὖ Μέσθλης τε καὶ 'Αντιφος ἥγησάσθην,
νίσι Ταλαιμένεος, τὰ Γυγαίη τέκε λίμνη,
οἱ καὶ Μήσιων ἥγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.

865

Νάστης αὖ Καρῶν ἥγήσατο βαρβαροφώνων,
οἱ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥὸς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' 'Αμφίμαχος καὶ Νάστης ἥγησάσθην,
Νάστης 'Αμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,

870

849 'Αμυδῶνος] 'Αβυδῶνος Steph. Suid. s. v. 850 αἴγι d V³², v. l.
ap. Eust. : φ. κ. Ⅸ. ἐ. Αἴγις. v. l. Strab. 330: Ἄλα Eudoxus Ve 852 ἔξι
'Ενετῆς Zen. 853-855 non leg. Eratosth. et Apollod. ap. Strab.
298, 553 854 δώματ' ἔναιον] ἔργη ἐνέμοντο Strab. 590 855 τ'
Αἰγιαλόν τε] Κωβίαλόν τε v. l. Strab. 545, Κρωβίαλον Ap. Rhod. ii. 942
855 a b

Καυκῶνας δ' αὐτ' ἥγε Πολυκλέος νίδος ἀμύμων,
οἱ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
Callisth. ap. Strab. 542 856 857 αὐτὴρ 'Αμαζώνων 'Οδίος καὶ 'Επί-
στροφος ἥρχον, ἐλθόντ' ἔξι 'Αλόπης δότ' 'Αμαζονίδων γένος ἐστὶ Ephorus
ap. Strab. 550 856 'Αλιζώνων Menecrates et Apollodorus (Strab.
552): 'Αλιζώνων Palaephatus (ib.) 857 'Αλόπης Palaeph. Χαλύβης
al. (Strab. ib.): 'Αλόπης Menecrates (Eust.): 'Αλύβων, Χαλύβων vv. ll.
ap. Steph. Eust. 860-861 ath. Ar. 864 Μέστρης v. l. ap. Eust.
865 Πυλαιμενέος αἴγι c g h Vi² al. γυραίη Mass. v. l. in p²: Γυγαίη
Chaeris Diodor. A M⁹ O⁸ V¹⁴ 866 a Τμώλῳ ὑπὸ νιφόντι "Τδῆς ἐν
πίονι δήμῳ Eur. (teste Eust.), quidam ap. Strab. 626 870 Νάστης
Μάσθλης Strab. 661

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

δς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμονδ' ἵεν ἡῦτε κούρη,
νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875
Σαρπηδὼν δ' ἥρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἅπο δινήεντος.

ὅτε πόλεμον κίεν Ve 874-875 obelο not. A, 875, 876 **¶²**, cf. 860, 861

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Αύτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγὴ τ' ἐνοπῇ τ' ἵσαν, ὅρνιθες ὡς,
ἡῦτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἱ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὅμβρον,
κλαγγὴ ταῖ γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥόάων,
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι.
ἡέριαι δέ ἄρα ταὶ γε κακὴν ἕριδα προφέρονται.
οἱ δέ ἄρ' ἵσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
εν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

5

Εὗτ' ὅρεος κορυφῆσι Νότος κατέχενεν δμίχλην,
ποιμέσιν οὖ τι φύλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνων,
τόστον τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν Ἰησιν.
ώς ἄρα τῶν ὑπὸ ποστὶ κονίσαλος ὅρνυτ' ἀελλῆς
ερχομένων μάλα δέ ὥκα διέπρησσον πεδόοιο.

10

Οἱ δέ δὴ σχεδὸν ἡσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν λόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς,
παρδαλέην ὄμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα

15

2 τ' ροεὶ κλαγγὴ ομ. **a c d e f h i q A B T** 3 οὐρανόθεν v. l. ant.
(Apoll. de adv. 6ο8. 17), L⁴ L¹⁹ P¹³ P¹⁷ (U³ U⁶ ss.) al. 10 εὖτ³
λοεος Ar. vulg.: ἡῦτε (ἡῦτ'[?]) ὅρευς Chia Mass. 11 ἀμείνω Ar.
vulg.: ἀμείνων v. l. ant., Ve 13 κονισάλον Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

καὶ ἔιφος· αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτῃ.

20

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρητῆφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν διμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὡς τε λέων ἔχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὑρὼν ἦ ἔλαφον κεραὸν ἦ ἄγριον αἴγα
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἀν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰγηοί.
ὡς ἔχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
δόφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γάρ τείσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὁχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶζε.

25

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλου ἥτορ,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἔχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορτος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν εἶλε παρειάς,
ὡς αὐτὶς καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρέος νιὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.

30

Τὸν δ' "Ἐκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
" Δύσπαρι, εἰδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά,
αἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι·
καὶ κε τὸ βουλούμην, καὶ κεν ποδὸν κέρδιον ἥειν
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόφιον ἄλλων.
ἢ που καγχαλώσι κάρη κομώντες Ἀχαιοί,
φάντες ἄριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή.

35

18-20 ath. Zen.   18 αὐτὰρ δοῦρε Zen. (?) Aristoph. Callistratus
Αρ. (καὶ σχεδὸν οὗτος καὶ αἱ χαριέσταται) Dem. Ixion : αὐτὰρ διοῖδ.
19-20 ath. Ar.   22 βιβάντα Ar. V¹⁵: βιβῶντα vulg.   28 ἀλείτας
Zen.   35 παρειά Dem. Ixion, A L¹⁷ Mo² V²¹, L²⁰ N⁴ V¹² corr.:
παρειάν L¹⁸ L²⁶: παρῆ Dion. Sid.   38 αἰσχροῖσιν ἐνίσσων Ve
post 40 add. μηδέ τι γούνασιν οἰσιν ἐφέσσασθαι φίλον νιόν Dion. Scyt.
42 ἐπόψιον Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἥ τοιόσδε ἐών ἐν ποντοπόροισι νέεσπι
πόντον ἐπιπλώσας, ἔτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναικ' εὐειδέ' ἀνῆγες
ἔξ ἀπίης γαίης, τυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόλητί τε παντί τε δήμῳ,
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρητίφιλον Μενέλαον; 50
γνοίης χ' οἶου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·
οὐκ ἂν τοι χραίσμῃ κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης.
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἥ τέ κεν ἥδη
λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὕσσα ἔοργας.” 55

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς·
“Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδὲ ὑπὲρ αἴσαν,—
αἱεί τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἐστιν ἀτειρής, 60
ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὃς ρά τε τέχνῃ
νήιον ἐκτάμνησιν, δφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
δις σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί·—
μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οῦ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο·
νῦν αὐτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἥδε μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρητίφιλον Μενέλαον
συμβάλετ' ἀμφ' Ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
ὅππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ' ἐλῶν εὑ πάντα γυναικά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
“Ἄργος ἐς ἵππόθοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.” 75

51 κατηφείην Aristoph. Sosig. Argol. Ar. (καὶ σχεδὸν ἐν ταῖς χαριεστάταις), vulg.: κατηφείη Zen. p³¹ L¹⁰ M¹ M⁸ P¹⁰ U² U¹³ V⁶ V¹² Ve

54 κίθαρις v. l. ant. Mc ss. 56 δειδήμονες o L⁸ M⁵ T U¹⁰ V¹²

V²³: ἐλέημονες Zen. 57 ἔσσο Zen. Aristoph. Ar., vulg.: ἔσσο

p³ O⁸ Pal¹ V⁸ 71 κρείσσω Zen. 72 ἀγεσθαι i 74 ναίοιμεν

Zen. p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

“Ως ἔφαθ’, “Εκτωρ δ’ αὐτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ρ’ ἐς μέσσον ίῶν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσον δουρὸς ἐλών τοὶ δ’ ἵδρυνθησαν ἀπαντες.

τῷ δ’ ἐπετοξίζαντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

ιοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ’ ἔβαλλον.

80

αὐτὰρ δ’ μακρὸν ἄυστον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

“ἴσχεσθ’, Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἔσχοντο μάχης ἄνεψ τ’ ἐγένοντο
ἐσσυμένως. “Ἐκτωρ δὲ μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔειπε·

85

“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἔϋκυνήμιδες Ἀχαιοί,

μῦθον Ἀλεξάνδροι, τοῦ εἶνεκα νεῖκος ὅρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

90

τεύχεα κάλ’ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ’ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον

οἵους ἀμφ’ Ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.

ὅππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,

κτήμαθ’ ἐλὼν εὖ πάντα γυναικά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω.

οἱ δ’ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.”

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
τοῦσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

95

“κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖον μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη

Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε

100

εὗνεκ’ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἐνεκ’ ἀρχῆς·

ἡμέων δ’ ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,

τεθναίη. ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴστετε ἄρν’, ἔτερον λευκόν, ἔτέρην δὲ μέλαιναν,

Γῆ τε καὶ Ἡελίω. Διὸ δ’ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·

ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ’ ὄρκια τάμνῃ

105

78 om. A Ge N⁴ V¹⁵ post 86 add. ὅφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ πτήθεσσι κελεύει οἴq B C T al. 92 κρείσσω Zen. 94 om. P³ O⁶

98 ἥδη] ἄμφω g¹ 99 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zen. 94 πέπασθε Αγ. A ss. : πέποσθε Hdn. codd. 100 ἐμεῖο T Vi² Λτης Zen.

(cf. Z 356 Ω 28) 103 δ’ ἄρν’ codd. praeter p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.

αἰεὶ δ' ὁ πλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθουνται·
οὐς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἀμα πρόσσω καὶ ὁπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.” 110

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἔχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῷές τε
ἔλπόμενοι παύσασθαι δῖξυροῦ πολέμοιο.
καὶ ρ’ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ’ ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ’ ἔξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ’ ἐπὶ γαῖῃ
πλησίον ἀλλήλων, δλίγη δ’ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115

“Εκτωρ δὲ προτὶ ἀστυ δύω κήρυκας ἔπειμπε
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι·
αὐτὰρ δ’ Ταλθύβιον προίει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἴέναι, ἥδ’ ἄρνε κέλευεν
οἰσέμεναι· δ’ ἀρ’ οὐκ ἀπίθησ’ Ἀγαμέμνονι δίψ. 120

“Ιρις δ’ αὐθ’ Ἐλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἥλθεν,
εἶδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
τὴν δ’ εὑρ’ ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἴστὸν ὕφαινε,
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ’ ἐνέπαστεν ἀέθλους
Τρώων θ’ ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἶνεκ’ ἔπασχον ὑπ’ Ἀρηος παλαμάων·
ἀγχοῦ δ’ ἴσταμένη προσέφη πόδας ὡκέα Ἰρις. 125

“δεῦρ’ ἵθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
Τρώων θ’ ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἱ πρὶν ἐπ’ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἀρηα
ἐν πεδίῳ, δλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
ἀσπίσι τε κεκλιμένοι, παρὰ δ’ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 130
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος

108-110 ath. Ar.

112 εὐχόμενοι i 114 ἐκδύοντο p³
126 πορφυρέην Zen. Aristoph. Ar. h Ge al.: μαρμαρέην vulg.

ἀνέ-

πασσεν p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῦ·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.”

“Ως εἰπούστα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἀστεος ἥδε τοκήων·
αὐτίκα δ’ ἀργεννῆσι καλυψαμένη δθόνησι
δρμάτ’ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἴη, ἂμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ’ ἔποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βωῶπις·
αἵψα δ’ ἔπειθ’ ἵκανον ὅθι Σκαιᾶι πύλαι ἥσαν.

Οἱ δ’ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἥδε Θυμοίτην
Λάμπον τε Κλυτίον θ’ Ἰκετάονά τ’, δῖον Ἀρηος.
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπυνμένω ἀμφω,
ἥτο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι,
γῆραϊ δὴ πολέμῳ πεπαυμένοι, ἀλλ’ ἀγορηταὶ
ἐσθλοί, τεττίγεστιν ἑοικότες, οὐ τε καθ’ ὕλην
δενδρέψ ἐφεξόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι·
τοίοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ’ ἐπὶ πύργῳ.

οἱ δ’ ὡς οὖν εἴδονθ’ Ἐλένην ἐπὶ πύργον ιοῦσαν,
ἥκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεια πτερόεντ’ ἀγόρευον·

“οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἔϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῆδ’ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσι εἰς ὅπα ἔοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ’ ἐν νησὶν νεέσθω,
μηδ’ ἡμῶν τεκέεσσι τ’ δπίσσω πῆμα λίποιτο.”

“Ως ἄρ’ ἔφαν, Πρίαμος δ’ Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
“δεῦρο πάροιθ’ ἐλθοῦστα, φίλον τέκος, ἵζεν ἐμεῖο,
ὅφρα ἵδη πρότερόν τε πόσιν πηγούς τε φίλους τε—
οῦ τέ μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
οὗ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν—
ὡς μοι καὶ τόνδ’ ἄνδρα πελώριον ἔξονομῆνης,

140 προτέρου Ve Eust.: -οιο cet. 144 ath. Ar. 150 γῆρεῖ v. l.
ant. 152 δενδρέψ Ar. codd.: δένδρει Zen. Timon ap. Diog. Laert.
iii. 1. 7: δένδρῳ h. ἐξόμενοι g. al. 155 ἥκα] δάκα Zen. Crates O?
158 ἐφέι h. cit. Eust. 163 ἵδη Ar. αχιΑ: ἴδης Zen. p³b defg
B C T al. 165 Ἀχαιῶν] Ἀρηος p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὅς τις ὅδ' ἔστιν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡνὸς τε μέγας τε.
ἥτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔστι,
καλὸν δ' οὗτω ἐγὼν οὐ πω ἵδον ὀφθαλμοῦσιν,
οὐδ' οὗτω γεραρόν· βασιλῆς γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.”

170

Τὸν δ' Ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
“ αἰδοῦσ τέ μοί ἔστι, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε·
ώς ὅφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὅππότε δεῦρο
νιέι σῷ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικήν ἐρατειμήν.
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἥδε μεταλλᾶς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαήρος αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.”

175

“Ως φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο φώνησέν τε·
“ Ὡς μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, δλβιόδαιμον,
ἡ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδμήσατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἥδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
ἔνθα ἵδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπάλους,
λαοὺς Ὄτρηος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
οἵ Ῥά τότ' ἐστρατώντο παρ' ὅχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἥματι τῷ ὅτε τ' ἥλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἥσταν ὅσοι ἐλίκωπτες Ἀχαιοί.”

185

Δεύτερον αὖτ' Ὁδυσῆα ἵδων ἐρέειν’ ὁ γεραιός·
“ εἰπ’ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὃς τις ὅδ’ ἔστι·
μείων μὲν κεφαλῆ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ’ ὕμοισιν ἵδε στέρνοισιν ἵδεσθαι.
τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
ἀρνειώ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλῳ,
ὅς τ’ οἰών μέγα πῶϊ διέρχεται ἀργεννάων.”

195

188 ἐλέγμην Strab. 552, 681   189 ante 188 cit. Strab. 552
193 κεφαλῆ Ar. i O⁵ U⁹, P⁶ V¹¹ corr.   198 διῶν A M⁵ U¹⁰: οἰῶν Δτ.
Ptol. vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαῦνα·
“οὗτος δ’ αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὄδυσσεύς,
ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἑούσης
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.”

Τὴν δ’ αὐτὸν Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

“ὦ γύναι, ή μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·

ἥδη γὰρ καὶ δεῦρο ποτ’ ἥλυθε δῖος Ὄδυσσεὺς

σεῦ ἔνεκ’ ἀγγελίης σὺν ἀρηφίλῳ Μενελάῳ·

τοὺς δ’ ἐγὼ ἔξεινισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,

ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.

ἀλλ’ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,

στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὕμους,

ἄμφω δ’ ἔζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὄδυσσεύς·

ἀλλ’ ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,

ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,

παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος

οὐδὲ ἀφαμαρτοεπής· ή καὶ γένει ὕστερος ἦεν.

ἀλλ’ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναίξειν Ὄδυσσεύς,

στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἵδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,

σκῆπτρον δ’ οὕτ’ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,

ἀλλ’ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς·

φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν’ ἔμμεναι ἄφρονά τ’ αὐτῶς.

ἀλλ’ ὅτε δὴ ὥπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἴη

καὶ ἐπεια νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,

οὐκ ἀν ἔπειτ’ Ὄδυσσητί γ’ ἐρίστειε βροτὸς ἄλλος·

οὐ τότε γ’ ὁδὸς Ὄδυσσης ἀγαστάμεθ’ εἶδος ἰδόντες.”

Τὸ τρίτον αὐτὸν Ἀλαντα ἴδων ἐρέειν’ ὁ γεραιός·

“τίς τ’ ἄρ’ ὅδος ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡνὸς τε μέγας τε,
ἔξοχος Ἀργείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὕμους;”

Τὸν δὲ Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δία γυναικῶν·

206 σεῦ] σῆς Zen. P¹⁷ 211 ἔζομένων Zen. f o p B T V¹³ V¹⁵ al.

212 ἔφαινον Ve 215 ἦ (ἢ) Nic. Hdn. p³ f A B T: ei vulg.

220 τέ τιν’] τινα g U¹ U³, Drac. metr. 43. 22 221 εἴη (εἴη) o A B T al.: lei vulg.

222 τίς γὰρ Trypho (teste Apoll. coni. 506
22) Vi² 227 τε καὶ Aristoph. Ar. : καὶ (sine τε) M⁹ M¹⁰ P¹² V¹³
ἥδης p³ vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

“οὗτος δ’ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 ’Ιδομενεὺς δ’ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς
 ἐστηκ’, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἄγοι ἡγερέθουνται.
 πολλάκι μιν ἔεινισσεν ἀρτίφιλος Μενέλαος
 οἰκῷ ἐν ἥμετέρῳ, δόποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ’ ἄλλους μὲν πάντας ὅρῳ ἐλίκωπας Ἀχαιούς,
 οὓς κεν ἐν γυνίην καὶ τ’ οὔνομα μυθησαίμην·
 δοιὼ δ’ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ’ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδείκεα,
 αὐτοκαστιγνήτω, τώ μοι μίλα γείνατο μήτηρ.
 ἦ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
 ἦ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ’ ἐνι ποντοπόροισι,
 νῦν αὐτ’ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἰσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ’ ἂ μοί ἐστιν.”

“Ως φάτο, τοὺς δ’ ἥδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαιμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη.

Κήρυκες δ’ ἀνὰ ἀστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐνέφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἥδε χρύσεια κύπελλα·
 ὅτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 “ὅρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι
 Τρώων θ’ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδίον καταβῆναι, ὦν’ ὅρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρτίφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείησι μαχήσοντ’ ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ’ ἔποιτο·
 οἱ δ’ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 “Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.”

235 om. **p³** M⁵ O⁵   240 δεύρω Hdn. A B D L¹⁷ Mc T V³² al. : δεῦρο
 vulg.   241 μάχην] πόνον M⁸ M¹⁰ V¹⁹ γρ. L¹⁴ cit. Eust.   244 φίλη]
 ἔη Zen.   252 ἐν πεδίψ Ge N⁴ V¹⁵ al.   τάμηαι σι: τάμωμεν d g al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

“Ως φάτο, ρίγησεν δ’ ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ’ ἑταῖρος
ἴππους ζευγνύμεναι τοὶ δ’ ὀτραλέως ἐπίθοντο.

260

ἀν δ’ ἄρ’ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ’ ἡνία τεῦνεν ὀπίσσω·
πᾶρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆστο δίφρον·
τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ’ ἔχον ὡκέας ἵππους.

‘Αλλ’ ὅτε δήρ’ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ἐσ μέστον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόντο.

265

ὅρνυτο δ’ αὐτίκ’ ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἀν δ’ Ὁδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγανὸλ
ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν.
‘Ατρεΐδης δὲ ἐρυστάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
ἥ οἱ πᾶρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἀωρτο,

270

ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἐπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.

τοῖσιν δ’ Ἀτρεΐδης μεγάλ’ εὐχετο χεῖρας ἀνασχών.

275

“Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
Ἡέλιός θ’, δι πάντ’ ἐφορᾶς καὶ πάντ’ ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ’ ἐπίορκον δμόσηη,
ἡμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ’ ὅρκια πιστά·
εὶ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
αὐτὸς ἐπειθ’ Ἐλένην ἔχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ’ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν.

280

εὶ δέ κ’ Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,

Τρῶας ἐπειθ’ Ἐλένην καὶ κτήματα πάντ’ ἀποδοῦναι,

285

τιμὴν δ’ Ἀργείοις ἀποτιώμενη ἦν τιν’ ἔοικεν,

ἥ τε καὶ ἐστομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.

εὶ δ’ ἀν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παιῆδες

259 ἑταῖρος Zen. Ar. h A B C L²⁰ V²⁰ 264 ἱκανον p³ 270 ἔχεναν
αεδή A al.: ἔχενον Ar. vulg. 272 om. p³ 273 ἀρνέων Zen.
277 ἐφορᾶ . . . ἐπακούει p³ p⁴⁰ 278 καμόντες p³ L¹ M⁹ V¹
279 τινυ[η]τα[ι] p⁴⁰ 280 μάρτυρες Zen. p⁴⁰ M¹³ Mo² P⁴ 283 om.
B C L²⁰ Mo² T V⁹ V²⁰ Plut. qu. conv. 742 A κουροι αχαιω[γ] p⁴⁰
283 a καὶ αχαιδα καλλιγυν[p⁴⁰] 284 a]λεξανδρον κατ[p⁴⁰

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἔγώ καὶ ἐπειτα μαχήσομαι εἴνεκα ποιῶντος
αυθὶ μένων, ἥρος κε τέλος πολέμου Κιχείω.”

290

“Η, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέῃ χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἶλετο χαλκός.
οἶνον δ’ ἐκ κρητῆρος ἀφυστόμενοι δεπάεστιν
ἐκχεον, ἥδ’ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
ῳδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
“Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
ῳδέ σφ’ ἐγκέφαλος χαμάδις ρέοι ὡς ὅδε οἶνος,
αυτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ’ ἄλλοισι δαμεῖεν.”

295

300

“Ως ἔφαν, οὐδ’ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
“κέκλυτέ μεν, Τρῷες καὶ ἔυκυνήμιδες Ἀχαιοί·
ἴτοι ἔγὼν εἴμι προτὶ Ἰλιον ἡνεμόεσσαν
αψ, ἐπεὶ οὐ πω τλήσομ’ ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὄρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον νιὸν ἀργῆφίλῳ Μενελάῳ.
Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅπποτέρῳ θανάτου τέλος πεπρωμένον ἔστιν.”

305

310

“Η ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἵστοθεος φώς,
ἄν δ’ ἄρ’ ἔβαιν’ αὐτός, κατὰ δ’ ἡνία τεῦνεν ὀπίσσω.
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήστετο δίφρον.
τὼ μὲν ἄρ’ ἄφορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο·
“Εκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὁδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρώτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἐπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεῃ πάλλον ἐλόντες,
ὅππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ’ ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χείρας ἀνέσχον,

315

292 ἐπὶ v. l. ant. (αἱ πλείους) 295 ἀφυστόμενοι ΑΓ. i **P⁴⁰** A ss.
B C T V¹ al. : ἀφυστάμενοι vulg. 297 ἰδῶν εἰς οὐρανὸν εὑρόντες M⁵ M⁷
M⁹ M¹³ U⁶ V¹⁸ V²⁷ al. 301 δαμεῖεν A B L¹⁰ T V²⁶ V²⁷ V³¹ v. l. ap.
Eust. : μιγείεν cet. 302 ευχομένοι μεγα δ εκτυπε μητιετα ζευς
302 α εξ ιδης βρον] των επι δε στεροπην εφεγκεν β θησεμεναι] γαρ εμελλεν
ετ αλγεα τε στοναχας τε C τρωσι τε και] δαναιοισιν ανα κρατερες ισμινας
d αυταρ επει ρ o] μεσεν τε τελευτησεν τε του ορκου **P⁴⁰** 303 μετα]
προς **P⁴⁰** 304 τρωες και δαρδαιοι η δε πικουροι **P⁴⁰** 304 α οφρ
ειπω] τα με θυμος ενι στηθεστιν αγωγε [ν **P⁴⁰** 306 ου ναρ πω τλαιπη

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ώδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
“Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δόπποτερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.”

“Ως ἂρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
ἀψ όρών· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὅρουστεν.
οἱ μὲν ἔπειθ' Ἱζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστῳ
ἴπποι ἀερστίποδες καὶ ποικίλα τεύχεα κεῖτο·
αὐτὰρ δ' γ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐδύστετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἡγύκροιο.
κυνηγίδας μὲν πρῶτα περὶ κυνήμησιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίους ἀραρύας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἐδύνεν
οἷο καστιγνήτοι Λυκάονος· ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἂρ' ὄμοισιν βάλετο ἔιφος ἀργυρόλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἴφθιμῷ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἴππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, δ' οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ώς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήιος ἔντε ἐδύνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὄμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ ἐϋκυνήιδας Ἀχαιούς.
καὶ ρ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
σείοντ' ἔγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προίει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐτσην,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφη δέ οἱ αἰχμὴ

319 v. om. p⁴⁹ 325 εισορο[ων] p⁴⁰ 326 ἐκάστῳ Ar.
V⁹ ss. : ἐκάστων P¹ U¹⁰ m. rec. 334-335 ath. Zen. 337 a (uv.)
13 litt.] την[p⁴⁰] 338 ἀκαχμένον δξεὶ χαλκῷ v. l. in A
338 a ἀμφὶ δ' ἂρ' ὄμοισιν βάλετ' ἀσπίδα τερσανθέσσαν Zen. ειλετο δ
αλκιμα δουρε διω p⁴⁰ 339 αρηια [τευχε εδυνεν] p⁴⁰ 339 a ασπιδα
και τηληκα φαιειν[ν] b και καλας κυνηιδας επισφυριοις c αμφιδαρ
ωμοισιν βαλετο ει[φος] p⁴⁰ 345 σειονδ' p³ 348 χαλκός Ar. ο δ
Λ B ss. T, al.: χαλκόν vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῷ· ὁ δὲ δεύτερον ὄρυντο χαλκῷ

Ἄτρεῖδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·

350

“Ζεῦ ἄνα, δὸς τείσασθαι ὅ με πρότερος κάκ’ ἔοργε,
δίον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγύνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.”

“Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,

355

καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοτ’ ἐίσην·

οια μὲν ἀσπίδος ἥλθε φαεινῆς ὅβριμον ἔγχος,

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα

ἔγχος· ὁ δ’ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

360

Ἄτρεῖδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόλον
πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
τριχά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.

Ἄτρεῖδης δ’ φύμωξεν ἵδων εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

“Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σεῖο θεῶν δλοώτερος ἄλλος·

365

ἥ τ’ ἐφάμην τείσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·

νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἥτιθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ’ ἔβαλόν μιν.”

“Ἡ, καὶ ἐπατέξας κόρυθος λάβεν ἴπποδασείης,

ἔλκε δ’ ἐπιστρέψας μετ’ ἔκκυνήμιδας Ἀχαιούς·

370

ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἴμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,

ὅς οἱ ὑπ’ ἀνθερεῶνος δχεὺς τέτατο τρυφαλείης.

καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἀσπετον ἥρατο κῦδος,

εὶ μὴ ἄρ’ ὀξὺν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

ἥ οἱ ῥῆξεν ἴμάντα βοὸς ἴφι κταμένοιο·

375

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ’ ἐσπετο χειρὶ παχείῃ.

τὴν μὲν ἐπειθ’ ἥρως μετ’ ἔκκυνήμιδας Ἀχαιούς

352 ath. Ar.

δαμῆναι Ar.

et 369 357 ηκε p⁴⁰

επιαξας κορυθος φαλ[p⁴⁰

362 α καλκειης δεινον[p⁴⁰

363 αλεξα[νδρον p⁴⁰

371 πηγε p⁴⁰

επαλης υπο δειρ [ης] p³

354 ο τις p⁴⁰

361 δαορ οξυ ερυσαμενος[p⁴⁰

ειτη[p⁴⁰

364 ειρυν] αιπύν Zen.

365 αιπύν Zen.

366 α διον

367 δεπει[p⁴⁰

373 εξερυσσε Aristoph.

355 φη p⁴⁰,

362 πληξεν

A ss.

363 ειρυν] αιπύν Zen.

366 α διον

367 δεπει[p⁴⁰

373 εξερυσσε Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ρῖψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἔριηρες ἔταιροι·
αὐτὰρ δ ἀψ ἐπόρουστε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχει χαλκείων τὸν δ' ἔξηρπαξ' Ἀφροδίτη 380
ρένα μάλ' ὡς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ,
καὸς δ' εἰσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι.
αὐτὴ δ' αὐθ' Ἐλένην καλέουστε· τὴν δ' ἐκίχανε
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἀλισ ἡσαν· 385
χειρὶ δὲ νεκταρέου ἔανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,
γρητὴ δέ μιν ἔκυνα παλαιγυνέῃ προσέειπεν
εἰροκόμῳ, ἦ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
ἡσκεων εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῆ Ἀφροδίτη· 390
“δεῦρ' ἵθε· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
κεῦνος δὲ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεστοι,
κάλλετε τε στίλβων καὶ εἴμασιν οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχεστόμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ', ἥτε χοροῦ νέον λήγοντα καθίζειν.”

“Ως φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὅρινε· 395
καὶ δέ ως οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
στήθεά θ' ἴμερόεντα καὶ ὅμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἐπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαξε·
“δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίει ἡπεροπεύειν;
ἥ πή με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων 400
ἄξεις, ἥ Φρυγίης ἥ Μηονίης ἐρατεινῆς,
εἴ τις τοι καὶ κεῖθι φύλος μερόπων ἀνθρώπων
οὖνεκα δὴ οὐν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἀγεσθαι,
τοῦνεκα δὴ οὐν δεῦρο δολοφρονέοντα παρέστης; 405
ἥσο παρ' αὐτὸν ιοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθουν,
μηδὲ ἔτι σοῦσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,

387 ναιεταούσῃ cit. Athen. 191 a, g p¹¹ U⁶ V²³: -αώσῃ vulg.

388 εἰρὶ[p¹¹ init. καλά] πολλά b g Mc 389 v. om. p⁴¹ p⁷⁸

396-418 ath. Ar. 406 ἀπόεικε κελεύθουν Αρ. (οὐ μόνον ἐν ταῖς ἐκδύσεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν): ἀπόειπε κελεύθους v. l. ant.. codd.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῦνον δίζει καὶ ἐ φύλασσε,
εἰς ὃ κέ σ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται, ἡ ὃ γε δούλην.
κεῦτε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι—νεμεσητὸν δέ κεν εἴη—
κεῦνον πορσανέουσα λέχος· Τρωὰν δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμῆσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.”

410

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
“ μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλα φίλησα,
μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὅληαι.”

415

“Ως ἔφατ’, ἔδεισεν δ’ Ἐλένη Διὸς ἐκγεγανῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἔανῳ ἀργῆτι φαεινῷ
σιγῇ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἥρχε δὲ δαίμων.

420

Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροι δόμον περικαλλέ' ἵκουτο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θῶσι ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῆα γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἀντί’ Ἀλεξάνδροι θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
ἔνθα κάθις” Ἐλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασσα, πόσιν δ' ἡνίπαπε μύθῳ·
“ ἥλυθες ἐκ πολέμοι· ως ὕφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦν.
ἡ μὲν δὴ πρώ γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου
σῆ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ίθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλου Μενέλαον
ἔξαντις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ἔανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἥδε μάχεσθαι
ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.”

425

430

435

411 κείνῳ α. al. πορσανέουσα Ar. b c d g h A T al.: πορσυνέουσα
vulg. 416 ἔχθεα ετ ἄχθεα Ar. (διχῶς): ἄχθεα C V²⁰: ἄλγεα v. l.
ant. 423-426 pro his vv. αὐτὴ δ' ἀντίον ίζεν Ἀλεξάνδροι ἄνακτος
Zen. 428 πολέμοιο p³ : -ou cet. 432-436 ath. Ar. 434 παύεσθαι
Ar. a e h B C Vi^b al.: παύσασθαι vulg. 436 δαμασθῆς p³ κ A Ge
L¹⁰ L¹⁸ M⁸ Mo N⁴ P⁶ U¹⁰ V¹² V¹⁵ Ve al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 “μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὄνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε·
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κεῖνον δ’ αὐτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ’ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ’ ὅδε γ’ ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ’ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 νήσῳ δ’ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
 ὡς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἴρειν.” 445

‘Η ρά, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών· ἂμα δ’ εἶπετ’ ἄκοιτις.

Τὸ μὲν ἄρ’ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 ‘Ατρεΐδης δ’ ἀν’ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἑοικώς,
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ’ οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ’ ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ’ ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ’ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ίσον γάρ σφι πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 ‘κέκλυτέ μεν, Τρῷες καὶ Δάρδανοι ἥδ’ ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνετ’ ἀρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ’ Ἀργείην Ἐλένην καὶ κτήμαθ’ ἄμ’ αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦν τιν’ ἑοικεν,
 ἦ τε καὶ ἐστομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.” 460

‘Ως ἔφατ’ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ’ ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

442 γ’ A L³: om. cet. φρένας ἔρος v. l. ap. Eust. 443 πρό-
 τερον αε B C T 453 ἐκεύθανεν P³ 459 ἀποτίνετον Zen. ἦν τ'
 ἐπέοικε U¹ U⁵ al.: ἦν ἐπέοικε Λ U¹¹ V²¹ al.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια "Ηβη
νέκταρ ἔωνοχόει· τοὺς δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν "Ηρην
κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
“δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
"Ηρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη.
ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὐτεῖ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἔξεσάωσεν διόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηγίφλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ ἢ δ' αὐτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
ὅρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἥδη γένοιτο,
ἴητοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
αὐτις δ' Ἀργείην Ἐλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”

“Ως ἔφαθ’, αἱ δὲ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ "Ηρη·
πλησίαι αἱ γ' ἡσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

3 ἔνφνοχθει v. l. ant. (? Zen.) : ἔοιν- U¹ : φν- Pal¹ : δν- P⁸ 15 β'
om. Ψ¹ h Eust. al. 17 αὖ πως Ar. : αὗτως Aristoph. : αὗτως vel
αὗτως codd. γένοιτο Aristoph. codd. : πέλοιτο Ar.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἥτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἥρει·
“Ηρῃ δ’ οὐκ ἔχαδε στήθος χόλου, ἀλλὰ προσηγόρα·
“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες· 25
πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἥδ’ ἀτέλεστον,
ἴδρῳ θ’ ὃν Ἄρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῦτο τε παισίν.
Ἐρδόν· ἀτὰρ οὖ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”

Τὴν δὲ μέγ’ ὁχθῆσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· 30
“ δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ρέζουσιν, ὃ τ’ ἀσπερχὲς μενεαίνεις
Ἰλίου ἔξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σύ γ’ εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
ώμδον βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἔξακέσαιο.
Ἐρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίστω
τοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ’ ἔρισμα μετ’ ἀμφοτέροισι γένηται.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 40
ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμάῶς πόλιν ἔξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάσι,
αἵ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ’ ἔᾶσαι·
καὶ γὰρ ἐγὼ τοὶ δῶκα ἑκὰν ἀέκοντί γε θυμῷ·
αἱ γὰρ ὑπ’ ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι 45
ναιετάσσονται πόλησις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο “Ιλιος ἴρῃ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἔϋμμελίω Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔτσης,
λοιβῆς τε κυνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.” 50

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια “Ηρῃ·
“ ἥτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλαταταὶ εἰσὶ πόλησι,
“ Αργός τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
τὰς διαπέρσαι, ὅτ’ ἀν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·

24 Ἡρῃ codd. praeter A ss., E² E⁴ Et H² O⁶ P⁷ Pal⁸ U⁶ κέχαδε L⁴
Pa U³ V¹ V⁴ V¹¹ V¹⁹ al. Eust. 27 ἵπποι αο g al. 43 δῶκ’ ἀέκων
Trypho 47 -μελίφ A Pe V¹⁴ V²⁰ al., cf. Z 449 48 βωμὸς] θυμὸς
cit. Eust.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ή πολὺ φέρτερός ἐστι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἔμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οῦνεκα σὴ παράκοιτις
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἡτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι· σὺ δὲ θάσσον 'Αθηναίῃ ἐπιτεῦλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ 'Αχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν,
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῷες ὑπερκύδαντας 'Αχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι."

"Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' 'Αθηναίην ἐπειά πτερόεντα προσηγόρισε·
 "αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῷας καὶ 'Αχαιούς,
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῷες ὑπερκύδαντας 'Αχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι."

"Ως εἰπὼν ὅτρυνε πάρος μεμανίαν 'Αθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρήνων ἀξίαστα.
 οἷον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 ἦ ναύτησι τέρας ἦὲ στρατῷ εὐρέῃ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἰενται·
 τῷ ἔκυντι ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς 'Αθήνη,
 κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 Τρῷάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἔϋκνήμιδας 'Αχαιούς·
 ὃδε δέ τις εἴπεσκεν ἴδων ἐς πλησίον ἄλλον·
 "ἢ δ' αὐτὶς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζεύς, ὃς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται."

"Ως ἄρα τις εἴπεσκεν 'Αχαιῶν τε Τρῷων τε.

55-56 ath. Ar. 57 κ]ρηναι p⁴¹ 62 ἐπιείξομεν Apoll. synt.
 ii. 84. Ve p⁷⁷ 66 δ' om. h 69 a κ]υδι[στη p⁴¹ 78 τῷ ἱκέλη
 P¹¹ Ve V¹¹

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

η δ' ἀνδρὶ ἵκέλῃ Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
 εὑρε Λυκάονος νίδν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 ἐσταότ· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχεις ἀσπιστάων 90
 λαῶν, οἵ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσήποιο ροάων·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 “ἢ ἥτα νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος νὶε δαῖφρον.
 τλαῆς κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἱόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆῃ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἴ κεν ἵδη Μενέλαιον ἀρήιον Ἀτρέος νίδν
 σῷ βέλεϊ δημηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγευνῆς.
 ἀλλ' ἦγ' δίστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὗχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέᾳ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ρέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ιερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.”

“Ως φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐνέχοον λεξάλου αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ἥτα ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι
 βεβλήκει πρὸς στῆθος· δ' ὁ ὑπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει· 110
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἥραρε τέκτων,
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταυνυσσάμενος ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναίξειαν ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαιον ἀρήιον Ἀτρέος νίόν. 115
 αὐτὰρ δ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἴὸν

87 ομ. T   88 εὑρε δὲ τόνδε Zen. pⁱⁱ omisso v. 89   92 προσ-
 ἔφη γλαυκῶπις Ἀθήνη g al.   115 ἀρχὸν Ἀχαιῶν εἰς B C T al.
 116 δ σύλα] δσύλα Ve

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
αὖθις δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὁῖστόν,
εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέῃ κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ρέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
οἴκαδε νοστήσας ίερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.

120

ἔλκε δ' ὅμοι γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλαστεν, τόξῳ δὲ σιδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἵαχεν, ἀλτὸ δ' ὁῖστας·
δέξυβελής, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεάνων.

125

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελεΐη,
ἥ τοι πρόσθε στάσα βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνεν.

130

ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἔέργη μνᾶν, ὅθ' ἡδεῖ λέξεται ὑπνῷ,
αὐτὴ δ' αὐτὴν ἰθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες

χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἥντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεισε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὁῖστος·

135

διὰ μὲν ἀρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο
μίτρης θ', ἦν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὁῖστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὀτειλῆς.

140

‘Ως δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μηγοὺς ἡὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
ἵππηες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἀμφότερον κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·

145

117 ath. Ar. μελαινέων Ar. A B Ge V²⁰: μελαινῶν vulg.

118 κατεκόσμεε g p al. 124 ante 123 posuit Zen. 129 τοι Ar. vulg.: οἱ v. l. ant. (?), M⁹ P¹² V¹ 137 ἔλυμα Zen. Aristoph.

139 ἄρ' ὁῖστος] ἄρα χαλκὸς Zen. 140 ath. Ar. 142 ἵππων vulg.: ἵππων m Bm⁴ P¹⁷ al.: ἵππου M³ cit. Eust.: quid leg. Aristoph. Ar. non

liquet 145 ἵππων a g h k o Mc V¹ al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

τοῖοι τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἷματι μηροὶ¹⁴⁸
εὐφυέες κυῆμαι τε ἵδε σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.

'Ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων,
ώς εἰδεν μέλαινα αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·

ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρητίφιλος Μενέλαος. 150

ώς δὲ ἵδεν νεῦρόν τε καὶ ὅγκους ἐκτὸς ἔόντας,
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων 'Αγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἔπειτενάχοντο δ' ἔταιροι·

" φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
οἶν προστήσας πρὸ 'Αχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ώς σ' ἔβαλον Τρῷες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μέν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἷμά τε ἀρνῶν
σπουδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἃς ἐπέπιθμεν.

εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' 'Ολύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160
ἔκ τε καὶ δψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτεισαν,

σύν σφῆσιν κεφαλῆσι γνναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γάρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ήμαρ ὅτ' ἀν ποτ' ὀλώλῃ "Ιλιος ἴρὴ

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο, 165
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,

αὐτὸς ἐπιστείρσω ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι

τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·

· ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ω Μενέλαε,

αἴ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον 'Αργος ικοίμην·

αὐτίκα γάρ μησονται 'Αχαιοὶ πατρίδος αἴης·

καδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν

'Αργείην 'Ελένην· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα

148 δ' Ar. vulg. : τ' v. l. ant., a g al. 149 ath. Ar. 151 δὲ
ιδεν Hdn. vulg. : δ' εἰδεν v. l. ant. b c o p al. 153 τοῖς] τὸν
g h q al. προσέφη c g p¹⁴ al. 161 τελέσει σύν τε μεγάλῳ τίσουσι
Zen. τελεσσει L⁴ P¹³ P¹⁹ P²¹ 170 πότμον Ar. P¹⁰, γρ. Vi⁶: μοῖραν
v. l. ant. (ἐν ταῖς κοιναῖς), vulg. 171 ἐλέγχιστος et ἐλέγχιστον Ar.
(δικῶς): ἐλέγχιστος codd. πολυδίψιον ει πολὺ δ' ίψιον v. ll. ap. Strab.
370 173 λίποιμεν c g h al. cf. B 160, 161 174 ἄρουραν p⁴

κειμένου ἐν Τροΐη ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.

175

καὶ κέ τις ὁδὸς ἔρει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·

‘αἴθ’ οὗτος ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει’ Ἀγαμέμνων,
ώς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἥγαγεν ἐνθάδ’ Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σὺν κεινῆσιν νηυσίν, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
ώς ποτέ τις ἔρει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.’

180

Τὸν δὲ ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
“θάρσει, μηδέ τι πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
οὐκ ἐν καιρῷ δέξῃ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἡδ’ ὑπένερθε
ζῷμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκής κάμον ἄνδρες.”

185

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
“αἱ γὰρ δὴ οὗτος εἴη, φίλος δὲ Μενέλαε.
ἔλκος δὲ ἵητήρ ἐπιμάσσεται ἡδὲ ἐπιθήσει
φάρμαχ’, ἀ κεν παύσησι μελαινάων ὀδυνάων.”

190

“Η, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηνύδα·
“Ταλθύβι”, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ’ Ἀσκληπιοῦ νιόν, ἀμύμονος ἵητήρος,
δόφρα ἵηδη Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος νιόν,
δν τις διστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώσ,
Τρώων ἡ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

195

“Ως ἔφατ’, οὐδὲ ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δὲ λέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δὲ ἐνόησεν
ἐσταότ· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰλ στίχεις ἀσπιστάων
λαῶν, οἵ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵποβότοιο.
ἀγχοῦ δὲ ἴσταμενος ἔπεια πτερόεντα προσηνύδα·
“ὅρσ”, Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

200

184 πον v. l. ant.

βέλος πάγη O⁵ P³ P⁵ U⁹

(= 205-207)

'Αχαιῶν vulg.

185 οὐθῆν καίριον δέξῃ βέλος πάγη, γρ. Bm⁸:

191 κεν]

περ h

195-197 al.

ath. hic Ar.

T U⁵ U⁹ V¹⁴

ἀρχὸν

o pars) o p²⁴202 θρήκης o L¹² O⁸O⁹ V¹³ W⁴, γρ. b, V¹⁰ corr.

δόφρα ἵδης Μενέλαιον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
οὗ τις δῖστεύστας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώσῃ,
Τρώων ἡ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

205

“Ως φάτο, τῷ δὲ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὅρωε·
βὰν δὲ λέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἵκανον ὅθι ἔανθός Μενέλαιος

210

βλήμενος ἦν, περὶ δὲ αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὕσποι ἄριστοι
κυκλόστη, ὃ δὲ ἐν μέσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς,
αὐτίκα δὲ ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἐλκεν δῖστόν·
τοῦ δὲ ἔξελκομένοι πάλιν ἄγεν δξέες ὅγκοι.

λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἥδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἀνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, δοθ' ἔμπεσε πικρὸς δῖστός,
αἷμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
πάσσε, τά οὖτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

215

“Οφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαιον,
τόφρα δὲ ἐπὶ Τρώων στίχεις ἥλυθον ἀσπιστάων·
οἵ δὲ αὐτὶς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

220

“Ἐνθ' οὐκ ἀν βρίσοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδὲ οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τὸν μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὔρυμέδων, νίὸς Πτολεμαίον Πειραιᾶδο·

225

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
γυνᾶ λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα·
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
καὶ ρ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τὸν μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν.

230

205 Ἦρ Ar. εἱκ ABCTV¹ al.   ἀρχὸν Ἀχαιῶν εειABC
T al. : Ἀτρέος νίὸν vulg.   212 κύκλος Αρ. : κύκλοσφ' 1 VI¹ :
κυκλῶσ' V²²   213 δ' ἐκ] δὲ p¹   218 αἷμ' ἐκμυζήσαντ' ἐπὶ τ' ἥπια
φάρμακ' ἐπασσον Plat. rep. 408 A (om. 219, uv.) : ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα
πάσσε Plut. vit. Hom. 2. 211   229 παρισχέμεν οειABC TVI² VI¹
al. : παρασχέμεν vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

“’Αργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔστετ’ ἀρωγός,
ἀλλ’ οἴ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν ἥτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται,
ἥμεις αὐτ’ ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἐλωμεν.”

235

Οὓς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
τὸν μάλα νεικείεσκε χολωτοῦσιν ἐπέεσσιν.

240

“’Αργεῖοι ἱόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;
τίφθ’ οὗτως ἔστητε τεθηπότες ἡῦτε νεβροί,
αἵ τ’ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοι θέουσαι,
ἔστάσ’, οὐδ’ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.
ὅς νύμεις ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

245

ἢ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθα τε νῆες
εἰρύατ’ εὑπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὅφρα ἴδητ’ αἱ κ’ ὑμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων; ”

250

“Ως ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
ἡλθε δ’ ἐπὶ Κρήτεσσι κιὰν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἱ δ’ ἀμφ’ Ἰδομενῆς δαΐφρονα θωρήσσοντο.
Ἰδομενὲς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἴκελος ἀλκῆν,
Μηριόνης δ’ ἄρα οἱ πυμάτας ὕτρυνε φάλαγγας.
τὸν δὲ ἵδων γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ’ Ἰδομενῆς προστήνδα μειλιχίοισιν.

255

“’Ιδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπόλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἡδ’ ἀλλοίω ἐπὶ ἔργῳ
ἡδ’ ἐν δαΐθ’, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
’Αργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
εἴ περ γάρ τ’ ἀλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἱὲ
ἔστηχ’, ὡς περ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

260

238 αὐτ’ Ar. E² Ge Ma³ Pall¹: δ’ αὐτ’ vulg.

242 ἐλεγχέες Ar.

codd. (cf. E 787)

245 τίς Ar. vulg.: τί h o B T al.

248 ἐρρύατ'

Ve

249 αἱ χ’ ὑμμιν v. l. ant. M⁷ U³ U⁵ al.

260 κρητῆρι Ar. h

V¹²: κρητῆρος vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀλλ' ὅρσεν πόλεμόνδ', οἶος πάρος εὐχεῖαι εἶναι."

Τὸν δ' αὐτὸν Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηῦδα· 265
 “Ἄτρεΐδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἔριντος ἔταιρος
 ἔσπομαι, ως τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὅτρυνε κάρη κομώντας Ἀχαιούς,
 ὅφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὥρκι ἔχεναι
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖθις καὶ κήδε' ὀπίσσω 270
 ἔστετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὥρκια δηλήσαντο.”

“Ως ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῷχετο γηθόσυνος κῆρ·
 ἥλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἴπετο πεξῶν.
 ως δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἰδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἱωῆς·
 τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἔοντι μελάντερον ἥτε πίσσα
 φαίνετ' ἵὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαιλαπα πολλήν,
 ρίγησέν τε ἴδων, ὑπό τε σπέος ἥλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280
 δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κύνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἴδων κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἐπει πτερόεντα προσηῦδα·
 “Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶι μέν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὅτρυνέμεν—οὐ τι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλον,
 τοῖος πᾶσω θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 χερσὸν ὑψ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.” 290

“Ως εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
 ἔνθ' ὅ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὸν Πυλίων ἀγορητήν,

264 εὔχεο αοδικία ss. T al. 277 δ' ἀπάνευθεν ο O⁶ P⁶
 U⁶ U⁹ U¹⁰ ἔοντι Ar. vulg.: λόντι Zen. 1 s Vev. l. ap. Eust. al.

280 ἀρηΐθῶν ά h i al. 282 κυάνεαι ἡρώων Zen. βεβριθινῖαι
 Ar. ed. altera 283 καὶ μὲν τοὺς P⁴ h M⁸ al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οὐς ἑτάρους στέλλοντα καὶ ὅτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε

295

Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν·
ἱππῆς μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφι,
πεζοὺς δ' ἔξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐσ μέσσον ἔλαστεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαῖη πολεμίζοι.

300

ἵππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τὸν γὰρ ἀνώγει
σφοὺς ἵππους ἔχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὄμιλῳ.
“ μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθὼς
οἶος πρόσθ’ ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ’ ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
δος δέ κ’ ἀνὴρ ἀπὸ ὅν δέχεσθαι ἔτερ’ ἄρμαθ’ ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ή πολὺ φέρτερον οὔτω.
ἄδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τείχε’ ἐπόρθεον,
τόνδε νόσον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”

305

“Ως ὁ γέρων στρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδώσ·
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγόρισε
“ ὁ γέρον, εἴθ’, ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὡς τοι γούναθ’ ἐποίτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·
ἄλλα σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.”

310

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ·
“ Ἀτρεΐδη, μάλα μέν τοι ἔγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὦς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἄλλ’ οὐ πως ἄμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.

315

320

296 Θέωνά τε Δητίπυρον τε Apoll. lex. s. v. αἴμονα (cf. N 92)
297 μὲν πρῶτα] πρώτιστα **h** al. 299 ἔλασσεν Ar. codd.: ἔεργεν
v. l. ant. 303 ἵπποσύνησι καὶ **P⁴** o al. 308 πόλεας Ar. Ptol.
Asc. Hdn. **P⁴** i A al.: πόλιας vulg. ἐπόρθεον A Ge L² L¹⁰ T: ἐπόρθευν
V¹²: ἐπόρθουν vulg. 318 τοι¹ κεν a d e g h **P⁴** al. 319 κατέκταν
Ar. Hdn. vulg.: κατέκτα **c m** L² V¹⁵ Ve al.: κατέκτον A ss. B C Ge V²⁰
320 ath. Ar. (cf. N 729) οὐ γάρ πως Dion. Hal. de ing. Dem.
321 διάζει Ar. **h** P¹⁰: ἴκανει vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι μετέσπομαι ἥδε κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἱ περ ἔμενο
ὅπλότεροι γεγάσσαι πεποίθασιν τε βίηφιν.”

325

“Ως ἔφατ’, Ἀτρεΐδης δὲ παρῷχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὐρ’ οὐδὲν Πετεῶ Μενεσθῆα πλήξιππον
ἐσταότ· ἀμφὶ δ’ Ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀυτῆς·
αὐτὰρ δι πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὁδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
ἐστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀυτῆς,
ἀλλὰ νέον συνοριωύμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
ἐστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.

330

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ νιὲ Πετεῶ διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμυνε δὲ ἄλλους;
σφῶν μέν τ’ ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔόντας
ἐστάμεν ἥδε μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκονάζεσθον ἔμειο,
ὅππότε δαῦτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ’ ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἥδε κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ’ ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ’ ὀρόψτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.”

340

Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
“Ἀτρεΐδη, ποιόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος δδόντων;
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν, ὅππότε Ἀχαιοί
Τρωσὶν ἐφ’ ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν δξὺν Ἀρηα;

345

333 Τρώων Αγ. σ h i T al.: Τρώων θ^ρ vulg.

334 ὅππότε κέν τις

ἐναντίον ἄλλος ἐπελθὼν Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειε ed. ἥ πολύστ. χος

339 δόλοισι] λόγοισι p⁴

φαίδιμ’ Ὁδυσσεῦ Zen.

344 ἀχαιοῖς

a M⁷, L⁴ corr.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ὅψεαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἱ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.” 355

Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὡς γνῶ χωμένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
“ διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὁδυσσεῦ,
οὗτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω.
οἶδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεστι φίλοισιν 360
ἥπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἃ τ' ἐγώ περ.
ἀλλ' ἵθι, ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
ἔρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.”

“Ως εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
εὑρε δὲ Τυδέος νίόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
ἐσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
πᾶρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανήιος νίός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσσεν ἴδων κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγόρισε·
“ ὁ μοι, Τυδέος νὶε δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
τί πτώσσεις, τί δ' ὅπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδέη γ' ὁδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
ώς φάσαν οὖ μιν ἰδούτο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἥντησ' οὐδὲ ἰδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
ἥτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
ξεῖνος ἀμ' ἀντιθέω Πολυννείκει, λαὸν ἀγείρων·
οἱ δὲ τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
καὶ ἥτα μάλα λίστοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον· 380
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίστα σήματα φαίνων.

353 ἦν κ' **Ρ⁴** Α Τ: ἦν νυ' γ.: cf. Θ 471 Ι 359 Ν 260 Σ 457 Τ 147
361 δήνεα] μῆδεια i 363 μεταμώνια Apoll. lex., ο A B Ge
Μ¹ Τ al.: μεταμώλια **Ρ⁴** vulg. 368 καὶ μὲν τὸν **Ρ⁴** Ge Μ⁷ Μ⁹ Μ¹¹
Μ¹³ Ο¹ Ο³ Ο⁵ al. 369 om. **Ρ³²** Α 371 ὅπιπεύεις A B C
Τ V⁶ V¹² V²²: δωπιπτεύεις vulg. 377 ξεῖνος] κεῖνος v. i. in A T
ἀγείρας v. l. ant. Μ⁹ Ρ¹² 378 δὲ **Ρ⁴** h p Λ Τ al.: ἥτα vulg.
IIOM. IL. 6

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οι δ' ἐπεὶ οὐν ὥχοντο ἵδε πρὸ ὄδου ἐγένοντο,
 'Ασωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῦλαν Ἀχαιού.
 αὐτὰρ δ' βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεῖωνας
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληεῖης.
 ἐνθ' οὐδὲ ξεῦνός περ ἐών ίππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ρήγιδίως· τοίν οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.

385

οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ίππων,
 ἀψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκνῷ λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύώ δ' ἡγήτορες ἥσαν,
 Μαίων Αίμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 νιός τ' Αὔτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
 πάντας ἐπεφν', ἔνα δ' οἰον ἵει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεστι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἴτωλιος· ἀλλὰ τὸν νιὸν
 γείνατο εἰο χέρεια μάχῃ, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω."

390

"Ως φάτο, τὸν δ' οὖ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αλδεσθεὶς βασιλῆς ἐνιπήν αἰδοίοιο·
 τὸν δ' νιὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 " 'Ατρεΐδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἐπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεστι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὅλσυτο
 τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίη ἐνθεο τιμῆ."
 405

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἵδων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

392 ἄρ' ἀνερχομένῳ Bentley (ut Z 187) : ἀνερχομένῳ 1 k m A T al. : ἐπανερχομένῳ c : ἀνερχομένῳ vulg. λόχον] δόλον M⁹ P¹² (cf. Z 187)

395 Πολυφόντης A : Λυκοφόντης cet. codd. 398 ἀναπροέηκε
 pⁱ 400 ἀμείνων Ατ. A 407-409 ath. Ar. 410 ἐν θέο Αpol-
 lonius τιμῆν Ar.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

“τέττα, σιωπῇ ἥσο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μύθῳ·
οὐ γὰρ ἔγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
διτρύνοντι μάχεσθαι ἔυκνήμιδας Ἀχαιούς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἀμ’ ἔφεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δηῶσωσι τὸν Ἰλιον ἴρην,
τούτῳ δ’ αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ’ ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

“Ἡ ρά, καὶ ἔξ ὁχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ’ ἐβραχεῖ χαλκὸς ἐπὶ στήθεσιν ἄνακτος
δρυνμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

“Ως δ’ ὅτ’ ἐν αἰγιαλῷ πολυτηχεῖ κύμα θαλάσσης
δρυντ’ ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπὸ κινήσαντος·
πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἐπειτα
χέρσῳ ρήγυνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ’ ἄκρας
κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ’ ἀλὸς ἄχνην·
ὡς τότ’ ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἶσιν ἔκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ’ ἄλλοι ἀκὴν ἵσαν, οὐδέ κε φαίης
τόσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ’ ἐν στήθεσιν αὐδήν,
τιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
τεύχεα ποικίλ’ ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ’, ὡς τ’ ὅιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἀζηχὲς μεμακυῖαι ἀκούουσται ὅπα ἀρνῶν,
ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν δρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν δόμος θρόος οὐδέ τί γῆρας,
ἄλλὰ γλῶσσ’ ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ’ ἔσαν ἄνδρες.
ῶρσε δὲ τοὺς μὲν “Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δεῦμός τ’ ἡδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,

412 τέττα Helladius ap. Phot. bibl. 531 b 12   416 Τρώων ἐκ-
πέρσωστ’ εὖ ναιόμενον πτολιέθρον § T ad A 407   424 τε Α h al.:
τὰ vulg.: τοι 1 426 Ἰδν Ar. V¹, Bm⁴ ss.   427 ὕρνυντο P⁴ M⁸ U⁶
434 ἐστήκασιν P⁴ g m A B T al.   435 μεμαυῖαι P⁴ O⁵ O⁶ Vi³
Zonar. 55. 28   438 ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα cit. Polyb. xv. 12
(cf. B 804)

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Ἄρεος ἀνδροφόνοιο καστιγνήτη ἐτάρῃ τε,
ἥ τ' δλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
ἥ σφιν καὶ τότε νεῦκος ὁμοίουν ἔμβαλε μέσσω
ἔρχομένη καθ' ὅμιλον, δφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445

Οἱ δ' ὅτε δή ρ' ἐς χῶρον ἔνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ρ' ἔβαλον ρίωνός, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὄμφαλόεσσαι
ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἀμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
δλλύντων τε καὶ δλλυμένων, ρέε δ' αἴματι γαῖα.
ώς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ρέοντες
ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὅβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
τῶν δέ τε τηλόσε δούπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν. 455
ώς τῶν μισγομένων γένετο λαχή τε πόνος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον.
τὸν ρ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἴπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
ἥριπε δ', ώς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελιημένος ὄφρα τάχιστα
τεύχεα συλήσειε· μίννυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.
νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
οὕτησε ξυστῷ χαλκήρει, λῦσε δὲ γυῖα.
ώς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470

441 om. Ο⁵ T 446 ικανον d M⁸ M¹⁰ U⁶ V¹⁴ 450 om. Ο⁵
453 μισγάγκειαν o g A B al.: μισγάγγειαν vulg. 455 τηλόθι v. l.
ant. ? ch s w 456 πόνος Ar. h : φόνος M¹² R⁴ V⁸: φόβος v. l.
ant., vulg. 461 om. p¹ 463 [λαβε] είλε g al. 467 γάρ ρ'
b d g s A al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδυοπάλιζεν.

Ἐνθ' ἔβαλ· Ἀνθεμίωνος νιὸν Τελαμώνιος Αἴας,
ἡγέτον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ

475
Ἴδηθεν κατιοῦσα παρ' ὅχθησιν Σιμόεντος

γείνατ', ἐπεὶ ἂν τοκεῦσιν ἀμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
θρέπτρα φύλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰών
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

πρῶτον γάρ μιν ἵόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν
480

δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὕμου χάλκεον ἔγχος

ἡλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἰγειρος ὡς,
485

ἥτις τ' ἐν εἴαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει

λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὅζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·

τὴν μέν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ

ἐξέταμ', ὅφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλέῃ δίφρῳ·

ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὅχθας.
500

τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν

Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ

Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὁξεῖ δουρί.

τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὁδυσσέος ἐσθλὸν ἐταῖρον,
505

βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωστ' ἐρύοντα·

ἵριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἐκπεσε χειρός.

τοῦ δ' Ὁδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
510

στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἵων καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

ἀμφὶ ἐ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο

ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,

ἀλλ' νίδην Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,

ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἥλθε, παρ' ἵππων ὡκειάων.

τόν ρ' Ὁδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ

478 θρεπτὰ Zen. ο ε h Ge U¹ V¹ V¹² V¹⁶ al. 481 χάλκεον] ἀρχίον
Ve 490 ὁξεῖ χαλκῷ o L¹⁰ V¹⁶: δουρὶ φαεινῷ M⁹ P¹² v. l. in A
a93 ἔκφυγε a M⁷ P⁶ P¹⁵ V¹ V¹¹, v. l. ap. Eust.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

κορσην· ἡ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄστε κάλυψε,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαῖδιμος Ἐκτωρ· 505
'Αργεῖοι δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀντασ·
“ ὅρνυσθ”, ἵπποδαμοι Τρῶες, μηδ’ εἴκετε χάρμης
'Αργεῖοις, ἐπεὶ οὖ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος 510
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισι·
οὐ μὰν οὐδ’ Ἀχιλεύς, Θέτιδος πάις ἥϊκόμοιο,
μάρναται, ἀλλ’ ἐπὶ νησὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”

“Ως φάτ’ ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτῷρ ‘Αχαιοὺς
ῶρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
ἐρχομένη καθ’ ὅμιλον, ὅθι μεθιέντα ἴδοιτο.

“Ενθ’ Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδησε·
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
κυήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ’ Αἰνόθεν ειληλούθει. 520
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ δστέα λᾶας ἀναιδῆς
ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ’ ὑπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ’ ἐπέδραμεν ὃς ρ’ ἔβαλέν περ,
Πείρως, οὐτα δὲ δουρὶ παρ’ ὅμφαλόν· ἐκ δ’ ἄρα πᾶσαι 525
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄστε κάλυψε.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ⁵³⁰
στέρνον ὑπὲρ μαζοῦ, πάγη δ’ ἐν πνεύμονι χαλκός·
ἀγχίμολον δέ οἱ ἥλθε Θόας, ἐκ δ’ ὅβριμον ἔγχος
ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος δξύ,
τῷ δ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ’ αἰνυτο θυμόν.
τεύχεα δ’ οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι

516 μεθιέντας codd. 517 κὴρ M⁴ 520 ήρως Strab. vii. 58
524 ὑπέδραμεν p⁴ περ] μιν g q U⁵ al. 527 ἀπεσσύμενον Ar. alt.
κι Ge L⁸ L¹⁹ M⁵ T U¹¹ V³² Vi²: ἀπεσσύμενον vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἵ ἐ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ῶσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χαστάμενος πελεμίχθη.
ὦς τώ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
ἥτοι ὁ μὲν Θρῆκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

535

"Ενθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος δέξεῖ χαλκῷ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἔρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνω
πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

540

542 ἑλοῦσ' αὐτὰρ ἀγηορῷ⁴ Α ss.: ἑλοῦσα αὐτὰρ L¹⁴ V¹² V³² Eust. .
Ἄλουσ' αὐτὰρ vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

"Ενθ' αὐτὸν Τυδείδη Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσους, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ἵδε κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·
δαιέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστέρ' ὅπωρινῷ ἐναλγύκιον, ὃς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνησι λελουμένος Ὁκεανοῖο.
τοιόν οἱ πῦρ δαιεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὥμων,
ῶρσε δέ μιν κατὰ μέστον, ὅθι πλεῦστοι κλονέοντο.

"Ἔν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς ἀμύμων,
ἱρεὺς Ἡφαίστοο· δύνα δέ οἱ νίκες ἥστην,
Φηγεὺς Ἰδαιός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τώ οἱ ἀποκριθέντε ἐναντίω ὄρμηθήτην·

τὼ μὲν ἀφ' ἵππουν, δ' ὁ ἀπὸ χθονὸς ὅρνυτο πεζός.
οἱ δ' δτε δὴ σχεδὸν ἡσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεὺς Ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὥμον ἀριστερὸν ἥλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεος, οὐδὲ ἔβαλ' αὐτόν· δ' ὁ ὑστερος ὅρνυτο χαλκῷ
Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥστε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαιός δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον,
οὐδὲ ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·

4 δαιέ δέ οἱ **P¹ e f**, v. l. ap. Eust.
(*q. spectare*) **V¹**

ατ περιμεῖναι **M¹ O⁵ P¹ P¹¹ U⁹**

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ώς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.

ἴππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος νίδος
δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοῖλας ἐπὶ νῆας.

25

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἵδον νῦν Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὁρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεστι προσηγόρια θούρον Ἀρηα·

30

“Ἀρες Ἀρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἀν δὴ Τρῶας μὲν ἔάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', δπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὁρέξῃ,
νῦν δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;”

“Ως εἰποῦσα μάχης ἔξήγαγε θούρον Ἀρηα·
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἐλε δ' ἄνδρα ἔκαστος
ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὄδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφι ἔλασσε,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

35

‘Ιδομενεὺς δ' ἄρα Φαιῶτον ἐνήρατο Μήονος νιὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.

τὸν μὲν ἄρ' ‘Ιδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεῖ μακρῷ
νῦξ’ ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὕμον·
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

40

Τὸν μὲν ἄρ' ‘Ιδομενῆς ἐσύλευον θεράποντες·
νιὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἷμονα θήρης,
‘Ατρεΐδης Μενέλαος ἐλ' ἔγχεῖ δξυόεντι,
ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὑλη·

50

³¹ (*τιχεσιπλῆτα inser. J. H. S. xxii. 288*): *τειχεσιβλῆτα* Zen. Bm²
L¹⁶P¹⁰(P¹⁶L⁶Vl⁵ss.) Macr. i. 12. 9: *πλῆκτα ο* ⁴² om. P¹⁶A B
CE²E³Et T¹V²⁰V²⁶Vi⁶ ⁴³ *τέκτονος* Strabo 413 P¹⁶Vi⁵ corr. ex 59
44 τ' ἄρνης q t Bm⁴U⁹ ⁴⁷ μόρος 1p U³ ⁴⁸ ἐσύλεον ἐσθλοὶ⁶
ἔταιροι g Bm⁸U³U⁶

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χρᾶσμ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολαὶ, ἥσω τὸ πρών γ' ἐκέκαστο·
ἀλλά μιν Ἀτρεῖδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οῦτασε δουρὶ⁵⁵
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἐλατσεν,
ἥριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος νίὸν
'Αρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.⁶⁰
ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἔισας
ἀρχεκάκους, αὐτὸις κακὸν Τρώεσσι γένοντο
οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἥδη.
τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,⁶⁵
βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὁστέον ἥλυθ' ἀκωκή·
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἐπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος νίὸν,⁷⁰
ὅς Ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἐτρεφε δῖα Θεανὼ
ἴστα φίλοισι τέκεστι, χαριζομένη πόσει φ.
τὸν μὲν Φυλεῖδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἵνιον δξεῖ δουρὶ·
ἀντικρὺ δ' ἀν' ὁδόντας ὑπὸ γλώσσαν τάμε χαλκός·
ἥριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἐλε χαλκὸν ὁδοῦσιν.⁷⁵

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονίδης Τψήνορα δῖον,
νίὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς Ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὁς τίετο δήμω,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς νίός,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἐλασ' ὕμον
φασγάνω ἀτξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·⁸⁰
αίματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίω πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅστε

53 χρᾶσμεν θανάτοιο πέλωρα Zen. 57 ομ. **P¹⁶ e o Λ B C T U⁵**
V³² al. 58 δ' ἔξ ὁχέων g 1 al. 58 a αλολα παμφανῶστα παρέ-
τρεσπαν δέ οἱ Ἱπποι b ὕκποδες τοῦ δ' αὐθὶ λύθη ψυχή τε Ma³
Vi³ W⁴, Lp O⁸ W⁸ marg. (= 295, 6) 60 πάντα] πολλὰ Ar. ed. altera
63 πέλοντο Ve 64 ath. Ar. 75 ἐν κονίῃς οἱ ορ Λ D L⁹ L¹⁶
T V¹⁰: ἐν κονίσιι αἱ O⁵ V³²: ἔξ ὁχέων v. l. A: vni. om. **P¹⁶**

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

“Ως οἱ μὲν ποιέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

Τυδεΐδην δ' οὐκ ἀν γνοίης ποτέροισι μετείη,

85

ἥτε μετὰ Τρώεσσιν διμιλέοι ἥ μετ' Ἀχαιοῖς.

θῦνε γὰρ ἀμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς

χειμάρρῳ, ὃς τ' ὥκα ρέων ἐκέδασσε γεφύρας·

τὸν δ' οὗτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἵσχανόωσιν,

90

οὗτ' ἄρα ἔρκεα ἵσχει ἀλωάων ἐριθηλέων

ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὅμβρος·

πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·

ὅς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμινον πολέες περ ἐόντες.

95

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόσησε Λυκάονος ἀγλαὸς νιὸς

θύνοντ' ἀμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,

αὐψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,

καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὅμον,

θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς δῖστός,

ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἴματι θώρηξ.

100

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός·

“ὅρνυσθε, Τρῷες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·

βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔ φημι

δῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτέον με

ῶρσεν ἄναξ Διὸς νιὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.”

105

“Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὡκὺ δάμασσεν,

ἄλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵππουν καὶ ὅχεσφιν

ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·

“ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρον,

ὅφρα μοι ἔξ ὕμοιο ἐρύσσης πικρὸν δῖστόν·”

110

“Ως ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἀλτο χαμᾶζε,

89 ἐεργμέναι vulg.: ἐερμέναι Αγ. O² O⁵ P⁷ (γ in ras. A)

96 ἀμ

vulg.: ἀν Α T al. πρόσθεν M⁵ O⁵ O⁶ P²¹ V³ W¹

104 δηθὰ

σχήσεσθαι p¹⁶ g k Ge P⁶ P¹⁵ P¹⁶ U⁶ al., v. l. Eust.

βέλος Ar. vulg.:

μένος p¹⁶ Ge P⁶ P¹⁵ Pal¹ 106 φάτ' ἐπευχόμενος h O⁶ U³ Ve Eust.

109 ὄρσε b g al.: ὄρσεο e m Ve al. 110 ἄμοιν M⁷ P¹² Ve

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

πὰρ δὲ στὰς βέλος ὡκὺ διαμπερὲς ἔξέρυσ' ὄμον
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος.

δὴ τότ' ἔπειτ' ἥρατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“ κλῦθί μεν, αἰγιόχῳ Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δητῷ ἐν πολέμῳ, νῦν αὐτὸν ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·

δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησι
δηρὸν ἔτ' ὅψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.”

“Ως ἔφατ’ εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῆνα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
ἀγχοῦν δ' ἵσταμένη ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα·

“ θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῷον ἦκα

ἀτρομον, οἶον ἔχεσκε σακέσπαλος ἴπποτα Τυδεύς.
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπὸ ὀφθαλμῶν ἔλον, ή πρὸν ἐπῆεν,
σφρ' εὖ γιγνώσκης ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα.

τῶν νῦν, αἱ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῦς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθησ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὁξεῖς χαλκῷ.”

‘Η μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδεῖδης δ' ἔξαυτις ἵων προμάχοισιν ἐμίχθη,

καὶ πρὸν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι·

δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὡς τε λέοντα,
οὗν ρά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις δίεσσι

χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσῃ·

τοῦ μέν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
ἄλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δὲ ἐρῆμα φοβεῖται·

115 μεν c k m al.: μον 1: μοι vulg. 118 δὸς δέ τέ μ' Herod.
codd.: τὸν δέ τέ μ' Ar. p¹⁶ § O 119 126 om. p¹⁶ 128 ἡδ'
ἄνθρωπον Zen. 130 σύπερ 1 132 τήν γ' ετ τὴν Ar. (διχῶς):
τὴν Zen.: τὴν γ' vulg. οὐτάσαι Zen. χαλκῷ] δουρί p¹⁶ 136 ἔχει
Ptol. Pind.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

αἱ μέν τ' ἀγχιστῦναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἔμμεμαὸς βαθέης ἔξαλλεται αὐλῆς·
ὡς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.

"Ενθ' ἔλεν 'Αστύνοον καὶ 'Τπείρονα, ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῦ βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί, 145
τὸν δ' ἔτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδᾳ παρ' ὥμον
πλῆξ, ἀπὸ δ' αὐχένος ὅμον ἔργαθεν ἡδ' ἀπὸ νάτου.
τοὺς μὲν ἔαστ', ὁ δ' "Αβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον,
νίέας Εύρυδάμαντος, δύνειροπόλοιο γέροντος·
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις δὲ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150
ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἔξενάριξε.
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος νῦν,
ἀμφω τηλυγέτω· δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
νίὸν δ' οὐ τέκετ' ἀλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δὲ ἔξαίνυτο θυμὸν 155
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόσον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπτ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

"Ενθ' νᾶς Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, 'Εχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
ώς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἔξ αὐχένα ἄξῃ
πόρτιος ἡὲ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἔξ ἵππων Τυδέος νίὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἐπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δὲ ἵδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἴμεν ἀν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
εὑρε Λυκάονος νίὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ηῦδα. 170
“Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἵδε πτερόεντες ὁῖστοι

141 κέχυντο Ve : τέτανται P¹⁶, v. om. U³ U¹³
Zen. 146 τοῦ δ' ἔτέρου
156 ἀμφοτέρων Zen. d g h 1 V³² al. : ἀμφοτέροιν b Bm² L¹¹
L¹⁶ P¹³ al. 162 πάρτιος L¹⁴ : βουκόλου Zen.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

καὶ κλέος; ὃς οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὑχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφεσ ἀνδρὶ βέλος, Διὺς χεῖρας ἀνασχών,
οὗς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔσοργε 175
Τρώας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μῆ τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν
ἴοιων μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.”

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός·
“ Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδη μιν ἔγωγε δαίφρονι πάντα ἐίσκω,
ἀσπῖδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείη,
ἴππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
εἰ δ' ὅ γ' ἀνὴρ ὅν φημι, δαίφρων Τυδέος νιός,
οὐχ ὅ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὥμους,
ὅς τούτου βέλος ὡκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἥδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὥμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γνάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆι προϊάψειν, 190
ἔμπτης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαλην·
ἄλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἴπποι
ἐστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ δλύρας. 195
ἡ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένων ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῦσι·
ἴπποισίν με κέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
ἀλλ' ἔγὼ οὐ πιθόμην—ἡ τ' ἀν πολὺ κέρδιον ἦεν—
ἴππων φειδόμενος, μή μοι δευοίσατο φορβῆς 200

181 μιν et μὲν Αρ. (διχῶς): μὲν Ang. M⁵ O⁵ U⁶ V²⁹ 183 ath. Ar.

187 ath. Zen. 194 aliter Zen. (ὅτι Ζ. μετέθηκεν Ariston.)

200 ἀνὰ P¹⁶ Pall

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.

δῶς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἱλιον εἰλήλουθα

τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἅρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205

ἡδη γὰρ δοιοῦσιν ἀριστήσσιν ἐφῆκα,

Τυδεΐδη τε καὶ Ἀτρεΐδη, ἐκ δ' ἀμφοτέροιων

ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσενα βαλών, ἥγειρα δὲ μᾶλλον.

τῶν Ῥα κακῇ αἰσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα

ἡματι τῷ ἑλόμην δτε Ἱλιον εἰς ἐρατεινὴν 210

ἥγεομην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἔκτορι δίω.

εὶ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν

πατρὸδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,

εὶ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην 215

χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.”

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·

“ μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,

πρίν γ' ἐπὶ λόγῳ τῷ ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν

ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220

ἄλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὅφρα ἴδηαι

οἵοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο

κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἡδὲ φέβεσθαι·

τῶν καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἀν αὗτε

Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδη Διομήδεῃ κῦδος ὁρέξῃ. 225

ἄλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα

δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὅφρα μάχωμαι·

ἡὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός·

“ Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεὸν ἵππων· 230

μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα

οἴσετον, εἴ περ ἀν αὗτε φεβώμεθα Τυδέος νιόν·

203 τρφῶν pro ἀνδρῶν O⁷

O⁷ U¹³: ἄδην v. l. ant. vulg.

211 Ἐκτορὶ δίῳ] ἵπποδάμοισιν v. l. ant.

227 ἐπιβήσομαι Zen. b c g p¹⁶ C h o p⁵⁷ V¹² V¹³ Ve al.

εἰωθότε Ve

205 ἔμελλεν b o p t p¹⁶ A B al.

221 ἐπιβήσεαι p¹⁶ p⁵⁷

231 εἰωθότι Ag. vulg.: εἰωθότε

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

μὴ τὸ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδὲ ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶι δὲ ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος νίὸς
αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσση μώνυχας ἵππους.

ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαινε τέ̄ ἄρματα καὶ τεῷ ἵππω,
τόνδε δὲ ἐγὼν ἐπιώντα δεδέξομαι δξεῖ δουρί.”

“Ως ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὡκέας ἵππους.

τοὺς δὲ ἵδε Σθένελος, Καπανῆιος ἀγλαὸς νίὸς,
αὗτα δὲ Τυδείδην ἐπει πτερόεντα προσηύδα-

“Τυδείδη Διώμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρώ κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ν' ἀπέλεθρον ἔχοντας” δὲ μὲν τόξων ἐν εἰδώσ,
Πάνδαρος, νίὸς δὲ αὐτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι
Αἰνείας δὲ νίὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαο
εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ’ Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ’ ἐφ’ ἵππων, μηδέ μοι οὕτω
θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἥτορ δλέσσης.”

Τὸν δὲ ἄρ’ ὑπόδρα ἴδων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“μή τι φόβονδ’ ἀγόρευ”, ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω.

οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν” ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν·

δοκείω δὲ ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
ἀντίον εἶμ’ αὐτῶν· τρεῦν μ’ οὐκ ἐῷ Παλλὰς Ἀθήνη.

τούτῳ δὲ οὐ πάλιν αὐτις ἀποίστετον ὡκέες ἵπποι
ἄμφω ἀφ’ ἡμείων, εἴ γ’ οὖν ἐτερός γε φύγησιν.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆριν·
αἱ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος δρέξῃ

ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὡκέας ἵππους

234 ποθέοντες αεσθο ^{P¹⁶} Ve al.

βάντε ^η al.

245 ἔχοντε ^{οι} q al.

μεγαλήτορος αγίκο A ss. al.

249-250 ath. Zen.

249 ἐφ’ Λγ. vulg.: αφ’ Ma³ P¹⁹

252 σε] με Plut. vit. Hom. 2. 134, g L¹²

U¹ 253 ἀλυσκάζοντα O⁷ v. l. ap. Eust.

255 ἐπιβήμεναι 1

αὐτῶς] ἔμπης Ve, γρ. M⁸

258 γ’ Ar. codd.: εἰ μήσ’ O⁷

239 φωνήσαντε ^η h k al.

247 μὲν ἀμύμονος vulg.:

249 ἐφ’

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

αύτοῦ ἐρυκακέειν ἔξι ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἶνείας δ' ἐπαΐξαι μεμυημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἔϋκυνήμιδας Ἀχαιούς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἡς Τρῷ τερ εὐρύοπα Ζεὺς   265
 δῶλος υἱος ποιηὴν Γανυμήδεος, οὗνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπὸ ήῶ τ' ἡέλιον τε,
 τῆς γενεῆς ἐκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
 τῶν οἱ ἔξι ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη.   270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τὼ δὲ δύο Αἶνείᾳ δῶκεν, μῆστωρε φόβοιο.
 εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.”

“Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἥλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.   275
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός.
 “καρτερόθυμε, δαίφρον, ἀγανοῦ Τυδέος νιέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὡκὺ δαμάσσατο, πικρὸς δῖστός.
 νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.”

“Η Ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προίει δολιχόσκιον ἔγχος
 καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἷχμῃ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄστε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός.
 “βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' δίω
 δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας.”   285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
 “ἴμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶτε γ' δίω
 πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἡ ἔτερόν γε πεσόντα
 αἷματος ἄσαι “Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.”

“Ως φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνη   290

263 Αἶνείω Zen. (cf. 323)   263 ἐπαΐξας L¹¹ L¹⁶ M⁷ M⁸ M⁹ V¹ V¹⁸ Pa
 Ve καλλίτριχας ἵππους g U¹⁰ V¹ (cf. 323)   264 ἐξελάσαι A V¹
 (cf. 324)   270 γενέθλης L^x L¹⁹ M⁴ U¹ U⁵ U⁶ V¹ V¹⁴ V¹⁶ V²⁷: γενέθλη
 C L¹¹ L¹⁶ Lp U¹⁵   272 μῆστωρε Ag. vulg.: μῆστωρι b P¹³ T (uv.)
 Plat. Lach. 191 b   279 τύχωμι A, M⁸ corr. lemm. Lp: -μαι P¹⁰:
 τύχοιμι cet.   285 αἵ[χήσεσθαι] p¹⁶

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ρῆνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὁδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 αἰχμὴ δ' ἔξελύθη παρὰ νείσαντον ἀνθερεῶνα·
 ἥριπε δ' ἔξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἱόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι
 ὡκύποδες· τοῦ δ' αὐθὶ λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἀλνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
 δείσας μή πώς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοῖ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὡς ἀλκὶ πεποιθώς,
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἔσην, 300
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὃς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σμερδαλέα λάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὁ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἶοι νῦν βροτοί εἰστο· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἴσχιον, ἔνθα τε μηρὸς
 ἴσχιώ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἀμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὥσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὁ γ' ἥρως
 ἔστη γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅστε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε. 310

Καὶ νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἦ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἔδυν φίλον νιὸν ἔχεύατο πήχεε λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἡ μὲν ἔδυν φίλον νιὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' νιὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 τάων ὡς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 ἀλλ' ὁ γε τοὺς μὲν ἔοὺς ἥρυκακε μώνυχας ἵππους

293 ἔξελύθη Αγ. Apoll. Iex. s. v. αἰχμῆται, **b** **g** **i** **l** **p**¹⁶ A B Ve ai. :
 ἔξεσύνη Σεν. vulg. : ἔξεχύθη P⁶ P⁷ U² U⁹ : ἔξεσυτο ε Lp Γ 317 ἐκ]
 ἀπὸ ε ἐληται M⁹ U⁵ V¹² V³² al. : δλοιτο Αγ.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνα,
Αἰνείαο δ' ἐπαῖξας καλλίτριχας ἵππους
ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
δῶκε δὲ Δηϊπύλω, ἔτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
τίεν δημητικής, ὅτι οἱ φρεστὸν ἄρτια ἥδη,
νησὶν ἐπὶ γλαφυρῆστα ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
ῶν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
αἴψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλέῃ χαλκῷ, 330
γιγνώσκων ὃ τ' ἄναλκις ἦν θεός, οὐδὲ θεάων
τάων αἴ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
οὗτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἔννω.
ἄλλ' ὅτε δήρ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος νίὸς 335
ἀκρην οὕτασε χεῖρα μετάλμενος δξεῖ δουρὶ¹
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
ἀμβροσίον διὰ πέπλουν, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὑπερ θέναρος· ῥέε δ' ἀμβροτον αἷμα θεοῖο,
ἰχώρ, οἵος πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἴνον,
τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ἡ δὲ μέγα ιάχουσα ἀπὸ ἕο κάββαλεν νιόν·
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὸν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
κνανέη νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων 345
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλοιτο·
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυστη βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·
ἡ οὐχ ἀλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
εἰ δὲ σύ γ' ἐσ πόλεμον πωλήσεαι, η τέ σ' διώ 350
ῥιγήσειν πόλεμόν γε καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθηαι.”

“Ως ἔφαθ’, η δ’ ἀλύουσ’ ἀπεβήσετο, τείρετο δ’ αἰνῶς·

323 Αἰνείω Zen.   329 κρατερωνύχεος ἵπποις Zen.   336 δουρὶ¹
χαλκῷ b fip al.   337 δόρυ] διὰ h   346 ἔληται a i C al.   350 καὶ
es qu. g T

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

τὴν μὲν ἄρ' Ἰρις ἐλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
ἀχθομένην ὁδύνησι, μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.

εὑρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἀρηα
ῆμενον· ἡέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω·
ἡ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα κασιγνήτου φίλου
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἥτεεν ἵππους·

“ φίλε κασίγνητε, κόμισαι τέ με δὸς δέ μοι ἵππους,
ὅφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί·
λίνην ἀχθομαι ἐλκος, δι με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ,
Τυδείδης, δις νῦν γε καὶ ἀν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.”

“Ως φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλου ἥτορ,

πάρ δέ οἱ Ἰρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί, 365
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκουτε πετέσθην.

αὖψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὄλυμπον·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἰρις

λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
ἡ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δί' Ἀφροδίτη,

μητρὸς ἔησ· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

“ τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ρέζουσαν ἐνωπῆ; ”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη· 375
“ οὐτά με Τυδέος νιός, ὑπέρθυμος Διομήδης,

οῦνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, δις ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλαταός ἐστιν.

οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
ἀλλ' ἡδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.” 380

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
“ τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·

359 ἐκκόμισαι **b c d g al.** 363 ἄρ' om. vulg.: hab. **c g i m B**
C al. 366 [ἐλάαν] **ἵππους** o L¹⁸ **ἀέκουτε** q U² U⁶ V⁹ V¹⁰ V¹⁴ V¹⁵
V¹⁸ V²³: **ἄκοντε** vulg. 374 ἐνωπὶ α. d. al.: ἐνικῆ Ang. ss. M⁹ P¹².
qu. S B Lp 378 **ἐστιν**] **ἔσκε** Ve

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἔξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
τλῆ μὲν Ἀρης, ὅτε μιν Ὡτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.
χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαιδεκα μῆνας·
καί νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἀρης ἄτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυή, περικαλλὴς Ἡερίβοια,
Ἐρμέᾳ ἔξήγγειλεν· ὁ δ' ἔξέκλεψεν Ἀρηα
ἡδη τειρόμενου, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα. 390
τλῆ δ' Ἡρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζῶν δῖστῳ τριγλώχιν
βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὡκὺν δῖστόν,
εὗτέ μιν ωὐτὸς ἀνήρ, νίὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 395
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὸν δδύνησιν ἔδωκεν·
αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
κῆρ ἀχέων, δδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ δῖστὸς
ῶμῳ ἐνι στιβαρῷ ἥληλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἥκεστατ· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
σχέτλιος, δβριμοεργός, ὃς οὐκ ὅθετ' αἴσυλα ρέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, ὃς Ὀλυμπον ἔχουσι.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνήκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
νήπιος, οὐδὲ τὸ οὖδε κατὰ φρένα Τυδέος νίός,
ὅττι μάλ' οὐ δηναὶος ὃς ἀθανάτοισι μάχηται,
οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σείο μάχηται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη, 410

388 αατος p¹⁰² 390 Ἐρμέα π N⁴ R¹ V¹: 'Ἐρμέα τ' 1^α al.: 'Ἐρμέω
U¹ 394 καὶ ετ κέν Αγ. (διχως): καὶ μιν M¹¹ U¹¹: καὶ περ αf h B C
al.: κέν μιν vulg. 403 αἰσυλοεργός Αρ. δε] δ τ' v. l. g T
407 μάχηται p¹ e h i o al.: μάχοιτο plerique 408 τί et τέ Αρ.
(διχως): τι codd.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἔξ ὑπονοι γούωστα φίλους οἰκῆς ἐγείρη,
κουριδίοι ποθέουστα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ιφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.”

415

“Η ρά, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ’ ἵχῳ χειρὸς ὅμοργνυν
ἄλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιώντο βαρεῖαι.
αἱ δ’ αὐτ’ εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῦσι δὲ μύθων ἥρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

420

“Ζεῦ πάτερ, η̄ ρά τί μοι κεχολώσεαι, ὅττι κεν εἴπω;
η̄ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖστα
Τρωσὶν ἄμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιϊάδων ἐϋπέπλων
πρὸς χρυσῆν περόνη καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.”

425

“Ως φάτο, μελδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ρά καλεστάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην.
“οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆια ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ’ ἴμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ’ Ἀρηὶ θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.”

430

“Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνείᾳ δ’ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων
ἀλλ’ ὃ γ’ ἄρ’ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἀζέτο, ζετο δ’ αἰεὶ⁴³⁵
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

435

τρὶς μὲν ἔπειτ’ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεωὴν ἀσπίδ’ Ἀπόλλων.
ἀλλ’ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσυντο δαίμονι Ἰσος,
δεινὰ δ’ ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.
“φράζεο, Τυδεῖδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
ἴστ’ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὄμοιον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ’ ἀνθρώπων.”

440

“Ως φάτο, Τυδεῖδης δ’ ἀνεχάζετο τυτθὸν δπίσσω,

416 ἵχῳ ασεορῷ B al. : ἵχῳ νυγ.   χερσὶν Zen.   423 ἀμ.
ἐστεσθαι ορῷ p¹ al.   428 τέκνον ἐμόν, οὐ τοι Cic. ad Att. xiv. 13. 2,
Plut. de aud. poet. 36 a   443 τυτθὸν ΑΓ. codd : πολλὸν v. l. ant.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων

445

Περγάμῳ εἰνὶ ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.

ἥτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε·

αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,

450

ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δήσουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισθίᾳ τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἀρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

“Ἄρες Ἀρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,

455

οὐκ ἀν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἔρύσαιο μετελθών,

Τυδεΐδην, δις νῦν γε καὶ ἀν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;

Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέστυτο δαίμονι ἴσος.”

“Ως εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,

460

Τρῳᾶς δὲ στίχας οὐλος Ἀρης ὅτρυνε μετελθών,

εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν·

νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·

“ὦ νιένις Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,

465

ἔς τι ἔτι κτείνεσθαι ἔάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;

ἥ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;

κεῖται ἀνὴρ δν ἴσον ἔτιομεν “Ἐκτορὶ δίψ,

Αἰνείας, νιὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·

ἄλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἔταιρον.”

“Ως εἰπὼν ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

470

ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν “Ἐκτορὰ δῖον·

444 ἀλευόμενος Ar. (cod. Athous) g q Ge T al.

445 ἀπάνευθεν

g V¹ 461 Τρῳᾶς Antim. Sinop Cypr. : Τρῳᾶς v. l. ant. (ἢ κοινή sch. T) Ptol. Asc., o M¹ M⁵ O⁶ U² : Τρῳᾶς f h k n: q al. : Τρῳᾶν vulg.

οὐλος] ἥλδε v. l. ant. 463 νιέσι g h al. 466 εὖ (εὐπ.)

ποιητῆσι Zen. vulg. : εὖ (εὐπ.) ποιητοῖσι Ar. b g h al. 467 δν M⁷

corr. Eu. : δν' cet. 468 ²

εὕχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη ι (= E 248)

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

"Εκτορ, πῆ δή τοι μένος οἰχεται ὁ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἔξεμεν ἡδ' ἐπικούρων
οῖος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισι τε σοῖσι.

τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἵδεειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
ἀλλὰ καταπτώσσοντι κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ', οὐ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,

ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἐλιπον καὶ νήπιον νιόν,
καὸ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἐλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὡς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἰόν κ' ἡὲ φέροιεν 'Αχαιοὶ ηὲ κεν ἄγοιεν·

τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοιπι κελεύεις
λαοῦσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεστοι.
μή πως, ὡς ἀψίσι λίνοι' ἀλόντε πανάγρου,
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἥμαρ,
ἀρχοὺς λιστομένω τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἔχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν."

"Ως φάτο Σαρπηδών, δάκε δὲ φρένας "Εκτορι μῦθος·
αὐτίκα δ' ἔξ δχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' δξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ϕχετο πάντῃ,
δτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπια αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν 'Αχαιῶν·
'Αργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
ὡς δ' ἀνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς
ἀνδρῶν λικμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας,
αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἄχνρμιαί· ὡς τότ' 'Αχαιοὶ

472 τοῖς αο al.
b c g h al.: δὲ vulg.

475 τῶν] τῷ L² M⁸ M¹⁰ Mo Pa

481 τά τ' codd.

487 λίνοιο

ε E M. 183;

33: λίνου τε O⁷: -ou cet.

500 ὅτε τε]

477 δ' αῦ

εύτ' ἦν Ptol. Asc.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

λευκοὶ ὑπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δί' αὐτῶν
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
ἀψὲ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆς.

505

οἱ δὲ μένος χειρῶν ιθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦρος Ἀρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
πάντος ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἵδε Παλλάδ' Ἀθήνην
οἰχομένην· ἡ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο

510

ἡκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,

ώς εἴδον ζών τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
Ἀρης τε βροτολοιγὸς Ἐρις τ' ἄμοτον μεμανᾶ.

515

Toὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὁδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ὅτρυνον Δαναοὺς πολεμίζεμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

520

οὗτε βίας Τρώων ὑπεδεῖδισαν οὗτε ίωκάς,
ἄλλ' ἔμενον νεφέλησιν ἐοικότες, ἃς τε Κρονίων
νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὅρεσσιν
ἀτρέμας, ὅφρ' εὐδησι μένος Βορέαο καὶ ἄλλων
ζαχρειῶν ἀνέμων, οὐ τε νέφεα σκιόεντα

525

πνοῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·

ώς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.

Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·

“ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἥτορ ἔλεσθε,
ἄλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·

530

αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἡὲ πέφανται·

φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὅρνυται οὐτέ τις ἀλκή.”

“H, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,

511 ἀρηγός o C U⁵ V¹ V⁴

V¹

520 οἱ δὲ] ἥδε p L²⁰ M⁸ M¹³ T U¹⁰

527 om. p⁴¹

530]νης p⁴¹

531 αἰδομένων δ' vulg.: δ'

om. Ar. h L¹⁴ V¹² V²⁶: τ' Eust.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα

Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεστοι

535

τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.

τόν ρά κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·

ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,

νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·

δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540

"Ενθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,

νιεὶ Διοκλῆς, Κρήθωνά τε Ὁρτίλοχόν τε,

τῶν ρά πατὴρ μὲν ἔναιεν ἔϋκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ,

ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἡνὸς ἐκ ποταμοῦ

Ἄλφειοῦ, ὃς τ' εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,

545

ὅς τέκετ' Ὁρτίλοχον πολέεσσον ἄνδρεσσιν ἄνακτα·

Ὀρτίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,

Κρήθων Ὁρτίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

τὼ μὲν ἄρ' ἡβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν

550

"Ιλιον εἰς εὑπαλον ἀμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,

τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενέλᾳῳ,

ἀρνυμένω. τὼ δ' αὐθὶ τέλος θανάτοιο κάλυψεν.

οἵω τὼ γε λέοντε δύω ὅρεος κορυφῆσιν

ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὅλης·

555

τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα

σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὅφρα καὶ αὐτὼ

ἄνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὁξεῖ χαλκῷ·

τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε

καππεσέτην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆσι.

560

Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρητίφιλος Μενέλαος,

534 Αἰνείω d g al. : Αἰνείω vulg. : Αἰνείαο m V¹ V¹⁰ al. Δημοκόωντα
c i k C al. 538 χαλκός e h m T al. : καὶ τῆς vulg. 540 ἡριπε δὲ
πρηνῆς l r U⁹ V⁵ 542 Ὁρτίλοχον codd. : Ὁρτίλοχον Zen. (teste
§ γ 489) 543 Ἐσθήρη v, l. in T 546 Ὁρτίλοχον Zen.
f o B M¹⁰ N⁴ Pal¹ T V¹⁰ V¹² 547 Ὁρτίλοχος iidem 549 Ὁρτί-
λοχος N⁴ (δ πρόγονος διὰ τοῦ τ, δ παῖς διὰ τοῦ σ § Et Flor. Lp T: ita
Λρ. Aristoph., sed Paus. iv. 30. 2 utrumque Ὁρτίλοχον vocat)
560 ἐοικότε Αρ. h U¹³ 561 βοὴν ἀγαθὸς ε

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
σείων ἐγχέην τοῦ δ' ὅτρυνεν μένος Ἀρης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὸν ὑπ' Αἰνεῖαο δαμείη.

τὸν δ' ἵδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,   565
βῆ δὲ διὰ προμάχων περὶ γάρ δέ ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.

τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα δξύοεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἔχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι.

Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.   570
Αἰνεῖας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐών πολεμιστής,
ώς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλὸν βαλέτην ἐν χερσὸν ἐταίρων,
αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.   575

Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀρηΐ,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἐσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα,   580
ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην—δ' ὑπέστρεφε μῶνυχας ἵππους—
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.

· Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐζεις ἔιφει ἥλασε κόρσην.
αὐτῷ δὲ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἐκπεσε δίφρου   585
κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὕμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει—τύχε γάρ ρ' ἀμάθοιο βαθείης—
ὅφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι·
τοὺς ἴμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἥλασ' Ἀχαιῶν.

Τοὺς δὲ Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὕρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκλήγων· ἀμα δὲ Τρώων εἴποντο φάλαγγες   591
καρτεραί· ἥρχε δὲ ἄρα σφιν Ἀρης καὶ πότιν' Ἐνυώ,

567 σφεας b d g B C D T al.   579 παρὰ e h D T al.   583 πέσεις
h V¹⁴ V¹⁵ V¹⁶   587 δ' ἀμάθοιο] δ' ομ. l m r al.: ψαμάθοιο c h i al.
588 πεσον p⁷²   591 κεκληγώς codd., cf. Π 430

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ "Εκτορος, ἄλλοτ' ὅπισθε. 595

Τὸν δὲ ἵδων ρίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ώς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἵδων πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἀλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἵδων, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ῶς τότε Τυδεῖδης ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῷ. 600
“ὦ φίλοι, οἶν δὴ θαυμάζομεν "Εκτορα δῖον
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
τῷ δ' αἱὲν πάρα εἴς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος "Αρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
ἄλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἱὲν ὀπίσσω 605
εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεανέμεν ἴφι μάχεσθαι.”

“Ως ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἥλυθον αὐτῶν.
ἐνθ' "Εκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔόντε, Μενέσθην Ἀγχίαλον τε.
τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
στῇ δὲ μάλ' ἔγγὺς ἵών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν "Αμφιον, Σελάγου νίόν, ὃς δέ τοι ἐνὶ Παισῷ
ναιὲ πολυκτήμων πολυλήϊος· ἄλλα ἐ μοῖρα
ἥγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ νῖας.
τόν Ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
νειαίρῃ δέ τοι γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δέ ἐπέδραμε φαῖδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δέ εἰπλ δούρατ' ἔχεναν
δξέα παμφανόωντα· σάκος δέ ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ δέ λᾶξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
ἐσπάσατ· οὐδέ ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ῶμοιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
δεῖσε δέ δέ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἵ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε ἔχοντες,

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

οἵ ἐ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἵφθιμον καὶ ἀγανὸν
ῶσαν ἀπὸ σφείων ὁ δὲ χαστάμενος πελεμίχθη.

625

“Ως οἱ μὲν ποιέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμάνην
Τληπόλεμον δ’ Ἡρακλεῖδην, ἦν τε μέγαν τε,
ῶρσεν ἐπ’ ἀντιθέω Σαρπηδόνι μοῦρα κραταιῆ.
οἱ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἥσαν ἐπ’ ἀλλήλουσιν ἴόντες,
νίος θ’ νίωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,

630

τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
“Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσειν ἐνθάδ’ ἔόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψυεδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
οὐ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
ἀλλ’ οἰόν τινά φασι βίην Ἡρακληίην

635

εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·
οὅς ποτε δεῦρ’ ἐλθὼν ἔνεχ’ ἵππων Λαομέδοντος
ἐξ οῆρς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ’ ἀγνιάς·
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν δίομαι ἄλκαρ ἔστεσθαι
ἐλθόντ’ ἐκ Λυκίης, οὐδ’ εἴ μάλα καρτερός ἔστι,
ἀλλ’ ὑπ’ ἐμοὶ δημηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν.”

640

Τὸν δ’ αὖ Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηῦδα·
“Τληπόλεμ’, ἥτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἰλιον ἱρὴν
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
οὅς ῥά μιν εὗ ἔρξαντα κακῷ ἡνίπαπε μύθῳ,
οὐδ’ ἀπέδωκ’ ἵππους, ὃν εἴνεκα τηλόθεν ἥλθε.
σοὶ δ’ ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ’ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ’ Ἀΐδη κλυτοπώλῳ.”

645

“Ως φάτο Σαρπηδῶν, ὁ δ’ ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος

655

630 ίόντε Ar. ed. altera   638 ἀλλ’ οἷον Aristoph. Ar. Heracleo :
ἀλλοῖον Tyrannio, Pius : ἀλλ’ οἴον Parmen., Nicias   Ἡρακλείην
Zen. (ἀμέτρως), M⁵ M⁸ M¹¹ M¹³ O⁶ U² U⁵ U¹³   646 ἐμοῦν b c g m V¹
V¹² al.   650 δέξαντα p L⁷ M⁵ M¹⁰ V⁶   651 ὥν, τῶν f k A al.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἄμαρτῆ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἥξεν· δὲ μὲν βάλεν αὐχένα μέστον
Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἥλθ' ἀλεγεινή·
τὸν δὲ κατ' ὁφθαλμῶν ἐρεβευνὴ τὸν ἐκάλυψε.

Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακρῷ
βεβλήκει, αἰχμὴ δὲ διέσπυτο μαιμώσα,
δοτέω ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν. 660

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἔταιροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
ἔλκομενον· τὸ μὲν οὖ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲν ἐνόησε,
μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μελιων, ὅφρ' ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες. 665

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐῦκνήμιδες Ἀχαιοὶ¹
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὁδυσσεὺς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἥτορ·
μερμήριξε δὲ ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἥ προτέρω Διὸς νίδον ἐριγδούποιο διώκοι,
ἥ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἐλοιτο.
οὐδὲν ἄρ' Ὁδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς νίδον ἀποκτάμεν δξεῖ χαλκῷ. 670

τῷ Ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἐνθ' ὅ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανί τε.
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὁδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὑδὲν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 680
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δὲ ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδών Διὸς νίός, ἐπος δὲ δλοφυδνὸν ἔειπε·
“Πριαμίδη, μὴ δή με ἐλωρ Δαναοῖσιν ἔάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἐπειτά με καὶ λίποι αἰλὼν
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε. 685

656 ἄμαρτῆ Hdn. vulg. : ἄμαρτὴ Αγ. : δμαρτῆ *b c f g i o p*, v. l. ap. Eust. 657 ἥξεν *p¹* 661 βεβλήκειν Αγ. *p⁵⁸* A ss. B Ge Pall¹
V²⁰ : -κει cet. 665 τό οἱ v. l ant. 667]φις ἐποντ[*p³³* ut coni.
Brandreth 686 οὐκ] οὐδὲ *c e g*

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

νοστήσας οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον νιόν.”

“Ως φάτο, τὸν δ’ οὗ τι προσέφη κορυθαίολος “Εκτωρ,
ἄλλὰ παρῇξεν, λελιημένος ὅφρα τάχιστα 690
ῶσαιτ’ Ἀργείους, πολέων δ’ ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ’ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἔταιροι
εἶσαν ὑπ’ αἰγιόχῳ Διὸς περικαλλέῃ φηγῷ.
ἐκ δ’ ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλοις ἦεν ἔταιρος. 695
τὸν δὲ λίπε ψυχὴ, κατὰ δ’ ὁφθαλμῶν κέχυτ’ ἀχλύς.
αὐτὶς δ’ ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

“Ἀργεῖοι δ’ ὑπ’ “Ἀρηὶ καὶ “Εκτορὶ χαλκοκορυστῇ
οὔτέ ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
οὔτε ποτ’ ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ’ αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ’, ὡς ἐπύθουντο μετὰ Τρώεσσιν “Αρηα.

“Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ’ ὕστατον ἔξενάριξαν
“Εκτωρ τε Πριάμοιο πάις καὶ χάλκεος “Αρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ’, ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὁρέστην, 705
Τρῆχόν τ’ αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ’ “Ελενον καὶ Ὁρέσβιον αἰολομύτρην,
ὅς δ’ ἐν “Τλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· πάρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ’ ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος “Ηρη
Ἀργείους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ’ Ἀθηναίην ἐπει πτερόεντα προσηύδα·
“ ὡ πόποι, αἰγιόχῳ Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
ἡ δ’ ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ, 715

695 Σελάγων ἵτοι. Pind. 697 ἐμπνύνθη Ar. uv. (cf. X 475):
ἀμπνύνθη codd. 700 προτράποντο v. l. ant. [ἐπι] ἀπὸ v. l. ant.

701 μάχην h U¹³ V¹² V²¹: -ης c 703 ἔξενάριξαν Ar. ει A B Cal.:
ἔξενάριξεν cet. 707 Ὁρέσβιον] ὑπέρβιον k m Ge ss. L¹⁰ V¹⁰
708 “τλῃ Zen., v. l. ap. Strab. 407

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

"Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εὶς οὗτῳ μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλὸν Ἀρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῷι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

"Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

720

"Ηρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·

"Ηβη δ' ἀμφ' ὁχέεσπι θωᾶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκυνημα, σιδηρέψι ἄξονι ἀμφίς.

τῶν ἥτοι χρυσέη ἵτυς ἀφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθε

χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·

725

πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοι ἀμφοτέρωθεν·

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἴμᾶσι

ἔντεταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοι ἄντυγές εἰσι.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ρύμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

730

δῆσε χρύσειν καλὸν ἤνγον, ἐν δὲ λέπαδνα

κάλ' ἔβαλε χρύσει· ὑπὸ δὲ ἤνγὸν ἥγαγεν Ἡρη

ἵππους ὡκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ ἀυτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

735

πέπλον μὲν κατέχενεν ἔανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδεις,

ποικίλον, ὃν ᾗ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·

ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήστετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυστανόεσσαν

740

δεινήν, ἦν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐστεφάνωται,

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή,

ἐν δέ τε Γοργείῃ κεφαλὴ δεινοῦ πελώρου,

δεινή τε σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον

χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν·

745

ἐς δ' ὅχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος

βριθὺν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν

725 δπίσσωτρα ἔν τισι S A B Lp P^{II} γρ. Bm⁸, E⁴ ss.

731 καδδ'

ἔβ. i ἥραρεν V²², γρ. Ang. 734-735 ath. Zen.

744 πολιάν

κ A Ge N⁴ U⁶: πόλεων cet.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἡρώων, οῖστν τε κοτέσσεται δύριμοπάτρη.

"Ηρη δὲ μάστιγι θῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὡραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε, 750
ἡμὲν ἀνακλῦναι πυκινὸν υέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥᾳ δὶ' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
εὑρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος "Ηρη 755

Ζῆντ' ὑπατον Κρονίδην ἔξειρετο καὶ προσέειπε·

"Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ "Αρη τάδε καρτερὰ ἔργα,
δσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν 'Αχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος 'Απόλλων, 760
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τινα οἴδε θέμιστα;
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴ κεν "Αρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξι ἀποδίωμαι;"

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

"ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον 'Αθηναίην ἀγελείην, 765
ἥ ἐ μάλιστ' εἴωθε κακῆς δδύνησι πελάζειν."

"Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος "Ηρη,
μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἵδεν δόφθαλμοῖσιν 770
ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἰνοπα πόντου,
τοσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἔξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
ἥχι ροὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος "Ηρη 775

747 οῖσιν Ar. ch : τοῖσιν vulg.

749 -ματοι a c f al.

756 μετ-

έειπε k M⁵ N⁴ U¹⁰ V¹³ V¹⁵ V¹⁶

757 ἔργ' ἀτδηλα v. l. ant. g (cf. 872)

764 τὴν δ' αὐτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε v. l. ant. : τὴν

δ' ἥμειβετ' ἐπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε c g h T

772 ὑψηχέες o : νψαύχεες V¹ V²² corr. : νψαύχεες cit. Long. de subl. 9

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

λύσασ' ἔξ δχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχενε·
τοῖσα δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν θιμαθ' ὁμοῖαι,
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῖαι·
ἀλλ' ὅτε δῆ δέ τοι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὡμοφάγοισιν
ἢ συσὶν κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδυόν,
ἔνθα στᾶσ' ἤψει θεὰ λευκώλενος Ἡρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 780
ὅς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
“αἰδώς, Ἀργείοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοῖ·
ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῷες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἰχνευσκον· κείνου γάρ ἐδεῖδισαν ὅβριμον ἔγχος· 785
νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”

“Ως εἰποῦσ’ ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Τυδείδη δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὑρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν
ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἵῳ. 795
ἴδρως γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χείρα,
ἄν δ' ἵσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπομόργυν.
ἴππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε·
“ἡ δὲ διάγονοι οἵ παιδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. 800
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς·
καί δέ τοι πέρ μιν ἔγω πολεμίζειν οὐκ εἴασκον
οὐδέ ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·

778 αἼ τὰ v. l. in L¹⁶ 785 εἰθομένη 1 L¹⁸ R¹ U¹² V³² 786 om.
quidam ant. 787 ἐλεγχέες Ar. ή V²¹ ἀγητοῖ et ἄριστοι Ar.
(ἱσχῶς) : hoc V¹⁶ Vi¹ 791 δ' ἐκαθεν Ar. 1 q V¹⁰ V¹¹ V³² 797 ἀμφι-
βρότης v. l. ap. Eust. : ιης p¹¹ τείρετο Ar. vulg. : τρίβετο v. l. ant.
οιιατΑ ss. B C D T

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

δαίννυσθαι μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον. 805

αὐτὰρ δὲ θυμὸν ἔχων δὲν καρτερόν, ώς τὸ πάρος περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δὲνίκα
ρήγιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ήσαν.

σοὶ δὲνήτοι μὲν ἐγὼ παρά θέσταμαι ηδὲ φυλάσσω,
καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι. 810
ἀλλά σενή κάματος πολυνάξιγνα δέδυκεν,
ηδὲν σέ που δέος ἵσχει ἀκήριον· οὐ σύ γέπειτα
Τυδέος ἐκγονός ἐστι δαΐφρονος Οἰνεῖδαο.”

Τὴν δὲνἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“γιγνώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο. 815
τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδὲν ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἵσχει ἀκήριον οὔτε τις ὅκνος,
ἀλλ’ ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἂς ἐπέτειλας·
οὐ μὲν εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθηστ’ ἐς πόλεμον, τήν γέ οὐτάμεν ὁξεῖ χαλκῷ.
τοῦνεκα νῦν αὐτός τ’ ἀναχάζομαι ηδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιγνώσκω γάρ “Αρη μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.”

Τὸν δὲν ἡμείβετεν ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 825

“Τυδεῖδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γέ “Αρη τό γε δείδιθι μήτε τιν’ ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·
ἀλλ’ ἄγ’ ἐπ’ “Αρηὶ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην μηδὲ ἄζεο θούρον “Αρη,
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον,
ὅς πρώην μὲν ἐμοὶ τε καὶ “Ηρῃ στεῦτ’ ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὅμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.”

“Ως φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ’ ἵππων ὥστε χαμᾶζε, 835

808 om. Ar. L⁹ V¹⁶   811 λέλυκεν ή O⁷   814 τὴν δὲν αὐτε
προσέειπεν v. l. ant. (ἐνιοι Did.)   818 σέων Ar. ita B: σῶν codd.
827 τό γε] τὸν σι

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

χειρὶ πάλιν ἐρύσασ', δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν
ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιως ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἀνδρα τ' ἄριστον.

λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·

840

αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηὶ πρώτῳ ἔχε μῶνυχας ἵππους.

ἴτοι δὲ μὲν Περίφαντα πελώριον ἔξενάριζεν,

Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστον, Ὁχησίου ἀγλαὸν νίόν·

τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη

δῦν· Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἵδοι ὅβριμος Ἀρης.

845

‘Ως δὲ ἵδε βροτολοιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,

ἴτοι δὲ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε

κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἔξαίνυτο θυμόν,

αὐτὰρ δὲ βῆ ρ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

οἱ δὲ ὅτε δὴ σχεδὸν ἥσαν ἐπ' ἀλλήλουσιν λόντες,

850

πρόσθεν Ἀρης ὡρέξαθ' ὑπὲρ Ἕνγὸν ἡνία θ' ἵππων

ἔγχει χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·

καὶ τό γε χειρὶ λαβούστα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ῶσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.

δεύτερος αὐτὸς ὡρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

855

ἔγχει χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη

νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ἴωννύσκετο μίτρῃ·

τῇ ρά μιν οὐτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,

ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτὶς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,

ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι

860

ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ἴωννάγοντες Ἀρης.

τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε

δεισαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οὖτις δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ

838-839 ath. Ar. 838 φήγινος ἢ πήδινος v. l. ap. Hesych. al.

839 τ'] δ' Ar. h V²¹ 842 ἔξενάριζεν Ar. A in ras. BL¹⁹ M¹⁰: ἔξενά-

ριζεν v. l. ant., cet. 848 κεῖσθ' ὅθι πρ. μιν g U³ U¹¹ 852 ἐλέσθαι

P¹ g n A V¹ al.: δλέσσαι vulg. 854 ὑπὲρ A V¹ 857 ἴωννύσκετο

στελλέσκετο v. l. ant. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων) μίτρῃ Ar. M⁵ M¹⁰

O⁶: μίτρην Hdn. vulg. 860 ὅσσον δ' Aristoph. T 863 ἄτος Ve

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

865

καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυστάέος ὄρνυμένοιο,
 τοῖος Τυδείδη Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 φαίνεθ' ὅμοῦ νεφέεσσιν ἵων εἰς οὐρανὸν εὑρύν.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἴπὺν Ὀλυμπον,
 πᾶρ δὲ ΔÙ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταρρέον ἔξ ὡτειλῆς,
 καὶ ᾗ διοφυρόμενος ἐπειά πτερόεντα προσηγόρευε·
 “Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἱεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἴότητι, χάριν ἀνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 μὴλομένην, ἦ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπελθονται καὶ δεδμήμεσθα ἔκαστος·
 ταύτην δ' οὔτ' ἐπειά προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγένετο παῦδ' ἀΐδηλον. 880
 ἦ νῦν Τυδέος νιόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἐπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἵσος·
 ἀλλά μ' ὑπῆνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πήματ' ἐπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἵδων προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 “μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοι ἐστι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 890
 αἱεὶ γάρ τοι ἔρις τε φῦλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 “Ηρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσι·
 τῶ σ' δίω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσήσιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα. 895

872 ἔργ' ἀΐδηλα g U⁵ (cf. 757)   874 χάριν c e g i k p T : χάριν δ'
 Ar. cet.   880 ἀνιεῖς b h, -eis -ης cet.   881 ὑπερφίαλον Ar.
 Pl² Vi¹ : ὑπέρθυμον v. l. ant. (αἱ δημώδεις Did.), vulg.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔστι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὡδ' ἀΐδηλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἥσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.”

“Ως φάτο, καὶ Παιήον’ ἀνώγειν ἵήσασθαι·
τῷ δὲ ἐπὶ Παιήων ὁδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἡκέστατ’· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὡς δὲ ὅτ' ὅπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἔον, μάλα δὲ ὥκα περιτρέφεται κυκόωντι,
ὡς ἄρα καρπαλίμως ἵήσατο θούρον Ἀρηα.
τὸν δὲ Ἡβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσε·
πάρ δὲ Διὺ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων.

Αἱ δὲ αὐτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
“Ηρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενῆτς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἀρη' ἀνδροκτασιάων.

898 ἥσθας **ν** **g** **k** **o** **p** A Ve V¹ V⁵ V²: V¹⁸ V²⁵   ἐνέρτατος Zen.
 899 ἀνώγειν **κ** A B Ge N⁴ U¹ V¹ V¹⁰ V²⁷: ἀνωγειν **ο** **p**, v. l. ap. Eust.:
 ἀνώγει vulg.   900 πάσσεν Ar. **ε** **h** **k** **o** A B C T al.   901 om. Ar.
 (uv.) **ε** **h** B C D T al.   - κατὰ θνητοὺς Pe U⁶   902 ἐπειγόμενον
ν **e** **h** D Mcal.   903 περιτρέφεται Hdn. V¹⁶, P² ss.: περιστρέφεται
 vulg.   906 ath. hic Ar. (A 405)   909 παύσασθαι A N⁴ P¹¹
 schol. T   “Ἀρη” ([“]Ἀρηα) **g** A L⁹ L¹⁷ L¹⁸ V¹⁶ V²⁰: [“]Ἀρην vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὸς Σιμόεντος ἵδε Ξάνθοιο ροάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ρῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
νίδον Ἔϋστσώρου, Ἀκάμαντ' ἡῦν τε μέγαν τε.
τόν δ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρηστε δ' ἄρ' ὀστέον εἶσω
αλχὺ χαλκεήν· τὸν δὲ σκότος ὅστε κάλυψεν.

"Αξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανῶδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὅδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
ἀλλά οἱ οὖς τις τῶν γε τότ' ἥρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς Ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

4 ita Ar. ed. altera, codd. : ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης Αγ.
ed. prior. (ἐν τοῖς ἀρχαῖοις ἐγέγραπτο ΣΑ Β Lp): ποταμοῖο Σκαμάνδρου
καὶ Σιμόεντος Chaeris (ΣΒ Lp Γ) 6 φάλαγγε Ve 18 Ῥα τόθ']
ῥά ol Ve

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Δρῆσον δ' Εύρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἔξενάριξε.
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νητες Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
 Βουκολίων δ' ήν οὐδὲς ἀγανοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
 ποιμανῶν δ' ἐπ' ὁεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
 ἥ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαῖδιμα γυῖα
 Μηκιστηγάδης καὶ ἀπ' ὕμων τεύχε' ἐσύλα.

'Αστύαλον δ' ἄρ' ἐπεφνε μενεπτόλεμος Πολυπόλης·

Πιδύτην δ' Ὁδυσεὺς Περκώσιον ἔξενάριξεν
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.

'Αντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋρρείταο παρ' ὅχθας

Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήγτος ἥρως
 φεύγοντ· Εύρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἔξενάριξεν.

*'Αδρηστον δ' ἄρ' ἐπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαιος
 ζωὸν ἔλ·· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,
 ὅζω ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ρύμῳ· αὐτῷ μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἢ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροι παρὰ τροχὸν ἔξεκυλίσθη
 πρηνὴς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἐστη
 'Ατρεΐδης Μενέλαιος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

*'Αδρηστος δ' ἄρ' ἐπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων·

"ζώγρει, 'Ατρέος νίέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἀποινα·
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,

21 Πήδασον] πήρεχον Αγ. (οἱ περὶ Ἀρίσταρχον teste § B)

31 ἄρ' Ἔραον εε Ge V¹ V¹¹ V¹² V³² al., v. l. ap. Eust. 34 ναῖε δὲ]
 δε ναῖε (ναῖς cod. Zen. σαφνιόεντος v. l. ap. Strab 666 35 Φύ-
 λακον] σχεδίον Hdn. π. μον. λέξ. 18. 6 38 ἵπποι . . . ἀτυζόμενοι
 Apoll. Iex. M¹ ss. U¹ Ve, v. l. ap. Eust. 45 ἐιλίσσ. U⁶ ss., γρ. O⁸

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

τών κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν.”

50

“Ως φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε.

καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν φθεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἥλθε θέων, καὶ δόμοκλήσας ἔπος ηῦδα·

“ ὡς πέπον, ὡς Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κῆδεαι οὔτως
ἀνδρῶν; ἢ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων; τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὅλεθρον
χειράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὅν τινα γαστέρι μήτηρ
κούρουν ἔόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι, ἀλλ' ἂμα πάντες
Ἰλίουν ἔξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.”

55

“Ως εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ηρως,
αἴσιμα παρειπών· δος δ' ἀπὸ ἔθεν ὕστετο χειρὶ^{χειρὶ}
ηρω' Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐτα κατὰ λαπάρην· δος δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἔξεσπασε μείλιων ἔγχος.

60

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀντασ.

“ ὡς φίλοι ηρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρηος,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
μιμνέτω, ὡς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
νεκροὺς ἄμ πεδίον συλήστε τεθνητας.”

70

“Ως εἰπὼν ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν

“Ιλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,

εὶ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἐκτορὶ εἰπε παραστὰς

75

Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων δχ' ἄριστος·

“Αἰνείᾳ τε καὶ Ἐκτορ, ἐπεὶ πόνος ὑμι μάλιστα

49 τῶν] τῷ μ 51 ἔπειθε] ὕρινε τῇ q A ss. B C N⁴ T V¹ V¹³ V¹⁵ al.

54 ἀντίον Zen. b c h al. 55 αὔτως ο v. l. ap. Eust., al.

56 πεποιέαται Zen. ap. Heracl. ap. Eu.: ηνται T 59 φέρει b A ss. Ve V¹ V¹⁴ V¹⁵ V¹⁶ 61 ἔτρεψεν] παρέπεισεν i m A V¹³ al.: ὅτρυνεν M⁵ 62 ἀπαλ g p v. l. ap. Eust.: ἀπὼ U¹¹ 71 Τρώων ἄμ πεδίον συλήσομεν ἔντεα νεκρούς Zen. 76 οἰωνοπόλων δχ' ἄριστος et μάντις τ' οἰωνοπόλος τε Αρ. (διχῶς): illud codd.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οῦνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ίθύν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτὸν ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δητοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθὶ μένοντες,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ ἀναγκαῖη γὰρ ἐπείγειν.

85

"Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺν πόλιῳ μετέρχεο, εἰπὲ δὲ ἐπείτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ἔννάγουσα γεραιὰς
νηὸν Ἀθηναῖης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
οἵξασα κληῆδι θύρας ἵεροῦ δόμοιο,

85

πέπλον, ὃς οἱ δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φέλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναῖης ἐπὶ γούνασιν ἥγκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαλδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ

90

ἥνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
ῶς κεν Τυδέος νίδον ἀπόσχῃ Ἰλίου ἴρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,

95

δὸν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
οὐδὲ Ἀχιλῆα ποθ' ὀδέ γέ ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅν πέρ φασι θεᾶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν."

100

"Ως ἔφαθ', "Ἐκτωρ δ' οὐ τι καστιγνήτῳ ἀπίθησεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' δξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
δτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
φὰν δέ τω' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

105

86 μετοίχεο Ve V¹ γρ. E⁴ Eu. P¹¹ V²³

87 γεραιρὸς v. l. ant.: γεραρὸς

96 ὡς κεν Ar. fB C M⁷ M¹³ O⁶ V¹¹ V²⁰ V²⁶: αἴ κεν vulg.

105 μαχέεσθαι εἴ cit. Eust.: μαχέεσθαι E⁴ Le¹ M⁶ P⁷ V¹² V³²

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.

"Εκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν ἄνσας."

110

"Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὅφρ' ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἰλιον, ἥδε γέρουσιν
εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃσι ἀλόχοισι
δαιμοσιων ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβασ."

115

"Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος "Εκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ ἦ πυμάτη θέεν ἀσπῖδος ὅμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ' Ἰππολόχῳ πάις καὶ Τυδέος υἱὸς
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἥσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντε,
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

120

"τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
τὸ πρώτον ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
σῷ θάρσει, ὃ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

125

εἴ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ ελλήλουθας,
οὐκ ἀν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκοόργος,
δὴν ἦν, ὃς Ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

130

οἵ ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσῆιον· αἰ δ' ἄμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχεναι, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
δύσεθ' ἀλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ

135

109 μετελθέμεν U¹ U¹⁰ Vi¹
ἀγχιμαχηταί i Ge M¹ M¹³ O⁶ U¹⁰
ἴστει λάβην Zen.

111 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι

112 ἀνέρες ἔστε θοοί καὶ ἀμύνετον

ἴστει λάβην Zen. 113 ὅφρ' ἂν εἰ ὅφρα κ' Αρ. (διχῶς) : illud codd.

119-236 μετατιθέασί τινες ἀλλαχθεῖσες ταύτην τὴν σύστασιν

Ariston. 120 ἀμφοτέρω Α Mc V¹ V¹⁰ 121 ίόντε Zen. Aristoph.

Αρ. (?) : ίόντες codd. 128 οὐρανὸν Αρ. αδη U⁴ U¹¹ U¹² 135 φο-

βηθεὶς] χολωθεὶς Zen.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῆ.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
 καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδέ τοι ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 οὐδέ τὸν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἐστι βροτῶν, οὐλὸς καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄστον θ', ὡς κεν θᾶστον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."

Τὸν δ' αὐθὸν Ἰππολόχῳ προσηῦδα φαίδιμος νιός.

"Τυδεῖδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
 οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὑλη
 τηλεθώσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὃς ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει ἡ δ' ἀπολήγει.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρος ἐν εἰδῆς
 ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἵστασιν·
 ἐστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 ἐνθα δὲ Σίσυφος ἐσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δέ ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' οὐίον,
 αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.

τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατειώην
 ὕπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὃς δέ ἐκ δήμου ἔλαστεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.

τῷ δὲ γυνὴ Προῖτον ἐπεμήνατο, δὲν Ἀντεια,
 κρυπταίη φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὖ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηῦδα·

‘τεθναίης, ὡ Προῖτ’, ἡ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὃς μ’ ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.’
 ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἶον ἄκουσε.

148 τηλεθώντα Aristoph. ὥρη Aristoph. g P²¹ uv. A B P¹¹ Vi⁵
 V⁵ V¹⁶ V²⁶ Ve 149 ἡμὲν . . . ἡδ' Alexio e A T V⁹ V¹⁴ V¹⁶ v. l. ap.
 Eust. 154 τέκεν M¹ O⁵ U¹ Ve al. 155 τίκτεν Ar. a Ge M⁷ N⁴:
 ἄτικτεν vulg. ἐλλεροφ. Zen. (teste Eust.) 159 οἱ] μιν ἀ k p A al.
 160 διάντεια i M⁹ U⁹ v. l. ant.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

κτεῖναι μέν ρ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
πέμπε δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅ γε σήματα λυγρά,
γράφας ἐν πώνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
δεῖξαι δ' ἡνώγειν φένεθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.

170

αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὑρείης·
ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ίέρευσεν.

ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἵτεε σῆμα ἰδέσθαι,
ὅττι ρά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοι φέροιτο.

175

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μέν ρά Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δειωὸν ἀποπνείοντα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

180

καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·

καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.

185

τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκωὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὑρείης φῶτας ἀρίστους

εἴσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·

πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.

190

ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δῶσον δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν,
δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιλῆϊδος ἡμισυ πάσσης·

καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,

καλὸν φυταλίης καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο.

195

169 τυκτῷ **ἱ** 170 ἡνώγειν Αγ. Α (-ειν) B M⁴ Mc U² V¹⁰ V²⁰; -γει
cet. 171 ἐπ' μετ' Dem. Ixion 174 ξείνισσε ετ ζείνισε Αγ. (διχῶς):
illud codd. praeter Ge 187 ἄρ' ἀνερχομένῳ Αγ. vulg.: ἄρ' ἐπερχ- v. l.
ant. p²¹, ἀπερχ- Αγ. sec. § T, L²⁰ Lp, p²¹ ss. ἀναερχ- **ἱ** i δόλον] λόχον
10 Α N⁴ U¹ al. 195 ὅφρα νέμοιτο] πυροφόροιο **ᾳ** κ **ῃ** Α V⁴ V³² al.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαιφρονι Βελλεροφόντη,
"Ισανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.

Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,
ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπῆχθετο πᾶσι θεοῖσι,
ἥτοι δὲ καπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλάτο,

ὅν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·

"Ισανδρον δέ οἱ νίδον "Αρης ἄτος πολέμοιο
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·

τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος "Αρτεμις ἔκτα.

200

"Ιππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·

πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οὐ μέγ' ἀριστοι
ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείη.

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἴματος εὑχομαι εἶναι."

210

"Ως φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηῦδα ποιμένα λαῶν·

" ή ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρῷος ἐστι παλαιός·

Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην

ξείνιστ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔεικοσιν ἥματ' ἐρύξας·

οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·

Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δῖον φοίνικι φαεινόν,

Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον,
καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἵων ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.

215

Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῶν νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος "Αργεῖ μέσσω
εἰμί, σὺ δὲ ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.

225

ἔγχεα δὲ ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὄμιλον·

200 ἀλλ' ὅτε δὴ] αὐτὰρ ἐπεὶ Arist. Probl. 953 a 23
ανδρον Strab. 573, 631 225 τῶν] τὸν c T V⁶ V¹⁵ al.
Αγ. αδεμ A C T: ἔγχει Zen. vulg. ἀλλήλους Zen.

203 Πείσ-

226 ἔγχει

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμὸὶ Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι,
κτείνειν δν κε θεός γε πόρη καὶ ποσσὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν δν κε δύνηαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείφομεν, ὅφρα καὶ οἵδε
γνῶσιν ὅτι ἔεινοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι." 230

"Ως ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀτέξαντε,
χειράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
ἔνθ' αὐτε Γλαύκῳ Κρουնδῆς φρένας ἔξέλετο Ζεύς,
ὅς πρὸς Τυδεῖδην Διομήδεα τεύχε' ἀμειβε
χρύσεα χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων. 235

"Εκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἡδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδας τε καστιγνήτους τε ἔτας τε
καὶ πόσιας· ὁ δ' ἐπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει
πάσας ἔξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο. 240

'Αλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ξεστῆς αἰθούσησι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἐνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·
κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ' ἐσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 245

ἐνθα οἱ ἡπιόδωρος ἐναντίη ἥλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγοντα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἐπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' δνόμαζε.
" τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
ἢ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἱες Ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν 255

237 φηγὸν **deforq** A ss. B C D T al.: πύργον vulg. 241 πᾶσι
μάλ' v. l. ant. 244 ἐνεσαν ΑΓ. vulg. : ἐσαν, ἐσσαν c f B C T al.

246 μνηστῆς] αἰδοίης c h i T, v. l. in Α 250 αἰδοίης] μνηστῆς
d. v. l. in Α

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

έλθοντ' ἔξ ἄκρης πόλιος Διὸς χεῖρας ἀνασχεῖν.
ἀλλὰ μέν, ὅφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
ώς σπείσης Διὸς πατρὸς καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
πρῶτον, ἔπειτα δὲ καύτὸς ὀνήσεαι, αἴ τοι πίησθα. 260
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
ώς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῦσιν ἔτησι.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος “Εκτωρ·
“ μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
μή μ' ἀπογινώσκεις μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὸς λείβειν αἴθοπα οἶνον
ἄζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέῃ Κρονίωνι
αἷματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναῖς ἀγελείης
ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς· 270
πέπλον δ', ὃς τίς τοι χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φύλατος αὐτῇ,
τὸν θὲς Ἀθηναῖς ἐπὶ γούνασιν ἡγκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαΐδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἵνις ἥκέστας ἱερευσέμεν, αἴ τοι ἐλεήσῃ 275
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἴ τοι Τυδέος οἰδὼν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἵρης,
ἄγριον αλχμητήν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναῖς ἀγελείης
ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσσω, 280
αἴ τοι ἐθέλῃσθ' εἰπόντος ἀκονέμεν· ὡς κέ τοι αὐθὶ
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὁλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωστὸν τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῦτο τε παισίν.
εἴ τοι κείνον γε ἰδοιμι κατελθόντ' “Αἴδος εἴσω,
φαίην καὶ φρέν’ ἀτέρπου διέζυσος ἐκλελαθέσθοι.” 285

261 μέγα] μάλα **h** 265 μένεος Plato Crat. 415 a. Ar. (teste Eust.), vulg. : μένεος δ' **h m** U⁶ V¹⁰ V²¹ : μένεος τ' **a q** L⁹ L¹⁸ M⁷ M⁸ Pa U¹⁰ 266 ἀνίπτησιν Zen. Hdn. **g** 270 γεραιράς v. l. in A (cf. 87) 271 πέπλων **a d m al.** : πέπλος **b al.** 285 φαίην περ v. l. **s T** φρέν' ἀτέρπου vulg. : φρέν' ἀτερ που Ar. A (ἀτέρ) L⁶ Lc¹ O⁸ P³ P⁵ P⁷ Eu. : ἀτερπου M¹² U¹, V⁶ corr. : φίλον ἥτορ Zen.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

“Ως ἔφαθ’, ἡ δὲ μολούσα ποτὶ μέγαρ’ ἀμφιπόλοισι
κέκλετο· ταὶ δ’ ἄρ’ ἀστλισταν κατὰ ἄστυ γεραιάς.

αὐτὴ δ’ ἐς θάλαμου κατεβῆστο κηώεντα,

ἔνθ’ ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν

Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς ^{οὐδική} 290

ἡγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὸς εὐρέα πόντου,

τὴν δόδὸν ἦν ‘Ελένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν’ ^{metly-born}

τῶν ἔν’ ἀειραμένη ‘Εκάβῃ φέρε δῶρον Ἀθήνη,

ὅς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,

ἀστὴρ δ’ ὡς ἀπέλαμπεν’ ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων. 295

βῆ δ’ λέναι, πολλὰ δὲ μετεσπεύσαντο γεραιαῖ.

Αἱ δ’ ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,

τῆσι θύρας ὧδε Θεανὼ καλλιπάρησος, ^{fair-cheeked}

Κισσῆς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο. ^{temn. γ. kosee} 300

τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναῖς ἱέρειαν! ^{pristes}

αἱ δ’ διολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον·

ἡ δ’ ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρησος ^{fair-haired}

θῆκεν Ἀθηναῖς ἐπὶ γούνασιν ἡγκόμοιο, ^{fair-haired}

εὐχομένη δ’ ἡράτῳ Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.

“πότιν’ Ἀθηναίη, ρυσίπτολι, ^{γῆ} διὰ θεάων,

ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἡδὲ καὶ αὐτὸν ^{before}

πρητέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,

ὅφρα τοι αὐτίκα μῦν δυοκαλδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ

ἥνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἱ κ’ ἐλεήσησι ^{city}

ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.” 310

“Ως ἔφατ’ εὐχομένη, ἀνένενε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

ώς αἱ μέν ᾗ εὐχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,

“Εκτωρ δὲ πρὸς δώματ’ Ἀλεξάνδροιο βεβήκει

καλά, τά ᾗ αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότ’ ἄριστοι

ἥσαν ἐνὶ Τροῇ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315

^{188 ἡ δ’ εἰς οἶκον λοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσιν Αγ. ed. altera, p¹ Bm⁵}

U²: hab. in marg. o V¹³ V³² (= o 104) 289 παμποίκιλα Bm⁸ M⁶ U³:

-οι cet. 290 τὰς] ἂς Strabo 41 c p¹ V³² 305 ἐρυσίπτολι codd.:

ρυσίπτολι v. l. ap. § A Lp T (ἀμεινον) 311 ath. Ar.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἔγγυδι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὸς φύλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ^{οὐτι}
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπήχυ πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέες πόρκης. 320

τὸν δ' εὑρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξον ἀφόωντα.
 Ἀργείη δ' Ἐλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξιν
 ἥστο, καὶ ἀμφιπολοισι περικλυτὰ ἔργα κέλενε. 325

τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι.
 "δαιμόνι", οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδον ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἴπου τε τεῖχος
 μαρνάμενοι σέο δ' εἶνεκ' ἀυτῇ τε πτόλεμός τε
 ἀστυ τόδ' ἀμφιδεδήες σὺ δ' ἀν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 ὃν τινά που μεθίεντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330

ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἀστυ πυρὸς δητοιωθέρηται. 330

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσταν ἐνείκεστας οὐδ' ὑπὲρ αἴσταν,
 τούνεκα τοι ἐρέω. σὺ δὲ συνθεο καὶ μεν ἄκουστον.
 οὐ τοι ἔγω Τρώων τόσσον χόλω οὐδὲ νεμέστοι
 ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι. 335

νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὅρμηστος ἐς πόλεμον δοκέει δέ μοι ὡδε καὶ αὐτῷ
 λώσιον ἔσσεσθαι μίκη δ' ἐπαμείβεται ἀνδρας,
 ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήγα τεύχεα δύω. 340

ἢ ιθ', ἔγω δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' δῶ." 340

Ως φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 τὸν δ' Ἐλένη μύθοισι προσηύδα, μειλιχίοισι.
 "δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχανού ὀκρυοέσσης,
 ὡς μ' ὄφελ' ἵματι τῷ δτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345

οἰχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα

319 ἔχεν δεκάπηχυ qu. S A Eu., ita Q³ 322 τόξα φόωντα v. l.
 ant., h D L⁶ V¹ V¹² al. 324 ἔργ' ἐπέτελλε M⁹ P¹², M⁷ corr. 330 δν
 τινά Ar. M¹ V¹⁰: εἰ τινά vulg. 335 τόσσον τρώων c h 343 ἀμει-
 βετο δια γυνιακῶν g, v. l. in A

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

εἰς ὅρος ἡ εἰς κῦμα πολυφλοιούσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόρερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὁδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἐπειτ' ὥφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἦδη νέμεσίν τε καὶ αἰσχεῖτο πόλλον ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὕτ' ἀρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὕτ' ἀρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται. τῶντος μιν ἐπαυρήσεσθαι δέω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἴνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ως καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελῷμεθ' ἀοἰδίμοι ἐστομένοισι.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα μέγας κορυθαίολος “Εκτωρ.”
 “μή με καθίς”, Ἐλένη, φιλέοντα περ· οὐδέ με πείσεις. 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέστηται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ’, οἱ μέγ' ἐμεῖο πόθην ἀπέοντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὅρινθοι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ως κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔόντα.
 καὶ γάρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὅφρα ἰδωμαι
 οἰκήσας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον νιόν. 365
 οὐ γάρ οἰδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵζομαι αὖτις,
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμώσιν Ἀχαιῶν.”

“Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος “Εκτωρ.”
 αὗτα δ' ἐπειθ' ἵκαιε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 οὐδ' εὑρ' Ἀνδρομάχην λευκώλεον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ fair naked
 πύργῳ ἐφεστήκει γούωσά τε μυρομένη τε.
 “Εκτωρ δ' ως οὐκ ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔστη ἐπ οὐδον ίών, μετὰ δὲ δμωῆσιν ἔειπεν. 375
 “εἰ δ' ἄγε μοι, δμωαί. νημερτέα μυθήσασθε.

349 διετεκμήραντο ορ N⁴ V²⁷: κατετεκμήραντο V¹⁸ 351 δς β'
 v g i al. 354 νῦν Ar. codd. 356 ἄτης] ἀρχῆς Zen. c e r
 365 ἐλεύσομαι ε T U¹ U⁶ V¹¹ V¹⁹: ἐσελεύσομαι vulg. ὅφρ' ἀν ο al.:
 ως κεν M⁵ V¹⁵ 367 γὰρ L⁹ M⁷ O⁶ U⁹: γὰρ ἔτ' ι o al.: γάρ τ' vulg.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

πῆ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἡέπη ἐς γαλόων ἡ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
ἡ ἐς Ἀθηναῖς ἔξοιχεται, ἐνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;

380

Τὸν δ' αὐτὸν ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
“Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλιστας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὔτε πη ἐς γαλόων οὕτ' εἰνατέρων ἐϋπέπλων
οὕτ' ἐς Ἀθηναῖς ἔξοιχεται, ἐνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται,
ἄλλος ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκὲν ἀκούσεται
τέρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγόμενη ἀφικάνει,
μάνιομένη ἔκυνα· φέρει δ' ἄμα παῖδα τιθήνη.”

385

“Ἡ ρά γυνὴ ταμίη, δὸς ἀπεσσοῦτο δώματος Ἐκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς ἐύκτιψενας κατὰ ἀγνιάς.

εὗτε πύλας ἵκανε διέρχομενος μέγα ἄστυ
Σκαιάς, τῇ ἄρετι ἐμελλε διεξιμεναι πεδίονδε,
ἐνθα ἄλοχος πολυδώρος ἐναντίῃ ἥλθε θέουσα
Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλητορος Ἡτέλωνος,
Ἡτέλων, δος ἔναιεν ὑπὸ Πλάκωνος ὑληέσθη,
Θήβῃ Τυποπλακίῃ, Κιλίκεστος ἄνδρεσσοις ἀνάσσων.
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθε Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ.
η̄ οἱ ἐπειτὴν ἥντησος, ἄμα δὲ ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
παιδὸς ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσος ἀταλάφρονα, μῆπιον αὐτῶς,
Ἐκτορὶδην ἀγαπητόν, ἀλγυκιον ἀστέρι καλῶν
τόν ρος Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάρδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτος οἶσος γὰρ ἐφνετο Ιλίου Ἐκτωρ.
ητοι δὲ μὲν μετόησεν, ίδων ἐς παῖδα σιωπῆν
Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
ἐν τῷ ἄρα οἴ φῦ χειρὶ ἔπος τῷ ἔφατ' ἐκ τῷ δύνόμαζε
“δαιμόνιε, φθίστει σε τὸ σὸν μένος, οὐδὲ ἐλεαρίεις”

395

380 a (= 386) A L¹² V¹⁶ V²² V²³ al. al.: τῷ γὰρ εἰς διεξιέναι εἰ γι al. V²³ al. κόλπον εἴδει p

393 τῷ τῷ Εὐ¹: τῷ δὲ γε
400 ἐπὶ] ἐνὶ η L¹⁰ L¹⁰ Υ⁶ V¹⁶

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

παῦδά τε ^{infant} μητίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορφ, ἡ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι τάχα γάρ σε κατακτανέογσιν Ἀχαιοὶ^{nidas}
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπῶρη, ἐπεὶ ἀν σύ γε πότμον ἐπίσπης,^{het}
 ἀλλ' ἄχε·^{νέβολος} οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν ^{willing} περσεν ^{well-peopled} Κιλίκων εὖ ναιετάουσαν,⁴¹⁰
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἔξενάριξε, φεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν ^{συντηρεῖ} κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἥδ' ἐπὶ σῆμ' ^{νεαρεῖ} ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν ^{planted}
 νύμφαις ὄρεστιades, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.⁴¹⁵
 οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσται ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἵῳ κίον ^{υπό} κατέματι ^{footed} Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 βουσὸν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀλεσσι.
 μητέρα δ', η βασιλεύεν ^{καὶ μητέραν} ὑπὸ Πλάκω ύληέσση,
 τὴν ἐπεὶ ἀρ δεῦρ' ἥγαγ' ἀμ' ἄλλοισι κτεάτεσσι,⁴²⁰
 ἀγῇ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι ^{κατέβοσ} ἀποια,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βαλ· ^{υπό} Αρτεμις ἰοχέαιρα.
 "Εκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἥδε κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.⁴²⁵
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτῷ ^{υπό} μύμν ^{μίδων} ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης χήρην τε γυναικά·
 λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐριεόν, ἔμδα μάλιστα
 ἀμβατός ἔστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἐπλέτο τεῖχος.
 τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσαμθ' οἱ ἄριστοι
 ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἥδ' ἀμφ' Ατρεῖδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον νίόν·
 η πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπῶν ἐν εἰδώσ,⁴³⁵

408 ἔμδον μόρον v. l. ant.   415 ναιετάουσαν ^{ce} ^ρ ^q al.: -δωσαν
 vulg.: -δωσαν Ar.   433-439 ath. Ar.   434 ἀμβατή Calistratus
 435 τῇδ' v. l. in A, cī T al.   437 Ατρεῖδα Dem. Ixion: Ατρεῖδη
 Μ⁶ Β¹⁵ Β¹⁶

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἢ νν καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.^{παρεδ}

Τὴν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος "Εκτωρ. 440
"ἢ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γίναι· ἀλλὰ μάλ' αἰγῶς
αἰδεομαι Τρῶας καὶ Τρφάδας ἐλκεσιπέπλους,^{τριπλινον}

αἴ κε κακὸς ὡς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.^{παρεδ}

οὐδέ με θυμὸς ἀνώγειν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
αἰεὶ καὶ πρωτότοι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,^{παρεδ} 445

ἀρνύμενος πατρός τε μέγα Κλέος ηδ' ἐμὸν αὐτοῦ.^{παρεδ}

εὐ γὰρ ἔγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.^{παρεδ}

ἔσσεται ἡμαρ δτ' ἄγ ποτ ὀδῷλη "Ιλιος ιρή^{τελε} come to an end
καὶ Πράμος καὶ λαὸς ἐνμελίω Πριάμοιο.

ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τοσσον μέλει^{τελε} ἀλγος ὀπίσσω,^{τελε} 450

οὗτ' αὐτῆς 'Εκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνάκτος
οὔτε καστιγνήτων, οὐ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοι^{παρεδ}

ἐν κοιησι πέδοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,^{παρεδ}

οσσόν^{τε} δε, δτε κεν τις 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων^{παρεδ}

δακρυσθέσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας^{τελε} away^{παρεδ} 455

καὶ κεν ἐν "Αργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ιστον^{τελε} ὑφαίνοις,^{παρεδ}

καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσητίδος η. "Τπερείς
πόλλα^{παντού} δεκαδομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ^{τελε} ἀνάγκη^{παρεδ}

καὶ ποτέ τις εἰπησιν ίδων κατὰ δάκρυ χέουσαν.^{παρεδ}

"Εκτορος ηδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρῶων ιπποδάμων, δτε "Ιλιον ἀμφιμάχοντο.^{παρεδ} 460

ὡς ποτέ τις ἐρέει^{τε} σοι δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος^{παρεδ}

χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.^{παρεδ}

ἀλλά με τεθνῶτα χυτῇ κατὰ γαῖα καλύπτοι,^{παρεδ}

πρὸν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ^η, ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι."^{παρεδ} 465

"Ως εἰπῶν οὖ παιδὸς ὄρεξατο φαιδιμός "Εκτωρ.

ἄψ δ' ὁ πάις πρὸς κόλπουν ἐνζώνιοι τιθῆντ^{τελε}

ἐκλινθη^{τε} λάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχεῖς^{τελε}

ταρβήσας χαλκόν τε ίδε λόφον ιππιοχαίτην,^{παρεδ}

439 αὐτοὺς v. l. ant. 443 ὡς] ἥ L⁶ ss., γρ. Vi¹, v. l. ap. Eust.

447 γὰρ] μὲν ch i al. 449 ἐνμελίωι A D Pe V¹⁶, agn. P²¹

-λιοιο [ἀνάκτος] cit. p²¹ 456 ἄργει ούσα οεχ p²¹ al. 464 καλύψι
(-οι, -ει,) g al.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470

ἔκ δὲ γέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ^{την τούτον} εἶλετο φαῖδιμος "Εκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν"^{el-gleaning}
αὐτὰρ δ' γ' δν φίλον νίδν ἐπεὶ κύστε πῆλέ τε χερσίν,
εὗπε δ' ἐπενδύμενός Διί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι· 475

"Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριτρεπέα Τρώεσσι,
ῳδε βίην τ'^{νέκταρον} ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἵψι ἀνάστειν·
καὶ ποτέ τις εἴποι 'πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων:
ἐκ πολέμου ἀμιούντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα ^{blood-stained} 480
κτείνας δημόνον ἀνδρα, χαρεῖται δὲ φρένα μήτηρ."

"Ως εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν ^{νέκταρον} κηρώδει δέξατο κόλπῳ
δακρυόν γελαστασα· πόσις δὲ λεπτεῖς νοήσας,
χειρί τέ μιν κατερεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 485
"δαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τις μ' ὑπέρ αἰσαν ἀνὴρ "Αἱδι προϊάψει.
μοῖραν δ' οὐ τωά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἰκου ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,^{διηγεύει} 490
ιστον τ' ἥλακατην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίησθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει ^{is intended}
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοι Ἰλίῳ ἐγγεγάσω."

"Ως ἄρα φωνήσας κόρυθ^{την τούτον} εἶλετο φαῖδιμος "Εκτωρ
ἴππαιορων^{την τούτον} ἀλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.^{shedding}
αἷψα δ' ἐπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας ^{well-built}
"Εκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
^{ταῦτα γεγήγαγεν}

475 εἴπε δ' Ar.: εἴπε τ' U⁵ V⁴ V¹⁸: εἴπεν vulg. 477 ἀριτ. p²¹ A

478 βίην ἀγαθὸν τε v.l. ant., c e h C D T al.: βίην τ' ἀγαθόν τε
a b B al.: βίην ἀγαθὸν p N⁴ V¹⁴: η κοινη βιη[n] διχ[α του τε] p²¹

479 εἴποι cit. Nic., A ss. B C V¹⁸: εἴπησι vulg. γ' ὅδε Ar. U¹ V¹⁸:
δ' γε vulg. ἀμείνω M⁵ T (cf. A 80) 484 ἐλέαιρε c e h l D al.

493 ita p²¹ Epict. iii. 108, ἐμοὶ δὲ μάλιστα cet.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόδῳ πάσησιν ἐνῶρσεν.
αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόδῳ Εκτορα φέντενος
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἴξεσθαι, προφυγούντα μένος καὶ χείρας Ἀχαιῶν.

500

Οὐδὲ Πάρις δίθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισι,
ἀλλ' ὁ γ', ἐπει κατέδεν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
οὐενατ' ἔπειτ' ἀνὴ ἄστυ, πορὶ κρατυοῖσι πεποιθώς.
ώσ δ' ὅτε τις στατός ἵππος, ἀκοστῆσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμον ἀπορρήσας θελη πεδίοιο κροαίνων, 505
εἰωθὼς λονεσθαι ἐνρρεῖσος ποταμοῦ,
κυδιόων. ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται πανε
ῶμοις δίσπονται. οὐδ' ἀγλαῖηφι πεποιθώς,
ρίμφα ἐγοῦνα φέρει μετά τὸντον καὶ βούμον ἵππων.
ώς νίδις Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἀκρῆς
τεύχεσι παμφαινῶν ὡς τὸ ἡλέκτωρ ἐβεβήκει 510
καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἴψα δ' ἔπειτα
“Εκτορα διον ἐτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλε
στρέψεσθ' ἐκ χώρης δθι ἢ δάριζε γυναικί.

510

τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς·
“δαιμόνι”, οὐκ ἀν τις τοι ἀνήρ, δο θεασμός εἶη, 515
ἔργον διτιμησει μάχης, ἐπει ἀλκιμός ἐστι·
ἀλλὰ ἐκῶν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἔθελεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνεται ἐν θυμῷ, δθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἱ ἔχουντι πολὺν πόνον εἴνεκα σείο. 520
ἀλλ' ιομεν· τὰ δ' ὅπισθεν ἀρεστόμεθ', αἱ κέ ποθι Ζεὺς
δῶῃ ἐπουρανίοτι θεοῖς αἰειγενέτησι
κρητῆρα στήβασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισι,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐύκυήμιδας Ἀχαιούς.”

525

506 ἀγοστῆσας v. l. ant.

511 ρίμφ' ἐὰ Zen. : βίμφας Posidonius

519 ἐκέλευσας αοιλ. 523 μεθιεῖς M⁵ O² V¹ V³ V⁶ V¹⁰: -ίεις cet.,
cf. E 880 529 ἐλάσαντες L⁸ L²⁰ M⁸ M¹⁰ U¹³ V⁴: -ασιν Vi²

ΙΛΙΑΔΟΣ Η

*Ως εἰπὼν πυλέων ἔξέστυτο φαιδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κι' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἥδε μάχεσθαι.
ώς δὲ θεὸς ναύτησιν ἑελδομένοισιν ἔδωκεν
οὐρον, ἐπεί κε κάμωσιν ἔүξέστης ἐλάτησι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ώς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἑελδομένοισι φανήτην.

"Ενθ' ἐλέτην δὲ μὲν νιὸν Ἀρηίθοιο ἄνακτος,
"Αρηγη ναιετάοντα Μενέσθιον, δὲν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις.
"Ἐκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχει δξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
"Ιφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμώνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὡκειάων,
ῶμον· δὲ δ' ἔξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

Τοὺς δ' ως οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

5 ἐπεὶ κε κάμωσιν Ar. **fghABC** al.: ἐπῆν κε κάμωσιν Dion. Sid.,
vulg.: ἐπῆν κεκάμωσιν v. l. ant. **ε1U⁵U¹⁰U¹³** 6 ἐλαύνοντες]
ἐρέσσοντες v. l. ant. (Ar. ? κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων Did.), **εGe N⁴V²²**
v. l. in A 7 τῷ Ar. codd.: **τοι Ammonius** 12 λύντο Ar. **εhL¹⁴**:
λύσε vulg.: **δυντο p³¹** 15 om. Ge U⁹

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Ἄργείους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμπιο καρήνων ἀτέξασα
Ἴλιον εἰς ἵερήν τῇ δ' ἀντίος ὅρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναυτέσθην παρὰ φηγῷ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
“τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαῦνα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ἥλθες ἀπ' Οὐλύμπιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκεν;
ἢ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἐτεραλκέα νίκην
δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺν κέρδιον εἴη.
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
σήμερον” ὕστερον αὐτε μαχήσοντ', εἰς ὃ κε τέκμωρ
Ἴλιον εὔρωσιν, ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.”

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
“ῳδ' ἔστω, ἐκάεργε τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἥλθον ἀπ' Οὐλύμπιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;”

Τὴν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
“Ἐκτορος ὅρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
ἥν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
οἵ δέ κ' ἀγαστάμενοι χαλκοκυήμιδες Ἀχαιοὶ
οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν “Ἐκτορι δίψ.”

“Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἦ ῥα θεοῦσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἵων καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
“Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἢ ῥά νῦ μοί τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοι εἰμι·

18 v. om. p²¹ 22 παρὰ] περὶ g 23 ἐκάεργος o 24 σὺ δ' αὖ
codd. 30 μαχησ]ομεθ p³⁴ 31 om. p³⁴ 32 om. O⁵ ἀθανά-
τροι g h p q al.: -οισι Zen. vulg.: ἀμφοτέρησι Aristoph. 33 τὸν
δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Zen. v. l. in A 41 ἀγαστάμενοι Ar.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὃς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῦν καὶ πότμον ἐπισπένω
ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἀκούσα τεθῶν αἰειγενετάων.”

“Ως ἔφαθ’, “Εκτωρ δ’ αὐτ’ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ρ’ ἐς μέστον λών Τρώων ἀνέερε φάλαγγας, 55
μέστον δουρὸς ἐλών· οἱ δ’ ἵδρυνθησαν ἄπαντες.
καὶ δ’ Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐϋκυνήμιδας Ἀχαιούς·
καὶ δ’ ἄρ’ Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἔζεσθην ὅρνισιν ἐοικότες αἴγυπτοισι
φηγῷ ἐφ’ ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχῳ, 60
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες ἥπατο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οὐλὴ δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρὶξ
ὅρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ’ αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες ἥπατ’ Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
ἐν πεδίῳ· “Εκτωρ δὲ μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐϋκυνήμιδες Ἀχαιοί,
δόφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἄλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
εἰς ὅ κεν ἡ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἐλητε,
ἡ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήσετε ποντοπόροισιν.
ὑμῶν δ’ ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆς Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
δεῦρ’ ἵτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι “Εκτορὶ δίψ. 75
ῶδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ’ ἄμμ’ ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἐλη τανάήκει χαλκῷ,

53 ath. Ar. 56 οἱ δ’ **ἴοι** A O⁵ U¹⁰ : τοι δ’ **vulg.** 60 ἐν
α M⁷ U¹ 62 βεβριθῆναι v. l. in A (cf. Δ 282) 64 πόντος
Arist. Probl. 934 a 15, vulg.: πόντον Ar. **εἴη** B C Lp al. αὐτῆς
vulg.: αὐτῇ Ar. **εἴη** B C T al.: αὐτοῦ v. l. ant. Vi², Arist. I. c. : αὐτῷ U⁹
73 δ’ ἐν Ar. **εἴη** V¹⁹ V²⁹: μέν vulg. 74 νῦν ὃν τινα] εἰ καὶ τινα
εἴη, v. l. in A εμοὶ μαχέσασθαι] ἐν στήθεσσιν 1

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἔμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

80

εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δώῃ δέ μοι εὐχός Ἀπόλλων,
τεύχεα σύλησας οἵσω προτὶ Ἱλιον ἵρην,
καὶ κρεμόώ προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
ὅφρα ἐ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,

85

σῆμά τε οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ 'Ελλησπόντῳ.
καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ δψιγόνων ἀνθρώπων,
νηὴ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

‘ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηώτος,
οὗ ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαῦλος Ἐκτωρ.’

90

ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἔμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.”

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ’ ὑποδέχθαι:
δψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε

95

νείκει δύνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ.
“ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῶντες, οὐκέτ’ Ἀχαιοί:
ἡ μὲν δὴ λώβη τάδε γ’ ἐστεται αἰνόθεν αἰνῶς,
εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εῖσιν.
ἄλλ’ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἥμενοι αὐθι ἔκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὐτῶς.

100

τῷδε δ’ ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθε
νίκης πείρατ’ ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”

“Ως ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ⁹⁰
Ἐκτορος ἐν παλάμησιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
εἰ μὴ ἀναίξαντες ἔλον βασιλῆς Ἀχαιῶν,
αὐτὸς τ’ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἐπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ δυόμαζεν.

105

90 ὅρ τιν’ v. l. **B A T**

q L¹¹ L¹⁴

95 νείκει’ **Ag.** (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων),

97 τάδε γ’] γε τάδ’ v. l. ap. **T** (ἐν τισι)

104 βιότοιο]

θανάτοις v. l. in **A T** βιώτου τέρμα φαίνθη, γρ. V¹³

7. ΙΑΙΑΔΟΣ Η

"ἀφραίνεις, Μενέλαις διοτρεφέσ, οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ,
μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
"Εκτορὶ Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

110

καὶ δὸς Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανέρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, δὸς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν ίζεν ἵων μετὰ ἔθνος ἑταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοῖ.
εἴ περ ἀδειής τὸς ἐστὶ καὶ εἰ μόθον ἐστὸς ἀκόρητος,
φημὶ μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
δηὖσιν ἐκ πολέμου καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος."

115

"Ως εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως
αἴσιμα παρειπών, δὸς ἐπειθετο· τοῦ μὲν ἐπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπὸ ὅμων τεύχε' ἔλοντο·
Νέστωρ δὸς Ἀργείοισι ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
"ὦ πόποι, ή μέγα πένθος Ἀχαιῶν γαῖαν ἱκάνει,
ἥ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,

120

ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδὸς ἀγορητής,
ὅς ποτε μὲν εἰρόμενος μέγ' ἐγγέθεεν φῶς ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφὸς Ἐκτορὶ πάντας ἀκούσαι,
πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι,
θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἄιδος εἴσω.
αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον,
ἡβῷμ' ὡς ὅτ' ἐπ' ὕκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοι τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ρέεθρα.

125

130

135

109 χρὴ] χρεώ 11

ch : δ' ισχεο vulg.

VI⁴ 113 τοῦτόν γε v. l. in A, ita Le² Lesbonax 182μολῆσαι v. l. S A ἀμείνω Zen. M⁹ P¹⁵ (cf. A 80)

μέγα δ' (leg. μεγάλ') ἐστενεν Zen.

133 Ἀκίδοντι v. l. ap. Strab. 348 uv.

v. l. ap. Strab. l. c. : φηρᾶς Did. duce Pherecyde fr. 87: cf. o 297

Δαρδάνου Did. S A T

110 δὲ σχέο Αρ. Hdn. αειφορατ : δ' ἄνσχεο

112 τον τε τρομ[εουσι p³⁵, τὸν ὑποτρ. Bm⁶ H¹

114 ἀντι-

μολῆσαι v. l. S A ἀμείνω Zen. M⁹ P¹⁵ (cf. A 80)

127 μειρόμενος

μέγα δ' (leg. μεγάλ') ἐστενεν Zen.

130 φίλας ἀνὰ] βαρείας Αρ. (ἐν

ταῖς ἐξητασμέναις Ἀριστάρχου Did.) ch 131 ἀπαλ b G Gal. :

ἀπὲκ m 133 Ἀκίδοντι v. l. ap. Strab. 348 uv.

135 Φειᾶς] Χάας

v. l. ap. Strab. l. c. : φηρᾶς Did. duce Pherecyde fr. 87: cf. o 297

Δαρδάνου Did. S A T

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ἵσθιεος φώς,
τεύχε' ἔχων ὕμοισιν Ἀρηϊθόιο ἄνακτος,
δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοι τε γυναικες,
οῦνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῷ, 140
ἀλλὰ σιδηρείη κορύνῃ ρήγνυσκε φάλαγγας.

τὸν Λυκόοργος ἐπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτεῖ γε,
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὅλεθρον
χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθάσ
δουρὶ μέσον περόνησεν, δ' δ' ὑπτιος οὐδεὶς ἐρείσθη· 145
τεύχεα δ' ἔξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἀρῆς.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἀρῆος·
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἔγῆρα,
δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι· 150
τοῦ δ' γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδεῖδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει φ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἕσκον ἀπάντων·
καὶ μαχόμην οἱ ἔγω, δῶκεν δέ μοι εὐχος Ἀθήνη.

τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
πολλὸς γάρ τις ἐκείτο παρήρος ἐνθα καὶ ἐνθα.
εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη·
τῶ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
ὑμέων δ' οὖ περ ἔασιν ἀριστῆς Παναχαιῶν,
οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν." 160

"Ως νείκεστο' δ' γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
ῶρτο πολὺ πρώτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὔρτο κρατερὸς Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦρω ἐπιειμένοι ἀλκήν,

144 λυκόοργος M¹² M¹⁸ U¹ U⁵ V⁵ V²³: -dorgos q. ὑποφθάσ] ἀναστάς
Ἀρ. 146 δ' Ar. vulg.: τ' a e f h q B C D V¹ V¹⁶ al. 149 δῶκε δ'
Ar. vulg.: δῶκεν v. l. ant. c g h i a l. 151 a

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηλοτῆτι
b f g q al. 153 φ] ἐμῷ Zen. v. l. s T

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆς, 165

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντη,

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐάιμονος ἀγλαὸς υἱός,

ἀν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης καὶ δῖος ὁδυσσεύς·

πάντες ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἐκτορι δίω.

τοῖς δ' αὐτις μετέειπε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ· 170

“κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὃς κε λάχησιν·

οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἔϋκνήμιδας Ἀχαιούς,

καὶ δ' αὐτὸς δν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγησι

δητὸν ἐκ πολέμου καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.”

“Ως ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἔκαστος, 175

ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·

ῶδε δέ τις εἰπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὑρύν·

“Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,

ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσου Μυκήνης.” 180

“Ως ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ,

ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, δν ἄρ' ἥθελον αὐτοί,

Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἀπάντη

δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηγήναντο ἔκαστος.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὅμιλον ἀπάντη,

ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,

ἥτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,

γνῶ δὲ κλήρον σῆμα ἰδών, γήθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἐδὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 185

“ὦ φίλοι, ἥτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς

θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκτορα δῖον.

ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἀν ἐγὼ πολεμῆα τεύχεα δύω,

168 ἀν] ἐν h πεπάλασθε vulg. 171 πεπάλασθε Ar. Hdn. **a d f q A B C L p T :**
πεπάλαχθε qu. 172 A ita P¹³ P¹⁵ 177 θεοῖσι δὲ

Alexio Heracleo vulg. : θεοῖς idē Ptol. Ascal. **c e g h A B C T al.**

179 λαχεῖν] πυχεῖν h 186 δὴ τὸν et δὴ β' Ar. (διχῶς) : δὴ β' A U¹ V¹⁶
ἀπάντη] Ἀχαιῶν **c h al.** 187 κυνέην a L⁴ M⁵ U⁶ V¹¹ V¹⁵ V²³

193 δύω Ar. P⁸ V¹²

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ιοφρ' ὑμεῖς εῦχεσθε Διὺς Κρονίωνι ἄνακτι,
σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται,
ἥτις καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τινα δεῖδιμεν ἔμπησ·
οὐ γάρ τις με βίῃ γε ἐκῶν ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ἰδρείη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νηῆδά γ' οὔτως
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”

195

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ εὐχούντο Διὺς Κρονίωνι ἄνακτι·
ῳδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
“Ζεῦ πάτερ, “Ιδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχός ἀρέσθαι·
ει δὲ καὶ “Εκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἵσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.”

200

“Ως ἄρ’ ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νάροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροὶ ἐστατο τεύχεα,
σεύατ’ ἐπειθ’ οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης,
οὗς τ’ εἶσιν πόλεμόνδε μετ’ ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
θυμοβόρουν ἔριδος μένει ἔννέηκε μάχεσθαι.

205

τοῖος ἄρ’ Αἴας ὥρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποστὶν
ἥιε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνᾶ ἔκαστον,
“Εκτορί τ’ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
ἀλλ’ οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ’ ἀναδῦναι
ἀψ λαῶν ἐς δῆμιλον, ἐπεὶ προκαλέστατο χάρμη.
Αἴας δ’ ἐγγύθεν ἥλθε φέρων σάκος ἡῦτε πύργουν,
χάλκεον ἐπταβόειον, δοιοί Τυχίος κάμε τεύχων,
σκυτοτόμων ὅχ’ ἄριστος, “Τλη ἔνι οἰκία ναίων,
οἷς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἐπταβόειον

215

195–199 ath. Zen. Aristoph. Ar. 195 γε πύθωνται] πεπίθωνται
 L⁹ O⁶ U⁹ V²² 197 ἐκῶν] ἐλῶν Ar. (καὶ αἱ πλείους) οἱ γῆ al.
 198 τι ἰδρείη Ar.: μὲν ἰδρείη Aristoph.: τ’ ἀιδρείη codd. 207 τεύχη
 codd. praeter A ss., § T O 187 213 β. βάς Ar. codd. (cf. Γ 22)
 214 μὲν Ar.: μέγ’ codd. 215 ἐπήλυθε cit. Plut. de aud. poet. 30a,
 h V¹² 221 “Τλη]” Τλη v. l. ap. Strab. 408, 626

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὅγδοον ἥλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνουι φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στῇ Ῥα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα. 225
 “Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσεαι οἰόθεν οἶος
 οῖοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆς μετέαστι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξηνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν. 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἱ ἀν σέθεν ἀντιάσαμεν
 καὶ πολέεσ· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.”

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 “Ἄιαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τι μεν ἥντε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε, 235
 ἥτε γυναικός, ή οὐκ οἶδεν πολεμῆια ἔργα.
 αὐτὰρ ἔγων εὐ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀξαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν.
 οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων. 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηϊψ μέλπεσθαι Ἀρῆι.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.”

“Η Ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὅγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἥλθε δαῖζων χαλκὸς ἀτειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο· δεύτερος αὐτε
 Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔίσην. 250

230 ἐπιμηνίσας Αρ. 234 om. A Bm² M⁵ M¹¹ O⁵ O⁸ Pall¹ U¹: Αἴαν
 ἀμπροεπὲς βουγάει ποῖον ἔειπας (= N 824) g r L¹² V⁵: utrumque
 (ordine inverso) Ang. V¹⁸ V²⁹ 238 οἶδ' . . . οἶδ'] ἥδ' . . . ἥδ' v. l.
 ap. Eust., P⁴ D m. rec.: ἥδ' alterum c g p al. βῶν Αρ. vulg.: βοῦν
 Aristoph. L¹¹ L¹⁴ Mc V³²: βῶ Rhi. 240 ἐπαΐξειν v. l. in A
 241 ante 240 o L¹⁰ N⁴ U¹⁰ Eust. δηϊων Αρ. h 243 ὀπιπεύσας
 A B C D M¹ T U¹ V¹² al.: ὀπιπτεύσας cet. τύχωμι A Bm⁵ E⁴ T Vi⁵ al.:
 -ωμι 1v: -ωμαι Bm⁴ L¹⁸ U⁶ V¹⁸: -οιμι cet.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

διὰ μὲν ἀσπίδος ἥλθε φαεινῆς ὅβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὁ δὲ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαων.

τὸ δὲ ἐκσπασμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφῳ
σύν ρ' ἔπεστον λείουσιν ἑοικότες ὡμοφάγοισιν,
ἡ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδὲ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.

Αἴας δὲ ἀσπίδα νῦξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
ἥλυθεν ἔγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,

τμῆδην δὲ αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δὲ ἀνεκήκιεν αἷμα.
ἄλλ' οὐδὲ ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,

ἄλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·

τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειν
μέσσον ἐπομφάλιον· πειρήχησεν δὲ ἄρα χαλκός.

δεύτερος αὐτὸς οὐδὲ Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν δείρας

ἥκει ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἵν' ἀπέλεθρον,

εἴσω δὲ ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέῃ πέτρῳ,

βλάψε δέ οἱ φύλα γούναθ· ὁ δὲ ὑππιος ἔξετανύσθη
ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δὲ αἴψ' ὕρθωσεν Ἀπόλλων.

καὶ νύ κε δὴ ξιφέεστος αὐτοσχεδὸν οὔταζοντο,

εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἥδε καὶ ἀνδρῶν,

ἥλθον, δὲ μὲν Τρώων, δὲ δὲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαιός, πεπνυμένω ἄμφῳ.

μέσσω δὲ ἄμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἰπέ τε μᾶθον
κῆρυξ Ἰδαιός, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

“ μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·

ἄμφοτέρω γάρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς,

ἄμφω δὲ αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἀπαντες.

255-257 ath. Zen. 259 χαλκός Αρ. g h T U¹⁸ V¹⁰: χαλκόν vulg.
272 ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς Αρ.: ἀσπίδι ἐγχριμφθείς vulg. αἴψι] διψ
ν l. ant. 279 μάχεσθε h q L⁶ L⁸ L¹² U¹¹ V¹⁴ V²²

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

νὺξ δ' ἥδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·

“’Ιδαι, “Εκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.

ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἦ περ ἀν οὗτος.”

285

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

“Αἶαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε

καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐστι,

νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος

290

σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχητόμεθ’, εἰς ὃ κε δαίμων

ἄμμε διακρίνῃ, δῶῃ δ' ἑτέροισι γε νίκην.

νὺξ δ' ἥδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

ώς σύ τ' ἔϋφρηνης πάντας παρὰ νησὸν Ἀχαιούς,

σούς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἔταιροις, οἵ τοι ἔασιν·

295

αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

Τρῶας ἔϋφρανέω καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,

ὅφρα τις ὁδὸς εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

300

‘ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,

ἥδ’ αὐτ’ ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.’”

“Ως ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,

σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἔυτμήτῳ τελαμῶνι·

Αἴας δὲ ζωστῆρα δῖδον φοίνικι φαεινόν.

305

τὼ δὲ διακρινθέντε δὲ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν

ἥτι, δ’ ἐς Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δ’ ἔχάρησαν,

ώς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

284 Ἔκτορα **a ch A U⁵ V¹** al. : Ἔκτορι vulg. 285 οὗτος δ v. l. in A al. 286 **ἡ εἱλι** A B C D T al. : εἱ vulg. 290 παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα **b g q** T v. l. in A al. 293 (= 282) asteriscus cum obelo A, om. W³ 294 Ἀχαιῶν ο L¹¹ L¹² L¹⁴ N⁴ V¹⁵ al. 295 ath. Ar.

298 δύσονται] δύνονται v. l. ap. T (ἐν τισι): θύονται Hdn. **g** B Lp, γρ. V²⁷ 299 δ’ ἄγ] δέ γ’ h al. : δ’ ἄμ’ q V¹⁴ V³² 300 χαλκοχιτώνων ο N⁴ 302 διέτμαγον L¹¹ L¹⁹ M¹⁰ U⁵ U¹¹ V¹⁵ 304 ἔϋκμήτῳ ΑΓ. : ἔϋδμήτῳ b V² al. 308 a (= E 516) M⁸

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀπτους·
καὶ ὁ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.

310

Αἴαντ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἔυκυνήμιδες Ἀχαιοί
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἵέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πανταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι.

315

τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἐπον, καὶ μιν διέχεναν ἀπαντα,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειράν τ' ὀβελοῦσιν,
ὅπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·

320

νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ῆρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς δὲ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἥρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

325

“ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆς Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐνύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον

330

ἐσκέδαστ' ὁξὺς Ἀρης, ψυχαὶ δὲ Ἀϊδόσδε κατῆλθον·
τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,

αὐτοὶ δὲ ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουνὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς

335

τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὡς κ' ὀστέα παισὶν ἔκαστος
οἴκαδ' ἄγη, ὅτ' ἀν αὐτε νεώμεθα πατρῖδα γαῖαν.

τύμβον δὲ ἀμφὶ πυρὴν ἔνα χεύομεν ἐξαγαγόντες

ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δὲ αὐτὸν δείμομεν ὥκα

312 κεκαφηότα cit. Et. M. 482. 8   316 διέχευον d f A al.
(cf. Γ 270)   324 ἤρξατο f cit. Eust.   μῆτιν] μῦθον M¹⁰ ss. V¹ V³²
cit. Eust.   327 Ἀτρεΐδαι d f i k q A ss. B C al.   ἔυκυνήμιδες Ἀχαιοί
e V⁵   328 γὰρ] μὲν b g q al.: δὴ Ge N⁴ U⁵ V¹   334-335 ath. Ar.
336 δέ] τ' Ar. h al.   ἀμφίβολον, γρ. Β T   337 ἐν πεδίῳ
Aristoph. Le¹ γρ. E⁴ P³ V⁵ Eu.   ποτὶ] περὶ M⁹ M¹² V¹² al.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.

ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὅφρα δὶ' αὐτάων ἵππηλασίη ὁδὸς εἴη.

340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῦαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρου,
ἥ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἔρυκάκοι ἀμφὶς ἔουστα,
μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων."

"Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆes.

Τρώων αὐτὸν ἀγορὴ γένεται Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
δεινὴ τετρηχυία, παρὰ Πριάμοιο θύρησι·

345

τοῦσιν δὲ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἥρχ' ἀγορεύειν·

"κέκλυτέ μεν, Τρῷες καὶ Δάρδανοι ἡδὲ ἐπίκουροι,
ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμα τοῦτῷ
δώομεν Ἀτρεΐδησιν ἄγειν· νῦν δὲ ὄρκια πιστὰ
ψευστάμενοι μαχόμεσθα τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὅδε."

350

"Ητοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατὰρ' ἔζετο· τοῖσι δὲ ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἡγεμόμοιο,

355

ὅς μιν ἀμειβόμενος ἐπεια πτερόεντα προσηγύδα·

"Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτε ἐμοὶ φίλα ταῦτα ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦνδε νοῆσαι.

εἰ δὲ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἔξι ἄρα δή τοι ἐπειτα θεοὶ φρένας ὠλεσαν αὐτοῖς.

360

αὐτὰρ ἐγὼ Τρῷεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·

ἀντικρὺ δὲ ἀπόφημι, γυναικα μὲν οὐκ ἀποδώσω·

κτήματα δὲ ὅσσα ἀγόμην ἔξι Ἀργεός ἡμέτερον δῶ
πάντα ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι."

"Ητοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατὰρ' ἔζετο· τοῖσι δὲ ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,

339 εὖ] ἐπτ' v. l. ant.

342 ἵππους g h Eust. al.: ἵππον vulg.

347 ἥρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ηδα κατά U¹ 349 κελεύει] ἀνάγει

ο M¹⁰ N⁴ U⁹ V⁵ V¹⁴: ὀρίνει V¹⁵ 351 Ἀτρεΐδησιν] Ἀργείοισιν 1

353 ath. Ar. 359 εἰ δ' Ar. codd.: ει v. l. ant. 364 καὶ

(ἢν δὲ M¹³ V¹¹)

εἰπεν L¹⁰: ει V¹ 359 εἰ δ' Ar. codd.: ει v. l. ant.

ετ' codd. 364 καὶ

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάρος περ, 370
καὶ φυλακῆς μιήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἔκαστος·

ἡῶθεν δ' Ἰδαιος ἵτω κοῖλας ἐπὶ νῆας

εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἄγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

μῦθον Ἀλεξάνδροι, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὅρωρε·

καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἱ̄ κ' ἐθέλωσι 375

παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς

κήομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων

ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἐτέροισί γε νίκην.”

“Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
δόρπον ἔπειθ' ἔλουντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν. 380
ἡῶθεν δ' Ἰδαιος ἔβη κοῖλας ἐπὶ νῆας·

τοὺς δ' εὑρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἀρηος
ηῆτ πάρα πρύμνῃ Ἄγαμέμνονος· αὐτὰρ δ τοῖσι
στὰς ἐν μέσσοισι μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·

“Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆς Παναχαιῶν, 385

ἥνωγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ

εἰπεῖν, αἱ̄ κέ περ ὑμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,

μῦθον Ἀλεξάνδροι, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὅρωρε·

κτήματα μὲν δσ' Ἀλέξανδρος κοῖλης ἐνὶ νηυσὶν

ἡγάγετο Τροίηνδ'—ώς πρὶν ὁφελλ' ἀπολέσθαι—

πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο

οὖ φησιν δώσειν· ἥ μὴν Τρῶες γε κέλουνται.

καὶ δὲ τόδ' ἥνωγεον εἰπεῖν ἔπος, αἱ̄ κ' ἐθέλητε

παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς

395

368-369 om. 11A M⁴ M⁷ U¹ U² V³ V⁸ V³² 369 κελεύει] ἀνάγει
N⁴ V¹⁴ 370 πτόλιν] στρατὸν aefilm v. l. in A, B C T al. ὡς
τὸ πάρος περ] ἐν τελέεσσι h V³² 380 om. oho A L⁹ N⁴ V¹ V¹⁵
385 om. A U² V³ V¹² V¹ 'Ατρεΐδαι b e d g Ge M⁷ V¹² al. ἔκενή-
μιδες Ἀχαιοί a b d o N² N⁴ P¹ V¹ V¹⁵, v. l. in A 393 μὴν Ar. vulg.:
μν g h D U⁶ U¹⁰

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

κήιομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰς ὅ κε δαίμων
ἀμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἔτέροιστῃ γε νίκην."

"Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένουντο σιωπῆ.
δψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

"μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδρῳ δεχέσθω 400
μήθ' Ἐλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
ώς ἥδη Τρώεσσιν δλέθρου πείρατ' ἐφῆπται."

"Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῖες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγαστάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο·
καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

"'Ιδαι', ἥτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ώς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὗτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαιέμεν οὖ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὁκα. 410
ὅρκια δὲ Ζεὺς ἵστω, ἐρίγδουπος πόσις "Ηρης."

"Ως εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαιος ἔβη προτὶ Ἰλιον ἵρήν.
οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῷες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὅππότ' ἄρ' ἔλθοι 415
Ἰδαιος· ὁ δ' ἄρ' ἥλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
στὰς ἐν μέσοισιν τοι δ' ὁπλίζοντο μάλ' ὁκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὑλην.
Ἀργεῖοι δ' ἔτέρωθεν ἐνσέλμων ἀπὸ νηῶν
δτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὑλην. 420

'Ηέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἔξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὁκεανοῦ
οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἥντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἔκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἴματόεντα,
δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν. 425

400 μὴ γάρ **i q** Ge al.   408 ita c h V³² al. : -κει(η)έμεν cet.

418 ἀμφότεροι **h** al.   420 δτρύνοντο (vel ὡτρ.) νέκυς Ar. **h** V⁹

V¹² V¹⁵ V¹⁶ : ὄτρυνον (ὠτρυνον) seu δτρύνοντο (ὠτρ.) νέκυας vulg.

421 ἀρούρας **e**   424 χαλεπὸν c f B C S al.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγασ· οἱ δὲ σιωπῆ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπεινήνεον ἀχινύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἰλιον ἵρήν.
ὣς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἔκυνήμιδες Ἀχαιοί
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχινύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κούλας ἐπὶ νῆας.

"Ημος δ' οὕτ' ἄρ πω ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἔνα ποίεον ἔξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
σφρα δὶ' αὐτάων ἱππηλασίῃ δόδος εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὅρυξαν,
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

"Ως οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῆ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων" 445

"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἔστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁρᾶς δτι δὴ αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἥλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
τοῦ δ' ἥτοι κλέος ἔσται δσον τ' ἐπικιδναται ἡώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσσονται τὸ ἔγω καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε·"

427 οἱ δὲ] ἀλλὰ τ, γρ. ε A M¹⁰ U¹³ V¹⁶
vulg.: πυρκαϊῆς A ss. L¹⁸ M¹² N⁴: πυρκαϊ Zen. N⁴ (431) 428, 431 πυρκαϊῆς Ar.
V⁸ v. l. in A T : ἐπε- cet. 436 ἐν πεδίῳ Aristoph. h V³² (cf. 337)
περὶ σκηνή U¹ al. 437 θ' q U⁶ Eust. : δ' L¹⁹ M⁸: om.
vulg. 440 ἐπ'] ἐν b g : δπ' h αὐτῶν τ L¹⁸ 441 ἐν] περὶ¹
chipral. 443-464 ath. Zen. Aristoph. Ar. 448 δτι] δτε
11 ABC Tal. 451 δσον τ' Zen. vulg.: δσον ad hal. : δσην τ' Ar.
p¹ A Pal¹ U¹ V¹ 452 τὸ Ar. b ch al. : τοδ' v. l. ant. (κατ' ἔνια τῶν
ὑπομνημάτων): τό τ' p¹ a A U¹ al. : δ τ' vulg.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Τὸν δὲ μέγ' ὁχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ὦ πόποι, ἐννοσίγαι! εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.

455

ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείστειε νόημα,
ὅς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
σὸν δ' ἥτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικλδναται ἡώς.
ἄγρει μάν, ὅτ' ἀν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ⁴⁶⁰
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦαι,
αὐτις δ' ἡϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ῶς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.”

“Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἄλλήλους ἀγόρευον,
δύστετο δ' ἡέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
βυνφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ Λήμυνοι παρέστασαν οὖνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔηνος,
τόν ρ' ἔτεχ 'Τψιπύλη ὑπ' Ἰησονι, ποιμένι λαῶν.
χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,⁴⁷⁰
δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυν, χίλια μέτρα.
ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ρίνοις, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεστιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.

465

παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ⁴⁷⁵
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἥδ' ἐπίκουροι·
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἥρει·
οὖνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιέειν, πρὶν λεῦψαι ὑπερμενέῃ Κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὑπουν δῶρον ἔλοντο.

458 [σὸν] σοὶ ε N⁴   δσον τ' Zen. vulg. : δσον a d h al. : δσην τ' Ar.
p¹ A U¹ V¹   465 δ' b e r A ss. al. : τ' vulg.   472 ἔνθεν ἄρ' codd.
474 αὐτῆσι Ar. (uv.) b g h A B D T al. : αὐτοῖσι cet.   475 ath.
Zen. Aristoph. Ar.   ἀνδραπόδοισι Ar. h v. l. ap. Eust.   481 πιέ-
μεναι πρὶν Ar. h : πιέμεν πρὶν V³ V⁶   482 om. Zen.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Ἡὸς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 “ κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἄμα πάντες
 αλνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 δὸν δ' ἀν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
 ἐλθόντ' ἦ Τρώεστιν ἀρηγέμεν ἦ Δαναοῖσι,
 πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἦ μιν ἐλῶν ρίψω ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
 τῆλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 τόσσον ἐνερθ' Ἀΐδεω δσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαῖης·
 γνώσετε' ἔπειθ' δσος εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εὶ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανούθεν κρεμάσαντες
 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·

1 post v. 52 scripsit Zen. 4 ὑπὸ] ἄμα g 6 om. σαρ¹⁷ Λ D
 U¹ V¹ al. ἀνάγει V¹² V¹⁴ V¹⁵: ἐγείπη κ 7 θεῶν Ar. h
 10 ἀπάτερθε Aristoph. : μετόπισθε Zen. 18 πασα[ι] p⁷

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἀλλ' οὐκ ἀν ἐρύσαιτ' ἔξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν' ὑπατον μήστωρ²², οὐδ' εὶ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίη ἐρύσαιμ²³ αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
 σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμπιο
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήρα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ²⁴ ἀνθρώπων.”

“Ως ἔφαθ²⁵, οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ
 μῦθον ἀγαστάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 δψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπατε κρείόντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν δλοφυρόμεθ²⁶ αίχμητάων,
 οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὅλωνται.
 ἀλλ' ἥτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ²⁷, ὡς σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ²⁸, ἥ τις ὀνήσει,
 ὡς μὴ πάντες ὅλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.”

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 “θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.”

“Ως εἰπὼν ὅπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ²⁹ ἵππω,
 ὡκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομώωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσείην εὔτυκτον, ἔοῦ δ' ἐπιβήσετο δίφρου,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν³⁰ τὰ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἰδην δ' ἵκανεν πολυπῖδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον, ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 Ἰνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

22 μήστωρ²²] Κρονίδην Vi³ γρ. Ο⁸: πάντων Arist. de mot. an. 700 a 1

23 πρόφρων²³] πρόσσων Ptol. Pind. ἐθέλωμι Ar. 25-26 ath.
 Zen. 27 ων τε[p⁷ 28-34 ath. hic Ar. 29 φρασσάμενοι
 v. l. ant. 35-38 ath. Ar. 35 ὡς Ar. α d h m A B T: εἰ v. l. ant.,
 vulg.: ἢ C U¹⁰ 37 om. Zen. 38]τ[ρ ανδ[ων τε θεῶν τε p⁷
 38 α (=A 361) p⁷ 39-40 ath. hic Ar. (=X 183-184) 44 ἐπε-
 μείβετο • 48 ἔνθα τέ f C al.: ἔνθα δέ vulg. 49 αγκυλομ]πτεω p⁷

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

λύσας ἐξ ὁχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν.
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῆσι καθέζετο κύδεῃ γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῦπον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ⁵⁰
ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῷες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὁπλίζοντο,⁵⁵
παυρότεροι μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χρειοῖ ἀναγκαῖη, πρό τε παῖδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὡτίγυνντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοῖ θ' ἵππηές τε πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δή ρ' ἐς χῶρον ἔνα ξυνιόντες ἵκοντο,⁶⁰
σύν ρ' ἔβαλον ρίνούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὄμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὅλλιντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' ἀματι γαῖα.

"Οφρα μὲν ἡῶς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,⁶⁵
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
ἡμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δὲ τίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,⁷⁰
Τρῷων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβών· ρέπε δ' αἴσιμον ἡμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔζεσθην, Τρῷων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἀερθεν·
αὐτὸς δ' ἐξ Ἱδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
ἥκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἴδοντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

"Ἐνθ' οὗτ' Ἱδομενεὺς τλῆ μίμενειν οὗτ' Ἀγαμέμνων,

50 κατὰ εἴθι Eust. A B C T al.: παρὰ V¹⁶: περὶ plerique post 52
quattuor vss. add. p⁷ 54 ἀπὸ δ' αὐτοῦ] τοι δ' αὐτόθι v. l. ant.
54 a]ισεσ[ ]ι 54 bcd = B 477-479 p⁷ 55 ὁπλίζοντο Ar. f B
T al.: ὥπ- cet. 55 abcd = Λ 57-60 p⁷ 58 οιγο[ντο p⁷
59 om. p¹⁷ uv. 64 ἔνθ' ἄμα ο q: ἔνθ' ἄμ' p B C L⁹ L¹² M⁴ O⁵ T V¹¹
V¹⁹ V²⁰ al.: ἔνθ' ἄμα P¹¹ V²³ Vi¹ 65 a b o = Σ 535-537 p⁷
d ν[ ]τ[p⁷ deinde fort. quattuor versus deperdit⁶⁹ αὐτὸς δὴ
cit. Eus. praep. ev. xiii. 13, 59 73-74 ath. Ar. 74 ἔζεσθεν v. l.
ant. 77 ἐλεν] ορει h L¹⁹ L¹² M¹⁰ v. l. in A

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

οῦτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἀρησ·
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὐρος Ἀχαιῶν,
οὐ τι ἐκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἵῳ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἡγκόμοιο,
ἄκρην κὰκ κορυφήν, δθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύαστι, μάλιστα δὲ καΐριόν ἐστιν.
ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ. 85
ὅφρ' ὁ γέρων ἵπποι παρηρίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ ἀΐσσων, τόφρ' Ἔκτορος ὥκεες ἵπποι
ἡλθον ἀν' ἱωχμὸν θρασὺν ἥνιοχον φορέοντες
Ἐκτορα· καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὅλεστεν 90
εὶ μὴ ἄρ' ὁξὺν νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὁδυσῆα·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμῆχαν’ Ὁδυσσεῦ,
πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὃς ἐν ὅμιλῳ;
μή τὶς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ. 95
ἀλλὰ μέν”, ὅφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”

“Ως ἔφατ’, οὐδ’ ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς,
ἀλλὰ παρῆξεν κούλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδεῖδης δ’ αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῇ δὲ πρόσθ’ ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα·
“ὦ γέρον, ἡ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
ἡ πεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ’ ἄγ’ ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὅφρα ἰδηαι 105
οἵοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ’ ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἡδὲ φέβεσθαι,
οῦς ποτ’ ἀπ’ Αἴνείαν ἐλόμην, μήστωρε φόβοιο.

79 οὗτ’ Αἴαντε δύνω C Vi^b   81 ἐτείρετο] ἐδάμνατο Αρ. (ἐν τισι τῶν
ὑπομνημάτων)   103 ὀπάζει Ar. vulg. : ἴκανει **τ** **g** **i** T al. v. l. in A :
ἐπείγει Dem. Ixion   108 ath. Ar.   μήστωρε Ar. vulg. : μήστωρα
Plato Lach. 191 b, e g B ss. Pl¹ Vi¹

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῷ
Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις θιθύνομεν, δῆρα καὶ Ἔκτωρ
εἶσται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμησιν.”¹¹⁰

“Ως ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ’ ἵππους θεράποντε κομείτην
ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
τὰ δὲ εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην.¹¹⁵
Νέστωρ δὲ ἐν χείρεσσι λάβ’ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δὲ ἵππους· τάχα δὲ Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
τοῦ δὲ θὺὼς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος νίος·
καὶ τοῦ μέν ρ’ ἀφάμαρτεν, δὲ δὲ ἡνίοχον θεράποντα,
νίὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἡνιοπῆα,¹²⁰
ἵππων ἡνὶ¹¹¹ ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
ἡριπε δὲ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ῳκύποδες· τοῦ δὲ αὐθὶ λύθη ψυχή τε μένος τε.
“Ἐκτορα δὲ αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·¹²⁵
τὸν μὲν ἔπειτ’ εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου,
κεῖσθαι, δὲ δὲ ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδὲ ἄρ’ ἔτι δὴν
ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἷψα γὰρ εὑρεν
‘Ιφιτίθην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥά τόθ’ ἵππων
ῳκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.

“Ενθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,¹³⁰
καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἰλιον ἡῦτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ’ δξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
βροντήσας δὲ ἄρα δεινὸν ἀφῆκ’ ἀργῆτα κεραυνόν,
καὶ δὲ πρόσθ’ ἵππων Διομήδεος ἡκε χαμᾶζε·
δεινὴ δὲ φλὸξ ὥρτο θεείου καιομένοιο,¹³⁵
τὰ δὲ ἵππω δείσαντε καταπήτην ὑπ’ ὅχεσφι·

109 κομείτων Ar. vulg.: κομείτην Zen. **ά** **τι** **ο** **ρ**¹²⁰ A ss. B C al.
110 ἵπποδάμοισιν Draco de metr. 52, 7, **β** **ο** **ε** **γ** **η** o al. 111 ἡ **ά** **τ** A
B T al. 114 ίφθιμος **β** **η** **ρ** A D N⁴ V¹⁶ 116 φοινικόεντα **β** **γ** **η** i
A al. 123 om. **ε** **θ** o B 128 Ἐρασιπτόλεμον Zen. post 131
Τρῶες ὑπ’ Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἔκτορα δῖον
χαλκῷ δηιδωντα, δάμασσε δέ μιν Διομήδης
add. quidam ant. (ἐν τισι τῶν παλαιῶν § T)

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
δεῖστε δ' ὅ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·

“Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.

ἢ οὐ γιγνώσκεις ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπειτ' ἀλκή;

νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὀπάζει

σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,

δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὖ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο

οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ η πολὺ φέρτερός ἐστι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης.

145

“ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει.

“Εκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·

“Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.”

Ἄσ ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.”

150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ·

“ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔειπες.

εἴ περ γάρ σ' “Εκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,

ἀλλ' οὐ πείσονται Τρώες καὶ Δαρδανίωνες

καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,

τάων ἐν κονίησι βάλεις θαλεροὺς παρακοίτας.”

155

“Ως ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους

αὗτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρώες τε καὶ “Εκτωρ

ἢχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄντε μέγας κορυθαίολος “Εκτωρ·

160

“Τυδεΐδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι

ἔδρη τε κρέασίν τε ἵδε πλείοις δεπάεσσι·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἰξαντος ἐμεῖο

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναικας

ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.”

165

137 φύγεν v. l. ant. **m o A** ss. U¹³ V¹ V¹⁶ al. φοινικόεντα **α ch k p**
A m. p. Eust. 139 δὴ αὐτε] νῶι Zen. 163 ἀντὶ τέτυξο

(vel ἀντιτέτυξο) Ar. **a b h i D** V¹ al.: ἀντετέτυξο vulg. 164-166 ath.
Aristoph. Ar. 166 δαίμονα δώσω] πότμον ἐφήσω Zen.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

“Ως φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἴππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶς δ’ ἄρ’ ἀπ’ Ἱδαίων δρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς
τῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἐτεραλκέα νίκην.

170

“Εκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀνδρας·

“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταῖ,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
γιγνώσκω δ’ ὅτι μοι πρόφρων κατένευστε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
νήπιοι, οἱ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανώσωντο
ἀβλήχρ’ οὐδενόσωρα· τὰ δ’ οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
ἴπποι δὲ ρέα τάφρον ὑπερθορέονται δρυκτήν.

175

ἀλλ’ ὅτε κεν δὴ ηνυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι γένωμαι,
μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
ώς πυρὶ νῆσας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
‘Αργείους παρὰ ηνυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.”

180

“Ως εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

“Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,
νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν
‘Ανδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος
νῦμν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
οἰνόν τ’ ἐγκεράσασα πιεῦν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
ἢ ἔμοι, ὃς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
ἀλλ’ ἐφομαρτεῖτον καὶ σπενδετον, ὅφρα λάβωμεν
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει
πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἀπ’ ὕδωριν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.

190

195

168 a

ἢ μῆτε στρέψαι μῆτ’ ἀντίβιον μαχέσασθαι
add. quidam ant. 170 ἀπ’] ἐπ’ ε, v. l. in A 177 οἱ Ar. codd. : οἱ
Dion. Sid. 179 δ’ εὐρέα γ U⁹, γρ. ε 183 om. vulg. : hab.
α ε δ g q p⁷ Eust. al. καπνῷ b g p U¹⁰ al. v. l. ap. Eust. 185 ath.
Ar. 189 ath. Aristoph. Ar. 191 αἱ κε v. l. ant., 1 L⁹ L¹⁰ M⁷
Ο⁶ T U¹⁰ V¹⁰

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

εὶ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβῆσέμεν ὥκειάων.”

“Ως ἔφατ’ εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἡρη,
σείσατο δ’ εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
καὶ ῥὰ Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ηῦδα.” 200

“ὦ πόποι, ἐννοσίγαι ἐνρυσθενέσ, οὐδέ νυ σοί περ
ὅλλυμένων Δαναῶν δλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
οἱ δέ τοι εἰς Ἐλίκην τε καὶ Αἴγας δῶρ’ ἀνάγουσι
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ’ ἐθέλοιμεν, ὅστι Ναναοῖσιν ἄρωγοί,
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ’ ἐνθ’ ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἱδῃ.” 205

Τὴν δὲ μέγ’ ὁχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων.
“Ἡρη ἀποεπέσ, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

οὐκ ἀν ἔγωγ’ ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστιν.” 210

“Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἄλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ’, ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἀρηῇ” 215

“Εκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
καὶ νύ κ’ ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέψι νῆας ἔίσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ’ Ἀγαμέμνονι πότνια Ἡρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.

βῆ δ’ ἵεναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῆ δ’ ἐπ’ Ὁδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῆ μελαίνῃ,
η̄ δ’ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
η̄μὲν ἐπ’ Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο” 220

197 α]ν μαλα γαρ κε[p⁷

199 εν]κλισμωι πελε[μιξε p⁷

199 α]χερσιν δ α]μφοτεραισιν ε[λε χθονα πουλυιθοτειραν p⁷ 202] αρ-
γειων ολοφ[p⁷ 202 α]κον οιτον [p⁷, cf. 354 202 b εν]οισ μιτ[ηι
p⁷, cf. 355 203 σοι p⁷ 204 α]και μ[p⁷ 206 Ζῆν]’ Ar. Nic. a f1
A B C D T al. 206 a]μι[p⁷ 207 ἔνθα καθοιτ’ ἀκαχήμενος Zen.

213 ἀπὸ] και Zen. ἀπὸ τάφρου πύργος v. l. ant. ἔεργε ετ ἐρυκε
Ar. (διχῶς): ἐρυκε Pal², N⁴ ss. 216 a [ένθα κε λοιγδος ἔην και
ἀμήχανα ἔργα γένοντο p⁷ 217 έισασ] λων (sc. Ἀχαιῶν) p⁷

219 Ἀχαιούς] ἐτ]αιρους p⁷ 220 εισ[as p⁷ 224-226 om. vulg.:
hab. he g i al]

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ρ' ἔσχατα νῆας ἔστας
εἴρυσαν, ἡνορέη πίστυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
ἥψεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς.

225

“ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοῦ·
πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν ἐναι ἄριστοι,
ἄς ὅποτ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἡγοράσθε,
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,

230

Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἑκατος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδὲ ἐνὸς ἄξιοι είμεν
“ Εκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέψῃ.

235

Ζεῦ πάτερ, ή ρά τω' ἥδη ὑπερμενέων βασιλήων
τῆδ' ἄτη ἀστας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηρας;
οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
νητὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
ἴέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.
ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτὸὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὔτω Τρώεσσι ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.”

240

“ Ως φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
νεῦστε δέ οἱ λαὸν σόου ἔμμεναι οὐδὲ ἀπολέσθαι.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἥκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεστη, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέῃ κάββαλε νεβρόν,
ἐνθα πανομφαίω Ζηνὶ ρέζεσκον Ἀχαιοῖς.
οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' ὁ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἥλυθεν ὅρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

245

228 ἐλεγχέες Ar. II   230 εὐχετάσθε v. l. in A   231 ath. Ar.
235 ath. Aristoph. Ar.   237 ἀστας vulg.: ἀστας **θ**ι **ρ**¹ A B C D T
U¹ V¹ al.   240 ἔκηον a A U¹ V¹¹ V¹⁹ V²³: ἔκαιον **σ** **ρ**¹ V¹² V¹⁶ V³²:
καιον **η** L¹⁸   244 om. **ρ**¹   246 ἀπολεῖσθαι Ar.   249 κάββαλε]
θηκατο v. l. in A   251 εἶδον **ο** N⁴ O⁵ al.: εἶδοντο Διὸς τέρας [ἀγιό-
χοιο] **ρ**⁷   252 a b
Zeus δὲ πατὴρ ὄτρυνε φ[...]
είχαν δὲ Τρώες τυτθὸν Δα[ραῶ] . . .]
add. **ρ**⁷

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

"Ενθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
εὗξατο Τυδεῖδαο πάρος σχέμεν ωκέας ἵππους
τάφρου τ' ἔξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,   255
ἀλλὰ πολὺ πρώτος Τρώων ἔλεν ἀνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφι όλαστεν.
ἥριπε δ' ἔξ ὁχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.   260

Tὸν δὲ μετ' Ἀτρεῖδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῦσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
τοῦσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ δπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίω ἀνδρειφόντῃ,
τοῦσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐάιμονος ἀγλαὸς υἱός·   265
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.
Ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' διστεύσας ἐν δμῆλῳ
βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλεστεν,
αὐτὰρ ὁ αὐτὶς λῶν πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα δύσκεν
εἰς Αἴανθο· ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ.   270

"Ενθα τίνα πρώτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ορσίλοχον μὲν πρώτα καὶ Ὁρμενον ἦδ' Ὁφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην   275
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ ποντικοτείρη.
τὸν δὲ λδῶν γῆθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων δλέκοντα φάλαγγας·
στῇ δὲ παρ' αὐτὸν λῶν καὶ μιν πρὸς μῆθον ἔειπε·   280
“Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὁ σ' ἔτρεφε τυθὸν ἐόντα,

255 a (?)]κειν[p⁷   260 ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι v. l. in A

267 δὲ παρ' A U¹ V¹³: δ' ἄρ' ἐπ' e f1 B al.   268 ὑπαιθ' ἔφερεν v. l.
in B T   270 δλεσκεν i M¹ M⁸, v. l. U¹⁰   277 om. vulg. : hab.
g i m p Ang. V²⁹

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

καὶ σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ω̄ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἔϋκλείης ἐπίβησον.

285

σοὶ δ' ἐγὼ ἔξερέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἱ κέν μοι δώῃ Ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἔξαλαπάξαι ἔϋκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβῆτον ἐν χερὶ θήσω,
ἡ τρίποδ' ἡὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὅχεσφιν
ἡὲ γυναιχ', ἡ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

290

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·

“Ἄτρεῖδη κύδιστε, τί με σπεύδουντα καὶ αὐτὸν
δτρύνεις; οὐ μέν τοι ὅση δύναμις γε πάρεστι
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὐ προτὶ Ἱλιον ὡσάμεθ' αὐτούς,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
ὅκτῳ δὴ προέηκα τανυγλώχινας δῖστούς,
πάντες δ' ἐν χροὶ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.”

295

“Ἡ ῥα, καὶ ἄλλον δῖστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἵαλλεν

300

“Ἐκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἐ ἵετο θυμός·
καὶ τοῦ μέν ρ' ἀφάμαρθ', δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
νίὸν ἐնν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἱῷ,
τόν ρ' ἐξ Αἰσύμηθεν δπνιομένη τέκε μῆτηρ
καλὴ Καστιάνειρα δέμας ἔικυνα θεῆσι.
μῆκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἡ τ' ἐνὶ κήπῳ,
καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν,
ὡς ἐτέρωσ' ἥμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.

305

Τεῦκρος δ' ἄλλον δῖστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἵαλλεν

“Ἐκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἐ ἵετο θυμός.

310

ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἀμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν “Ἐκτορος ἥνιοχῆα,

284 ομ. Zen., ath. Aristoph. Ar. L² L¹⁹ T V¹² V²⁷ 291 γυναιχ'] Ἰστην Zen. 294 τοι] μοι αὐτῷ πρ Α T V¹⁹ V²³ 296 ἐκ τοῦ] αἰεὶ γ δεδεχμένος Hdn. 299 λωβητῆρα v. l. ap. Eust. 304 Αἰσύμηθεν Zen. Aristoph. Ar. C O⁸ P²¹ 305 Κασσιέπεια θεοῖς δέμας ἔικυνα cit. Athen. 632 E 311 καὶ τόθ' et τοῦ μὲν Ar. (διχῶς): hoc codd.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ιέμενον πόλεμόνδε βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
ἵριπε δ' ἐξ ὁχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ἀκύποδες· τοῦ δ' αὐθὶ λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
"Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχῳ·
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἔταιρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευστεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα
ἱππων ἥντ' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
σμερδαλέα λάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
βῆ δ' ίθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
ἵτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξελετο πικρὸν δῖστόν,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος "Εκτωρ
αὐερύοντα παρ' ὅμον, ὅθι κλητὶς ἀποέργει
αὐχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καλριόν ἔστι,
τῇ δὲ ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ δικριόεντι,
ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χείρ ἐπὶ καρπῷ,
στῇ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε καστυγήτοιο πεσόντος,
ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἔταιροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἄλαστωρ,
νῆσος ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

"Αψ δ' αὗτις Τρώεσσιν Ὄλύμπιος ἐν μένος ὕρσεν·
οἱ δ' ίθὺς τάφροιο βαθείης ὁσαν 'Αχαιούς.
"Εκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἦε λέοντος
ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλιστόμενόν τε δοκεύει,
ὡς "Εκτωρ ὥπαζε κάρῃ κομώωντας 'Αχαιούς,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὄπιστατον· οἱ δὲ φέβοντο.

313 ιέμενον] νισσόμενον d D M¹⁰ N⁴ V¹⁴ V³² 315 om. A Ge V²
322 βαλέειν δέ ἐ 328 χεῖρ' v. l. ant., ad hiklq 337 δὲ
Ἄρ. 339 διώκων k A T U¹ V¹⁶: πεποιθώς vulg. 340 ἐλιστόμενόν
Ἄρ. vulg.: ἐλιστόμενός b e q B C al.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσόν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ τηνοὺν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἔκαστος.
“Εκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὅμματ' ἔχων ἡδὲ βροτολοιγοῦ Ἀρης.

Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἡρη,
αἷψα δ' Ἀθηναίην ἐπεα πτερόεντα προσηγύδα·

“ὦ πόποι, αἰγιόχῳ Διὸς τέκος, οὐκέτι νῷ
δλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οὐ κεν δὴ κακὸν οἴτον ἀναπλήσαντες ὅλωνται
ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῆς, δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
“Εκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.”

Τὴν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
χερσὸν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσι,
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμυηται, δοὶ μάλα πολλάκις νιὸν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἥτοι δο μὲν κλαίεστε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
εὶ γὰρ ἐγὼ τάδε ἥδε ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησι,
εὐτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προῦπεμψεν
ἔξ Ἔρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,
οὐκ ἀν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὑδατος αἰπά ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
ἥ οἱ γούνατ' ἔκυστε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
λιστομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μὰν ὅτ' ἀν αὗτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπη.

349 Γοργόνος Zen. ὅμματ' Ar. ἥδε Zen. P⁵ corr. 355 ἀνε-
κτῶς Ar. vulg. : ἀνεκτῆ P¹¹ V¹ : ἀνεκτὰ M⁴ 366 εὐ γαρ εγώ P¹⁸
371-372 om. Zen., ath. Ar. 373 ἶσσεται ἡμαρ q U⁶ V¹⁸ μάλ·
pro μὰν M⁴ V²⁰ U² corr.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῷϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
ὅφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὅφρα ἴδωμαι
ἢ νῷι Πριάμοιο πάις κορυθαίολος Ἔκτωρ
γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἥδ' οἰωνοὺς
δημῷ καὶ σάρκεστι, πεσὼν ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν.”

375

“Ως ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ λευκώλευος Ἡρη.
ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἡρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
πέπλου μὲν κατέχενεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ’ οὐδεὶς
ποικίλου, ὃν ᾧ’ αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσόν,
ἢ δὲ χιτῶν’ ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήστετο δακρυόεντα.

380

ἐς δ’ ὄχεα φλόγεα ποσὶ βῆστετο, λάζετο δ’ ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμινησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται διβριμοπάτρη.

390

“Ἡρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ’ ἄρ’ ἵππους.
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὁραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,
ἡμὲν ἀνακλῦναι πυκνὸν νέφος ἥδ’ ἐπιθεῖναι.
τῇ ρά δι’ αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.

395

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐπεὶ ἵδε χώσατ’ ἄρ’ αἰνῶς,
“Ιριν δ’ ὕπρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.
“βάσκ’ ἵθι, Ἱρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ’ ἔα ἄντην
ἔρχεσθ’. οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
ῳδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται
γυνιώσω μέν σφωϊν ὑφ’ ἄρμασιν ὡκέας ἵππους,

400

377 ἢ V²⁴: εἰ vulg. 378 προφανέντε Ar. A M¹ M¹² M¹³ U¹ V¹¹: προφανέστας Hdn. d f p B Cal.: προφανεῖσα e g 1 D T v. l. in A al.: προφανέστας ἴδων ἐς δοῦπον ἀκόντων Zen. 381 Διὸς κυδρὴ παράκοιτις ρ γρ. L¹⁴, γλαυκῶπτις ἀθήνη 1 U⁹ 383 om. B C D L³ L⁴ M⁴ N⁴ T U² V³ V⁶ V⁹ V¹⁴ V²⁰ V³² 385-387 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 389 λάζυτο Ptol. Pind. 390-391 ath. Ar. 401 τὸ δὲ καὶ] ὡς καὶ g k A: καὶ μὴν h

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ' ἄρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἢ κεν μάρπτησι κεραυνός·
ὅφρα ἵδῃ γλαυκῶπις ὅτ' ἀν ω̄ πατρὶ μάχηται.
“Ηρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω.”

405

“Ως ἔφατ’, ὥρτο δὲ Ἱρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ’ ἔξ Ἰδαίων ὁρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
πρώτησιν δὲ πύλησι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ’ ἔννεπε μῦθον·
“ πῇ μέματον; τί σφῶν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἥτορ;
οὐκ ἔάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

410

ῳδε γὰρ ἥπελησε Κρόνου πάϊς, ἥ τελέει περ,
γυιώσειν μὲν σφῶν ὑψὸς ἄρμασιν ὡκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατά θ' ἄρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἢ κεν μάρπτησι κεραυνός·
ὅφρα ἵδης, γλαυκῶπι, ὅτ' ἀν σῷ πατρὶ μάχηται.
“Ηρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ·
ἄλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.”

415

“Η μὲν ἄρ' ὡς εἰπούντ' ἀπέβη πόδας ὡκέα Ἱρις,
αὐτὰρ Ἀθηναίην “Ηρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ ὁ πόποι, αιγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νωΐ ἐώ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν·
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
οἵς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἀ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Τρωστέ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.”

420

405 ἀπαλθήσονται Ar. ed. altera, h 408 κεν εἴπω Ar. b c h al.:
νοήσω vulg. 410 om. h A B C M¹⁰ U¹¹ V¹ V¹⁰ V¹² V¹⁴ V²⁰ δ' ἔξ
Αρ. : δὲ κατ' codd. εἰς] ἐπὶ Ar. 415 ἦ Ar. L² L¹⁵ L²⁰ ss. : εἰ
vulg. v. 401 pro 415 τὸ T, utrumque q N⁴ 419 ἀπαλθήσεσθαι g
V³² 420-424 ath. Ar. 420 γλαυκῶπις f al. 422 κεν εἴπῃ
c h al.: νοήσῃ vulg. 428 νῷ Ar. o g k l m: νῷν vulg.: νῷ τ'
a r al.: νῷ γ'

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

“Ως ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
τῆσιν δ’ Ὡραι μὲν λῦσαν καλλίτρυχας ἵππους,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ’ ἀμβροσίησι κάπησιν,
ἄρματα δ’ ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐτὰὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
μίγδ’ ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἥτορ.

435

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐντροχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ’ ἔξικετο θώκους.

440

τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ’ ἀμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔζετο, τῷ δ’ ὑπὸ ποσὶ μέγας πελεμίζετ’ Ὀλυμπος.
αἱ δ’ οἷαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη
ησθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ’ ἐρέοντο·

445

αὐτὰρ ὁ ἔγνω ήσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
“τίφθ” οὔτω τετήσθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη;
οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρη
δλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

450

πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄποτοι,
οὐκ ἀν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ’ ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαῖδιμα γυνῖα,
πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
δὸς γὰρ ἔξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ήεν·
οὐκ ἀν ἐφ’ ὑμετέρων δχέων πληγέντε κεραυνῷ

455

ἀψ ἐς Ὀλυμπον ἱκεσθον, ἵν’ ἀθανάτων ἔδος ἔστιν.”

“Ως ἔφαθ’, αἱ δὲ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη·
πλησίαι αἱ γ’ ησθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἥτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
σκυζομένη Διὸς πατρὸς, χόλος δέ μιν ἄγριος ἥρει·

460

441 ἀμ βωμοῖσι Ar. Bm² Vi³ : ἀν βωμοῖσι c i V¹ : ἀμβωμοῖσι Chrysippus, vulg. : ἀμβώνεσσι Diogenes 448 μέν θην] μέντον Heraclid. ap. Eust. L⁶ V⁴ καμέτην Zen. 449 τοῖσιν] τοῖον Ar. 454 τὸ δέ κεν e g A B U¹ al. : τὸ δέ καλ vulg. : καλ κεν c d h R¹ T V¹ V¹⁸ V³² v. l. in A 455 ήεν e g A B R¹ U¹ V³² al. : ἔσται vulg. : ἔπλεν h T (ἔπλεν) V¹ V¹⁸ v. l. in A 458 om. e h B C U² V³²

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

“Ηρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλου, ἀλλὰ προσηγύδα·
“αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἵδμεν δ' τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν δλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὅλωνται. 465
ἀλλ' ἥτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις.
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἢ τις δυῆσει,
ώς μὴ πάντες ὅλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

“ἡοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἡρη,
δλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὅβριμος Ἔκτωρ,
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα, 475
ἥματι τῷ ὅτ' ἀν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος,
ώς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείata πείραθ' ἵκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
ἥμενοι οὔτ' αὐγῆς Ὄπερίονος Ἡελίοιο 480
τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεν ἔγωγε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”

“Ως φάτο, τὸν δ' οὖ τι προσέφη λευκώλενος Ἡρη.
ἐν δ' ἔπεισ' Ὁκεανῷ λαμπρὸν φάσι ήελίοιο, 485
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ρ' ἀέκουσιν ἔδυ φάσι, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίῃ τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτὸν ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,

463 ἀλαπαδνόν **i k A U¹ V¹⁸**: ἐπιεικτόν vulg. 465 α ἀνδρὸς ἔνδε
φιπῆ, δ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς q L¹² M¹² Mo V¹ V³² (m. r.) (= 355)
466-468 om. vulg.: hab. **b o d i l p q a l.** 470 ηοῦς] **λας**
Zen. 471 ήν Bm⁴ U¹¹ V¹⁸ v. l. A **βοῶπι b g 1 A B C T Lips.**
474 ὄρθαι **b c f h A T**: **ῷρσαι** L¹⁹ V¹ V²³: **ῷρθαι** cet. 475-476 ath.
Ar. 476 θανόντος] **πεσόντος e g 1 B C** v. l. in A. 481 βαθὺς]
τολὺς **e l p q B C** 482 σεν] **τε u h**

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ διώκεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφάνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τόν δ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὸς φύλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ¹
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495
 τῷ δὲ γ' ἐρεισάμενος ἐπεια Τρώεσσι μετῆδα·
 "κέκλυτέ μεν, Τρῷες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆjas τ' ὀλέστας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἀψὲ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἰλιον ἡνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἥλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆjas ἐπὶ ρῆγμανι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαινῇ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἵφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σῦτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ἔνδια πολλὰ λέγεσθε,
 ὡς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἡριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν δρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδὴ γε νεῶν ἐπιβαῖνεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὡς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
 βλήμενος ἡ ἱῷ ἡ ἔγχει δέξοεντι 515
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἀρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὸς φύλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας

493-496 ομ. (*περιγράφει*) Zen. 496 Τρώεσσι **κ** A B U¹ V¹:
 πτερόεντα vulg. 501 ἐπει Διὸς ἐπράπετο φρήν Zen. 503 ἐφοπλί-
 ζεσθον Zen. 505 ἀξεσθε P¹¹ U⁹ V¹¹ V¹² V²³ V¹: ἀξασθε vulg.
 513 τούτων] κείνων Ar. (auctore Parmenisco) πέσσοι Ar. (uv.)
 A ss. **κ** L⁴ V¹⁵ V²² 515 ἀποθρώσκων **b f g h** B C v. l. in A

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων.
 θηλύτεραι δὲ γυναικες ἐνὶ μεγάροισιν ἔκαστη
 πῦρ μέγα καιόντων φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθησι πόλιν λαῶν ἀπεόντων. 520

ῳδ' ἔστω, Τρῷες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω.
 μῦθος δ' ὃς μὲν οὐνῦ ὑγιὴς εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἥσυς Τρῷεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525

εὔχομαι ἐλπόμενος Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεστιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
 πρῶτοι δ' οὐποῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν δξῦν "Αρηα.
 εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεῖδης κρατερὸς Διομήδης
 πάρ νηῶν πρὸς τεῦχος ἀπώστεται, η̄ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι. 535

αὔριον η̄ν ἀρετὴν διαείστεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισι, διὼ,
 κείστεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ηελίουν ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
 εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἡματα πάντα,
 τιοίμην δ' ὡς τίετ' "Αθηναίη καὶ "Απόλλων, 540

ώς οὐνῦ ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει "Αργείοισιν."

"Ως "Εκτωρ ἀγόρευ", ἐπὶ δὲ Τρῷες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵπποις μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρωοντας,
 δῆσαν δ' ἴμαντεσσι παρ' ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος.
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἵψια μῆλα 545

καρπαλίμως, οἴνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,

519 περὶ προτὶ κΑ U¹ 524-525 ath. Ar. 526 ἐλπομαι
 εὐχόμενος Zen. h M¹³ U¹⁰ V¹¹, γρ. Mo cit. Plut. vit. Hom. 2. 118
 528 om. Zen., ath. Ar. 529 νύκτα v. l. in A 534 φεροίμην v. l.
 in A 535 537 om. Zen., antisigmatis notavit Ar. 538, 539, 541,
 punctis notavit Ar. 538 εἰ Ar. κΑ L⁴ Vi⁵ : αὶ cet. 539 ἀγήρως
 Ar. b c e h i q A al. : ἀγήρως vulg. 540 Ar. non videtur legisse
 545 ἄξοντο Ar. M¹ Pe V⁵ V⁹ V¹² V¹⁴ V¹⁸ : ἄξαντο vulg.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

σῦτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.	547
κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.	549
Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμειο γεφύρας ἡπατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.	553
ώς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαειὴν ἀμφὶ σελήνην φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τὸ ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ. Ἐκ τοῦ ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ, πάντα δὲ εἰδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιῆν· τόσσα μεσηγὸν νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ροάων	560
Τρώων καιώντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό. χίλιοι ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πάρ δὲ ἔκαστῳ ἡπατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο. Ἴπποι δὲ κρή λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας ἐσταότες παρ' ὅχεσφιν ἐνθρονον Ἡῶ μύμον.	565

post 547

ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας

atque post 549

ἡδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
οὐδὲ ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἰλιος ἵρη,
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐῦμμελῶν Πριάμοιο

cit. Plato Alcib. ii. 149 d   553 γεφύρας σείρι q A D al.: γεφύρη
vulg.: γεφύρας v. l. ap. Eust.   554 παρὰ δ. σ. κ. πυρά i m q U⁶
557-558 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.   559 δὲ Ar. D M³ O⁵ O⁹
Vi² v. l. in U¹⁰: δέ τ' vulg. (δέτε in ras. A)   560 τόσσα] ὡς τὰ
v. l. ant., v. l. in A : τοῖα v. l. in A   562 χίλιοι] μυρὶ Zen.
563 σέλαι (vel σέλᾳ) ε g q A corr. B T U¹ V¹⁵: σέλαι vulg.: σέλας v. l.
ant., 1 V¹ V¹²

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

“Ως οἱ μὲν Τρῷες φυλακᾶς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίη ἔχει φύσα, φόβου κρυοεντος ἑταῖρη,
 πένθει δ’ ἀτλητῷ βεβολήτῳ πάντες ἄριστοι.
 ὡς δ’ ἄνεμοι δύο πόντον ὁρίωντον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρήκηθεν ἄητον,
 ἐλθόντ’ ἐξαπώντες· ἀμυδοις δέ τε κῦμα κελαωὸν
 κορθύεται, πολλὸν δέ παρεξ ἄλλα φύκος ἔχενεν.
 ὡς ἔδαιτεο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

“Ατρεΐδης δ’ ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 φοίτα κηρύκεσσι λιγνοφθογγοῖσι κελεύων
 κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἔκαστον,
 μηδὲ βοῶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
 Ίζον δ’ εἰν ἀγορῇ τετηρότες· ἀν δ’ Ἀγαμέμνων
 ίστατο δάκρυ χέων ὡς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἥ τε κατ’ αἴγιλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ.
 ὡς δ’ βαρὺ στενάχων ἐπε’ Ἀργείοισι μετηῦδα.
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγῆτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἀτῇ ἐνεδῆσε βαρείη,
 σχέτλιος, δο τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

3 Βεβλήτῳ Zen. M⁴ O⁷ P⁸

4 ἀνέμῳ Aristoph. Le² corr.

5 Βορρᾶς γρ. ε, ita q 7 ἔχενεν et ἔχεναι Ar. (διχῶς) : ἔχενεν κ p¹
 A B T U¹ U⁹ U¹⁰ V⁵ V¹⁹: ἔχεναι vulg. : ἔχενον L¹⁸ V¹ 9 βεβλημένος
 a f h q al. 14-16 ὡς τε . . . στενάχων om. Zen., tum μετὰ δ' Ἀρ-
 γείοισιν ἔτιπεν legit 16 ὡς δ γε δάκρυ χέων v. l. ant. 18 μέγας
 Ar. (auctore Did., cf. B 111), cit. Et. M. 163, 48, b M¹¹ P²¹ 19 τότε
 Ar. V¹ : πρὶν vulg.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

"Ιλιον ἐκπέρσαντ' ^{sackes} εὔτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με ^{desire} κελεύει
 δύσκλεα ^{περιστερα} Αργος ίκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεστα λαόν.
 οὗτο που Δù μέλλει ^{supremem meopt} ὑπερμεγένει φίλον εἶναι,
 δις δὴ πολλών πολιῶν ^{περιστερα} κατέλυσε ^{head} κάρην
 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. ^{greatest}
 ἀλλ' ἄγεθ', ως ἀν ἐγὼ εἰπω, πειθώμεθα πάντες.
 φεύγωμεν σὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν. ^{wayed}
 "Ως ἔφαθ', οἱ δ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγενοντο πιωπῆ.
 δῆμος δ ἀνέῳ ἥσαν τετίηστες ^{νησὶ} υἱες 'Αχαιῶν.
 δύνεθε δὲ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 "Ατρεΐδη, σοὶ πρώτα μαχήσομαι ἀφραδέοντί, ^{in your folly}
 ἦθεμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῆ^ν σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μέν μοι πρώτον διελθίσας ἐν Δαναοῖσι,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα ταῦτα δὲ πάντα
 ἵσασ' 'Αργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόγον πάϊς ἀγκυλομῆτεω^{σοοκεν counselling}
 σκῆπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὁ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι', οὗτο που μάλα ἔλπεαί υἱας 'Αχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ως ἀγορεύεις;
 εἴ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ως τε νέεσθαι, ^{return}
 ἔρχεο· πάρ τοι δόδος, υῆς δέ τοι ἀγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἴ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομῶντες ^{τοις περιστερα} Αχαιοὶ^{νησὶ}
 εἰς ^{τοις περιστερα} περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ^{τοις περιστερα}
 φευγούστων σὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

21 ἀτην p¹C

23-25 ath. Aristoph. Ar.

pro 23-31 hos duo

vv.

ἵτοι δ γ' ως εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο θυμὸν ἀχεύων,
 τοῖσι δ ἀνιστάμενος μετέφη κρατερὸς Διομήδης

scr. Zen.

36

'Αργείοι cit. Dion. Hal. Rhet. 9. 4

ἡγήτορες

ἡδὲ

μεδούστε Zen.

38

σκῆπτρον

νεανίστα

A ss.

V¹³

V¹⁵

cit. Rhet. Gr. viii.

809

43

ἀμφιέλισσαι v. l. ant. (Ariston.)

44

ath. Ar. : om. T

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

νῶι δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὑρώμεν^{ων} σὺν γὰρ θεῷ εὐλήλουθμεν.^{τοι}

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱες Ἀχαιῶν,⁵⁰
μῦθον ἀγαστάμενοι Διομῆδεος ἵπποδάμοιο.

τοῖσι δ’ ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἵπποτα Νέστωρ.

“Τυδεΐδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐστι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμῆλικας ἐπλευ ἄριστος.
οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὄντοςτετάι, δσσοι Ἀχαιοι,⁵⁵
οὐδὲ πάλιν ἔρκει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.

η μὲν καὶ νέος, ἐστι, ἐμὸς δέ κε καὶ πάις εἶης.
ὅπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένη βάζεις

‘Αργείων βασιλῆας, ἐπει καταμοῖραν ἔειπες.

ἀλλ’ ἄγ’ ἔγων, δος σειο γεράτερος εὑχομαί εἴναι,⁵⁰
εξείπω καὶ πάντα διζομαί· οὐδέ κέ τίς μοι

μῦθον ἀτιμησέει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

Ἀφρητωρ ἀθέμιστος ἀνέστιος ἐστιν ἐκεῖνος

ος πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀδρυσόντος.

ἀλλ’ οἵτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελανὴ

δόρπα, τὸ ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἔκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτῆν τείχεος ἐκτός.

κούροισιν μὲν ταῦτ’ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἐπειτα,

‘Ατρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐστι.

δάινον δαῖτα γέρουσιν· ξοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές.

πλεῖαι τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν

ἡματιαι Θρήκηθεν ἐπ’ εὐρέα πόντον ἄγουστι.

πᾶσά τοι ἐσθ’ ὑποδεξίη, πολέεσσι δ’ ἀνάσσεις.

πολλῶν δ’ ἀγρομένων τῷ πείσεαι ὃς κεν ἄριστην

βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς

ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆμοι ἐγγύθι νηῶν

καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἀν τάδε γηθῆσειε;

νὺξ δ’ ἦδ’ ηὲ διαρράιστει στρατὸν ηὲ σαώσει.”

52 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γερήνιος marg. A 57 μὲν Ar. M¹ M¹²
P²¹: μην vulg. 66 φυλακτῆρας Ar. 67 παρὰ] περὶ Cal¹ P¹⁰ S v. 1.
in A 73 πολέσιν γὰρ Ar. II 76 δτι Ar. vulg.: δτε g h y V³²

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

οὐαρετόντων

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἥδ’ ἐπίθοντο.

80

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσσι ἐστεύοντο
ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἥδ’ ἀμφ’ Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, νῖας Ἀρηος,
ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρον τε,
ἥδ’ ἀμφὶ Κρείοντος νίδην Λυκομήδεα δῖον.

85

ἔππ’ ἔσται ἡγεμόνες φυλάκων, ἐκατὸν δὲ ἐκάστῳ
κούροι ἄμα στεῖχον δολίχον ψεαρεῖς ἔχεα χερσὶν ἔχοντες.
καὸς δὲ μεσον τάφρου καὶ τείχεος ίζον ιόντες.
ἔνθα δὲ πῦρ κηντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἔκαστος.

90

‘Ατρεΐδης δὲ γέροντας αολλεας ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐς κλισίνην, πάρα δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα feast
οἱ δ’ ἐπ’ ὄνειαθ’ ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον fort forth
αὐτὰρ ἐπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς δὲ γέρων παμπρώτος ὑφαίνειν ἥρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
δὲ σφιν ἐνφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

95

“‘Ατρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λῆξω, σέο δὲ ἀρξομαι, οὐνέκα πολλῶν
λαῶν ἐστι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ’ ἥδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύησθα.

100

τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἐπος ἥδ’ ἐπακοῦσται,
κρητῆνται δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ’ ἄγ τινα θυμὸς ἀνώγῃ
εἰπεν εἰς ἀγαθόν· σέο δὲ ἔξεται ὅττι κεν ἀρχῇ.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.

οὐ γάρ τις νόσον, ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,

105

οἶον ἐγώ νοεω, ἡμὲν πάλαι ἥδ’ ἔτι καὶ νῦν,

ἐξ ἔτι τοῦ δτε, δισγενες, Βρισητίδα κούρην

χωρομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίθεν ἀπούρας

οῦ τι καθ’ ἡμέτερόν γε νόσον· μάλα γάρ τοι ἐγωγε

88 δόρπα Ar. c h M¹⁰ : δόρπον vulg. : δαῖτα L¹⁶ : δαῖτα θάλειαν Zen.

ἴκαστοι c h V¹² V¹⁶ : et sic fort. Ar. 89 ἀριστέας Ar. c h V³²

104 ἄλλον Dion. Hal. rhet. 8. 14, εἰκο A marg. C N⁴ 106 διογενές
γ C L⁵ L⁷ L⁸ M⁴ T U¹ U³ al. Eust. : διογενέντος (-ενς) vulg.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
 γέξας ἄνδρα φέριστον, δν ἀθάνατοι περ ἔτεισαν,
 ἡτίμησας· ἐλῶν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ' ὡς κέν μιν ἀρεστάμενοι πεπίθωμεν
 δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεστί τε μειλιχίοιστ·

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 “ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
 ἀασάμην, οὐδὲ αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστιν ἀνὴρ ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὡς νῦν τοῦτον ἔτεισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέσῃς πιθήσας,
 ἀψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεγαλ τ' ἀπερεῖσι ἀποία.
 νῦν δ' ἐν πάγτεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὄνομήνω,
 ἐπτ' ἀπυρούς τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λεβῆτας ἑείκοσι, δώδεκα δὲ ἵππους
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποστὸν ἀρούτο.
 οὐ κεν ἀληγος εἶη ἀνὴρ ὁ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἄκτημων ἔριτιμοιο χρυσοῖο
 ὅσσα μοι ἡνείκαντο ἀέθλια μωνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπτὰ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐύκτιμένην ἔλεν αὐτὸς
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπηύρων,
 κούρη Βρισῆσ· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον δμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδε μιγῆναι,
 ἥ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἄνδρῶν ἥδε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα πάρεσσεται εἰ δέ κεν αὐτε
 ἔστι μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωστ' ἀλαπάξαι,

109 ἐπεμυθεόμην v. l. ant. L²⁰
 θωμεν Ar. A ss.: πεπίθοιμεν cet.

post 119 add. ἡ σίνη μεθύνων ή μ' ἔβλαψαν θεοι αὐτοι Dioscurides ap.
 Athen. 11a 128 ἀμύμονα ῳ ABC M⁴ T U¹ U² V⁹ V¹² V¹⁵ V¹⁶ V¹⁹:
 ἀμύμονα cet.: de lectione Ar. discrepant fontes nostri 130 ξ
 ἐλόμην Zen. 132 κούρη Ar. ἀκιντι BC U¹ V⁹: κούρην vulg. ἐπι
 δὲ Ar. h: καὶ ἐπι vulg. 134 ἡ vulg.: ἡ A D: ἡ B Bm⁵ E⁴ H¹ Le¹ Y⁷
 ἡ corr.

112 ἀρεσσόμενοι A ss.

πεπίθωμεν Ar. A ss.: πεπίθοιμεν cet. 118 δάμασσε] ὄλεσσε ॥ A L¹² U¹

post 119 add. ἡ σίνη μεθύνων ή μ' ἔβλαψαν θεοι αὐτοι Dioscurides ap.

Athen. 11a 128 ἀμύμονα ῳ ABC M⁴ T U¹ U² V⁹ V¹² V¹⁵ V¹⁶ V¹⁹:

ἀμύμονα cet.: de lectione Ar. discrepant fontes nostri 130 ξ

ἐλόμην Zen. 132 κούρη Ar. ἀκιντι BC U¹ V⁹: κούρην vulg. ἐπι

δὲ Ar. h: καὶ ἐπι vulg. 134 ἡ vulg.: ἡ A D: ἡ B Bm⁵ E⁴ H¹ Le¹ Y⁷

ἡ corr.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηῆσάσθω
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεωμέθα ληῆος, ^{let him have}
Αχαιοῖς, ^{under} Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἔεικοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
αλλ κε ^{after} μετ' Ἀργείην Ἐλένην κάλλισται ἔωσιν.

140

εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκούμεθ' Ἀχαιούκον, οὐθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν μοι ἔοι τεισω δέ μιν ἵσον Ὁρέστη,
ὅς μοι τὴλύγετος τρέφεται θαλῆην πολλῆ.
τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ. ^{well-built}

145

Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
τάων ἦν καὶ ἐθέλησι φίλην ἀνάδονον ἀγέσθω
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δέ ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ', δοσσ' οὖ πῶ τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρί·
ἐπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρά, ^{well-furnished}
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήνη ποιήσσαν; ^{grassy}
Φηράς τε ^{χειρ} ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον, ^{deep meadows}
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν. ^{vine-clad}
πᾶσαι δέ ἐγγὺς ἀλός, ^{week} νέαται Πύλου ἡμαθόεντος. ^{longing}
ἐν δέ ἄνδρες ναύουσι πολυρρήνες πολυβούται,
οἵ κέ ἐ δωτινῆσι θεὸν ὡς τιμήσουσι

150

καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρᾶς τελέουσι θέμιστας.

155

ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήσαντι χόλοιο.
δημηθῆτω—Αἴδης τοι ἀμελίχος ἥδ' ἀδάμαστος.

160

τοῦνεκα καὶ τε βροτοῦσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων—
καὶ μοι ὑπαστήτω, δοσσον βασιλεύτερος εἰμι
ἥδ' ὅσσον γενέη προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.”

Τὸν δέ ἡμείβετε̄ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“Ατρεΐδης κυδιστέ, ἄναξ ἄνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτι δύοστὰ διδοῖς Ἄχιλῆη ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα

165

137 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ ^{de} 1 r B C 140 αἴ τε g m V¹ V¹ 140 a
τὴν γὰρ ἀπ' αὐτοῖς ἐγὼ δώσω ξανθῷ Μενελάῳ quidam ant. 153 νέαται]
κέαται Apoll. Dysc. (Apollodorus § T) 11 155 τιμήσονται Ar.
e h V³² 158 καμφθῆτω Zen. Aristoph. 159 a οὐνεκ' ἔπει τε
λάβησι πέλωρ ἔχει οὐδ' ἀνίησιν quidam ant.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληγάδεω Ἀχιλῆος.

εἰ δ' ἄγε, τοὺς δὲ κύρων ἐπιόφομαι, οἱ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρωτιστα Διὸς φίλος ἡγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὄδυσσεύς.

κηρύκων δὲ Ὄδος τε καὶ Εύρυβάτης ἀμ' ἐπέσθων. 170
φέρτε δὲ χερσὸν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
ὅφρα Διὸς Κρονίδη ἀρητομέθ', αἵ κ' ἐλεήσῃ. ^{cid} ^{have compassion}

"Ως φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδοτὰ μῦθον ἔειπεν.

αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεντες,

κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῦ, 175
νώμησαν δὲ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεστιν.

αὐτὰρ ἔπει τοπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἥθελε θυμός,
ώρμωντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπετέλλε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ,
δενδόλλων ἐς ἔκαστον, Ὄδυσση δὲ μάλιστα, 180
πειράν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεῖωνα.

Τὰ δὲ βάτην παρὰ θῆνα πολυφλοισθοιο θαλάσσης
πολλὰ μαλὲ εὐχόμενω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
ῥητίσιαν πεπιθεῶν μεγάλας φρένας Αλακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆσος ἱκέσθην,
τὸν δὲ ἔμρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγεῖῃ,
καλῇ δαρδαλῇ, ἐπὶ δὲ ἀργύρεον ζυγον ἦν,
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος δλέσσας.
τῇ δὲ γε θυμὸν ἐτέρπεν, αειδὲ δὲ ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ,
δέγμενος Αλακίδην, ὅπότε λήξειεν αἰεδῶν.

Τὰ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτο δὲ δῖος Ὄδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δὲ ἀνόρουσεν Αχιλλεὺς
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν δόσος ἐνθα θάσσεν.

Ως δὲ αὕτως Πάτροκλος, ἐπεὶ τοιεν φώτας, ἀνέστη, 195
^{similarly}

167 ἔγω Αρ. **biklq r A B D T** al.: ἔγδυ vulg. 170 ἐπέσθω v. i.
ant. o 185 ικοντο **b e1 B C T** v. l. in A al. 187 ἀργύρεος Συγδ
k L¹⁰ L¹² L¹⁸ N⁴ O⁵ V¹ V³ V⁶ V¹⁰ V¹⁴ V¹⁵ Eust. 191 δέχμενος v. l.
ant., δεχόμενος V⁹

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

τῷ καὶ δεικνυμένῳ προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς.
 “χάρετον· ἡ φύλοι ἄνδρες ικάνετον· ἡ τι μάλα χρεώ,
 οἱ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἔστον.”

“Ως ἄρα φωνήσας προτέρω ἦγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶτε δ' ἐν κλίσμοισι τάπησί τε πόρφυροισιν.

200

αὐτῷ δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
 “μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου νίέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπτας δ' ἔντυνον ἔκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέστησι μελάθρῳ.”

“Ως φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπεπειθεθέταιρω.
 αὐτὰρ ὁ γε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὅτος καὶ πλούτος αἰγός,
 ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ράχι τεθαλινῖαν ἀλοιφῇ.

τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῦσιν ἐπειρε,
 πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαίεν μέγα, ἵσθεος φως.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε,
 πᾶσσε δ' ἀλος θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας.

αὐτὰρ ἐπεὶ ρ' ὕπητος καὶ εἰν ἐλέοισιν ἔχενε,
 Πάτροκλος μὲν σιτον ἐλὼν ἐπενείμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἄντιον ἴζεν Ὁδυσσῆος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέριοιο, θεοῖσι δὲ θύσαι αὐγύεις
 Πάτροκλον, δν ἐτάίρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείᾳθ' ἐτοίμα προκειμένα χείρας ἵαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητνός ἐξ ἔρον ἔντο,

215

197 ἡ τι μάλα χρεώ] ἡμέτερόνδε Ar. (auct. Parmenisco) ἡμ. δῶ 1 V¹²,
 V⁶ ss. 198 παρ Ἀχαιῶν ή M⁴ V⁹: παναχαιῶν Ge N⁴ P¹ φίλτατω
 v. l. ant., ch kq A al. 203 κέραιε Ar. Hdn. b h o p A B T U¹ U¹¹
 V⁹ V¹⁰ V¹² V¹³ V¹⁶ V²⁰ Eust.: κέραιρε cet 204 οἵ] ἡ c P¹² U¹⁰

212 ἐμαρήνατο παύσατο δὲ φλόξ qu. § T, cf. Ψ 228: πυρὸς ἄνθος ἀπέπ-
 τατο παύσατο δὲ φλόξ v. l. ant., cit. Plut. de fac. orb. lun. 934 b
 schol. Aesch. P. V. 7, cf. Procl. fr. 291 214 ἀπαείρας Ar. U¹³
 215 ἔχενε et ἔθηκε Ar. (διχῶς T): ἔθηκε a c f h a l., v. l. in A, Eust.,
 cit. Athen. 173 a

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ δῖος Ὄδυσσεύς,
πληράμενος δ' οἶνοιο δέπας δεῖδεκτ' Ἀχιλῆα·
“ χαῖρ, Ἀχιλεῦ δαιτὸς μὲν ἔσθης οὐκ ἐπιδευεῖς
ἡμὲν ἐνὶ κλισῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

225

ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίγηρ μέγα πῆμα, διοτρέφες, εἰσορόωντες
δεῖδιμεν. ἐν δοιῇ δὲ σωσέμεν η ἀπολέσθαι
νήσας ἔυστέλμους, εἰ μῆ σύ γε δύσεαι ἀλκήν.
ἔγγυς γὰρ ηῶν καὶ τείχεος αὐλῶν ἔθεντο

230

Τρῷες ὑπέρθυμοι τὴλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ^{τείκ}
σχητεσθ, ἀλλ' ἐν ηντὶ μελανησι πεσέεσθαι^{fall upon}

235

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἔνδεξια σῆματα φαίνων
αὐτράπτει. Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων.
μάινεται ἐκπάγλως, πίσυνθος Διῖ, οὐδέ τι τίει^{concede}
ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἐ λύσσα δέδυκεν.

240

ἀράται δὲ τάχιστα φανῆμεναι Ἡῶ δῖαν.
στεύται γὰρ ηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα^{signs}
αὐτάς τ' ἐμπρῆσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηώσειν παρὰ τῆσιν δρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.

ταῦτ' αἰγῶς δέδοικα κατὰ φρένα, μηδὲν οἱ ἀπειλὰς
ἐκτελεσθωτὶ θεοί, ήμῶν δὲ δὴ αἰσιμον εἴη^{it is our fate}
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἕκας^{hoax pasturing} Αρχεος ἵπποβότοιο.

245

ἀλλ' ἀνα, εἰ μέμονάς γε καὶ δύφε περ νᾶς Ἀχαιῶν
τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων δρυμαγδοῦ.

αὐτῷ τοι μετόπισθ ἄχος ἐσστεται, οὐδέ τι μῆχος
ρεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος^{is due} εύρειν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φράζεν δπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ήμαρ.

250

224 α καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα π Bm⁴ Mc, L¹⁶ mg.

225 ἐπιδευεῖ Ar. : ἐπιδευῆς d A O² U¹ 236 ἐν δεξιᾳ Ptol. Asc.

O⁶ 242 τε πρήσειν ο : τ' ἐμπλήσειν Ar. L⁹ M⁷ U¹⁰ 243 ἀτυχο-

μένους ο f h r : utrumque Eust. καπνῷ h L¹⁶ V¹⁶ V³², cit. Eust.

248 ὑπὲκ V¹² V¹⁵ al. 250 ρεχθέντος τε (γε) κακοῦ ἄκος εύρειν g

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ω πέπον, ἡ μὲν σοί γε πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·

‘τέκνου ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρῆ
δώσοντο’, αἱ καὶ ἔθελωσι, σὺ δὲ μεγαλητορα θυμὸν
ἴσχειν εὐ στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
ληγέμεναι δὲ ἕριδος κακομηχανού, ὅφρα σε μᾶλλον
τίσω. Αργείων ἥμεν νέοι ἡδὲ γέροντες.’

Ως ἐπέτελλ’ ὁ γέρων, σὺ δὲ ληθεῖς ἀλλ’ ἔτι καὶ νῦν
πάνε, εἴς δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δὲ Ἀγαμέμνων
ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.

εἰ δὲ σὺ μέν μεν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω tell
ὅσσα τοι ἐν κλισίσιν ὑπέσχετο δῶρ’ Ἀγαμέμνων·
ἔπτ. ἀπυρούς τριπόδας, δέκα δὲ χρυσοῦ τάλαντα,
αἰθωνας δὲ λεβῆτας ἑείκοσι, δώδεκα δὲ ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

οὐ κεν Ράληνος εἶη ἀνὴρ φέτος τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ακτημών ἐριτημοῖο χρυσοῦ,
οὐσσ’ Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

δώσει δὲ ἑπτὰ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἴδυνας, skilled
Λέσβιδας, ἂς ὅτε Λέσβον ἐνκτιμενην ἔλεις αὐτὸς
ἐξελεθ’, αἱ τότε καλλεὶ ἐνίκων φύλα γυναικῶν.

τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δὲ ἔστεται ἦν τότ’ ἀπήντα, took away
κούρη Βρισῆνος· ἐπὶ δὲ μέγαν δρκον ὀμεῖται πλευρας
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβῆμεναι ἡδὲ μιγῆναι,

ἡ θέμις ἔστιν, ἄναξ, ἡ τ’ ἀνδρῶν ἡ τε γυναικῶν.

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτές
ἀστού μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω ἀλαπάξαι, bay what
νῆα ἀλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι

εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ’ Ἀχαιοί,

252 πέπον] πόποι b M⁴ U² 258 τίσωσ’ ιορ ’Αργεῖοι U¹
(cf. 36) 259 ἐπέτελλε γέρων P⁶⁴ 270 ἀμύμονα B C L² L¹⁰ M⁴
M⁸ T U¹ U² V¹³ M¹⁶ V²⁰ al.: ἀμύμονας Ar. vulg. (cf. 128) 274 κούρη
Ar. b f L¹⁸ P¹¹ Pe V¹⁹ V²³: κούρην vulg. (cf. 132) εἰπ̄ δὲ Αρ. σ h:
καὶ ἐπ̄ vulg. 276 ἡ (ἢ) codd.: ἡ Bm⁶ U² U⁶: ἡ B E⁴ Le¹ Lp T corr.
U³: ἡ A, v. 134 Bm² Bm⁴ H² O⁸ P³ P⁵ 279 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ L⁶
L⁸ L¹⁶ U¹³ νηήσασθω Bm⁴ L³ U⁶ V¹² V¹³ V²⁷

255

260

265

270

275

280

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Τρωιάδας δὲ γυναικας ἐείκοσιν αὐτὸς ἔλέσθαι,
αὶ κε μέτ' Ἀργείην Ἐλένην κάλλισται ἔωσιν.
εὶ δέ κεν *Ἀργος ἵκοιμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τείσει δέ σε ίσον Ὁρέστη,
οἱ οἱ τηλυγέτος τρέφεται θαλῆη ενὶ πολλῇ. 285
τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
τάων ἥν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνορ ἄγεσθαι
πρὸς οἴκου Πηλῆος· ὁ δὲ αὐτὸς ἐπὶ μείλια δώσει
πολλὰ μάλ', δοσ' οὐ πώ τις ἐν ἐπέδωκε θυγατρί· 290
ἐπτὰ δέ τοι δώσει εὐ ναιόμενα πτολίεθρα, 295
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν ποιήσσαν
Φηράς τε ἶσαβέας ηδ' *Ἀνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δὲ ἔγγυς ἀλός, νέαται Πύλου ημαθέντος·
ἐν δὲ ἄνδρες ναίονται πολύρρητες πολυβούται,
οἵ κέ σε δωτώντοι θεὸν φι τιμήσουσι
καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαράς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτα κέ τοι τελέσειε μεταλλήσαντι χόλοιο. 300
εὶ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπῆχθετο κηρόβι μαλλον,
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δὲ ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τείρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἷς σε θεὸν φι
τείσουσιν· ή γάρ κέ σφι μάλα μέγαθκύδος ἄροιο.
νῦν γάρ χ' *Ἐκτορ' ἔλοισι, ἐπεὶ ἀν μάλα τοι σχέδον ἐλθοι
λύσταν ἔχων ὄλοην, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν δμοῖον
οἱ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν. 305
Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς.
διογένες Λαερτιάδη, πολυμῆχαν' Οδυσσεύ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ἡ περ δὴ φρονέω τε καὶ φι τετελεσμένον ἔσται, 310

281 ἔλέσθω ε U⁶ V¹ V¹³ al. 295 κέαται 1 (cf. 153)
Ar. h V³²: τιμήσωσι A M⁸ P¹² Pall, U¹ corr. (cf. 155)
h i M¹⁰ 310 ὦσπερ Plato Hipp. min. 365 a, M⁸
b c e g h i q al.: κρανέω Plato Hipp. min. 365 a, vulg.
δεστί o N⁴ V⁹ V³²: τελέεσθαι διώ Plato l. c.

297 τιμήσονται
305 ἔχοντι
φρονέω Ar.
τετελεσμένον

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὡς μή μοι τρύζητε ^{sitting beside} παρῆμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἔχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν ^{in the same way}
 ὃς χ' ἔτερον μὲν κευθῇ ἐνὶ φρεσών, ἄλλο δὲ εἶπη. ^{pricks}
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα
 οὗτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισθεῖν οἷον
 οὗτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις ^{μηνεύει} χάρις ήν
 μαρνασθαι δητοισιν ^{ἐπεινεῦσιν} ἀνδράσι νωλεμέσι αἰεί.
 ἵση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοις ^{want}
 ἐν δὲ ἵη τιμῇ ἡμὲν ^{συνειδεῖ} κακός ἡδὲ καὶ ἐσθλός.
 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ^{idle} ἀεργός ἀνήρ ὁ τε πολλὰ ἐοργώς. ^{wakes up part} 320
 οὐδέ τι μοι ^{ρωτεῖ} πέρικειται, ἐπεὶ πάθον ἀλγεα θυμῷ,
 αἱὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν ^{in fight}
 ὡς δ' ὅρνις ἀπτῆσι νεοσορῆσι προφέρηστρον
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, ^{takes find} κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀσπυνούσι ^{bloody} νυκτας ^{τόνον},
 ἥματα δ' αἵματοντα διέπρητσον πολεμίζων, ^{in battle}
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἐνεκα σφετεράων. ^{then}
 δῶδεκα δὴ σὺν νησὶ πόλεις ἀλλαπαξ ^{land next} αὐθρώπων,
 πεζος δ' ἐνδεκά φῆμι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον. ^{fertile} 325
 τάων ἐκ πασέων κειμῆλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ ^{goodly}
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον ^{give} 20.2
 Ἀτρεΐδην. δ' ὁ δ' ὅπισθε ^{staged} μενῶν παρὰ νησὶ ^{swift}
 δεξιάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν. ^{keep}
 ἄλλα δ' ἀριστησος δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι,
 τοῖσι μὲν ἐμπεδα κεῖται, ἐμὲν δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 330
 εἶλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τέρπεσθω. ^{Take pleasure in} τί δὲ δεῖ πολεμίζειν Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας ^{gather}
_{τεκτονεῖς}

311 παρῆμενος ΑΤ V¹³ 313 εἶπη] βάζῃ R³ V³² Eust. (-ει)

314 ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα f A D R¹ R³ U¹ U⁹ U¹⁰ U¹³: ὡς καὶ
τετελεσμένον ἔσται vulg. (cf. 310) 317 ἐπ' Αρ. α b c m V¹⁶ V³²:

μετ' vulg. 322 πολεμίζων P⁶ P¹⁵ 324 δ' ἄρα] δέ τε εφιλοτ
Α B C V¹⁶ 327 δάρων] δάρων, δάρεων alii δάρων L¹⁷ m. g.

336 ἔχει δ'] ἔχειν Hdn. L⁶ V⁴ (ἔχειν δ') 328 τῇ περ λαύων q L¹⁸ P¹¹ U⁶
V¹² V¹³ V¹⁵ V¹⁸ V²³

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Ἄτρεδης; ἢ οὐχ Ἐλένης ἔνεκ' ἥρκόμοιο;

ἡ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους πονηρόπων ἀνθρώπων

Ἄτρεδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἔχεφρων

τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κῆδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν

ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτήτην περ ἔοῦσαν.

νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε,

μή μεν πειράτῳ εὐ εἰδότος· οὐδέ με πείσει.

ἀλλ', Ὁδυσεῦ, σὺν σοι τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι

φραζέσθω νήεστιν ἀλεξέμεναι δηϊον πῦρ.

ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,

καὶ δὴ τεῦχος ἔδειψε, καὶ ἥλαστε τάφρον ἐπ' αὐτῷ

εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν.

ἀλλ' οὐδὲ οὐδέ τιναται σθένος Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο

ἴσχειν. ὅφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον

οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνυμεν Ἔκτωρ,

ἀλλ' οἶσον ἐσ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγον ἵκανεν.

Ἐνθα ποτ' οἷον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμήν.

γῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολέμιζεμεν Ἔκτορι δίψι,

Γανδριον ἴρα Διὶ ρέεις καὶ πᾶσι θεοῖσι,

νηήσας εὐ νῆας, ἐπὶν ἀλαδε προερύσσω,

ὅψεαι, αἱ κ' ἐθέλησθα καὶ αἱ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,

ηρι μάλ' Ἐλλήσποντον ἐπ' ἱχθυοεντα πλεούσας

νῆας ἔμας, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεστεμεναι μεμαῶτας.

εὶ δέ κεν εὐπλοίην δῶῃ κλυτὸς ἐνοστγαιος,

ηματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.

ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων

ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυστὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν

ηδὲ γυναικας ἔυζωνους πολιόν τε σιδηρον

ἄξομαι, ἀσσ' ἔλαχόν γε γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,

349 ἥλασεν ἔκτοθι τάφρον Αρ.

δάμοιο ε1 B C D V¹² V¹⁵

350 ἐν] περὶ Αρ.

354 ἵκοιτο g V¹ : ἵκοιτο ή

351 Ἀπο-

356 πολε-

μιζέμεν αδικμρ A D N⁴ V¹² al.: πολεμίζειν vulg.

Hipp. min. 370 b, ad V¹⁹ V²³: ήν vulg.

359 αἱ κ' Plato

μεναι p⁵²

361 εν νηη]σιν ερρε[σσέ-

362]δοιεν [θεοι ουρανιωνες p⁵²

367 Άστα λέλογχα v. 1.

in A T

ος περ ή ορ C Tal.: ω περ B

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

αὐτις ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων ^{bid}

Ἄτρειδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
ἀμφαδόν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοῖ,

εἰ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
αἱὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδὲ ἀν ἔμοιγε
τετλαῖτ κύνεός περ ἐών εἰς ὥπα ἰδέσθαι.

οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·

ἐκ γάρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἀν ἔτ' αὐτὶς
ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἀλισ δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος ^{in comfort}

ἔρρετω· ἐκ γάρ εὐ φρένας ἔλετο μητίετα Ζεύς.

ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίνα δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.

οὐδὲ εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη

οσσά τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,

οὐδὲ ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδὲ ὅσα Θήβας

Αίγυπτίας, οἵτι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, ^{laid up}

αἱ θ' ἑκατόμπυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάστας

ἀνέρες ἔξοιχνευσι σὺν ἵπποισιν, καὶ ὅχεσφις ^{cars}

οὐδὲ εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,

οὐδέ κεν ὡς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,

πρὸν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμὸι δόμεναι θυμαλγέα λώβην.

κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἄτρειδαο,

οὐδὲ εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι, ^{red}

ἔργα δ' Ἀθηναλή γλαυκῶπιδι ισοφαρίζοι ^{be equal}

οὐδὲ μιν ὡς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,

ὅς τις οἱ τ' ἐπέοικε καὶ δος βασιλεύτερος ἔστιν.

ἢν γὰρ δή με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,

368 ἐνυθρίζων: διχῶς § T : ita Vi² mg. A 372 οὐκ ἀν c h O² V³²

377 εὐ] οἱ cιο q C T V³² Eust. : ἔοι h: με[ν p⁵² 378 χε]:ρ

τοῦ[τοῦ p⁵² (?) ἔγκαρος v. l. ap. Eust. 381 οὐδ' bis b e d g T,

γρ. Eust. al., cit. Strab. 414, 815, Diod. Sic. i. 45. 6: οὐδ' . . . ἦδ' h L¹⁸ V³² (οὐδ' prius Paus. ix. 38. 8) : ἦδ' bis vulg. 382 om. U¹ U⁶ U⁹

V³² γρ. A ἐρχομενὸν U¹ γρ. A 382 80i] ἦ γρ. A : τῇ πλεῖστα

φέρει ζείδωρος ἄρουρα Strab. 9 383 ἀν' ἐκάστας Ar. p ABC U¹ V¹⁸

V³² : ἀν' ἐκάστην v. l. ant. vulg. : ἀν' ἐκάστη β e m o q al. : ἐν ἐκάστη

c h 385 ὅσα φεύδονται ὄνειροι schol. Theocr. ix. 16 389 eldos

frag. rhet. Ox. Pap. iii. p. 28 391 ἐρέσθω q 393 σαῶσι Apio,

cit. § T ad II 252: σάῶσι Hdn. Ptol. Asc. codd. (σάῶσι M⁵ M¹¹ U⁶ V⁹

V¹⁸): σάῶσι Tyrannio

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναικά γε μάσσεται αὐτός.

πολλαὶ Ἀχαιῶνες εἰσὶν ἀν' Ἐλλάδα τε Φθίην τε,

κοῦραι ἀριστῆων, οἵ τε πτολίεθρα ρύουνται,

τάων ἦν καὶ ἐθέλωμι φίλην ποιῆσομέν ἄκοιτιν.

ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνων

γῆμαντα μνηστὴν ἄλοχον, ἔκιναν ἄκοιτιν,

κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτῆστο Πηλεύς.

οὐ γάρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδὲ ὅσα φασὶν

Ἰλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,

τὸ πρὸν ἐπ' εἰρήνης, πρὸν ἐλθεῖν υἱας Ἀχαιῶν,

οὐδὲ ὅσα λάινος οὐδος ἀφήτορος ἐντὸς ἔέργει,

Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρήσσομεν.

ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵψια μῆλα,

κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα.

ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊστὴ

οὐδὲ ἐλετὴ, ἐπεὶ ἂρ κεν ἀμείψεται ἔρκος δδόντων.

μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 410

διχθαδοῖς κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.

εἴ μέν καὶ ἀνθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμεν, about

ῶλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἀφθιτον ἔσται.

εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐσ πατρίδα γαῖαν,

ῶλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηροῦ δέ μοι αἰώνει life

ἔσσεται, οὐδέ κέ μέ ὅκα τέλος θανάτοιο κιχελήν.

καὶ δέ ἀν τριῶν ἄλλοισιν ἔγω παραμυθοσαίμην

οἴκαδ' ἀποπλεύειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ

Ἰλίου αἰπειμῆς· μάλα γάρ ἔθεν εύρυοπα Ζεὺς

χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δέ λαοί.

ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστησσίν Ἀχαιῶν

ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γάρ γέρας ἔστι γερόντων—

394 γε μάσσεται Ar.: γαμέσσεται codd. 397 -οιμι codd.

399 γῆμαντα v. l. ant. b d e g m p q v. l. in A: γῆμαντι Ar. vulg.

401 ἐμοὶ Ar. d e g i l A B C D T al.: ἐμῆς v. l. ant., vulg. 405 Φοί-

βουν] νηοῦ Zen. 414 ἵκωμι L²⁰ Le² V¹⁸ V¹⁶: ἵκοιμι V⁴ ss.: ἵκωμα

vulg. 416 om. Zen., ath. Ar.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὅφρ' ἄλλην φράσωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἥ κέ σφιν ^{δημιούρησε} τε σαῦ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 ημυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἔτοίμη,   425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὐθὶ παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὅφρα μοι ἐν νήσσοι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἦν ἐθέλησιν ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.”
 *Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ   430
 μῦθον ἀγαστάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἵππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυν ἀναπρῆσας· περὶ γὰρ δίε ημυσὶν Ἀχαιῶν.
 “εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαιδιμούντος· Ἀχιλλεὺν,
 βάλλεαι, οὐδέ τι ^{at all} πάμπαν ἀμύνειν ^{τοιούτῳ} θοῆσιν·
 πῦρ ἐθέλεις ^{consuming} ἀτόλον, ἐπεὶ χόλος ἐμπεσε ^{fallen} θυμῷ,
 πῶς ἀν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλου τέκος, αὐθὶ λιπούμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἐπεμπε γέρων ἵππηλάτα Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 νηπιον, οὐ πω εἴδοθ' ὅμοιον πολέμοιο,   440
 οὐδ' ἀγορέων, Ήντα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ^{τρελλού}, ^{τοιούτῳ} ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὡς ἀν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλου τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδὲ εἰ κέν μοι ^{τοιούτῳ} υποσταίη θεὸς αὐτὸς   445
 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώντα,
 οίον ὅτε πρώτον λίπον Ἐλλάδα καλλιγύνατκα,
 φεύγων ^{τοιούτῳ} νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὄρμενίδαο,
 ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καρλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,   450
 μητέρ' ἐμήν· ^{τοιούτῳ} δὲ αἰὲν ἐμὲ λιτσέεσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ^{τοιούτῳ} τε ἔχθρειε γέροντα.

424 σαῦ et σοφ Ar. (ad 681) : σοιῶ A : σοφ U¹V¹³ : σόδοι ^ἢ V¹⁶ :
 σόη vulg.   433 ἀναπλήσας ^{δι} q   435 βούλεων q L¹² : ἔπλεαι U¹³
 446 ἡβώντα c g D T al.: -άοντα P¹¹V²³ corr.   447 τοῖον Zen.
 λίπον Ὄρμενιον πολύμηλον Dem. Scps. ap. Strab. 439 : λ. Ὁ. πολύπυρον
 Eust. 332. 6   451 ἐμεῦ αδε C T al. : ἐμῶν c g   452 γέροντι O⁸
 v. l. ap. T

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα^{δικήνειαν} πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' δισθεὶς
πολλὰ κατῆρατο, στύγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,

455

μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλοι νίδην
ἐξ ἐμέθεν γεγάωται· θεοὶ δὲ τετέλειον ἐπαρᾶς,

Ζεὺς τε καταχθονίος καὶ ἐπανῆ^{πεποιημένη} Περσεφόνεια.

457

ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητυῖται^{πεποιημένη} ἐν φρεσὶ, θυμὸς
πατρὸς χωμένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.

462

ἡ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀγεψιοὶ ἀμφὶς ἔόντες

αὐτοῦ λιστόμενοι κατερήτυον^{πεποιημένη} ἐν μεγάροισι,

465

πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ ἐλλίποδας ἔλικας βοῦς

ἐσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ

εύόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ήφαίστου,

πολλὸν δὲ ἐκ κεράμων μέθυν πίνετο τοῦ γέροντος.

εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφὶ αὐτῷ παρὰ νύκτας λανότας

470

οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη

πῦρ, ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθόνσῃ^{πεποιημένη} εὑερκέος αὐλῆς,

ἄλλο δὲ ἐνὶ προδόμῳ^{πεποιημένη}, προσθεν θαλάμοιο θυρῶν^{πορ}

ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβενη^{πεποιημένη}

καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρύας^{πεποιημένη}

ρήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον^{πεποιημένη} αὐλῆς

ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δῆμφας τε γυναικας.^{πεποιημένη}

φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόρροιο^{πεποιημένη}

Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,^{πεποιημένη}

ἐς Πηλῆα ἄναχθ'. δέ δὲ με πρόφρων ὑπέδεκτο^{πεποιημένη}

475

480

453 τῇ οὐ πιθόμην οὐδὲ ἔρξα Aristodemus Nysaeensis, Sosiphanes

455 γούνασ' ἐμοῖσιν v. l. ant. ἐφέσσεσθαι Ar. vulg. : ἐφέσσασθαι

h̄i D V¹: ἐφέξεσθαι a e f i p B C V³² 457 [ἐπανῆ] ἐπ' αὐτῷ v. l. ant.

Φερσεφόνεια A ss. Eust. 458-461 hos quattuor versus

τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν δέξει χαλκῷ.

ἄλλα τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, δις δὲ ἐνὶ θυμῷ

δῆμου θῆκε φάτιν καὶ δνέδεα πόλλ' ἀνθρώπων,

ῶς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεόμην

cit. Plutarch. de aud. poet. 8 (Ἀρίσταρχος ἐξείλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθεὶς : cf. Coriolan. 32, de adul. et amico 33), hic add. edd. inde a Wolfio (1785)

463 στροφάσθαι m p Ge N⁴ U⁶ V⁹ v. l. ap. Eust.

464 ἀμφὶς ἔόντες Ar. (teste Dion. Thrace) codd. : ἀντιόντες v. l. ant :

ἐγγὺς ἔόντες L¹⁸ O⁶ U¹¹ V¹⁰ v. l. in A

472 ὑπ'] ἐν Ar. h v. l. in A

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

καὶ μ' ἐφίλησ', ώς εἴ τε πατὴρ δν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλυγέτον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καὶ μ' ἀφνεῖον ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναιον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιεικέλ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ
 οὗτον ἐσθίειν, ἐπεὶ οὐκ ἐπιστημένοις πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὅψους τ' ἄσαιμι προταμῷ καὶ οὐνον ἐπιστημένοις πάτερνοις
 πολλάκι μοι κατέδενσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἵνου ἀποβλύζων ἐν τηπιῃ ἀλεγεινῇ.
 ὡς ἐπὶ σῷ μάλα πόλλ' ἐπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα, ^{toiled}
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὖ τι θεοὶ γόνουν ἔξετέλειον 495
 ἐξ ἐμεῦ ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιεικέλ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τι σε χρὴ
 τηλεες ἥτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετῇ τιμῆ τε βλή τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυεέσσοις καὶ εὐχωλῆς ἀγανῆσι 500
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἀνθρωποι
 λιστόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτῃ ^{does sin}
 καὶ γάρ τε Διταὶ εἰσὶ Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 χωλαὶ τε ρυσαὶ τε παραβλωπες τ' ὀδφθαλμώ,
 αἱ ρά τε καὶ μετόπισθε ^{τοιχίη} Ατῆς ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἡ δ' Ἀτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίποσ, οὕνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροβέει, φθάνει δέ τε πάσαν ἐπ' αἰαν ^{earth}
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὅπισσω.
 ὃς μέν τ' αἰδέστεται κούρας Διὸς ἀστον ιούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὕπησταν καὶ τ' ἔκλυνον εὐχομένοιο.

- 486 ἐθέλεσκον fort. legit Athen. 23 f   488 γούνεσσι Ar. A T
 U¹⁰ V¹⁰ V¹⁶ V³²; γούνασσι cet.   489 τ' q Ang. V¹ V³² Eust. : om. cet.
 499 καὶ τοὺς μὲν Plato rep. 364 d, ad al.   θυσίαισι Plato l. c.
 500 λοιβῆς τε κνίσης τε p M⁸ U² V¹⁶ v. l. in A   503 ὀδφθαλμῶν
 θεοὶ A B C T, v. l. ap. Eust. : ὀδφθαλμούς V¹⁶ V²   506 φθανέει Zen.
 509 εὐχομένοιο Ar. o h Ang. L¹⁴ : εὐξαμένοιο vulg.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

δε δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποεἴπῃ,
 λίσθονται δ' ἄρα ταῖ γε Δία Κρονίωνα κιοῦσται
 τῷ *Ατην ἀμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτείσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεὺν, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμήν, ή τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εὶ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθ' ὄνομάζοι ^{name}
 *Ατρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
 οὐκ ἀν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρύψαντα κελοίμην
 *Αργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπης.
 νῦν δ' ἄμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσθεσθαι ἐπιπροεηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἴ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι *Αργείων τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
 μηδὲ πόδας πρὶν δ' οὐ τι ^{τελετὴ} νεμεσησητὸν κεχολώσθαι.
 οὗτοι καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι
 δωρητοῖ τε πέλοντο παράρρητοι τ' ἐπέεσσι.
 μέμαηματο τόδε ἔργον ἔγω πάλαι, οὐ τι ^{recant} νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρῆτες τε μάχοντο καὶ Αἴτωλοὶ μενεχάρματι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον;
 Αἴτωλοὶ μὲν ἀμυρόμενοι Καλυδῶνος ἐρανῆται,
 Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μέμαῶτες *Αρηΐ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος *Αρτεμις ὁρσε,
 χωσταμένη ὃ οἱ οὐ τι θαλύσια γουρῳ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ^{οὐ}ρεξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ ^{τελετὴ} δαίμονες ἐκατόμβας,
 οἵη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μεγάλοιο.
 ἡ λαθετ' ἡ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἡ δὲ χολωσταμένη δῖον γένος ιοχέαιρα
 ὁρσεν ἐπι χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδροντα,

512 ἀποτίνη ^h L¹⁴ V¹⁶ γρ. A   514 [ιδον] φρένας ^{ch} Ang. L¹⁴
 Eust.   535 βέξ ¹ M⁶ M¹¹ R¹ R³: βέξ vulg.: έρεξ ¹ m p q C T al.
 537 ἐκλάθετ' οὐδὲ Zen.   539 θρέψεν ἐπι χλούνην σὺν ἄγριον οὐδὲ
 ἐψκει θηρὶ γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ βίφ όληντι Arist. hist. an. 578 b 1, cf.
 190-191

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

δς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν· 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ρίζησι καὶ αὐτοῖς ^{οὐδεῶντας} αὐθεσὶ μήλων.
 τὸν δ' νίὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν, Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρίτορας ^{κυντόνες} αὐδρας ἀγείρας ^{gathering}
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δαμη^{λεῖν} παύροισι βροτοῖσι· 545
γέντ τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ^{έπεβησ'} ἀλεγεινῆς ^{γνενόντος}
 ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν,
 ἀμφὶ συδὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὸν καὶ Αἴτωλῶν μεγαθύμαν· ^{great son of ed}
 ὅφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρητίφιλος πολέμιζε, 550
 τοφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὃς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόσον πύκα περ φρονεόντων, ^{they be wise}
 ήτοι δὲ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ ^{heart} 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 καύρῃ Μαρπήσσης ^{καλλισφύρου} Εὐηνώνης
 "Γιδεωθ", δς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε—καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον ^{bow}
 Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρουν ^{for the sake of maid} εὐεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπωνυμον, οῦνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκυόνος ^{many sorrowys} πολυπενθεός οἵτον ἔχουσα
 κλαῖεν δὲ μιν ἐκείργος ἀνηρπασε Φοίβος Ἀπόλλων—
 τῇ δὲ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἡ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡράτο καστιγνήτοι φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία

540 ἔρρεζεν vel ἔρρεξεν Ar. teste Amm. (διὰ τοῦ ζ προφέρεται ἔρεξεν
 cod.): ^{ζοργε} P¹ V⁹ 551 οὐδὲ ἔθέλεσκον Aristoph. 558 κάλ-
 λιστος ^{ο h i al.} γένετ'] τράφεν 1 562 αὐτῇ V¹¹ V¹⁸ v. l. ap. Eust.:
 αὐτῇ Bm⁴ V¹⁸ 564 κλαῖεν δὲ μιν Ar. h: κλαῖ δτε μιν Zen. vulg.
 ἀφήρπασε A L⁹ M⁷ O⁶ P¹ U¹⁰

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινῆν Περσεφόνειαν,
πρόχυν καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἐρινὺς
ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν, ἀμειλιχον ἦτορ ἔχουσα.
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας δμαδος καὶ δοῦπος ὁρώρει
πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ιερῆς ἀρίστους, 575
ἐξελθεῖν καὶ ἀμδναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
οππόθι πιστατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
ἔνθα μιν ἥνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο, *wine land*
ἥμισυ δὲ ψιλὴν *dry land* ἄροσιν πεδίοιο, *to be cut* 580
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἵππηλάτα Οἰνεὺς
οὐδού ἐπεμβεβαώς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
σείων κολλητὰς σανδᾶς, γονούμενος νίόν·
πολλὰ δὲ τόν γε κασίγνηται καὶ πότυνα μήτηρ
Ἐλλίσσονθ· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
οἱ οἱ κεδυντατοι καὶ φύλατοι ἡσαν ἀπάντων
ἄλλ' οὐδ' ὡς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πυκ ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἔνδιωγος παράκοιτις 590
λίστετ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἄπαντα.
κῆδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἀλώῃς *τάκες*
ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιψ δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶντος τε γυναικας.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595

569 Φερσεφόνειαν A ss. M¹⁸ V¹¹ (cf. 457) 571 ἡεροφοῖτις v. l. in
A et in lem. 1 m 572 Ἐρέβεσφιν οἱ κτηρὶ Mc U⁶: ἐρέβευσφιν vulg.:
Ἀΐδαο N⁴ γρ. V⁹ 576 ὑπισχόμενοι h L⁶ U¹¹ V⁴ Et. M. 783. 51
580 ψιλῆς Ar. 582 οὐδὲν εἰ ὑπερβεβαώς οἱ, v. l. ap. Eust.
584 κασίγνητοι v. l. ant. a e g h al. 588 πύργῳ οἱ κτηρὶ v. l. ap.
Eust. al. 592 κῆδε' ὅσ'] δσσα κάκ' cit. Aristot. Rhet. 1365 a 13
593 λαοὶ μὲν φθινύθουσι cit. Aristot. l. c. 594 τ' ἄλλοι] δῆσι Zen.:
ἴλλῃ O⁵ ss.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

βῆ δ' ἵεναι, χροὶ δ' ἔντε^{out on} ἐδύστετο παμφανόωντα.
ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ.

εἴξας φῷθυμῷ τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὔτως.
ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων

600

ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κακιον δέ κεν εἴη
νηνσὶν καίομεν^{bring} ἀμυνεμεν^{ward off} ἀλλ' ἐπὶ δώρων
ἔρχεο· ἵσον γάρ σε θεῷ τείσουσιν 'Αχαιοί.
εὶ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
οὐκέθ' ὅμως τιμῆς ἔσεαι πόλεμόν περ ἀλακών.^{ward off}

605

Tὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·

"Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης

χρεω^{μην} τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
η̄ μ' ἔξει παρὰ νηνσὶ κορωνισιν, εἰς δὲ κ' ἀυτῷ^{breath}
ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ^{are quick} ὁρώῃ.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δὲ^{την} ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
'Ατρεΐδη^{ηρωι} φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ^{την μην}
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηδι φιλέοντι.
καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κῆδειν ὃς κ' ἐμὲ κῆδη·

610

ἵστον ἐμοὶ βασιλεύει καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.

οὗτοι δὲ ἀγγελέουσι, σὺ δὲ^{σοι} αὐτόθι λέξεο μίμνων

εὐνῇ^{δαντη} ἔνι μαλάκῃ· ἂμα δὲ^{δαντη} οἵ φαιωμένηφι^{αρρεας}

φράστομέθ' η^{τε} κε^{τε} νέωμεθ' ἐφ^{μερινης} η^{τε} κε^{τε} μένωμεν.^{ταρηνη}

"Η, καὶ Πατρόκλῳ γ' ἐπ' ὁφρυσὶ^{marg.} νεῦσε σιωπῇ^{in silence}

Φοίνικι στορεσαι^{γρεασ} πυκινον λέχος, ὄφρα τάχιστα

ἐκ κλισίης νοστοιο^{λετηνη} μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας

αντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μύθον ἔειπε·

"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμῆχαν^{ταρηνης} 'Οδυσσεῦ,

οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ

625

δοι^{τε} κάκιον] χαλεπὸν fikor A N⁴

602 δώρων Ar. e d h i A

marg.: δῶρον M¹⁰ P⁶ P¹⁵: δῶροι vulg.

612 ἐν στήθεσσιν ἀχεύων

Ar. a h V¹ V¹¹ V¹⁸ Eust.: ὀδυρόμενος κινυρίζων Zen.

619 ἡὲ μένωμεν

b g k q, A post ras.

623 μέγα o 625 τελευτὴν b g Mc V⁹

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

τῆδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἔοντα,
οἵ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγριογ ἐν στήθεσσι θέτο μεγάλητορα θυμόν,
σχετλίος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων
τῆς ή μιν παρὰ νηυσὶν ἔτιομεν ἔξοχον ἄλλων,
ψηλῆς^{οὐδεν}, καὶ μέν τις τε καστυγήτοι φορῆσ^{λαρυγγίου}
ποώην^{μετά} ἡ οὖ παιδὸς ἐδέξατο τεθνητὸς^{dead}

καί ἦ δὲ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτείσας^{paying}
τοῦ δέ τ' ἔρητυεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγηνωρ^{μηλη}
ποωὴν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν^{for the sake of} εἰνεκα κούρης
οἵης· νῦν δέ τοι ἐπτὰ παρίσχομεν ἔξοχο^{offer by far} ἀρίστας,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τηστ^{theel} οὐδὲ τοι^{την την} σὺ δ' ίλαν^{την} ἐνθεο^{την} θυμόν,
αἰδεσσαὶ δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι είμεν^{μετά}
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοι τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, οἵσσοι^{as many as} Ἀχαιοί.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκὺς Ἀχιλλεύς.
“ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κόιραν^{καρδιάν} λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσαο μυθήσασθαι^{μετά}
ἄλλα μοι οἴδανεται κραδίη χόλω, διπότε κείνων
μνησομάτι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἐρεξει^{thought}
Ἄτρεῖδης, ὡς εἰ τιν^{τινά τις} ἀτιμητον μετανάστην.
ἄλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελήν^{διλαρε} ἀπόφασθε^{μετά}
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αίματόεντος,^{μερόδημον}
πρὶν γ' νιὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, “ Εκτορα δῶν,
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι
κτείνοντ^{την} Ἀργείους, κατά τε σμῆξαι πυρὶ νῆας.

627 α εἰπέμεν Ἄτρεῖδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ **b c d g m p q**
(= H 373) 631 ή] ήν h V⁴ V¹⁶ μν] μοι h 632 τίς γε Ar.
U⁹ U¹³ V¹¹ V²⁷ φονῆος A L⁹ L¹⁰ M⁷ M⁸ O⁶ T U¹ U¹⁰: φόνοιο cet. 633 τοῖσι h U¹
636 δεξαμένῳ g i k n p ABCDT al.: δεξαμένου cet. 639 τοῖσι h U¹
641 ἀθροῖο ἐκ Zen. 645 ἐείσαο ΑΓ. (ἐν τισι τῶν ὑπομημάτων)
b c h p L¹⁹ R³: ἐείσω vulg. 646 δπτότι^τ ἐκείνον q M¹² R⁸ V¹
647 ἐρεξεν] ἔθηκεν M¹² Et. Gud. 582. 19: ἐλεξεν M⁷ U¹³ 653 κατά^{την}
τε φλέξαι v. l. ant., Plato Hipp. min. 371 b, γρ. A

9. ΙΛΙΑΔΟΣ I

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ μηδελαίνῃ επιστάμενος thinker

"Ἐκτόρα καὶ μέμαῶτα μάχης σχῆσεσθαι οἴω." 655

^{αὐτοὶς} Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἔκαστος ἐλῶν δέπας ἀμφικύπελλον
ταῦτα εἰράτων σπεισαντες παρὰ νῆας ἵστανται παλιν· πρήξε δ' Ὁδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἔταροισιν ιδὲ ^{παιδίον} διμωησί ^{"ν"} κέλευσε ^{order}

Φοίνικι στορεσται πυκινὸν λέχος ὅππι τάχιστα.

αι δ' ἐπιπεθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἔκελευσε,
κώει τε ρήγος τε λίνοιο τε λεπτούντων.^{λίνην}

ἐνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῶ διὰν ἔμιμνεν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὔδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·

τῶ δ' ἵστη παρατέλεκτα χωνύ· τὰν Λεπβόθεν

Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρος. 665

Πάτροκλος δ' ἐτερωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τὸ

Ίφις Εὐχώνος, τίνι οἱ πόρες δῖος Ἀχιλλεὺς

Σκῦον ἐλῶν αἰτεῖαν.^{cite} Εὐπόσ πτοδίεθον.

Ωι δ' ὅτε δὲ κλιτίστηκαν ἐν Ἀποθίδαι γένουστο

Οι οικείοι καλοπηγοί εν Ατρειδαο γένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόιστος κυπελλοῖς νίες Ἀχαιῶν

δειδέγατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν. ἐκ τ' ἐρέοντο

ποιῶτας δὲ ἔξερεν μεντονέων ἀναστοῦντας, εἰ τὸ οὐρανόν

“Εἰπ’ ἄγε μ’, ὁ πολυναῖς Οὐδοτεῦν, μέγα κῦδος ^{πλοῦ} Αγαῖων;

Ἐπὶ τούτῳ μὲν ἡ πολιτεία Θρακῶν, μεγάλη δὲ ἡ ἔθνεται πόλεσται ἀλέξεινεναι δῆμοι πάντων.

η ἢ τοι εὐελπίδης πάντας αἰτεῖται σημεῖαν οἵτον πάρ,
ἡ ἀπειπεῖ, χόλος δὲ ἔτ' ἔχει μεγαλυτόρα θυμόν:”

Τὸν δ' αὗτε προστέειπε πολύτιλας δῆς Ὁδυτεῖν

“Αποέιδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Αγάμεμνον.

Αἴρετοι κύνιστε, αὐτας ἀνθρώπων Αγαμέμνον,
κεῦνός γ' οὐκ ἐβέδει στρέψας χέδουν ὁλλάς^{ἀνεις} ἔτι μᾶλλου.

ΚΕΙΔΟΣ γε οὐκ εὑρετι σρεσσαὶ χρονί, αλλ οἱ πινηπλάνηται πέντε τε δὲ ἀναιρέται πέντε τε

πιμπλανεται μενεος, σε ο αναινεται ηοε σα
αντου τε φορέσθαι εν Αγυιεινην ἀνακεν

αὐτὸν σε φραζεσθαι εν Ἀργειοῖσιν αὐωγεν̄
~~εἴηντας καὶ μῆτέ τε~~ ^{ὑπάρε} καὶ λέγειν Ὁμηρόν.

οππώς κεν γηας τε σάφες και λαὸν Ἀχαιῶν·

*της ἐνσέλμους ἀλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
καὶ δὲ ἀν τοῖς ἄλλοισι ἔφη παρανθήσασι*

^{654 τοι] μην} Plato 4, c. ^{655 λείπαντες} Ar. altera ed. (*καὶ*) ἐπι-

πολλαῖς τῶν ἀρχαίων) 660 ὡς ἐκέλευ

⁶⁶⁴ τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ ἦν Zen.   ⁶⁷⁴ ἀμυνέμεναι εγή
⁶⁸¹ σπῶς et σπῶς Ag. (δικῆς): σφῶς I¹⁷ Pa V¹¹ V¹⁴: σάψις V³ V⁶:

σοι σαψ et σωψ *F*
σόης vulg. : *σόαις e L³ L⁴*

9. ΙΛΙΑΔΟΣ I

οἴκαδ' ^{hail back} ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 'Ιλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ^{εἰθεν} εὔρυσπα Ζεύς ^{in rōwō}
 χεῖρά ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.

685

ώς ἔφατ'. εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἱ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπινύμενώ ἄμφω.

Φοῦνιξ δ' αὐθ' δ γέρων κατελέξατο, ως γὰρ ἀνώγει,
 ὅφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἐπηται
 αυριον, ἦν ἐθέλησιν ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει."

690

"Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῆ
 μῦθον ἀγαστάμενοι· μάλα γὰρ ^{τετέλεσ} ^{addres} κρατέρως ἀγόρευσε.
 δὴν δ', ἀνέψησαν ^{τετηνότες} νίες Ἀχαιῶν.

695

οὐψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοηνὸν ἀγαθὸς Διομήδης.

"Ατρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ ὄφελες λίστεσθαι ἀμύμονά ^{τηνοτήτη} Πηλεύτωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· δ' ὁ ἀγηνῶρ ἐστὶ καὶ ἄλλως.
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίησιν ἐνηκάστ.

700

ἄλλ' ἥτοι κεῦνον μὲν ἔάσομεν, οὐ κενὸν ἵησιν,

οὐ κε μένη· τότε δ' αὐτε μαχήσεται, διππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στίθεσσιν ἀνώγη καὶ θεὸς ὅρσῃ.

ἄλλ' ἄγεθ', ως ἀν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

νῦν μὲν κοιμησασθε τεταρπόμενοι φίλοιν ἥτορ
 τίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκῆ ^{strength}
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ρόδοδάκτυλος Ἡώς,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἔχεμεν λαρύν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρωτοῖσι μάχεσθαι."

705

"Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπηνησαν βασιλῆς,
 μῦθον ἀγαστάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμῳ.

710

καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἔκαστος,
 ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὑπουν δῶρον ἐδοντο.

688-692 ath. Ar. 692 ath. Zen. 694 om. Zen., ath.
 Aristoph. Ar. μῦθον φρασσάμενοι v. l. in A, cf. Θ 29 ἀγόρευσε]
 ἀπειπε g : ἀπέειπε q v. l. in A, L¹⁸ V³² 698 μηδ' Ar. b¹ p q B C

699 καὶ αὐτῶς v. l. in A 700 ἀνῆκας Ar. (ἐν τισι τῶν ὑπομνη-
 μάτων) P¹¹ V²³ 703 ἀνώγη] δρίνη b o L¹⁹ Eust. 711 μῦθος
 φρασσάμενοι v. l. in T, cf. 694

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Ἄλλοι μὲν παρὰ νησὶν ἀριστῆς Παναχαιῶν
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὑπυψῷ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεῖδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὑπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὅρμαίνοντα.
ώς δ' ὅτ' ἀν ἀστράπτῃ πόσις Ἡρῆς ἡῦκόμοιο,
τεύχων ἡ πολὺν διμβρον ἀθέσφατον ἡὲ χάλαζαν
ἡ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρσύρας,
ἡὲ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ώς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀναστενάχις Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
ἡτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
ἀνδῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἵδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας
νύφοθ' ἔοντι Διί, μέγα δ' ἐστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηλῆιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,

ι ἄλλοι Zen.   7 ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ cit. schol. Ar. Nub. 262

10 φοβέοντο Zen.: περὶ γὰρ δίε νησὶν Ἀχαιῶν Chrysippus ap. Galen. de plac. Hipp. et Plat. iii. 114   19 συμμῆτιν v. l. ant. f h i k n o C N⁴ O⁵ T al.

ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῦσι γένοιτο.

20

ὅρθωθεὶς δ' ἔνδυνη περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἔσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, ἐλετο δ' ἔγχος.

“Ως δ' αὗτως Μενέλαιον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθοιεν
’Αργείου, τοὶ δὴ ἔθεν εἴνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
ἢλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν δρμαίνοντες.
παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺν κάλυψε
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' ἐλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ' ἵμεν ἀντήσων ὃν ἀδελφεόν, δος μέγα πάντων
’Αργείων ἥναστε, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ.
τὸν δ' εὐρ' ἀμφὶ ὕμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νηὶ πάρα πρύμνη· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών. 35
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαιος.
“τίφθο” οὔτως, ἡθεῖε, κορύσσεαι; ή τιν’ ἔταιρων
δτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ’ αἰνῶς
δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
νύκτα δι’ ἀμβροσίην μάλα τις θραυσκάρδιος ἔσται.” 40

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ’Αγαμέμνων.
“χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὁ Μενέλαιος,
κερδαλέης, ή τίς κεν ἐρύσσεται ηδὲ σαώσει
’Αργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
’Εκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ’ ἴεροῖσιν.
οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδὲ ἔκλυνον αὐδήσαντος,
ἄνδρ’ ἔνα τοσσάδε μέρμερ’ ἐπ’ ἥματι μητίσασθαι,

45

25 αὐτῷ Tyrannio, vulg.: αὐτῷ Ptol. Ascal. A VI² 32 ἀνστήσων
Ar. codd. (ἀναστ-), cf. 176 38 δτρυνέεις Ar. E⁴ H¹ H² L¹⁹ M⁹ P¹⁰
Pal²: δτρύνεις vulg. 41 ὅτε θ' εῦδουσι βροτοὶ ἄλλοι οἱ τοι
ι V⁴: γὰρ L¹⁸ V¹: κεν Eust. 46 ἄρα] ἄμα L⁹ V⁵ V¹⁴ V²² φρένας εἰχ'
κ n A ss. D L⁹ V¹⁶ Eust. 48 ἄρα] ἄμα L⁹ V⁵ V¹⁴ φρένας εἰχ'
fort. Ar. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων) 48 ἐπ’] ἐν Ar. αὐτὸν T al

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

δσσ' Ἔκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος νῖας Ἀχαιῶν,
αὐτῶς, οὗτε θεᾶς νίὸς φίλος οὗτε θεοῖο.
ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φῆμὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἵθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
ρίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἶμι, καὶ δτρυνέω ἀνστήμεναι, αἱ̄ κ' ἐθέλησιν
ἐλθεῦν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῦ γὰρ νίὸς
σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὁπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
“ πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἡδὲ κελεύεις;
αὐθὶ μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθης,
ἥε θέω μετὰ σ' αὐτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω; ”

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ αὐθὶ μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλουιν
ἐρχομένω· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ἦ κεν ἤησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἀνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς δυνομάζων ἀνδρα ἔκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὥδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.”

“Ως εἶπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας·
αὐτὰρ δι βῆ ρ' ἵέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὑρεν παρά τε κλιστή καὶ νητὴ μελαίνῃ
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
ἀσπὶς καὶ δύο δούρε φαεινή τε τρυφάλεια.
πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίδολος, φρ̄ ρ' δι γεραιὸς
ζώννυθ', δτ' ἐς πόλεμον φθισήνοοα θωρήσσοιτο

51-52 ath. Aristoph. Ar.
α U¹ V¹¹ V¹⁸ Eust. (cf. M 342 Ο 301)
περὶ U¹: ἐπὶ vulg. 57 κείνῳ
55 κ' ἐθέλησιν] κε πίθηται fīkōr A M⁷ N⁴
57 κείνῳ bɔfgiɑ al.: κείνου vulg.

53 Αἴαντε Ar. (auctore Didymo),
54 παρὰ Ar. m q L⁶ V¹¹:
πιθηται fīkōr A M⁷ N⁴
πιθηται fīkōr A M⁷ N⁴

50

55

60

65

70

75

λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
ὅρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἄγκωνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἄτρεῖδην προσέειπε καὶ ἐξερεεύνετο μύθῳ.

“ τίς δ' οὗτος κατὰ νῆσος ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος
νύκτα δι' ὁρφναίην, ὅτε θ' εῦδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
ἥε τιν' οὐρήων διζήμενος, η̄ τιν' ἔταιρων;
φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ; ”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

“ ὁ Νέστορ Νηληΐάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεαι Ἀτρεῖδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέκε πόνοισι διαμπερές, εἰς δ' κ' ἀὔτμῃ
ἐν στήθεστι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὁρώρῃ.
πλάζομαι ὡδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὅμμασι νήδυμος ὑπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδεῖδια, οὐδέ μοι ἥτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαιδιμα γυῖα.
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὑπνος ἱκάνει,
δεῦρ' ἐς τὸν φύλακας καταβήσομεν, ὅφρα ἵδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἥδε καὶ ὑπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἥπαται οὐδέ τι ἴδμεν
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ.
“ Ἀτρεῖδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὐ θην “Εκτορὶ πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἥτορ.

79 ἐπέτρεπε Αγ. ε *θητ* A ss. B C T V¹ V¹⁶ al.: ἐπέτραπε vulg.

82 οὗτω Ang. R³ U⁶ V¹⁸ ἔρχεται *διθοη* q al. 84 ath. Ar.

86 τὸν δ' αὐτε προσέειπε ο *ην* al. 88 γνώσεαι] εἰσει *οη* L¹⁴ R³

Eust. 94 ἀλαλύκτημαι *αδε* A corr. m. p. T, al.: ἀλύκτημαι vulg.

98 ἥδε καὶ] ἥδεī Zen. 105 ἐέλδεται A O⁸ Pal¹ V¹³, γρ. O²

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

σοὶ δὲ μάλ’ ἔψομ’ ἐγώ· ποτὶ δ’ αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἡμὲν Τυδεῖδην δουρικλυτὸν ἡδ’ Ὁδυσῆη
ἡδ’ Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον νιόν.

110

ἄλλ’ εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ’ Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔσπι ἔκαστάτω, οὐδὲ μάλ’ ἐγγύς.
ἄλλὰ φίλον περ ἔόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαιον
νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ’ ἐπικεύσω,
ὅς εὗδει, σοὶ δ’ οἴω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὅφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λιτσόμενος· χρειὰ γὰρ ἵκανεται οὐκέτ’ ἀνεκτός.”

115

Τὸν δ’ αὐτέ της προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὗτ’ ὄκνῳ εἴκων οὗτ’ ἀφραδίηστι νόοιο,
ἄλλ’ ἐμέ τ’ εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμήν.
νῦν δ’ ἐμέο πρότερος μάλ’ ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὖς σὺ μεταλλᾶς.
ἄλλ’ ἰομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεστ’, ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.”

125

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἐπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“οὗτος οὖτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ’ ἀπιθήσει
Ἄργειν, ὅτε κέν τω’ ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.”

130

“Ως εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα;
ἀμφὶ δ’ ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοιικόεσσαν
διπλῆν ἐκταδίην, οὐλῇ δ’ ἐπενήνοθε λάχνη.
εἶλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον δέξει χαλκῷ,
βῆ δ’ λέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

135

115 πέρ Ar. vulg.: καὶ v. l. ant. : γάρ L¹⁰ U¹³ νεμεσήσεται γρ. A,
q Ang. L⁶ M¹ M⁷ U¹⁰ V³ V⁴ V⁶ 118 ἀνεκτή C V¹: ἀνεκτῶς A marg.,
M¹² (cf. Θ 355 Λ 610) 124 μάλ’] μέγ’ Dem. Ixion. (μήποτε ἡ
'Αριστάρχειος οὗτος εἴχεν Did.) 127 σφιν] μιν Zen. ἡγερέθεσθαι
Ar. : ἡγερέεσθαι codd. 129 οἱ Ar. vulg.: τοι h U¹ V¹: σοι C M⁸
P¹² T, γρ. L¹⁴ 130 ἐποτρύνης καὶ ἀνώγης v. l. ant. (uv.)

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

οῦ νν καὶ ἄλλοι ἔπει τε νεώτεροι νῖες Ἀχαιῶν,
οἵ κεν ἔπειτα ἔκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
παντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐστι, γεραιέ.”

165

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ.
“ ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἄλλὰ μάλα μεγάλη χρειὰ βεβίηκεν Ἀχαιούς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ἔνροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἡ μάλα λυγρὸς ὅλεθρος Ἀχαιοῖς ἡὲ βιῶναι.
ἄλλ' ἵθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος νίὸν
ἄνστησον—σὺ γάρ ἐστι νεώτερος—εἴ μ' ἐλεαίρεις.”

170

“Ως φάθ’, δ’ ἀμφ’ ὕμοισιν ἔέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλου ποδηνεκές, εἴλετο δ’ ἔγχος.
βῆ δ’ ἵέναι, τοὺς δ’ ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.

175

Οἱ δ’ ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εῦδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὑρον,
ἄλλ’ ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἥπτο πάντες.
ώς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὃς τε καθ’ ὕλην
ἔρχηται δὶ’ ὅρεσφι πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ἐπ’ αὐτῷ
ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὑπνος ὄλωλεν·
ώς τῶν νήδυμος ὑπνος ἀπὸ βλεφάρουν ὄλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰὲν
τετράφαθ’, ὁππότ’ ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ιόντων.
τοὺς δ’ ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
“ οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν’ ὑπνος
αἴρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.”

180

168 τὸν δ’ ἡμείθετ’ ἔπειτα L³ L⁴ P¹³ P¹⁷ v. l. in A 169 φίλος]
τέκος v. l. ant. (fort. Aristoph.), n N⁴ Pal² (cf. Ψ 626) 170 ἄστησον
V¹⁰ 180 ἔμιχθεν] γένοντο aeq B C V¹ V¹⁶ V³² v. l. in A
183 δυσωρήσωνται A mg. L⁸ U¹³ V⁴: -ονται cet. (δυσωρήσωρήσονται L⁹
L¹⁷ O⁶): -ωσιν Apoll. lex. s. v. 185 ἐπ’] ἐν m: ὑπ’ o N⁴ P¹ U⁹
191 om. h k l n o A N⁴ T

“Ως εἰπὼν τάφροι διέσυντο· τοὶ δ’ ἄμ’ ἐποντο
Ἀργείων βασιλῆς, ὅσοι κεκλήσατο βουλήν.
τοῖς δ’ ἄμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς νίὸς
ἥϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
τάφρον δ’ ἐκδιαβάντες ὁρυκτὴν ἐδριώσαντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
πιπτόντων· ὅθεν αὐτις ἀπετράπετ’ ὅβριμος Ἐκτωρ
ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νῦξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ἐπε’ ἀλλήλοισι πίφανσκον·
τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ·
“ ὁ φίλοι, οὐκ ἀν δή τις ἀνήρ πεπίθοιθ’ ἐῳδεῖν
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,
ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἄσσα τε μητιώσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάσσιν
ἀνθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢε πόλινδε
ἀψὲ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ’ Ἀχαιούς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἀψὲ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ’ ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέονσιν ἄριστοι,
τῶν πάντων οἱ ἕκαστος διὸν δώσουσι μέλαιναν
θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὅμοιον,
αἱεὶ δὲ ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.”

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“Νέστορ, ἔμ’ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
Τρώων· ἀλλ’ εἴ τις μοι ἀνήρ ἀμ’ ἔποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

203 μύθων ἥρχει καὶ μετέστητε v. l. in A 207 ξ c d f i A D al.:
 εὐ vulg. 211 τε p̄ h i n q A T V¹ V³² al.: γε Ang. L^b L^s L¹⁷
 L¹⁹ Mc R¹ U¹⁰: κε vulg. 221 ἐόντα b g h A ss. B T al.
 223 ἔσται] ἔστι d h o A ss. V¹ V¹¹

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ δὲ τοῦ ἐνόησεν
δππως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ,
ἀλλά τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.”

225

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἔθελον Διομῆδεῖ πολλοὶ ἔπεσθαι.

ἡθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἀρησ,
ἡθελε Μηριόνης, μάλα δ’ ἡθελε Νέστορος νίος,
ἡθελε δ’ Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,

230

ἡθελε δ’ δὲ τλήμων Ὁδυστεὺς καταδῦναι σμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

235

τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ’ αἰρήσεαι, σὺν κ’ ἔθέλησθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάστι γε πολλοὶ.
μηδὲ σύ γ’ αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον’ ὅπασσεαι αἰδοῦ εἴκων,
ἔς γενεὴν ὁρόων, μηδ’ εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.”

“Ως ἔφατ’, ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.

240

τοῖς δ’ αὐτὶς μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης·
“εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ’ αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἀν ἔπειτ’ Ὁδυστῆς ἐγὼ θείοι λαθοίμην,
οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδή καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτον γ’ ἐσπομένοι καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοι
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.”

245

Τὸν δ’ αὐτέ προσέειπε πολύτλας δῖος Ὁδυστεύς·

“Τυδεΐδη, μήτ’ ἄρ με μάλ’ αἴνεε μήτε τι νείκει·
εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ’ Ἀργείοις ἀγορεύεις.

250

ἀλλ’ ἵομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἀνεται, ἐγγύθι δ’ ἡώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νὺξ

224 ἐρχομένων v. l. ant., **τ** **η** Ge Mc N⁴ V¹⁰ V¹⁶

Ar. (uv.) vulg.: εἴ πέρ τι v. l. ant., **σ** **η** q Ge N⁴ U¹ al. 225 εἴ πέρ τε
ο **δ** **γ** **ι** **ρ** al. 235 τὸν] τῶν
239 ἔστιν] εἴη **η** 240 om. Zen., ath. Ar.

246 γε σπομένοι Ptol. Asc. 252 παρφχωκεν Ar. p⁹⁸ L⁴ L⁶ L¹⁰ L¹²

L¹⁵ L¹⁶ L¹⁷ U¹¹ V¹⁶; παροίχωκεν Dorotheus et Apoll. Dysc. § A: παρώ-

χετο **σ**: παρφχηκεν vulg. πλέων **α** **δ** **η** D al.: πλέον f al., cit. Rhet. Gr. iii. 103. I: πλέω vulg.

τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

“Ως εἰπόνθ’ ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδεῖδη μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο—
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ταυρείην, ἀφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἢ τε καταῖτυξ
κέκληται, ρύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ' Ὁδυσῆς δίδου βιὸν ἡδὲ φαρέτρην
καὶ ἔίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ρίνον ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἴμασιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὁδόντες
ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἐνθα καὶ ἐνθα
εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῦλος ἀρήρει.
τὴν ρά ποτ' ἔξ Ἐλεώνος Ἀμύντορος Ὄρμενίδαο
ἔξέλετ’ Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι.
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεωήιον εἶναι,
αὐτὰρ δὲ Μηριόνη δῶκεν φορῆναι
δὴ τότ’ Ὁδυσσῆος πύκαστεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Τὸ δ' ἐπεὶ οὐν ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ρ' ἵέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἥκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῦ

Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἵδον δφθαλμοῖσι
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὅρνιθ' Ὁδυσεύς, ἡράτο δ' Ἀθήνη·
“κλῦθί μεν, αἴγιόχοι Διὸς τέκος, ἢ τέ μοι αἰεὶ²⁵³
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὗτε μάλιστά με φῦλαι, Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλεῖας ἀφικέσθαι,
ρέξαντας μέγα ἔργον, δὲ κε Τρώεσσι μελήσῃ.”

Δεύτερος αὖτ’ ἡράτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

253 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 268 Σκανδείᾳ τῷ Bm⁴ Gf (uv.)
M⁸ ss. Mc v. l. ap. Eust. 275 Παλλὰς πελλὸν Ζορύγρος ap. s B Lp
T, Eust. 278 μεν] μοι δειο ABC Tal. 281 ἀφικέσθαι A

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

“κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
τπεῖο μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἀμ’ ἔσπεο Τυδεῖ δίω
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.

285

τοὺς δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ δι μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
κεῖσθαι· ἀτὰρ ἀψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
σὺν σοί, δῆτα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστησ. 290
ῶς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καλ με φύλασσε.
σοὶ δ’ αὖ ἐγὼ ρέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἦν οὖ πω ὑπὸ ζυγὸν ἥγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ρέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

290

“Ως ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ’ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
οἱ δ’ ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,
βάντος ἦμεν ὡς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἄμ φόνον, ἀν νέκυας, διά τ’ ἔντεα καὶ μέλαιναν.

295

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴαστεν “Ἐκτωρ
εῦδειν, ἀλλ’ ἀμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
δσσοι ἔσταν Τρώων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες· 300
τοὺς δὲ γε συγκαλέσας πυκνὴν ἀρτύνετο βουλήν·
“τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
δώρῳ ἐπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ’ ἐριαύχενας ἵππους,
οἵ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν,
ὅς τίς κε τλαίη, οἵ τ’ αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι
ἥτε φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἥ ἦδη χείρεσσιν ὑφ’ ἡμετέρησι δαμέντες 305
φύξιν βουλεύονται μετὰ σφίσιν, οὐδὲ ἐθέλουσι

305

310

286 ἦει] ἦλθε ο P¹

291 παρίσταο Zen. Ar. (καὶ αἱ πλεῖον), A
marg. M¹²: παρίστασο codd. καὶ πόρε κῦδος Zen. 293 ἦν] τὴν
b e g h T al. 298 ἄμ (ἄμ) vulg.: ἀν c h k m q al. 306 ἄριστοι
ἔωσι Ar. a d m q v. l. in A al.: ἔ. ζασι h U¹⁰: ἄριστεύωσι vulg.

αὐτοὺς οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα Zen.: καλοὺς κ.τ.λ. Aristoph.

311 βουλεύονται b f p q M⁴ V¹⁴ V²²

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

“Ως ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
ἥν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος νιὸς
κίρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος,
ὅς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

315

ὅς ρά τότε Τρωσίν τε καὶ Ἐκτορι μῦθον ἔειπεν·

“Ἐκτορ, ἔμ’ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.
ἀλλ’ ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὅμοσσον
ἥ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα,
σοὶ δὲ ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔστομαι οὐδὲ ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐσ στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὅφρ’ ἀνὶ ἵκωμαι
νηῆ Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλεύειν, ἡ φευγέμεν ηὲ μάχεσθαι.”

320

“Ως φάθ’, ὁ δὲ ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὅμοσσεν·
“ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἡρῆς,
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων, ἀλλά σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεισθαι.”

325

“Ως φάτο καὶ ρὸς ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δὲ δρόθυννεν·
αὐτίκα δὲ ἀμφ’ ὅμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἔσσατο δὲ ἐκτοσθεν ῥινὸν πολιοῦ λύκοιο,
κρατὶ δὲ ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δὲ δέξιν ἄκοντα,
βῆ δὲ λέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ οὐδὲ ἄρ’ ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀψ “Ἐκτορι μῦθον ἀποίσειν.
ἀλλ’ ὅτε δή ρὸς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ’ ὅμιλον,
βῆ ρὸς ἀν’ ὁδὸν μεμάως· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενῆς Ὄδυσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν.”

330

317 κασιγνήτοισιν Zen. L⁸ L¹⁷ V³ V⁵ V¹¹ V¹⁴ 318 εἰπε παραστᾶς
Ge P¹ Pa U⁹, L²⁰ mg. al. 321 ἀνάσχεο Ar. codd. 323 ποδώκεα
f m r γρ. A 322 ἐπώμοσε Ar. κ A Ang. L¹⁴ L¹⁹ U¹ V²⁷: ἐπώμοσε
vulg. 324 πελιοῦ v. l. ap. Cram. Epim. 324. 4, Et. M. 680. 21:
πολ- in ras. O⁵ 325 ἐπὶ κτιδέην Ar. m q r A B C D: ἐπ' ἱκτιδέην
cet. 326 προτὶ A marg. L¹⁰ L¹⁶ L¹⁹ N⁴ T V¹⁰: ποτὶ vulg.: πρὸς f:
κατὰ α d l al.: ἐπὶ b k p al.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

“οὐτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
οὐκ οἶδ' ἡ νήεστιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ' ἔωμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυπθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν
καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
αἱεί μιν ἐπὶ νῆσας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
ἔγχει ἐπαίσσων, μή πως προτὶ ἀστυν ἀλύξῃ.”

345

“Ως ἄρα φωνήσαντε παρεξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὥκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν.
ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἀπέην ὕσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται
ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἔλκέμεναι νειῶν βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—
τὰ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.

350

ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
ἐκ Τρώων ἵέναι, πάλιν “Ἐκτορος δτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἀπεσαν δουρηνεκὲς ἡ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ρ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν δρμήθησαν.
ώς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
ἡ κεμάδ' ἡὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἱεὶ³⁶⁰
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθήησι μεμηκώς,
ώς τὸν Τυδεΐδης ἡδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἱεί.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι
φεύγων ἐς νῆσας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδη, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

365

341 τις Αρ. (καὶ αἱ πλείους Did.), L¹⁹, U⁶ m. r.: τοι cet. 346 πα-
φθαίησι Αρ. (σχεδὸν αἱ πᾶσαι), vulg.: παραφθάνησι **h** 347 ἐπὶ Αρ.
L¹⁹ P¹ P¹¹ U¹¹: ποτὶ (προτὶ) vulg. 349 ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησε βοὴν
ἄγαθὸς Διομήδης, ἔλθόντες δ' ἐκάτερθε παρεξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι Aristoph.
(ἐν τῇ Α. καὶ ἄλλαις) 354 ἐπεδραμέτην Αρ. a d e B C N⁴ T V¹⁶ V³²
al.: ἐπιδρ. vulg. 358 αἴψηρὰ Apoll. lex. s. v. αἴψα 359 τοι] τὼ
v. l. in A τόν δ' O² ὥκα v. l. in A 360 κύνες o L¹⁰ L¹⁹ N⁴ U¹
U³ U⁹ οἵ τ' ἐπὶ θήρης Plut. vit. Hom. 2. 86 362 τε om. Ar.
£ V¹ V¹⁶ V³² 363 ἡδ' δ] ἡδὲ eq V¹⁶ al.

14*

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, δὸς δὲ δεύτερος ἔλθοι.
δουρὶ δὸς ἐπαΐστων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ ήτε μέν, ητέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὅλεθρον.”

“ Η ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκῶν δὸς ἡμάρτανε φωτός·
δεξιτερὸν δὸς ὑπὲρ ὕμνου ἐνέξου δουρὸς ἀκωκὴ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· δὸς ἄρ’ ἔστη τάρβησέν τε
βαμβάνων—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνετ’ ὀδόντων—
χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δὸς ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δὸς ἀψάσθην· δὸς δὲ δακρύσας ἔπος ηῦδα·
“ ζωγρεῖτ’, αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σιδηρός,
τῶν κ’ ὑμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι’ ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ’ ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν.”

Τὸν δὸς ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὄδυσσεύς·
“ θάρσει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πῆδὴ οὖτως ἐπὶ νῆσος ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἷος
νύκτα δὶς ὁρφναίην, ὅτε θ’ εῦδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;
ἢ σ’ Ἔκτωρ προέηκε διασκοπάσθαι ἔκαστα
νῆσος ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ’ αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε; ”

Τὸν δὸς ἡμείβετ’ ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δὸς ἔτρεμε γυνῖα·
“ πολλῆσίν μ’ ἀτησι παρὲκ νόσον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
ὅς μοι Πηλείωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
ἥνωγει δέ μ’ ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἔλθεμεν, ἐκ τε πύθεσθαι
ἢ φυλάσσονται νῆσοι ὡς τὸ πάρος περ,

371 ἀπὸ] ὑπὸ εἱ A ss. B C L¹⁹ V¹⁵

372 ἐφῆκεν π A ss. U¹ U¹⁰

384 κατάλεξον] ἀγόρευσον h V¹⁰

385 πῆ] τοῖ 1: ποῦ A

ss.: τίθο^r g p⁴⁶ V¹ V³² al.

386 ὁρφναίην] ἀμβροσίην Le² U¹¹

387 ath. Aristoph. Ar.

389 ἐπι] ἀνὰ τοῦ al.

391 Ηπαφεν Aristoph.

ἀνῆκε] ἀνώγει h

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ἡ ἥδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
φύξιν βουλεύοντι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοντι
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτω ἀδηκότες αἰνῶ.”

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς· 400
“ἡ ρά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
ἴππων Αλακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ¹
ἀνδράσι γε θιντοῖσι δαμῆμεναι ἥδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλω γ' ἦ 'Αχιλῆ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἐκτόρα, ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
ἄσσα τε μητιώσι μετὰ σφίσιν, ἡ μεμάσιν
αὐθι μένειν παρὰ νησὶν ἀπόπροθεν, ἡε πόλιαδε 410
ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' 'Αχαιούς.”

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε Δόλων, Εὔμήδεος νίος·
“τοιγάρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσί,
βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἰλου, 415
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβον· φυλακὰς δ' ἀς εἰρεαι, ἥρως,
οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
οἱ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναι τε κέλονται
ἄλλήλοις· ἀτὰρ αὗτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
εῦδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέοντι φυλάσσειν.
οὐ γάρ σφιν παιᾶς σχεδὸν ἥπται οὐδὲ γυναικες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
“πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
εῦδουσ’, ἡ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὅφρα δαείω.” 425

397-399 ath. Aristoph. Ar.   397 ἦ] εἰ Ar.   398 βουλεύοντι
... ἐθέλουσι Ar. **δ** **φ** **η** **q** v. l. in A al.: βουλεύονται L² L⁴ L¹⁷ (cf. 311):
βουλεύοιτε . . . ἐθέλοιτε vulg.   408 δ' αἱ] Σαλ Ar. ε V⁶ V¹¹ V¹⁵
al.: δὴ L⁸ P¹ V⁴: δέ τε κ: δὲ αἴποοι   409-411 ath. hic Ar.
(= 208-210)   413 ἀγορεύσω v. l. ant., ο M⁸ N⁴ T U⁹ V¹⁵   424 γὰρ]
τὸν L¹⁵ U¹ V¹² V²⁷ al.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὔμήδεος υἱός·
 “τοιγάρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες καὶ Παιόνες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοι τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυτοί τ' ἀγέρωχοι   430
 καὶ Φρύγες ἵππόμαχοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίνη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἔκαστα;
 εἰ γάρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
 Θρῆγκες οἴδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων
 ἐν δέ σφιν 'Ρῆσος βασιλεύς, πάις 'Ηιονῆος.   435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἵδον ἥδε μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι·
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἥλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὖν τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν   440
 ἄνδρεστιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἡέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέῃ δεσμῷ,
 ὅφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμέο,
 ἡὲ κατ' αἰσαν ἔειπον ἐν νῦν, ἡὲ καὶ οὐκί.   445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἴδων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “μὴ δὴ μοι φύξω γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἄμας.
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἡὲ μεθῶμεν,
 ἡ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,   450
 ἡὲ διοπτεύσων ἡ ἐναντίβιον πολεμίξων·
 εὶ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὸν δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.”

‘Η, καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ

427 ἐγὼ καὶ Ar. defh al.: ἐγά τοι vulg.   ἀγορεύσων ποταλ.:
 ἀγορεύω V¹   431 ἵππόμαχοι Ar. h V¹ V¹⁵: ἵππόδαμοι vulg.   438 ἄρμα
 δέ οἱ] ἄρματα δὲ hι: ἄρματα δέ οἱ αε M¹⁰ V¹¹   445 ἡ Ar. Σιγ¹ V¹⁵
 Eust.: ή̄ βα cet.   446 τον δημειβετ επειτα βοην αγαθος [διομηδης
 p⁹⁰   449 ἀπολύσομαι ἡὲ μεθῶμαι η̄ 452 δαμεὶς] τυπεις πατησι L⁴
 N⁴ T U¹ V³² al.   δλέσσαις Ar.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ἀψάμενος λίστεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσπον ἔλασσε
φασγάνῳ ἀτέξας, ἀπὸ δ' ἄμφῳ κέρσε τένοντε·

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κουίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἔλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·

καὶ τά γ' Ἀθηναῖη λητίδι δῖος Ὁδυσσεὺς
ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

“χαῖρε, θεά, τοῖσδεστοι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὄλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ· ἀλλὰ καὶ αὗτις
πέμψου ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

“Ως ἄρ’ ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ’ ἀείρας
θήκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ’ ἐπὶ σῆμά τ’ ἔθηκε,
συμμάρφας δόνακας μυρίκης τ’ ἐριθηλέας ὅζους,
μὴ λάθοι αὗτις ἴοντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

τὸ δὲ βάτην προτέρω διά τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
αἴψα δ’ ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἴοντες.

οἱ δ’ εὐδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ’ αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.

‘Ρῆσος δ’ ἐν μέσῳ εὐδόνε, παρ’ αὐτῷ δ’ ὡκέες ἵπποι
ἔξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἴμασι δέδεντο.

τὸν δ’ Ὁδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομῆδει δεῖξεν·
“οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶιν πίφαντκε Δόλων, δν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.

ἀλλ’ ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ’ ἵππους·
ἡὲ σύ γ’ ἀνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ’ ἐμοὶ ἵπποι.”

“Ως φάτο, τῷ δ’ ἐμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κτεῖνε δ’ ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὅρνυτ’ ἀεικῆς

457 φθεγγομένη Arist. part. an. iii. 10, c L¹⁴ v. l. ap. Eust.
463 ἐπιδωσόμεθ’ Ar. e.g A marg., BC V³² al.: ἐπιβωσόμεθ’ plerique

464 ἵππους] ἄγυριν v. l. in A 465 ὑψόσ’ et ὑψοῦ Ar. (διχῶς):
illud codd. 466 μυρίκην Ar. (σὺν τῷ ν Did.), codd. δέελον Ar.
vulg.: διελὸν U³: δῆλον Ca¹ Vi² σῆματ’ A 469 Παλλὰς Ἀθήνη
qu. S T 477 οὗτός τοι Ar. codd. (cf. 341) 478 οὐς Ar. codd.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἴματι γαῖα.
 ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών,
 αἴγεσιν ἷ δίεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὡς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος νιός,
 ὅφρα δυώδεκ' ἐπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὁδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὁδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
 νεκροῖς ἐμβαίνοντες· ἀγέθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος νιός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὅναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
 τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὁδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἦειρεν ἴμᾶσι καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι· 500
 ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδει δίῳ.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὃ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἷ ὅ γε δίφρον ἐλών, δθι ποικίλα τεύχα κεῖτο,
 ρύμον ἐξερύνοι ἷ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας,
 ἥ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 505
 ἥσος δ ταῦθ' ὄρμασε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 " νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος νίέ,
 νῆσας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἐλθῆς,
 μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος."

"Ως φάθ', δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὁδυσσεὺς

484 [ἐρυθαίνετο] φαινόσσετο schol. Ar. Pac. 302 Suid. 489 πλήξειε
 Ag. codd.: πλήξασκε v. l. ant. Pal² 493 ἐμβαίνοντες h al.: ἀμβαί-
 νοντες vulg. αὐτὸν v. l. ant. 497 om. Zen. Aristoph., ath. Ar.
 505 ὑψόσ' et ὑψοῦ Λγ. (διχῶς): ὑψοῦ h VI¹⁶

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ώς τοδέ τοις μετὰ Τυδέος νίδον ἐπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύστη πουλὺν ὅμιλον,
ἄρσεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἰπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὑπνου ἀνορούσας,
ώς τοδέ χῶρον ἐρήμον, ὅθε ἐστασαν ὡκέες ἵπποι,
ἄνδρας τὸν ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φοῦντι,
ῷμωξέν τὸν ἄρος ἐπειτα φίλον τὸν ὀνόμηνεν ἔταιρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἀσπετος ὥρτο κυδοιμὸς
θυνόντων ἀμυδίστη θηεῦντο δὲ μέρμερα ἕργα,
ὅσσος ἄνδρες ρέξαντες ἔβαν κούλας ἐπὶ νῆας.

Οἱ δὲ ὅτε δήρος ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
ἐνθεῦτες μὲν ἔρυξε Διὸς φίλος ὡκέας ἵππους,

Τυδεΐδης δὲ χαμάζει θορὼν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χείρεσσος Ὁδυσῆς τίθει, ἐπεβήστη δὲ ἵππων·
μάστιξεν δὲ ἵππους, τὰ δὲ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἐπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄει φώνησέν τε·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ηδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι, ήτούμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μέντοι κτύπος οὔτατα βάλλει.
αἰ γὰρ δὴ Ὁδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ώδε ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μάνυχας ἵππους·
ἄλλος αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
Ἀργείων οἵ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων δρυμαγδοῦν.”

Οὕ πω πᾶν εἴρητο ἐπος ὅτε ἄρος ἥλυθον αὐτοῖς
καὶ ρός οἵ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες

515 ἀλαὸν σκοπιὴν Zen. Le¹ P⁷: ἀλασσοκοπιὴν Vi⁵ u.v.: ἀλαὸς σκοπιὴν Ar., u.v. (οὐ τυφλὸς ἐσ σκοπιάς Ariston.), A corr. (σ addito a m. sec.)

522 ante 520 posuit Zen. 526 ἵκοντο αράq L⁶ L⁹ M⁴ M⁷ M¹⁰ M¹³
VII 529 τίθει] δίδου v. l. in A 530 ἵππους] Ὁδυσεύς b c f h q r
D T v. l. in A, al.: ἐλάαν m 531 om. 1m A B C Ge Gf T al.

534 om. Zen. Pal² 538 μετὰ φρεσὶ Ar. r L¹⁹ T VII V¹⁴ V²⁷ V³²
539 ἄριστοι Ar.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

δεξῆι ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μεωλιχίοισι·
πρῶτος δ' ἔξερέεινε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ·
“ εἴπ' ἄγε μ', ὁ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον, καταδύντες ὅμιλον   545
Τρώων, ἡ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας.
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἑοικότες ἡελίοι.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νησὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστῆς·
ἀλλ' οὖν πω τοίους ἵππους ἵδον οὐδέ ἐνόησα.   550
ἀλλά τω' ὑμμ' δίω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γάρ σφῶι φιλεῖν νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχῳ Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
“ ὁ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,   555
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἡέ περ οἶδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ή πολὺ φέρτεροι εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρητίκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαΐδεκα πάντας ἀρίστους.   560
τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ρά διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
“Εκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῷες ἀγανόλ.”

“Ως εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καγχαλόων· ἀμα δ' ἄλλοι ἵσαν χαίροντες Ἀχαιοί.   565
οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκουντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἴμασι
φάτνη ἐφ' ἵππείη, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὡκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
νηὴ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος   570
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἵρὸν ἐτοιμασσαίατ' Ἀθήνη.

545 λαβέτην Zen. καταδύντε g v. l. sch. T   546 σφωε glor
Α Gf Mc : σφῶi Zen. L⁴ corr. : σφῶe Dem. Ixion vulg.   548 ἀναι-
σγομαι Dem. Ixion   552 σφῶe Dem. Ixion, b h m o T al. : σφωε g
557 δωρήσαιτο ἄφαρ δέ τε Apoll. lex. s. v. ἄφαρ   561 τετρακαι-
δέκατον v. l. ant.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

αύτοὶ δ' ἵδρῳ πολλὸν ἀπονίζοντο θαλάσσῃ
 ἐσβάντες κυήμας τε ἵδε λόφου ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἵδρῳ πολλὸν
 νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἥτορ,
 ἔς δὲ ἀσαμίνθοντος βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσταμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λεῖθον μελιπδέα οἶνον.

575

573 ἐμβάντες ad p q al.   575 ἀνέψυχεν h m
 T al.   579 ἀφυσσάμενοι Ar. e g 1 A V¹³ al. : ἀφυσσάμενοι v. l. ant.,
 vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

’Ηώς δ’ ἐκ λεχέων παρ’ ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
δρυνθ’, ἵν’ ἀθανάτοισι φόως φέροι ήδὲ βροτοῖσιν
Ζεὺς δ’ Ἔριδα προίαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῇ δ’ ἐπ’ Ὁδυσσῆος μεγακήτει νηὶ μελαίνῃ,
η̄ δ’ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ’ Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ηδ’ ἐπ’ Ἀχιλλῆος, τοὶ δ’ ἔσχατα νῆας ἔισας
εἴρυσαν, ἡνορέη πίσυνοι καὶ κάρτει χειρῶν.
ἐνθα στᾶσ’ ἥψε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὅρθι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἐμβαλ’ ἐκάστῳ
καρδίῃ, ἀλληκτον πολεμίζειν ηδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ’ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ’ ἡὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

’Ατρείδης δ’ ἐβόήσεν ἵδε ζώννυνσθαι ἄνωγεν
’Αργείους· ἐν δ’ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κυνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κυνήμησιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
τόν ποτέ οἱ Κιυνύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ’ Ἀχαιοὶ

13-14 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. (= B 453-454)
χαλκῷ Bm⁸ O⁸, g ss.

16 νέροπι

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἥτοι δέκα οἷμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', Ἱριστιν ἑοικότες, ἃς τε Κρονίων
 ἐν νέφεῃ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἥλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦν 30
 ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἀν δ' ἐλετ' ἀμφιβρότην πολυνδαΐδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἦν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ δύμφαλοὶ ἦσαν ἑείκοσι κασσιτέροιο
 λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δευὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῦμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὸν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλὰ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυνῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνενεν.
 ἐλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 δξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἰσω
 λάμπῃ· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης. 45
 ‘Ηνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἔκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

26 σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἐλειχμῶντο Aristoph. 27 ἐρίδεσσιν
 Zen. 28 στήριξε Ar. codd. 32 ἀν] ἐν ΦC L¹⁴ P¹ V²³ 33 καλήν]
 δεινήν g V¹ V³² ἦσαν v. l. ant. 35 λευκοὶ³ v. l. ant. 38 αὐτοῦ
 Ar. δειλq A D al.: αὐτῷ v. l. ant. vulg.: αὐτῶν h 40 ἀμφιστρεφέες
 Ar. (τὰ ὑπομνήματα συμφωνεῖ) Apoll. lex. δειρ A V¹³ V¹⁶: ἀμφιστεφέες
 v. l. ant., vulg.: utrumque Eust. 45 ἐγδούπησεν A ss. L³ L⁴ U³

ρώοντ· ἀσβεστος δὲ βοὴ γένετ’ ἡῶθι πρό.

50

φθὰν δὲ μέγ’ ἵππηων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,

ἵππηες δ’ δλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν

ῷρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ’ ὑψόθεν ἥκεν ἔέρσας

αἷματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ’ ἔμελλε

πολλὰς ἴφθιμους κεφαλὰς Ἀϊδὶ προϊάψειν.

55

Τρῷες δ’ αὐθ’ ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,

Ἐκτορά τ’ ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα

Αἰνείαν θ’, ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς τίετο δήμῳ,

τρεῖς τ’ Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον

ἡΐθεον τ’ Ἀκάμαντ’, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.

60

Ἐκτωρ δ’ ἐν πρώτοισι φέρ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἔισην.

οἶος δ’ ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστὴρ

παμφαίνων, τοτὲ δ’ αὐτὶς ἔδυ νέφεα σκιόεντα,

ὡς Ἐκτωρ ὅτε μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,

ἄλλοτε δ’ ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ’ ἄρα χαλκῷ

65

λάμφ’ ὡς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αλγιόχοιο.

Οἱ δ’, ὡς τ’ ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν

ὅγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ’ ἄρουραν

πυρῶν ἡ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτειν

ὡς Τρῷες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ’ ἀλλήλοισι θορόντες

70

δήσουν, οὐδ’ ἔτεροι μνώοντ’ δλοοῖο φόβοιο.

ἴσας δ’ ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὡς

θῦνον· Ἐρις δ’ ἄρα χαῖρε πολύστονος εἰσορόωσα·

οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,

οἱ δ’ ἄλλοι οὖ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι

75

σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήσατο, ἦχι ἐκάστῳ

δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

51 μέγ’ Ar. *v g n o A* al. : μεθ’ vulg.

55 ψυχὰς Ge ss., cf. A 3

62 οὐλιος v. l. ant.

63 ὅτε εο al. : ποτὲ

1

64 δτὲ Hdn.

b c k A al. : δτε d e g n T al. : ποτὲ h B C D U⁶ V¹⁴ V¹⁸ V²⁰ V²⁷ al. : τότε f al. : ποτὲ V¹ V¹⁶ V²²

72

ὑσμίνη Ar. vulg. :

ὑσμίνη ABC L² L⁸ L¹⁴

M⁹ O⁷ T V¹⁶ Vi⁵ ἔχεν Ar. AL⁵ L¹⁴ L¹⁶ : ἔχον cet.

76 σφοῖσιν

e i l o A B C V¹ V¹⁶ V³² : οἴσιν vulg. 77 πτύχας] στίχας ο

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

πάντες δ' ἥπιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οῦνεκ' ἄρα Τρώεστων ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς   80
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπήν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

"Οφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἥμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πīπτε δὲ λαός·   85
ἡμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνου
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μάκρα, ἀδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῦ περὶ φρένας ἴμερος αἴρει,
τῆμος σφῆ ἀρετῆ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὅρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτὸν, ἐπείτα δ' ἑταῖρον Ὁϊλῆα πλήξιππον.
ἵτοι ὅ γ' ἔξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·

τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεῖ δουρὶ   95
νῦξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
ἄλλὰ δι' αὐτῆς ἥλθε καὶ δστέον, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἄπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδόντε χιτῶνας·   100
αὐτὰρ δι' βῆ ρ' Ἰσόν τε καὶ Ἀντιφον ἔξεναρίξων,
νίε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἀμφω
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔόντας· δὲ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κυημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,   105

78-83 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.   86 δόρπον Zen. **bfg** V³²
88 ἵκετο] εἴλετο **fr** T al.   87 θυμῷ **h** V¹⁵ V²⁷   91 ἐν **fq** al.: **τὸν**
h i A: ἐκ vulg.   92 Βιήνορα Ar. L¹⁹ V¹⁶   97 ἐγκέφαλόνδε Apoll.
Rhod.   98 ath. Apoll. Rhod.   100 ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήνυρα
v. l. ant.   101 δ' om. Zen. L⁶ M⁷ P² V¹⁴: Βήρισον Posidippus
103 ἔόντε Aristoph. **h**   104 ὦ] δν Zen. Apoll. lex. s. v. Ω c:
οὗς U⁹, L¹⁵ M⁸ ss., γρ. L¹⁴: ὡς L³ L⁴ V²⁰

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ποιμαίνοντ' ἐπ' ὕεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῦ κατὰ στῆθος βάλε δουρί,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ἔιφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά,
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νησὶ θοῆσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἔξ "Ιδης ἄγαγεν πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ρήϊδῶς συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἥτορ ἀπηύρα·
 ἥ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐδὲναταί σφι
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἥιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὑλην
 σπεύδοντος ἴδρωσυντα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς.
 ὡς ἄρα τοῖς οὖς τις δύνατο χραισμῆσαι ὅλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 νίέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὃς Ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἴασχ· Ἐλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
 τοῦ περ δὴ δύο παιδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔόντας, δόμοῦ δ' ἔχον ὡκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἦνία σιγαλόεντα,
 τῶ δὲ κυκηθήτην· δὸς δ' ἐναντίον ὥρτο λέων ὡς
 Ἀτρεΐδης· τῶ δ' αὐτὸς ἐκ δίφρου γονναζέσθην·
 "ζώγρει, Ἀτρέος νίέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείστι ἄποινα,

107 δὴ] τῶν ^ε L⁴ M¹¹: ὅν L¹⁶: v. om. T 108 βάλεν χαλκήρει
 δουρί ^ε ο N⁴ V¹⁸ 123 κακόφρονος Zen. (et in 138) 128 σφέων ε:
 σφῶν L² L¹²: σφιν V¹ φύγον Αγ. vulg.: φύγεν v. l. ant. L³ L¹⁴ N⁴
 V²⁷ 132 Ἀντιμάχοιο πατρὸς Zen.: ἀφνειοῦ πατρὸς ε ο N⁴ v. L ad.
 Eust. al.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

εὶς νῶις ζωὸς πεπύθοιτ' ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν.”

135

“Ως τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεστω· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
“ εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχῳ δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
οἵς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαιον ἀνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέψῳ Ὁδυσσῃ,
αὐθὶς κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἀψὲ ἐς Ἀχαιούς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τείσετε λώβην.”

140

“Η, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥστε χαμᾶξε
δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη.
‘Ιππόλοχος δ' ἀπόρουστε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμῆξας ἀπό τ' αὐχένα κόψας,
ὅλμον δ' ὡς ἐσσενε κυλίνδεσθαι δι' ὄμιλον.
τοὺς μὲν ἔαστε· ὁ δ' ὅθι πλεῦσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ δὲ ἐνόρουστε, ἀμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
πεζοὶ μὲν πεζὸς ὅλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ,
ἵππεῖς δὲ ἵππης—ὑπὸ δέ σφισιν ὕρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὕρσαν ἐρύγδουποι πόδες ἵππων—
χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἐπετ’ Ἀργείοισι κελεύων.
ώς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὑλῇ,
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμῇ.
ώς ἄρ' ὑπὸ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δὲ ἐριαύχενες ἵπποι
κείνῳ ὅχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δὲ ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

150

“Εκτορα δὲ ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης

155

160

135. ζωὸς Aristoph. V¹⁶   142 τοῦ] εὖ Zen.: σφοῦ v. l. ant.
144 οὐδας ἔρεισεν Αγ. h L¹⁹ V¹⁵   146 τμῆξας] πλήξας Αγ. (αἱ πλείους
§ T)   151 ἵππεῖς] ἵππης A ss. P⁶ V¹⁰; ἵππης αεօρ al.
156 φέρει] στρέφει γρ. M¹⁰ Eust.   157 ἐπειγόμενοι Αγ. codā.: ſort.
ἐπειγομένου v. l. ant.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἷματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἰλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
 μέστον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐστεύοντο
 ἴέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἐπετ' αἰεὶ¹⁷⁰
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάστετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκουντο,
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι κὰμ μέστον πεδίον φοβέοντο βόες ὡς,
 ἃς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὶς ἀμολγῷ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἦτι ἀναφαίνεται αἰπὺς ὅλεθρος·
 τῆς δ' ἔξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι 175
 πρώτου, ἐπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὡς τοὺς Ἀτρεΐδης ἐφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν δόπιστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἐκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
 Ἱξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἰριν δ' ὅτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185
 “βάσκ” ἵθι, Ἰρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπες·
 ὅφρ' ἀν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ’ ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ’ ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δητοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπει κ' ἡ δουρὶ τυπεῖς ἡ βλήμενος ἱῷ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν, εἰς δ' κε νῆας ἐϋστέλμους ἀφίκηται
 δύῃ τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

179-180 om. Zen., ath. Ar. 180 ath. Aristoph. 181 ἔμελλεν
 e go p⁵⁹ A B Mc V¹⁰ V³²; ἔμελλον vulg. 184 ἀστεροπὴν Ar. f g p A
 ss. T: στεροπὴν vulg. 186 ἐνίσπες p⁵⁹ A Ang. Le² V¹ V¹⁶; ἐνισπε
 vulg.: ἐπει ο 190 κρατερας υσμινας p⁵⁹

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

¹⁹⁵ Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὡκέα Ἰρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαιών δρέων ἐς Ἰλιον ἵρην.

εὑρ' νὶὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
ἐσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὡκέα Ἰρις.
“Ἐκτορ, νὶὲ Πριάμοιο, Διὺ μῆτιν ἀτάλαντε,
²⁰⁰ Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεὶν τάδε μυθῆσασθαι.
ὅφρ' ἀν μέν κεν δρᾶς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρνασθαι δητοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
²⁰⁵ αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεὶς ἦ βλήμενος ἵῳ
εἰς ἵππους ἀλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐϋστσέλμους ἀφίκηαι
δύῃ τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἰερὸν ἔλθῃ.”

“Η μὲν ἄρ' ὡς εἰπούσ' ἀπέβη πόδας ὡκέα Ἰρις,
²¹⁰ “Ἐκτωρ δ' ἐξ ὁχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὁξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
δτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
²¹⁵ ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

“Ἐσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὄλυμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἤλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἡὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
²²⁰

‘Ιφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἡῦς τε μέγας τε,
ὅς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὸν καλλιπάρηον·

²¹⁰ ἀπεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον q   ²¹² δοῦρε 1 p P⁵⁹ uv. V¹¹ V¹³
al.   ²¹⁵ δὲ καὶ αὐτὸν v. l. ant.   ²¹⁶ ἐν g m p q A B V¹⁶ (ἔδ' ε):
ἐκ vulg.: ἀν a c k   ²²² μήλων] θηρῶν Zen.   ²²³ Κισσῆς] Κισσεὺς
b e f p

αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν·
νῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἱ οἱ ἔποντο.
τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἔισας,
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐσ "Ιλιον εἰληλούθει·

225

ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδεων Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἥλθεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἥσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,

230

'Ιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρειστε, βαρείη χειρὶ πιθήσας·
οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμή.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οὖ μεμαῶς ὡς τε λίσ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
σπάσσατο· τὸν δ' ἄροι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γνῖα.

235

ὡς ὁ μὲν αὐθὶ πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὑπνον
οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχουν, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἦς οὖ τι χάριν ἔδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
πρῶθ' ἔκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χλι' ὑπέστη,
αἴγας ὁμοῦ καὶ σῖς, τά οἱ ἀσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἔξενάριξε,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

245

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
δόφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην ἀγκῶνος ἔνερθε,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.

250

230 ἐὼν et λὼν Αγ. (διχῶς) : λὼν d i A ss. L¹⁶ M⁴ M¹⁰ U²   ἐς p⁵⁹ :
eis cet.   244 πρόσθ' O³ P¹¹ P¹³, γρ. L¹⁴   252 ν[περθε] p⁵⁹ :
ὕπερθεν T qu. Eu.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ητοι δ' Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὥπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαώς, καὶ ἀῦτει πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἐλκούτ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὁμφαλοέστης
οὔτησε ἔνστῳ χαλκήρει, λῦσε δὲ γυῖα· 260
τοῦ δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος υἱες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆι
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀϊδος εἴσω.

Αὐτὰρ δ' τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχει τ' ἄορί τε μεγάλοιστί τε χερμαδίοισιν, 265
ὅφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἔξι ωτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
δέξειαι δ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ώς δ' ὅτ' ἀν ωδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺν γυναικα,
δριμύ, τό τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
Ἡρῆς θυγατέρες πικρὰς ωδίνας ἔχουσαι,
ώς δέξαι δέ δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νησὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
ἴησεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῦσι γεγωνώς. 275
“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
νῦμεῖς μὲν νῦν νησὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἔμε μητίετα Ζεὺς
εἴλασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

“Ως ἔφαθ’, ἡνίοχος δ' ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· τὰ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

“Εκτωρ δ' ὡς ἐνόσησ’ Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀῦσας· 285
“Τρῷες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

263 ἔδυν] ἔβαν σ g h p⁵⁹ B C T V¹ 265-268 om. p⁵⁹ 270 μο-
γοστοκος ειλ[p⁵⁹] 277 πελασσεται pro ἀμύνετε p⁵⁹ 281 ἀέκοντε
1 Bm⁴ M⁴ U² V¹⁵ V¹⁸: ἀκοντε vulg. 282 φαίνετο σ om. δὲ
283 τειρομενοι p⁵⁹

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

οῖχετ' ἀνὴρ ὥριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ίθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὐχος ἄρησθε.”

290

“Ως εἰπὼν ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ώς δ’ ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ’ ἀγροτέρῳ συνὶ καπρίῳ ἡὲ λέοντι,
ώς ἐπ’ Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
“Εκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἵσος” Αρη̄.
αὐτὸς δ’ ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ’ ἐπεσ’ ὑσμίνῃ ὑπεραέῃ ἵσος ἀέλλῃ,
ἢ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον δρίνει.

295

“Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ’ ὕστατον ἐξενάριξεν
“Εκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
‘Ασταῖον μὲν πρώτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὁπίτην,
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὁφέλτιον ἡδ’ Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ’ Ὡρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ’ ὅ γ’ ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἐπειτα
πληθύν, ώς ἐπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαύλαπι τύπτων.
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλώνδεται, ὑφόσε δ’ ἄχνη
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἴωῆς.
ώς ἄρα πυκνὰ καρήαθ’ ὑφ’ “Εκτορὶ δάμνατο λαῶν.

305

“Ενθα κε λοιγὸς ἦην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καὶ νύ κεν ἐν νήεστι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εὶ μὴ Τυδεΐδη Διομήδεῃ κέκλετ’ Ὁδυσσεύς.

310

“Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ’ ἔμ’ ἵσταο δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔστεται εἴ κεν νῆας ἔλη κορυθαίολος “Εκτωρ.”

315

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης.

290 ὑπέρτεροι Αρ.: ὑπέρτατον Ο ¹	297 ὑπεραέῃ Αρ. codd.: ὑπὲρ
οὔρεος v. l. ant.	300 βροτολοιγῷ ἵσος Αρη̄ A M ⁴ M ¹² T U ² V ¹⁴
ἄρεξεν V ¹²	305 Ζέφυρος νέφεα cit. Strab. 29, c g h p ⁵⁹ al.
309 κάρηνα ή	314 ἵσταο Zen. Ar. (ad K 291): ἵστασο codd.
315 εἴ κεν Τρῶες (Ἀχαιῶν) νῆας ἔλωσι v. l. ant. (S T)	316 a = B 173, p ⁵⁹ M ⁴ M ⁶ O ⁵ U ⁶ al.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

“ ήτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι ἀλλὰ μίνυνθα
ἥμεων ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἡέ περ ἥμῖν.”

‘Η, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ’ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλῶν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῦ ἄνακτος.

τοὺς μὲν ἔπειτ’ εἴλασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὸ δ’ ἀν’ ὅμιλον ἵόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρῳ
ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον.
ώς ὅλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον “Εκτορα δίον.

“Ενθ’ ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,
νῦε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἥδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐδεὶς παιδας ἔασκε
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὸ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδεῖδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν κλυτὰ τεύχε’ ἀπηύρα·
‘Ιππόδαμον δ’ Ὁδυσσεὺς καὶ ‘Τυπείροχον ἔξενάριξεν.

“Ενθα σφιν κατὰ ἵσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἔξ “Ιδης καθορῶν· τοὶ δ’ ἀλλήλους ἐνάριξον.
ήτοι Τυδέος νίος Ἀγάστροφον οὕτασε δουρὶ¹
Παιονίδην ἥρωα κατ’ ἴσχιον· οὐ δέ οἱ ἵπποι
ἔγγρὺς ἔσταν προφυγεῖν, ἀσάτατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ’ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, ἦος φίλον ὕλεσε θυμόν.
“Εκτωρ δ’ ὁξὺν νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ’ ἐπ’ αὐτοὺς
κεκλήγων· ἂμα δὲ Τρῶων εἶποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ἰδῶν ρίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

317 τλήσομαι] στήσομαι L¹⁴ M¹ M⁸ M⁹ P¹¹, lemma § B T 319 βολε-
ται Αρ. A P¹: βύλεται εο: βούλεται vulg.: ἐθέλει ε 323 εἴλασεν
εἴλο p⁵⁹ απέπαυσεν εο N⁴ V¹⁶ 325 θηρευτῆσι ετ θηρητῆρσι
Αρ. (διχῶς): illud vulg.: θηρευτῆρσι L¹⁴ P¹⁵ U⁶ 339 οὐδὲ γὰρ α κ VII,
v. l. in A: οὐδέ οἱ εο: οὐδὲ οι εγχος p⁵⁹ 344 κεκληγῶς codd., cf.
B 222 345 ρίγησε] ἐνόησε α εδεσκρ p⁵⁹ B C T, v. l. in A al.:
ἐβόησε V¹²: γήθησε U¹⁰

II. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

αῖψα δ' Ὁδυσσῆα προτεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·

“ νῶιν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὅβριμος Ἐκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

*Η ρά, καὶ ἀμπεπαλῶν προτεί δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδὲ ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφι,
ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδὲ ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

“Ἐκτωρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλω,
στῆ δὲ γνὺξ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ

γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ τὺξ ἐκάλυψεν.

ὅφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὥχετ' ἐρωὴν

τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,

τόφρ' Ἐκτωρ ἐμπυνυτο, καὶ ἀψ ἐς δίφρον δρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

δουρὶ δὲ ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“ ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἡ τέ τοι ἄγχι
ἡλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ῷ μέλλεις εὔχεσθαι λῶν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἡ θήν σ' ἐξανύώ γε καὶ νῦστερον ἀντιβολήσας,

εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.

νῦν αὖ τὸν ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.”

*Η, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἡγκόμοιο,

Τυδεΐδη ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,

στήλη κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ

“Ιλον Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.

ἴτοι δὲ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἴφθιμοιο

αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὥμων

καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε

348 μένοντε Zen. b V¹⁶ 352 ερυκετο p⁶⁹ 354 δικα πέλ. ο ή M⁴
U⁶ 356 om. Zen, ath. hic Aristoph. Άρ. (=Ε 310) 358 γαίη
τῇ B C al. 359 ἐμπυνυτο O⁵: ἀμπ. cet. 366 εἴ] ἡ σιλη ἐστι]
εἴη V¹ V², v. l. in A: ἔλθοι n U¹ 368 ἐξενάριζεν Άρ. A T: ἐξεν-
αρίζεν Zen., codd. cet. 371 ἐπὶ ἐρυγφ τ C πύργωι p⁹¹ D

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἵos
ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἥδū γελάστας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
“Βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὕφελόν τοι 380
νείατον ἐs κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
οὗτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπινευσαν κακότητος,
οἵ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἴγες.”

Τὸν δ' οὖτας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“τοξότα, λωβητήρ, κέρᾳ ἀγλαέ, παρθενοπῖπα, 385
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἵοι·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὕτως.
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἦ πάις ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῦ. 390
ἢ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμέιο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
δξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἴψα τίθησι.
τοῦ δὲ γυναικὸς μέν τ' ἀμφιδρυφοί εἰσι παρειαί,
παιᾶντος δ' ὀρφανικού· ὁ δέ θ' αἷματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἡὲ γυναικες.” 395

“Ως φάτο, τοῦ δ' Ὁδυστεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ· ὁ δ' ὅπισθε καθεζόμενος βέλος ὡκὺ³⁷⁶
ἐκ ποδὸς ἔλκ', δδύνη δὲ διὰ χροὸς ἥλθ' ἀλεγεινή.
ἐs δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἢχθετο γὰρ κῆρ.

400
Οἰώθη δ' Ὁδυστεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἄργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
δχθήσας δ' ἄρα εἰπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἴ κε φέβωμαι

376 ἔκπεσε h V¹⁵ 381 ὀλέσσαι i P⁹¹ Gf P¹⁰ V¹ v. l. ap. Eust.
385 κέρᾳ Alexio (ἢ παράδοσις), A Ang. B M¹¹ M¹³ V¹⁶ V²⁰: κέρα v. l.
ant., vulg. παρθενοπῖπα v. l. ant., M⁷ 391 ἐπαύρῃ Αγ. (καὶ διὰ
τῶν ὑπομνημάτων), codd.: ἐπαύρω v. l. ant. 392 αἴψα] ἄνδρα Αγ.
397 ὡκὺ] δξὺ γρ. Bm⁴ Eust. 400 ὡκέας ἵππος b f r Bm⁴ P³ P⁵
P¹³ V¹⁴ V¹⁸ v. l. in A

πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον αἱ κεν ἀλώω
μοῦνος· τὸν δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἄλλὰ τίν μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἔσταμεναι κρατερῶς, ἥ τ' ἐβλητ' ἥ τ' ἐβαλ' ἄλλον.”

405

“Ἡσ ό ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἥλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσποισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ώς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλερό τ' αἰζηὸι
σεύωνται, δέ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένυσσι,
ἀμφὶ δέ τ' ἀτσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἔοντα,
ώς ρά τότ' ἀμφ' Ὁδυσῆα Διὶ φίλον ἐσπεύοντο
Τρῷες· δέ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
οὔτασεν ὕμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξεῖ δουρί,
αὐτὰρ ἐπειτα Θώωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε.
Χερσιδάμαντα δ' ἐπειτα, καθ' ἵππων ἀτέξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὄμφαλοέσσης
νύξεν· δέ δ' ἐν κονίσηι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
τὸν μὲν ἔασ', δέ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.

415

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σώκος κλεν, ισόθεος φώς,
στῇ δὲ μάλ' ἔγγὺς ἴων καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
“ὦ Ὅδυσεν πολύαινε, δόλων ἀτ' ἡδὲ πόνοιο,
σήμερον ἦ δοιοῖσι ἐπεύξεαι Ἰππασίδησι,
τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἥ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν δλέσσης.”

420

413 πῆμα δὲ ἔλσαν Zen. 417 ἀμφὶ δέ τ' δεκο: ἀμφὶ τε (ἀμφὶ^{τ'}) vulg. : δε αισσ. p⁵⁹: ἀμφὶ δ' ἄρ' p L³ L⁴: ἀμφὶ δὲ χαῖτ' o
421 ὑπερθε μετάλμενος v. l. ant. dfghin T, v. l. in A, al. δουρὶ]
χαλκῷ v. l. in A 423 Πουλυδάμαντα o δέξαντα δεκ p⁵⁹ A D al.:
ἀτσσοντα cet. 424 πρότμησιν Ar. (?), codd.: πρότμηδιν T (in textu
et in lemmate) 427 εὐηφενέος codd.: ἐγενέος Le¹ U¹³: ενθ[ ]γενεος
p⁵⁹ v. Ψ 81 431 Ἰππασίδην (sic) v. l. in A

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

“Ως εἰπὼν οὔτησε κατ’ ἀσπίδα πάντος’ ἔισην.

διὰ μὲν ἀσπίδος ἥλθε φαεινῆς ὅβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο,
πάντα δ’ ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδ’ ἔτ’ ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.

γνῶ δ’ Ὁδυσσεὺς ὃ οἱ οὐ τι τέλος κατακαίριον ἥλθεν,
ἀψ δ’ ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν.

“ἄ δεῖλ’, ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς δλεθρος.
ἥτοι μέν ᾗ’ ἔμ’ ἔπανσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
σοὶ δ’ ἔγῳ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἥματι τῷδ’ ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ’ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ’ Ἀϊδὶ κλυτοπώλῳ.”

“Η, καὶ ὁ μὲν φύγαδ’ αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφι ἔλασσε,
δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ’ ἐπεύξατο δῖος Ὁδυσσεύς.

“ὦ Σῶχ’, Ἰππάσον νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο,
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ’ ὑπάλυξες.
ἄ δεῖλ’, οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
δσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ’ οἰωνοὶ
ώμησταλ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
αὐτὰρ ἔμ’, εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.”

“Ως εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὅβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὅμφαλοέσσης·
αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρώες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἵδον αἷμ’ Ὁδυσῆος,
κεκλόμενοι καθ’ ὅμιλον ἐπ’ αὐτῷ πάντες ἐβησαν.
αὐτὰρ ὃ γ’ ἔξοπίσω ἀνεχάζετο, αὐεὶ δ’ ἐταίρους.
τρὶς μὲν ἐπειτ’ ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,

437 χρόα Zen., codd.: χρόδις Αρ. 439 τέλος Αρ. (σχεδὸν
ἄπαγαι) Α Γε: βέλος Zen. cet. 441 ἄ] ἄ h CL¹⁸ M⁴ O² V¹⁶

444 δαμέντι τορτρῷ ss. al.: δαμέντε h 451 βέλος Zen.

452 δύσμορος, οὐδὲ ἄρα τῷ γε cit. Plut. cons. ad Apoll. 117 b 455 ἔμ'
εἰ κε . . . γε Αρ.: ἐπει λε . . . με vulg., cit. Alexio ad 454 (ἔμ’ . . . με
q V¹⁶) 458 οἱ] οὐ Zen. 459 ὅπως d p q A T al.: ἐπει vulg.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

τρὶς δ' ἄειν λάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

"Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφὶ μ' Ὁδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' ἀυτή,
τῷ ἱκέλῃ ὡς εἴ̄ ἐ βιώσατο μοῦνον ἐόντα

Τρῶες ἀποτμῆξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

ἄλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμειων.

δεῖδω μή τι πάθησιν ἐνὶ Τρώεστι μονωθείσι,

ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται."

"Ως εἰπὼν ὁ μὲν ἥρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπειτο ισόθεος φώς.

εὑρον ἔπειτ' Ὁδυσσῆα Διὶ φύλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν

Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ̄ τε δαφοινὸι θῶες ὅρεσφιν

ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ

ἱῷ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μέν τ' ἥλυξε πόδεσσι

φεύγων, ὅφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·

αὐτὰρ ἔπειτα δὴ τόν γε δαμάσπεται ὡκὺς ὅστος,

ώμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν

ἐν νέμει σκιερῷ· ἐπὶ τε λῶν ἥγαγε δαίμων

σύντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·

ῶς ῥα τότ' ἀμφ' Ὁδυσσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἥρως

ἀίστσων φέρεται ἀμύνετο νηλεὲς ἡμαρ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἥλθε φέρων σάκος ἥντε πύργου,

στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.

ἥτοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ' ὅμιλον

χειρὸς ἔχων, ἦνος θεράπων σχεδὸν ἥλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρώεστιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον

Πριαμίδην, νόθον νιόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα,

οὖτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἥδε Πυλάρτην.

⁴⁶⁶ ἵκετ' ἀυτή Ar. *th* x al. : ἵκετο φωνή vulg.

A D N⁴: μετὰ vulg. 473 αὐτῷ n A ss. Bm⁴ L¹⁸ M⁸ U¹ V¹⁴ V²² V³²

478 πικρὸς b c D 480 σκιερῷ] γλαφυρῷ Zen. 485 a

χάλκεον ἐπταβύειον δοι Τυχίος κάμε τεύχων

add. q L⁴ O² V¹⁶ V³² (= H 220) 488 ἔλάνυ L¹⁹ T U¹⁰ γρ. L⁸

470 ἐνὶ ο ε g h

V²²

485 a

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ώς δ' ὅπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὅπαζόμενος Διὸς ὅμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλλα βάλλει,   495
ώς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαῖδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἔκτωρ
πεύθετ', ἐπεὶ ῥά μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
δχθας πᾶρ ποταμοῦ Σκαμάνδρου, τῇ ῥά μάλιστα
ἀνδρῶν πῆπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἀσβεστος ὄρώρει   500
Νέστορα τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἰδομενῆα.
“Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῦσιν ὁμίλει μέρμερα ρέζων
ἔγχετ' θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγας·
οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθουν δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἡγκόμοιο,   505
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὁμον.
τῷ δὲ περιθεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
μή πώς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἐλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον.   510
“ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν δχέων ἐπιβήσεο, πᾶρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπί τ' ἥπια φάρμακα πάστειν.”   515
“Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ.
αὐτίκα δ' ὃν δχέων ἐπιβήσετο, πᾶρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦν νίδος ἀμύμονος ἱητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.   520

492 κάτεισι] δίηται Zen.   503 νεῶν Ar. Alexio, Ptol. Asc. Pal¹
Vi² ἀλάπαδνε g: v. om. p⁵⁹ αλαπαδξανε . . . εω marg.   504 a add.
. . . νου περ p⁸   509 μετακλινθέντες p⁸ f g A ss. Ge N⁴ V¹² V¹⁵ V²²
509 a add. . . τειχη ελοικτο p⁸ pro 510 . . .]av p⁸   513 a add.
. . . ανοιο p⁸   514 a add. . . ἄλλους p⁸   515 om. Zen., ath.
Aristoph. Ar.   ]κα πασσων p⁸   519 ἵππους εφο A N⁴ U¹⁰ V²⁵:
ἔλλαν vulg.   pro 519 ας σ . . . p⁸

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

Κεβριόνης δὲ Τρῶας δρινομένους ἐνόησεν
“Εκτορὶ παρθεβαώς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
“Εκτορ, νῷ μὲν ἐνθάδ’ ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
ἐσχατιῇ πολέμῳ δυστηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες δρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.

Αἴας δὲ κλονεῖ Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ’ ὕμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ’ ἵππους τε καὶ ἄρμ’ ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
ἵππης πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
ἄλλήλους δλέκουσι, βοὴ δ’ ἀσβεστος ὅρωρεν.”

“Ως ἄρα φωνήσας ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῆ· τοὶ δὲ πληγῆς ἀίοντες
ῥίμφ’ ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἷματι δ’ ἄξων
νέρθεν ἄπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
ὅς ἄρ’ ἀφ’ ἵππείων διπλέων ράθαμιγγες ἔβαλλον
αἱ τ’ ἀπ’ ἐπιστρώτων. δὲ δὲ ἵετο δύναι ὅμιλον
ἀνδρόμεον ρῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ῆκε κακὸν Δαναοῖσι, μίννυθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ δ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχει τ’ ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ’ ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ’ ἴψιζυγος ἐν φόβον ὁρσε·
στῆ δὲ ταφών, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ’ ὁμίλουν, θηρὶ ἐοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, δλίγον γόνυν γουνὸς ἀμείβων.
ώς δ’ αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσταύλοιο

525 τρωεσσ . . . p⁸ αὐτοῖς] ἄνδρες p²⁵ p⁵⁹ P¹ P¹¹ γρ. U¹⁰: ἄλλοι
p²⁵ m. p. C Vi⁶: αὐτοῖς in ras. A 526]σι[p⁹² 527 κ]εισου-
μ[εις ? p⁹² 528 κεῖθ Zen. p⁸ Lp τε om. h al. ἄρματ' ήσα g
κο q C al.: ἄρμα n U¹ al. pro 529-530 κουροι τ . . . p⁸ 537 ὀπισ-
στρών v. l. ant. T 538 τε Ar. codd.: δὲ v. l. ant. A ss. 539 δουρὶ¹
Ar. σι 543 Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσασχ’ δτ’ ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο
(om. codd.) cit. Arist. Rhet. 1387 a 34, Plut. de aud. poet. 24 c, 36 a
(νεμέσᾶ), vit. Hom. ii. 132 (νεμεσᾶθ’) 545 om. i βάλετ¹ L³ L⁴
U¹⁰ V¹⁶: βάλεν σάκος οτ L¹⁷ V²² 546 ἐφ’] δι’ Aristoph.
548-557 ath. Zen

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

έστο εύπαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἄγροιῶται,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῦντος ἐλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ’ οὐ τι πρήστει· θαμέεις γὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀίστουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιώμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖς ἐστύμενός περ·
ἡώθεν δ’ ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.

550

ὅς Αἴας τότ’ ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἴηε πόλλ’ ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νησὸν Ἀχαιῶν.
ὅς δ’ ὅτ’ ὅνος παρ’ ἄρουραν ἵλαν ἐβιήσατο παῖδας
νωθῆς, φῶ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ’ ἀμφὶς ἔάγη,
κείρει τ’ εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίῃ δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῇ τ’ ἔξηλασσαν, ἐπεί τ’ ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὅς τότ’ ἐπειτ’ Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον νιόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ’ ἐπίκουροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.

555

Αἴας δ’ ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὐτὶς ὑποστρεφθείσι, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὸν

560

ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν ὅρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

565

Τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόηστ’ Εὐαίμονος ἀγλαὸς νῖὸς

570

Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
στῆ ῥα παρ’ αὐτὸν ἵών, καὶ ἀκόντιστε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἰθαρ δ’ ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσεν·

575

549 ἐσσεύαντο Ο⁶: -οντο cet.   563 ως ρα τοτ αμφ αιαντα p²⁵
 564 πολυηγερέες Αρ.: τηλεκλειτοί vel τηλεκλητοί codd.   565 ξιφ.)
 εειν τε μεσον σακος p³⁹   568 φεύγων p⁵⁹ Bm⁴ O² P¹⁰ T V¹⁸ U² ss.
 v. l. ap. Eust.   573 καλδν ε h

Εύρυπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὕμων. 580
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εύρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν δῖστῳ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἄψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἔχαζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 ἥγετεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς. 585
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 στῆτ' ἐλειχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεστι βιάζεται· οὐδέ ἔ φημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυστηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἀντην
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον νιόν.” 590

“Ως ἔφατ' Εύρυπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὕμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἥλυθεν Αἴας.
 στῇ δὲ μεταστρεφθείσι, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑτάρων. 595

“Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοι·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήιαὶ Ἰπποι
 ἴδρωσαι, ἥγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτει νῆτος,
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἴωκά τε δακρυόεσσαν. 600
 αὖψα δ' ἑταῖρον ἐὸν Πατροκλῆα προσέειπε,
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολεν ἵσος Ἀρηΐ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος νίος· 605
 “τίπτέ με κικλήσκεις, Ἀχιλλεῦ; τι δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
 “διε Μενοιτιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

583 ἔλκετ' g hln A V¹⁶: ἔλκεν νυιγ.
 Zen. 592 αὐτῷ o M⁸ N⁴ 594 τῶν δὲ σχεδὸν v. l. in A
 595 τηλε pro στῆ δὲ p²⁵ 597 Νηλήιοι p¹ p³⁹ ad fī h T: Νηλήιον v. l.
 ant. e p⁵⁹ p³⁹ Gf, schol. Dion. Thr. p. 853 δοι ἴω καταδακρυόεσσαν
 v. l. ant. p³⁹ uv. 603]εκινησεν το[p³⁹ 604 λιντανε[p³⁹
 606 τι δε χρ[ειω εμειο p³⁹ ut Vi¹ 607 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα ποδάρης
 δῖος αὐτὸν q al.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

νῦν δέω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
λιστομένους· χρειώ γάρ ἵκανεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἵθι νῦν, Πάτροκλε Διὸς φύλε, Νέστορ' ἔρειο
ὅν τια τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
ἵπτοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὅμματα φωτός·
ἴπποι γάρ με παρῆϊξαν πρόσσω μεμανῖαι.”

610

615

“Ως φάτο, Πάτροκλος δὲ φύλῳ ἐπεπείθεθ’ ἔταιρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆσος Ἀχαιῶν.

Οἱ δ’ ὅτε δὴ κλισίην Νηληγάδεω ἀφίκουντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ’ ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἴππους δ’ Εύρυμέδων θεράπων λύε τοῦ γέροντος
ἔξ ὀχέων· τοὶ δ’ ἴδρῳ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῶν ἀλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἔϋπλόκαμος Ἐκαμήδη,
τὴν ἄρετ’ ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
θυγατέρ’ Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἦν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
ἡ σφωϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κνανόπεζαν ἔνδοον, αὐτὰρ ἐπ’ αὐτῆς
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον,
ἡδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ’ ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλέσ, δοικοθεν ἡγ’ ὁ γεραιός,
χρυσείσις ἥλοισι πεπαρμένον· οὕατα δ’ αὐτοῦ
τέσταρ’ ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἔκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ’ ὑπὸ πυθμένες ἤσαν.
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖσιν ἔόν, Νέστωρ δ’ ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

620

625

630

635

610]λετον οσσε ανακτος p⁸⁹ ἀνεκτῇ d ss. k C M¹² V³²: ἀνεκτῶς
p⁸⁶ D 611 ἔροιο c M⁷ U⁶ Ammon. π. διαφ. δν. in 'Ερωτᾶν
617 δ' λέναι v. l. in A ἔτσας i B C V²⁰ 622 στὰν δὲ εfin p⁸⁸
B C Ge T πνοιῇ B C V²⁰ 629 αὐτῆς αὐτοὶ γε μην q, v. l. in A
630 ποτοῦ Athen. 10 b, 24 f 631 ἱερδὸν c V¹ V¹⁵, v. l. ap. Eust.
632 ἡγ’ et εἰχ’ Ar. (διχῶς): ἡγ’ codd. 635 ὑποπ. qu. δ A B T Eu.
Ath. 492 A ita B corr. C D O⁶ Pal² Vi⁵ al. 636 ἀλλ’ δς Sosibius.
ap. Ath. 493 A qu. δ A T Eu. 637]ιεογητις α[ ]φαν p⁹² (?)

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἐν τῷ ρά σφι κύκησε γυνὴ ἔκυνα θεῆσι
 οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δὲ αἴγειον κινή τυρὸν
 κυήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δὲ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε,
 πινέμεναι δὲ κέλευστεν, ἐπεὶ δὲ ὥπλισσε κυκεῖω.
 τῷ δὲ ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἵσθεος φώς.
 τὸν δὲ ἴδων ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὅρτο φαεινοῦ,
 ἐσ δὲ ἄγε χειρὸς ἐλῶν, κατὰ δὲ ἐδριάσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δὲ ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
 “οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἵδοιος νεμεσητὸς δὲ με προέηκε πυθέσθαι
 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 γιγνώσκω, ὁρώ δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἕπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆ.
 εὖ δὲ σὺ οἰσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος
 δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόφτο.”
 Τὸν δὲ ἡμείβετε’ ἔπειτα Γερήνιος ἱπότα Νέστωρ.
 “τίπτε τ' ἄρ' ὁδὸς Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆσος Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήσαται; οὐδέ τι οἶδε
 πένθεος, ὅσσον ὅρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νησὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοι τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεῖδης κρατερὸς Διομήδης,
 οὕτασται δὲ Ὁδυσεὺς δουρικλυτὸς ἡδὸς Ἀγαμέμνων.
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οὔστῳ·
 τοῦτον δὲ ἄλλον ἐγὼ νέον ἦγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἵψα ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κῆδεται οὐδὲ ἐλεαίρει.
 ἢ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆσος θοαὶ ἄγχι θαλάσσης

638 (?)]ητ[ ]εσκετο[p⁹³   639 (?)]σολευκ[p⁹³   639 κινή]
 κυέε v. l. ant. (τινὲς τῶν Ἀρισταρχείων ἐκδόσεων teste Heraclide ap.
 Eust.)   640 παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον cit. Plat. Ion. 538 c   λευκα
 τανυσσεν p⁹³ ss.   654 οἶος καὶ ἀναίτιον αἰτιάσθαι cit. Plut. de adul.
 et amico 67 a   660 βέβληται] τέτρωται L¹⁴ P²¹   662 om. θιο
 ΛΒCΝ⁴

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ;—οὐ γὰρ ἐμὴ ίσ
 ἔσθ' οἴη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὡς ἡβώιμι βίη δέ μοι ἐμπεδος εἶη,
 ὡς ὅπότ' Ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῦκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνοιν Ἰτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ἄπειροχίδην, ὃς ἐν Ἡλιδὶ ναιετάασκε,
 ρύντι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἐβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκουντι,
 καὸδ δ' ἐπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται.
 ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἥλασάμεσθα Πύλον Νηλῆον εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κιόντι.
 κήρυκες δὲ λίγαινον ἄμ' ἥοι φαινομένηφι
 τοὺς ἴμεν οῖσι χρεῖος ὄφείλετ' ἐν Ἡλιδὶ δίη.
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαΐτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον,
 ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἥμεν·
 ἐλθῶν γάρ δ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληέη
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅστοι ἄριστοι·
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος νιέες ἥμεν·
 τῶν οῖος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὅλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἥμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόντο. 695

672 βοηλασίη Ar. **afh n** V¹ V³²: βοηλασίης vulg.: βοηλασίαν **ε**
 681 ἐπῆσαν **ε**: ὑπῆρχον **h** Ge 686 χρέος Aristoph. vulg.: χρέως
 Ar. A Le² T: χρέος **efh noq** B al. 688 ὄφελλον v. l. ant. **a dh k**
p³⁹ B C al. 689 Πύλῳ] πόλει v. l. ant. 690 γάρ δ' **c lno A**:
 δ' om. cet. 691 κατὰ δ' ἔκταθεν **cfh im n** T, v. l. ap. Eust.
 692 ἀμύμονες **efh im** al. 694 Ἐπειοὶ] Ἀχαιοὶ v. l. ant.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἰῶν
εἴλετο, κρινάμενος τριτόσι¹ ἡδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ² ἐν "Ηλιδι δίη,
τέσταρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῦσιν ὅχεσφιν,
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὐθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὔγείας
κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατήρ³ ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν δι γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἡδὲ καὶ ἔργων
ἔξελετ⁴ ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἵσης.
ἡμεῖς μὲν τὰ ἔκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
ἔρδομεν ἵρᾳ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἥματι πάντες
ἡλθον δῶμας αὐτοῖς τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
παιδ⁵ ἔτ' ἔόντ⁶, οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
ἔστι δέ τις Θρυσσός πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἥμαθόεντος·
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρράισαι μεμαῶτες.
ἄλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἡλθε θέουσ⁷ ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
ἔννυνχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλου κάτα λαὸν ἄγειρεν,
ἀλλὰ μάλ⁸ ἐστυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆια ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυῆς εἰς ἄλλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ δῖαν
ἵππηες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ἔνδιοι ἱκόμεσθ⁹ ιερὸν ρόον Ἀλφειοῖο.

699 ὑποπτεύεται ὡς νόθον § B Lp T Θ 185   705 om. Zen., ath. hic
A . (= 142)   712 Ἀλφειοῦ ἀ q al.   νεάτη] πυμάτη Strab. 349
724 ἐπέρρεεν h m   πολλὰ q

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἔνθα Δὺ ρέξαντες ὑπερμενεῖ ιερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίη γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,   730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἰσιν ἔκαστος
 ἀμφὶ ροὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστυ διαρραΐσαι μεμαῶτες·
 ἀλλά σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρησ·
 ἐντε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαῖης,   735
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμιστα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ἔανθην Ἀγαμήδην,   740
 ἥ τόσα φάρμακα ἥδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὁρούσας
 στῆν ρὰ μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἵδον ἄνδρα πεσόντα   745
 ἥγεμόν· ἵππηων, δος ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουστα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἔκαστον
 φῶτες ὅδαξ ἔλον οὖδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,   750
 εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺν κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωστε, καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτὸὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,   755

730 δεῖπνον Zen.   733 δὴ] δὲ p A ss. : δι' ch T V³²

διαρραΐσαι δε **f** k1 A D al. : διαπραθέειν vulg.   736 μάχην ch al.

737 [Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν v. l. ant. (cf. 694)   739 αὐγείδαο p⁵⁹ p⁷⁶

V¹⁵ Strabonis 338 codd. aliquot   747 ἐπόρουστα d g k1 p q A al. :
 ἐνόρουστα vulg.   754 διὰ σπιδέος Zen. Amerias, A B C Gf L¹⁴ M¹⁰ O⁵
 V¹⁰ V¹⁶ : δι' ἀσπιδέος Ptol. Asc. Crates, vulg. : utrumque Alexio

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

σφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὄλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὅθεν αὗτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἄψ ἀπὸ Βουπρασίου Πύλουν δ' ἔχον ὡκέας ἵππους,
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν. 760
ὡς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οῖος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ή τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
ῷ πέπον, ἡ μὲν σοὶ γε Μενοίτιος ὁδὸς ἐπέτελλεν 765
ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
νῷ δὲ ἔνδον ἔοντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὁδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἡκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν. 770
ἔνθα δ' ἐπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εῦρομεν ἔνδον
ἡδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἵππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρία καὶ βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
σπένδων αἰθοπα οἴνον ἐπ' αἰθομένοις ἴεροῖσι. 775
σφῷ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἐπετον κρέα, νῷ δ' ἐπειτα
στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὸν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
ἐσ δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσασθαι ἄνωγε,
ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἢ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
ἥρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὕμιν' ἄμ' ἐπεσθαι· 780
σφῶ δὲ μάλ' ἡθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλα ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν φί παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆῃ

756 μέσφ' ἐπὶ cit. Strab. 342   757 Ἀλησίου P¹⁰ Vi⁵ Eu.: ἀλισ-
εισ- cet.   762 ζον . . . ζον h M⁸ V¹⁴: ζον . . . ζην vulg.
767-785 ath. Aristoph. Ar.   767 νῷ δὲ οἱ A B C al.: νῷ δ' ι ο q:
νῷ δέ τ' vulg.   768 ἐπέτελλε] ἐκέλευε f C   770 καλλιγύναικα π
P⁹⁹ M¹² U¹¹ U¹³ v. l. in A et ap. Eust.   773 καὶ Αρ.: ἔκαιε h: ἔκηε
cet.   βοῶν π. f. k. q. al.   776 βοῶν d. k. q. al.   780 τάρπωμεν h
782 ἡθελέτην Zen. L¹⁰

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·

σοὶ δ' αὐθ' ὡδ' ἐπέτελλε Μενούτιος, "Ἀκτορος νιός. 785

"τέκνουν ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,

πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.

ἄλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκνὸν ἔπος ἥδ' ὑποθέσθαι

καὶ οἱ σημανεῖν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ·

ὅς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν 790

ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆι δαΐφρονι, αἴ κε πίθηται.

τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὄρναις

παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἔταιρον.

εἰ δέ τινα φρεσὶν ἥσι θεοπροπίην ἀλεείνει

καὶ τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795

ἄλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω

Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηται·

καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμονδε φέρεσθαι,

αἴ κέ σε τῷ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῖες Ἀχαιῶν

τειρόμενοι· δλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῇ

ῶσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."

"Ως φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,

βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αλακίδην Ἀχιλῆα. 805

ἄλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὁδυσσῆος θείοιο

ἴξε θέων Πάτροκλος, ὦνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε

788 φρασσαι p⁵⁹ ss.   ὑποθέσθαι] ἐπακοῦσαι n Bm⁴ V¹⁸, v. l. ap. Eust. 791 . . . σον p⁵ 794-795 ath. Zen. 795 a

[ἀργυρόπεξα Θέτις θυγάτηρ ἄλιοι]ο γεροντος

. . . [νεῶν ἐν ἀγ]ωνι θοῶν

p⁵ 796 [ἅμα δ' ἄλλον] λαον ανωχθω p⁵ (cf. II 38): καὶ αμ αλλον λαον επεσθω p⁵⁹ 797 αὶ κεν] ἦν που a d k q A mg. V¹ V³² γένηται] γένοισθε v. l. ap. Eust. 798 . . . ηρηχθηναι (fort. σοὶ δ' ὄμοισι δότω τὰ & τεύχεα θωρηχθηναι, cf. II 40) 799 εἴσκοντες Ar. a o h o p⁵⁹ al.: ἔσκοντες Alexio Hdn. vulg. 802-803 ath. hic Ar. (=II 44-45)

803 ὕσαισθε n Gf M¹³ N⁴: ὕσεσθε vulg.: ὕσαιμεν Apoll. lex. s. v.

ἀκμῆτες 804 a . . . [ἀ]καχησε δε θυμο[ν] p⁵ 805 βῆ δ' ίέναι

d k V¹ V³² ἐπὶ νῆας n T U¹ V¹⁸ 805 a . . . ευδυνε φαλα . . .

p⁵ (sec. Diels) 807 a . . . [օρθ]οκραιραν p⁵

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἥην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετέύχατο βωμοί,
ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
διογενῆς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν δῖστῳ,
σκάζων ἐκ πολέμου κατὰ δὲ νότιος ρέεν ἴδρως
ῶμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ὥκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος οἰός,

810

καὶ ρ' ὄλοφυρόμενος ἔπεια πτερόσεντα προσηγύδα·
“ἄ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ὦς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἀσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῳ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
ἢ ρ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον “Εκτορ' Ἀχαιοί,
ἢ ἥδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;”

815

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἥνδα·

“οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἐσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.

820

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἥσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοι τε

825

χερσὶν ὑπὸ Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὅρνυται αἰέν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' δῖστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζεν ἕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάστεν,
ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,

830

ὸν Χείρων ἔδιδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.

808 ἥεν σ π Mc : εἰεν 1 q   809 . . . αντεμολησεν p⁵   811 κατὰ]
απὸ p⁹   814 ἀγλαὸς p⁶ M¹² P⁸   815 εν τ αρα οι φυ χειρι επος τ
εφατ εκ τ ονομαζε p⁵   816 ἀ] δ q M⁴ V¹ V⁶ V²³   818 κύνας
ἢδ' οἰωνούς v. l. in A   822 βεβλημένος b f g i l n q A Dal. : πεπνυ-
μένος cet.   823 ἄλκαρ] ημαρ p⁵   827 ὅρνυται αἰέν] αεν ορωρε p⁶
827 ab c

Εκτορος οι ταχα νηας ενιτλειση τυρι κηλειω
δηιωσαι Δαναους παρα θιν αλος· αυταρ Αχιλλευς
εσθλος ε[ων] Δαναουν ου κηδεται ουδ ελεαιρει

add. p³   830 αλιερφ p⁵: χλιαρῷ O⁷ P¹ W⁴ Athen. 41 B   πάσσεν]
πασσων p³   831 δεδιασθαι Zen.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ὶητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλισήσιν δῖομαι ἔλκος ἔχοντα,
χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἵητῆρος,
κεῖσθαι· ὁ δὲ ἐν πεδίῳ Τρώων μένει δέξῃν "Αρηα." 835

Τὸν δὲ αὐτεπειπε Μενοιτίου ἄλκιμος νίός·
“ πῶς τ’ ἄρ’ ἔοι τάδε ἔργα; τί ρέξομεν, Εὐρύπυλ’ ἥρως;
ἔρχομαι, ὅφρ’ Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
ὅν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὐρος Ἀχαιῶν. 840
ἄλλ’ οὐδὲ ὡς περ σεῖο μεθήσω τειρομένουο.”

“ Ή, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισήν· θεράπων δὲ ἴδων ὑπέχειε βοείας.
ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
δέξῃ βέλος περιπευκές, ἀπ’ αὐτοῦ δὲ αἷμα κελαινὸν 845
νίζει ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν
χερσὶ διατρίψας, δὸνυήφατον, ἢ οἱ ἀπάσας
ἔσχος ὁδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δὲ αἷμα.

833 ποδαληρίος **p⁵**   834-836 pro his tribus versibus quattuor
hab. **p⁵**   838 ἔοι] ἔην Zen.: ἔη P¹ U¹⁰ ss.: ἔοντάδε U⁹: τοδε εργον
p⁵⁹ post 838 versum unum add. **p⁵**   839 ἐνίπω κ 841 μεθήσω]
ἀμελήσω Zen.: μεθήσομαι Ge N⁴ Pal² T 846 χλιαρῷ Ca¹ Lp O⁷ P¹
U¹⁰ (χ add. m. p.)   848 ἔσχος] ἔσχος **p⁵** Bm⁵

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

Ως δέ μὲν ἐν κλισήσι Μενοίτιον ἄλκιμος νίδε
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δέ ἐμάχοντο
Ἄργειοι καὶ Τρῶες ὅμιλαδόν· οὐδέ τέρπει
τάφρος ἔτι σχήσεω Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἥλασαν, οὐδὲ θεοῦσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὅφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληῆδα πολλὴν
ἐντὸς ἔχον ρύοιτο· θεῶν δέ ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὗ τι πολὺν χρόνον ἐμπεδον ἦεν.
ὅφρα μὲν Ἐκτωρ ζώδης ἦν καὶ μῆνι· Ἀχιλλεὺς
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἐπλευ,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἐμπεδον ἦεν.
αὐτῷ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δέ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἄργειοι δέ ἐν νησὶ φίλην ἐσ πατρίδ' ἐβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδέ προρέουσι,
‘Ρῆσός θ’ Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε ‘Ροδίος τε

9 τῶ b f C M⁵ R¹
ἥεν h

11 ἐπλευ Zen. Ar. vulg. : ἐπλευ σάλοq:
17 δημιόωντο Et. M. 266. 40, Zon. lex. 500

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

Γρήγορός τε καὶ Αἴσηπος δῖος τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πόλλα βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
 κάππεσον ἐν κονίησι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
 τῶν πάντων ὁμόστε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ρόον· ὑε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχέσ, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν
 ἥγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεῦνα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἐλλήσποντον,
 αὖτις δ' ἥϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμὸν δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 καὶρ ρόον, ἢ περ πρόσθεν ἵει καλλίρροον ὑδωρ.

25

“Ως ἄρ’ ἔμελλον ὅπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
 τεῖχος ἐνδημητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νησὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἴσχανόωντο,
 “Ἐκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὅ γ' ὡς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἵσος ἀέλλῃ·
 ὡς δ' ὅτ' ἀν ἕν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
 κάπριος ἡὲ λέων στρέφεται σθένεῃ βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίον ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππη τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·

35

40

45

25 ἐν δ' ἡμαρ Callistratus: ἐν ἡμαρ δ' v. l. ant.   26 συνεχέσ Aristoph. Ar. vulg.: συνεχέσ 1 P⁵⁹ A B O² V²⁰   30 ἐποίησεν Ar. vulg.: ἐποίησαν Bm⁴ L⁴ L¹⁸ M⁴ Pl³ Pa V¹⁸   33 Ἱεν (Ιεν) vulg.: τὴ Α: Ἱει v. l. ant. L¹⁶ L¹⁹: βέε M¹² O⁵ P¹ V²⁰: θέεν U⁹   34 ὃς ἄρ' ἔμελλεν Σ: ὃς ἡμελλον Zen.   38 ἐεργμένοι b d k m q C V³² v. l. ap. Eust. al. 40 τὸ πρῶτον c e f B C al.   41 θηρητῆρσιν ἐμαίνετο Aristoph.   42 θηρητῆρσιν v. l. ant.: θηρευτῆρσιν L¹⁴ P⁴ P¹⁵ V²⁰ corr.   46 ἀγηνορίη v. l. ant. M⁹ O⁸ S   47 post 48 pos. Bm⁸ T

ώς Ἐκτωρ ἀν' ὅμιλον ἵὸν ἐλίσσεθ' ἔταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβασάμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὗτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὕτε περῆσαι
 ἥστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
 δξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἕστασαν υἱες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηὖν ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἐνθ' οὐ κεν ρέα ἵππος ἐντροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενούνεον εἰ τελέουσι.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς.

“Ἐκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 δξέες ἔστασιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.

ἐνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
 ἵππεῦσι· στεῶνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι δίω.

εὶ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἵετ' ἀρήγειν,
 ἡ τ' ἀν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.

εὶ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν δρυκτῇ,

οὐκέτ' ἔπειτ' δίω οὐδὲ ἀγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορρον προτὶ ἄστον ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

ἄλλ' ἄγεθ', ως ἀν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·

ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,

52 ἔσταότες αοδήκ v. l. ap. Eust.

53 διὰ Aristoph. 58 ἐύξοον βεηο B C v. l. ap. Eust. al. 59 καββαίη

Zen. Aristoph. 61 ἐπίκουροι οδήξτ A ss. VI¹³ V³² 62 διά] περὶ

v. l. in A ἐλαύνετε μάνυχας n Bm⁴ U¹ V¹⁸ v. l. ap. Eust. 63 ἀν'

αὐτῇ C L¹² VI¹⁶ 66 ἵππης Zen. Aristoph. 67 τοὺς Aristoph.:

δὴ codd. 68 ἱετ' Ag. h: βούλετ' cet.: βούλετο νίκην P⁵⁹ Eust.

70 νωνύμους 1 A Gf T V⁵ V¹⁸: νωνύμους cet.: utrumque Eust. 75 ἄγε

τῶς Zen.

54 ἐπιρριφέες γρά

περὶ]

63 διά] περὶ

67 τοὺς Aristoph.:

68 ἱετ' Ag. h: βούλετ' cet.: βούλετο νίκην P⁵⁹ Eust.

70 νωνύμους 1 A Gf T V⁵ V¹⁸: νωνύμους cet.: utrumque Eust.

75 ἄγε

τῶς Zen.

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

αύτοὶ δὲ πρυλέεις σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
“Εκτορὶ πάντες ἐπώμεθ’ ἀολλέεις· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουσ’, εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ’ ἔφῆπται.”

“Ως φάτο Πουλυδάμας, ἄδε δ’ “Εκτορὶ μῦθος ἀπήμων, 80
αὐτίκα δ’ ἐξ ὁχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτὸ χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ’ ἵππων ἡγερέθοντο,
ἄλλ’ ἀπὸ πάντες ὅρουσαν, ἐπεὶ ἴδον “Εκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἔκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ’ ἐπὶ τάφρῳ. 85
οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτὸὺς ἀρτύναντες,
πένταχα κοσμηθέντες ἄμ’ ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἄμ’ “Εκτορ’ ἵσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχος ρήξαμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
καὶ σφι Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· πὰρ δ’ ἄρ’ ὅχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν “Εκτωρ.
τῶν δ’ ἐτέρων Πάρις ἥρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων “Ελενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδῆς,
νῦε δύω Πριάμοω· τρίτος δ’ ἦν “Αστιος ἥρως, 95
“Αστιος Τρτακίδης, δν ‘Αρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήνετος.
τῶν δὲ τετάρτων ἥρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο,
Αἰνείας, ἄμα τῷ γε δύω ‘Αντήνορος νῦε,
‘Αρχέλοχός τ’ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
Σαρπηδὼν δ’ ἡγήσατ’ ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ’ ἐλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν ἔναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετά γ’ αὐτόν· δ δ’ ἐπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἱ δ’ ἐπεὶ ἄλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι, 105
βάν ρ’ ἴθὺς Δαναῶν λελημένοι, οὐδ’ ἔτ’ ἔφαντο

79 πείρατ’] πεῖραρ Zen. Aristoph. 83 ἀποβάντες **c d h i**
86 ἀρτύναντο v. l. ant. **h** U⁵ 87 ἔποντο] ἔκαστοι v. l. ant. **c h** :
ἔκαστος P⁸ U⁶ v. l. in A 90 τεῖχος τε ρήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας
b f g l q al. 101 ἡγεῖτο **h**

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

"Ενθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμῆτοι πίθοντο.

ἄλλ' οὐχ 'Τρατακλῆς ἔθελ' "Αστος, ὅρχαμος ἀνδρῶν,   110
αὐθὶ λιπεῦν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
ἄλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσι,
νήπιος, οὐδὲ ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξεας
ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
ἀψὲ ἀπονοστήσειν προτὸν "Ιλιον ἡνεμόεσσαν.   115
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχεϊ 'Ιδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδαο.

εἴσατο γάρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ 'Αχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχεσφι:

τῇ δὲ ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλησιν
εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν δχῆα,
ἄλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἐταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.   120

τῇ δὲ ίθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἐποντο
δξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γάρ οὐκέτ' 'Αχαιοὺς
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι
νήπιοι, ἐν δὲ πύλησι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
υῖας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,

τὸν μὲν Πειριθόου υῖα, κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ίσον "Αρηΐ.   125

τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἔστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἴ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
ρίζησιν μεγάλησι διηνεκέεστ' ἀραρυῖαι.

116 δυσώνυμον Α   117 Δευκαλίωνος q   125 κεκλήγοντες Ar.
d g i l n A B C D V¹: κεκληγότες vulg.: κεκληγώτες o   127-128 ἀνέρε
... ἀρίστω, υἱε ὑπερθύμω Zen. Aristoph.   130 a υἱὸν ὑπερθύμοιο
Κορωνοῦ Καινείδαο sch. T (= B 746)   131 θυράων πρόq A L¹⁸ U¹ V¹⁸
aut 131-140 aut 141-153 secludendos esse censet Hephaestio
g B   132 ὅτε τε θρύες a g i l A B C D al.: ὅτε δρύες vulg.: ὅτε δρύες
ἐν q L¹⁰ U¹

ὅς ἄρα τὸ χείρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφι
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἀσιον οὐδὲ φέβοντο.
οἱ δ' ίθὺς πρὸς τεῖχος ἐῦδμητον βόας αὖς
ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ

Ἀσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαον τε.

οἱ δ' ἥτοι ἥσ μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς

ὅρνυν ἔνδον ἔόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσυμένους ἐνόησαν

Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἵαχή τε φόβος τε,

ἐκ δὲ τὸ δίξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,

ἀγροτέροισι σύεσσιν ἑοικότε, τώ τ' ἐν ὅρεσσιν

ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἴόντα,

δοχμώ τ' ἀτσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην

πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπὰ δέ τε κόμπος ὁδόντων

γίγνεται, εἰς δὲ τὸ κέ τίς τε βαλὰν ἐκ θυμὸν ἔληται.

ὅς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαειώδες

ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,

λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.

οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων

βάλλον, ἀμνούμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων

νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πῖπτον ἔραζε,

ἄσ τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,

ταρφεὶας κατέχενεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

ὅς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ρέον, ἥμεν Ἀχαιῶν

ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφὶ αὐνοὶ ἀύτευν

βαλλομένων μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

δή ῥα τότ' ὥμωξέν τε καὶ ὁ πεπλήγετο μηρὼ

136 επερχομενω **P⁵⁹**
α e d f h al.

138 κιέτην Zen. Aristoph.

140 Ἀκάμαντα

141 ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί C m. r. Ge N⁴

142 ἔόντας

P¹ a d h n T al.

144 πόνος h γρ. U¹⁰

147 δέχαται ΑΓ. (ἐν

ἀπάσαις), vulg.: δέχεται **P¹**: δέχατο M⁶

149 ἐκτάμνοντε **e f B C**

al. 151 ἐπὶ] ἐν h : περὶ U¹¹

153 λάεσσιν Zen.

160 κόρυθος

Α ἀύτευν i N⁴

161 βαλλομένων Ar. A ss. L¹⁰ L¹⁶ M¹¹ U⁶ V¹⁰:

βαλλόμεναι Zen. vulg.

162 α

χερσὶ καταπρηνέσσ' ὀλοφυρόμενος δὲ προσηγύδα

add. g Ge L⁴, in marg. M¹² Pa U¹⁰ V²⁹ (= O 114)

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

“Ασιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηῦδα·

“Ζεῦ πάτερ, ἡ ρά νν καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς   165
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀπτους.
οἱ δ', ὡς τε σφῆκες μέσον αἰλόλοι ἡὲ μέλισσαι
οἰκία ποιήσωνται ὄδῳ ἔπι παιπαλοέσση,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῦλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,   170
ὡς οἱ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ' ἐόντε
χάτσασθαι πρίν γ' ἡὲ κατακτάμεν ἡὲ ἀλῶναι.

“Ως ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων.
“Εκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος δρέξαι.

“Αλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλησιν.   175
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεῦσαι.
πάντη γὰρ περὶ τεῖχος δρώρει θεσπιδαὲς πῦρ
λαϊνον. Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχήπατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.   180
σὺν δ' ἐβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.

“Ενθ' αὖ Πειριθόου νίός, κρατερὸς Πολυποίης,
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῆου.
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείη ρῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ   185
ἔνδον ἄπας πεπάλακτο. δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὅρμενον ἐξενάριξεν.
νίδον δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅζος Ἀρηος,
‘Ιππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
αὐτις δ' ἐκ κολεοῦ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺν   190
‘Αντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμήλουν,
πλῆξ' αὐτοσχεδίην. ὃ δ' ἄρ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη.
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὁρέστην

171 οἴλ' γ'] οἴδ' Αρ. ο   175-181 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.
179 θυμῷ βεφτηντε v. l. in A   185 αἰχμὴ ιεμένη ή i (-αμ-) q T U¹
192 οὖδας ἔρεισεν Αρ. ή (cf. Λ 144)

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ὦφρ' οἱ τὸν ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορὶ κοῦροι ἔποντο,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσται, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρῆσειν πυρὶ νῆας,
οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
ὅρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἄριστερὰ λαὸν ἐέργων,
φοινήντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωὸν ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πω λήθετο χάρμης·
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρὴν
ἰδνωθεὶς ὅπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε
ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσω δ' ἐνὶ κάββαλ' ὅμιλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἵδον αἰόλον ὅφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς·
“Ἐκτορ, ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσω
ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
δῆμον ἔόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
οὗτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὐτὸν ἐξερέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
ὦδε γὰρ ἐκτελέεσθαι δῖομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωσὶν ὅδ' ὅρνις ἥλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἄριστερὰ λαὸν ἐέργων,
φοινήντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
οὐδὲ τέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἔοῖσιν.

198 ῥῆξαι . . . ἐνιπρῆσαι ε for N⁴ T   199 περὶ i L¹⁸   τάφρον i D
M⁸ T V¹ V¹⁸   200 ἥλθε Αρ.   207 πέτετο] ἔπετο Plato Ion 539 d
208 δπως] ἐπεὶ v. l. ant. m   209 δπφιν g i L¹⁴ v. l. ap. Eust.
211 ἐνιπλήσσεις h p⁵⁹ U¹¹ V¹⁵ al.   213 δῆμον' corregimus C. R.
1906. 5   214 κράτος] κλέος v. l. in A   218 ἥλθε Αρ.: ἐπῆλθε
codd.   219 om. i A B C D L¹⁰ M¹² U¹ V²⁰

ὅς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ρήγομεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δὲ Ἀχαιοί,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθα· αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ²²⁵
χαλκῷ δηγώσασιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὦδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθούσατο λαοί.”

Τὸν δὲ ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·²³⁰
“Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἔμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
οἶσθα καὶ ἄλλον μῆθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δὲ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὠλεσαν αὐτοῖ,
ὅς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι²³⁵
βουλέων, ὃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε.
τύνη δὲ οἰωνοῦσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
πείθεσθαι, τῶν οὖ τι μετατρέπομ' οὐδὲ ἀλεγίζω,
εἴτ' ἐπὶ δεξὶν ἵωσι πρὸς ἥῶ τ' ἡέλιον τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖ γε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.²⁴⁰
ἡμεῖς δὲ μεγάλοι Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὅς πᾶσι θυητοῦσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
εἴς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
τίπτε σὺ δεῖδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες²⁴⁵
νηστὸν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δὲ οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαις
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ηέ τιν' ἄλλον
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν δλέσσεις.”²⁵⁰

“Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δὲ ἄμ' ἔποντο
ἡχῆ θεσπεσῆγεν ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος

230 τὸν δὲ ἡμείθετ' ἔπειτα μέγας Zen. 231 Πουλυδάμαν Zen.
Chamaeleo, L¹⁸ P¹⁷ 246 ἐπὶ] ὑπ' Zen. § T V²²: παρ' Gf 249 ἀπο-
τρέψεις Ang. N⁴ T U⁶ V¹ V²⁹: ἀποστρέψεις cet. πολέμοιο] πολεμίζειν
Ge L¹⁹ N⁴ Vi⁵

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

ῳρσεν ἀπ' Ἰδαιῶν δρέων ἀνέμοιο θύελλαι,
ἥ β' ιθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόσον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὅπαζε.

255

τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφι
ρήγγυνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόσσας μὲν πύργων ἔρυνον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἀς ἄρ' Ἀχαιοὶ
πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἐμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰς οὖ γ' αὐέρυνον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ρήξειν· οὐδέ τοι πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθουν,
ἄλλ' οὐ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
βάλλον ἀπ' αὐτάνω δητούς ὑπὸ τεῖχος λόντας.

260

'Αμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιώντ' ἐπὶ πύργων
πάντοτε φοιτήτην, μένος δτρύνοντες Ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
“ὦ φίλοι, Ἀργείων ὃς τ' ἔξοχος ὃς τε μεσήεις
ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
ἄλλὰ πρόσω ἵεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
αἴ κε Ζεὺς δώησιν Ὄλύμπιος ἀστεροπητῆς
νεῦκος ἀπωσαμένους δητούς προτὶ ἀστυ δίεσθαι.”

265

“Ως τώ γε προβοῶντε μάχην ὕτρυνον Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὡς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ²⁷³
ἵματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὕρετο μητίετα Ζεὺς
νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκόμενος τὰ ἀ κῆλα·
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἐμπεδον, ὅφρα καλύψῃ
ὑψηλῶν δρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους

270

275

273 ἀκούσας c d k p q A al.: ἀκούων vulg. 276 νῖκος Ar. e f B C
L⁴ L¹² O⁵ T V²⁰ V²¹ 277 προβάοντε Ar. (κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων)
ἀχαιούς L⁴ M¹¹ 278 θαμειαὶ] ἔραζε L¹⁹ N⁴ m. r. T 281 ἐμπεδον]
ἀσπετον Massil.

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζου ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα
 εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσηγ Διὸς ὅμιλος·
 ὡς τῶν ἀμφοτέρωστε λίθοι πωτῶντο θαμειαῖ,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πᾶν δοῦπος ὁρώρει.

Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῷες καὶ φαιδιμος Ἐκτώρ
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὁχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' οὐδὲν ἐὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὥρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐίσην,
 καλὴν χαλκείην ἔξηλατον, ἦν ἄρα χαλκεὺς
 ἥλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοείας ράψε θαμειὰς
 χρυσείης ράβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλου.
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ρ' οἷμεν ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὃς τ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγήνωρ
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴ περ γάρ χ' εῦρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι,
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἡ ἥρπαξε μετάλμενος, ἡὲ καὶ αὐτὸς
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὡς ρά τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 τεῖχος ἐπαΐξαι διά τε ρήξασθαι ἐπάλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἰππολόχοιο·

“Γλαῦκε, τίη δὴ νῷ τετιμήμεσθα μάλιστα
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἵδε πλείοις δεπάεσσω
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὡς εἰτορόωσι,

283 λωτοῦντα Ar. (S A, Eust.) Bm⁵: λωτεῦντα Mass. (tes'e Eust.),
 vulg. 286 εἰλύαται b f g i n p q Bm⁶ B C Ge P¹⁷ T, v. l. in A et ap.
 Eust. 287 ἀμφοτέρωθε p Bm⁶ P¹⁷ γρ. Eust. 295 καλὴν χρυσείην
 Ang. N⁴ (uv.) P²¹ V²⁹ W³ W⁴ ἔξηλατον Zen. Nicanor, vulg.: ἔξη-
 λατον Ar. e g M⁸ U² 296 ἥλασεν] ἔξέλασ' Zen. 308 ἐπαῖξας p⁵⁹ V¹

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὅχ' as,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;

τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας
ἐστάμεν ἥδε μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
ὅφρα τις ὡδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων·

'οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆes, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
οῖνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἵs
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.'³¹⁵

ἄπειρον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἱὲ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτῳ τε
ἔστεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐs κυδιάνειραν·³²⁰
νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
μυρίαι, ἂs οὐκ ἔστι φυγεῦν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν, ἡέ τῳ εὐχος δρέξομεν, ἡέ τις ἡμῶν."³²⁵

"Ωs ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε.
τῷ δ' ιθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.

τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' νίὸς Πετεῶ Μενεσθεύς.
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἵσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἰ τιν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὃs τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
ἐs δ' ἐνόσησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
ἐσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἴόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πώς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῦν·
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἴκε,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς

318 ἀκλεέες M¹ P¹ P¹⁶ V¹: ἀκλεὲs Αg. καὶ αἱ χαριέστεραι (sic § A T),
O⁸ V¹⁵ γρ. V³²: ἀκλε(ι)ēs q C L¹⁹ M⁴ U¹: ἀκληeiS vulg.³²⁴ ἐνι
προμάχοισι g 325 ἐs] ἀνὰ b f BC V¹⁶ V²⁰ 328 κῦδος e L¹⁷ L¹⁹ V²²:
δόξαν h 328 a δώσει ἀποκτάμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δόρυ μακρόν add.
quidam (teste Ariston.) 340 πᾶσαι Ar. Apoll. lex. A M¹³ V¹⁶: πᾶσas
(vel πᾶσais) vulg. ἐπώχατο Apoll. lex., ἐπψχατο Ar. i A C L¹⁶ T U¹⁰
V¹ V¹⁶: ἐπψχετο Zen. vulg.

ιστάμενοι πειρώντο βῆγ ρήξαντες ἐσελθεῖν.
αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα προίει κήρυκα Θοώτην·
“ ἔρχεο, δῆτε Θοώτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· δὲ γάρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὀλεθρος.” 345
ῳδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
ζαχρησίς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δέ σφιν καὶ κεῦθι πόνος καὶ νεῦκος ὅρωρεν,
ἀλλά περ οἶος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμα σπέσθω τόξων ἐτείδώς.” 350

“Ως ἔφατ', οὐδὲ ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούστας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στῆ δὲ παρ' Αἴαντεσσι κιών, εἴθαρ δὲ προσηγύδα·
“ Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἡνώγει Πετεώδη διοτρεφέος φίλος νιός 355
κεῖσ' ἵμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· δὲ γάρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῦθι τετεύξεται αἰπὺς ὀλεθρος.
ῳδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
ζαχρησίς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῦκος ὅρωρεν,
ἀλλά περ οἶος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμα σπέσθω τόξων ἐτείδώς.”

“Ως ἔφατ', οὐδὲ ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
αὐτίκ' Οϊλιάδην ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα· 365
“ Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὐθὶ, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,

342 Αἴαντε Zen. p^o b Bm⁴ M⁸ Mo U³ V¹ VI¹⁶ VII¹⁸ 343 Αἴαντε
Zen. p^o b h V¹ VI¹⁶ 348 κάκεΐσε Zen. 349 νιός p⁵⁹ D 350 ath.
Aristoph. Ar. ἄμα σπέσθω p^o 1 A ss. L¹⁴ U⁶ V¹⁸: ἄμ' ἐσπέσθω (ἐπ-)
cet. 352 βῆ δὲ θέων ο M¹⁰: βῆ δ' λέναι h al. παρὰ πεφθα al.:
περὶ Mc: κατὰ vulg. τεῖχος] λαδὺ h V⁶ VI¹⁵ V²⁷ 353 στῆ δ' ἄρ'
ἐπ' b V¹⁶ Eust. κιών] θέων fο r N⁴ U¹¹ 359 ὥδε] κείσε Zen.
360 κρατερὴν ὑσμίνην p^o Gf T 362 νιός p⁵⁹ 363 ath. Ar. ἄμα
σπέσθω p^o A ss. L¹⁴ U⁶ U¹³ V⁶ VI¹⁵ VI¹⁶: ἄμ' ἐσπέσθω vulg. 364 νιός
p⁵⁹ 365 ἄρ' ΙΙιάδην Zen. (in vase saec. vi J. H. S. 1898 p 286
ΑΙΑΣ ΙΛΙΑΔΕΣ) 366 σφῶε Zen. καὶ] καὶ δειμνῷ p⁵⁹ D T
διομήδης 1

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

ἐσταότες Δαναοὺς δτρύνετον ἵφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὗτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.”

“Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καί οἱ Τεῦκρος ἄμ’ ἦε κασίγνητος καὶ ὅπατρος·
τοῖς δ’ ἄμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὗτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκουντο
τείχεος ἐντὸς λόντες, ἐπειγομένοισι δ’ ἵκουντο,
οἱ δ’ ἐπ’ ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἵσοι
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
σὺν δ’ ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ’ ἀυτῆ.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἔταιρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ δικριόεντι βαλών, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
κεῖτο μέγας παρ’ ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεστ’ ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ’ ἡβῶν,
οἵοι νῦν βροτοί εἰσ’. ὁ δ’ ἄρ’ ὑψόθεν ἔμβαλ’ ἀείρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ’ ὀστέ’ ἄραξε
πάντ’ ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ’ ἄρ’ ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεστ’ ἀφ’ ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ’ ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαύκον, κρατερὸν παῖδ’ Ἰππολόχοιο,
ἴῳ ἐπεστύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ἥρ’ ἵδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
ἄψ δ’ ἀπὸ τείχεος ἀλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόφωτ’ ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ’ ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ’ ἐπεί τ’ ἐνόησεν· ὅμως δ’ οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ’ ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας

368 κεῖθι Zen. q   369 ἐπιτείλω O⁸ U¹ V¹⁶ γρ. N⁴ Eust.
371, 372 ath. Ar.   374 ἐελδομένοισι T   379 Ὁϊκλῆα Apoll. lex.
i. v. Σαρπήδοντος : διοκλῆα U¹¹ V¹²   382 χείρεστ’ ἀμφοτέρης Ar. c g h i
A ss. marg. B C T al. : χείρεσιν ἀ. o L¹⁹ N⁴ U¹⁰: χειρὶ γε τῇ ἐτέρῃ vulg.
(αι κοινότεραι)   φέροι εἴ το A al. : ἀνὴρ βάλοι Mc   383 δέ μιν
ῥέα πάλλε καὶ οἷος v. l. in A   384 θραῦσε v. l. ap. Eust.   386 ἀπ’
εὐεργέος v. l. in A, Le² O⁸ U¹¹

νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ¹ 395
πρηνής, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλῶν χερσὶ στιβαρῆσιν
ἔλχ', ή δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε
τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἵω² 400
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
παιδὸς ἔοῦ, μὴ νησὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
ῆλυθεν ἔγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.³ 405
χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδέ δ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν.
“ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὅδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;⁴
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἴθιμῳ περ ἐόντι⁵ 410
μούνῳ ρήξαμένῳ θέσθαι παρὰ νησὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε πλεόνων δέ τε ἔργον ἄμεινον.”

“Ως ἔφαθ’, οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήνη
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
’Αργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας⁶ 415
τείχεος ἐντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
οὔτε γὰρ ἴθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τείχεος ρήξάμενοι θέσθαι παρὰ νησὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ’ αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
τείχεος ἀψίσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.⁷ 420
ἀλλ’ ὡς τ' ἀμφὶ οὔροισι δύ’ ἀνέρε δηριάσθον,
μέτρ’ ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,

395 δὲ σχόμενος περὶ Hesych., cf. N 570 404 μετάλμενος h V²⁷
οὐδὲ Ar. a ilm A ss. D al.: ἡ δὲ v. l. ant., vulg. 406 χώρησαν
cf B C D L¹⁰ L¹⁶ al. [ἄρα] 8 γε V¹ V¹⁶ οὐδέ γε q M¹³ U¹⁰ U¹³ V²⁷
al.: οὐδέ ἄρα C 407 ἐέλπετο Ar. vulg.: ἐέλπετο v. l. ant. p⁹ a b o
d h i k q A ss. al.: ἐβούλετο L¹⁹ T V¹ 408 ἐλιξάμενος] καθαπτόμενος
c g T al. 412 ἐφομαρτεῖτε v. l. ant. p⁹ h i L¹⁸ L¹⁹ V¹ V³²: ἐφομα-
ρτεῖτο v. l. ant., vulg.: ἐφαμαρτεῖτε Ar. τοι codd. em. Bentley

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

ώ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἵσης,
ὅς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δήσουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε πτερόεντα.

425

πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέῃ χαλκῷ,
ἡμὲν ὅτεω στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἴματι φωτῶν

430

ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἄλλ' οὐδ' ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἄλλ' ἔχον τε τάλαντα γυνὴ χερυῆτις ἀληθής,
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἵριον ἀμφὶς ἀνέλκει

435

ἰσάζοντ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·
ὅς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον "Ἐκτορὶ δῶκε
Πριαμῖδη, ὃς πρῶτος ἐσῆλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.

ἥψεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

"ὅρνυσθ', ιππόδαμοι Τρώες, ρήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων καὶ νησὸν ἐνίετε θεσπιδαὶς πῦρ."

440

"Ως φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὖσαι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
κροστάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
"Ἐκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρεν, ὃς ῥα πυλάων
ἔστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
δέξας ἔην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
ῥῆιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεος ὀχλίσσειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'. ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.

445

450

423 ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ Zen. (ολιγη **P⁵⁹**) [ἴσης] νίκης Apoll. lex. s. v. ὁ
424 a

βάλλον ἀμυνόμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησι

add. **h** V⁹ marg. 428 ὅτεω Zen. : ὅτῳ codd. 430 δὴ Ar. vulg. :
δ' ἦ Tyrannio: δὲ **δερράτ** L¹⁹ 433 φ τε v. l. ant. ἀλῆτις Apoll.
lex., P¹, γρ. M¹ P¹¹ 435 ἀνεικέα v. l. ant.: ἀμεμφέα v. l. cit. Ar.
(ἐν τῷ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον) 444 ἐπει θεοῦ ἐκλυνον αὐδήν Zen.
450 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.

ώς δ' ὅτε ποιμὴν ρέα φέρει πόκου ἄρσενος οἰδες
χειρὶ λαβὼν ἐτέρη, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
ῶς "Εκτωρ ιθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
αἵρα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρύιας,
δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὄχῆς
εἶχον ἐπημοιβού, μία δὲ κλητὸς ἐπαρήρει.

455

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἵνων, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
εὖ διαβάσ, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη,

ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδὲ ἄρ' ὄχῆς 460
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη

λᾶος ὑπὸ ρίπης· ὁ δ' ἄρ' ἐσθορε φαιδιμος "Εκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ

σμερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῦ, δοιὰ δὲ χερσὶ⁴⁶⁵
δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας

νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσάλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὅμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.

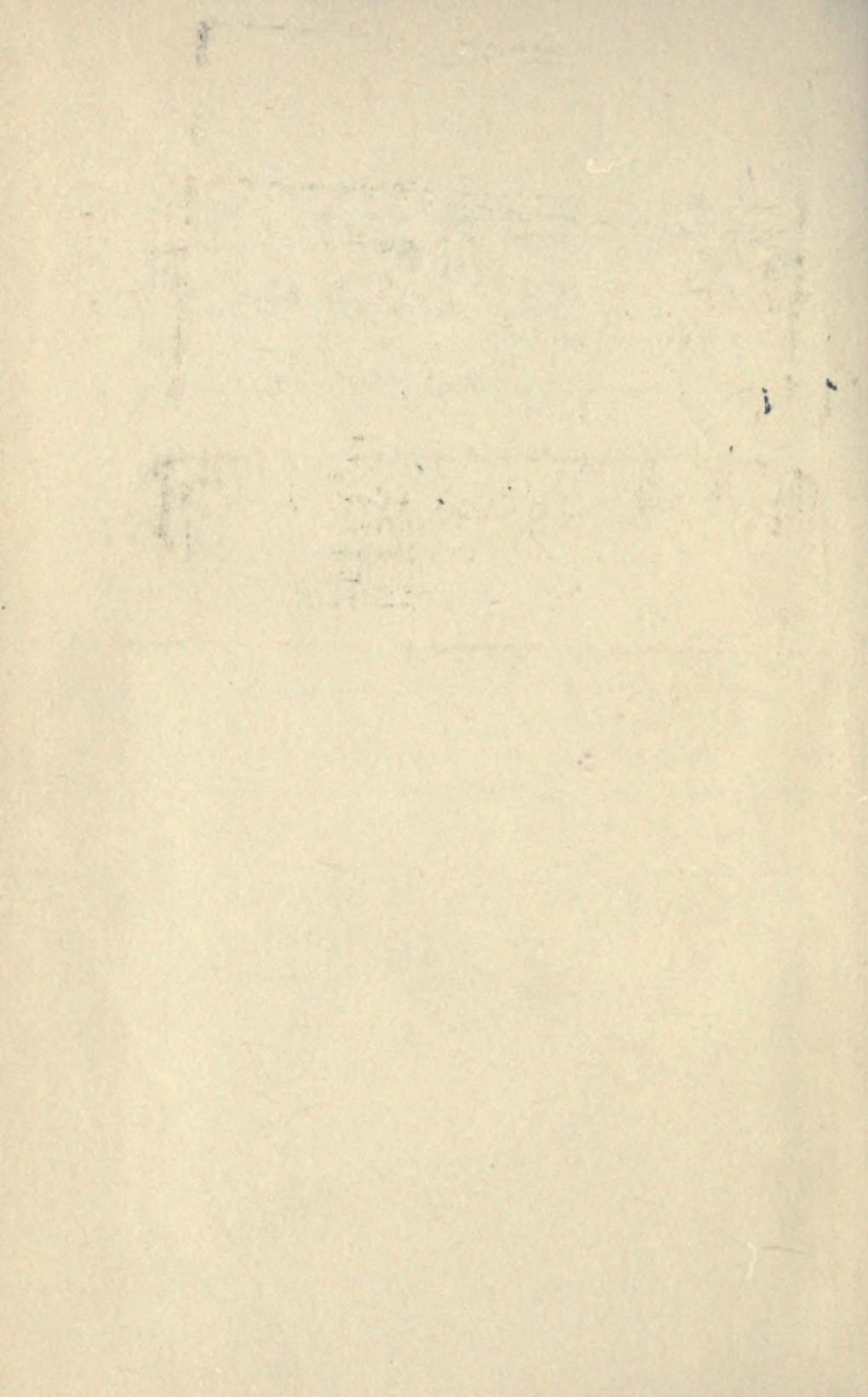
αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν⁴⁷⁰
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

452 δέ οἱ Pa T: δτε p⁵⁹ 457 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν v. l. in A
458 om. p⁵⁹ 459 ἀπ'] ἐπ' p⁵⁹ a b c d f k q B Cal.: om. D L¹⁹ T
U¹⁰ U¹¹ V¹⁰ δὲ] δὴ p U⁶: δ' αὐτὸν h al. 461 διέτμαγεν p⁵ g 1 A B
C T al.: διέτμαγον vulg. 463 νυκτὶ ἐλυσθεῖς Zen. 464 σμερδαλέον
v. l. Eu. V² corr. 465 οὐ κέν Λγ. h al.: οὐκ ἂν vulg. ἐρύκακεν Λγ.
L¹⁸ P¹ P⁴ U¹¹ V¹ V¹² V³²: ἐρυκάκοι cet. 466 πυρὶ] περὶ h L¹⁴ V¹¹ V¹²
V¹⁸ 468 ὀτρύνοντι Λγ. vulg.: ὀτρύναντι v. l. ant. L¹⁸ L¹⁹ N⁴ V¹²
V³²: ὀτραλέως V¹⁶ 470 λαοὶ Bm⁸ P⁴

Homerus.

PA

4019

.A14

1920

vol.1

cop.2 -

Opera.

